

SLOVENSKI ALPINIZEM

2013 – 2014

ZBORNİK KOMISIJE ZA ALPINIZEM PZS

Slovenski alpinizem 2013 – 2014

Zbornik
Komisije za alpinizem

Planinska založba Slovenije

Slovenski alpinizem 2013 – 2014

Zbornik komisije za alpinizem

Urednica:

Anja Peternelj

Skice:

Urban Ažman

Lektoriranje:

Matevž Kersnik

Oblikovanje

Anja Peternelj

Tisk:

Medium d.o.o., Žirovnica

Izdala in založila:

Planinska zveza Slovenije,
Dvorakova ulica 9,
SI-1000 Ljubljana
www.pzs.si, info@pzs.si
Ljubljana, 2016; zap. št. zal. 435
Bojan Rotovnik
1100 izvodov

Za Planinsko zvezo Slovenije:

Naklada:

Fotografija na naslovnici:

Marko Prezelj in Luka Lindič na
vrhu gore Lažan (5750 m) med
prvo aklimatizacijo,
foto: Aleš Česen

ISSN 1408-0230

Brez pisnega dovoljenja Planinske zveze Slovenije so prepovedani reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje, tiskanje ali shranitev v elektronski obliki. Tako ravnanje pomeni, razen v primerih od 46. do 57. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, kršitev avtorske pravice.

VSEBINA

2013

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2013	9
ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA	12
Kamniško Savinjske Alpe: Prvenstveni vzponi	12
Kamniško Savinjske Alpe: Pomembnejše ponovitve	35
Julijske Alpe: Prvenstveni vzponi	36
Julijske Alpe: Pomembnejše ponovitve	95
Slovenija - druga območja: Prvenstveni vzponi	99
Slovenija - druga območja: Pomembnejše ponovitve	114
ALPINISTIČNO SMUČANJE	115
Prvenstveni spusti	115
Pomembnejše ponovitve	120
ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA	121
Albanija	122
Avstrija	125
Češka	126
Črna Gora	127
Francija	134
Hrvaška	137
Italija	139
Norveška	145

Slovenija	146
Velika Britanija	147
ALPINISTIČNI VZPONI - SVET	148
Severna Amerika	149
Južna Amerika	152
Azija	162
IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2013	167
 2014	
OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2014	179
ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA	182
Kamniško Savinjske Alpe: Prvenstveni vzponi	182
Kamniško Savinjske Alpe: Pomembnejše ponovitve	200
Julijske Alpe: Prvenstveni vzponi	202
Julijske Alpe: Pomembnejše ponovitve	242
Slovenija - druga območja: Prvenstveni vzponi	244
Slovenija - druga območja: Pomembnejše ponovitve	254
ALPINISTIČNO SMUČANJE	255
Prvenstveni spusti	255
Pomembnejše ponovitve	266
ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA	268
Francija	269

Hrvaška	271
Italija	277
Švica	278
Škotska	278
ALPINISTIČNI VZPONI - SVET	280
Severna Amerika	281
Južna Amerika	283
Azija	284
IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2014	302
V SPOMIN	308
SLOVENIAN MOUNTAINEERING AND CLIMBING	310

2013

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2013

Miha Habjan, načelnik Komisije za alpinizem pri PZS

Začetek zime 2013 je bil obetaven, saj je bilo opravljenih kar nekaj klasičnih zimskih ponovitev v naših najvišjih stenah (Triglav, Debela peč, Jalovec, Špik, Velika Mojstrovka, Šite, Dolgi hrbet). Prav tako je bilo preplezanih nekaj kvalitetnih zaledenelih slapov in kombiniranih smeri. Slovenski alpinisti so plezali v Kanderstegu, Fournelu, v Avstriji, v stenah nad Chamonixem. Alpinistična aktivnost se je proti koncu zime doma umirjala. Vzrok gre iskati v slabših ledno-snežnih razmerah, kar pa ni zaustavilo nekaj posameznih navez, ki so vseeno plezale v velikih stenah. Pohvalno.

Z začetkom pomladi so bili opravljeni številni dobri alpinistični smučarski spusti, tudi prvenstveni, ki so bili sicer v zadnjih zimah redki. Naveza je plezala na Lofotih, ponovno je bil obiskan Chamonix. Prva akcija reprezentantov je postregla z obiskom japonskih alpinistov, s katerimi so v sprejemljivih razmerah opravili nekaj zanimivih in dobrih vzponov.

Že kmalu po novem letu so prišle dobre novice iz Patagonije. Med številnimi vzponi so izstopali nova težka smer na Fitz Roy, odličen vzpon na Cero Torre ter redki vzpon ženske naveze na Fitz Roy. Navezi v Kanadi aprila ni šlo po načrtih, bolje je šlo maja navezi na Aljaski.

Skalna sezona se je tradicionalno začela v Paklenici z nekaj dobrimi vzponi. Naveza se je udeležila tradicionalnega britanskega mednarodnega srečanja v Cornwallu. Junija so se začeli prvi resnejši vzponi v domačih stenah, julija prve resnejše proste ponovitve. Reprezentanti so plezali v češkem peščenjaku, KA je organizirala tabor za perspektivne alpiniste pod Marmolado, prvi odpravarji so odšli v perujske Ande.

Poletna skalna sezona doma je postregla s številnimi prvenstvenimi smermi in težjimi prostimi ponovitvami. Nove smeri so se vrstile ena za drugo celotno sezono, nekaj jih je bilo zelo težkih. Slovenski alpinisti so plezali v Dolomitih, nad Chamonixem, v Črni gori. Opravljeno je

bilo kar nekaj hitrih vzponov čez zahtevne alpske stene. Reprezentanti so plezali skalne in kombinirane smeri v Daufineji, KA je ponovno organizirala ženski alpinistični tabor z namenom spodbuditi mlajše alpinistke k večji aktivnosti.

Skalna sezona se je potegnila tudi v jesen. Slovenski alpinisti so plezali na visoki ravni tako doma kot v tujini. Ponovno je bilo preplezanih kar nekaj prvenstvenih smeri na visoki ravni ter resnejših prostih ponovitev. Zelo aktivno je bilo nad Chamonixem, v Dolomitih, doma in v bližnji okolici, nekaj plezalcev je plezalo v Yosemiteju. KA je organizirala tradicionalni tabor za perspektivne alpiniste v Chamonixu.

Jesenska odprava reprezentantov na Phola Gangchen, ki je bila hkrati osrednja odprava PZS v 2013, zaradi obilnih snežnih padavin ni izpolnila glavnega cilja. Novembra je najprej prišla dobra novica z Nepala, kjer je bila preplezana nova smer na šesttisočak, ter ponovno dobra novica iz Patagonije, kjer sta bila opravljena dva vzpona na Fitz Roy. Začetek zime je za krajši čas dovolil nekaj dobrih vzponov doma in v Zahodnih Alpah. Opravljenih je bilo nekaj dobrih ponovitev v zimskih razmerah kot uvod v novo zimsko sezono.

Vsekakor je spodbudno, da je vodilno vlogo alpinistične aktivnosti prevzela nova generacija mladih slovenskih alpinistov, ki so povsem v toku sodobnih mednarodnih alpinističnih trendov. Spodbudno je tudi, da vodilni generaciji sledi nov val mladih alpinistov, ki plezajo na visoki ravni. V sezoni se doma veliko pleza, tudi zelo dobre smeri. Pozna se navezanost na lokalne, domače stene, včasih primanjkuje idej in kreativnosti pri iskanju alpinističnih ciljev. Starejši alpinistični generaciji vrhunskih alpinistov tega ne manjka, saj znajo najti atraktivne in vrhunske cilje tako doma kot v tujini.

Podobno je z odpravami. Želeli bi si več raziskovalnega in avanturističnega alpinizma z bolj izdelanimi idejami. Še bolj pa bi si želeli zanimanja za najvišja gorstva sveta. Če je bilo še nedavno tega treba delati selekcijo za sodelovanje v ekipi himalajske odprave, danes s težavo zberemo primerno ekipo, ki je sposobna splezati himalajski cilj na visoki ravni. To ni spodbudno. Kje so razlogi?

Prav tako ni spodbudno, da ni večjega sodelovanja med KA ter odseki in posameznimi, zlasti izkušenimi alpinisti. V tako majhni skupnosti, kot je alpinistična, brez sodelovanja ne more biti pravega in načr-

tnega dela, kar edino vodi do kakovostnega dolgoročnega razvoja z vrhunskimi rezultati. Jasno je, da bodo vodilni alpinisti s karizmo vedno posamezniki, a brez širšega sodelovanja se ne bomo optimalno spopadali z izzivi časa.

Slovenski alpinizem je v obdobju, ko se dogajajo večdimenzionalne spremembe. Od splošnih življenjskih okoliščin v slovenski družbi, zmanjšanja finančne podpore s strani države, namenjene alpinizmu, do sprememb pri organizaciji in vodenju alpinistične dejavnosti znotraj PZS (nič več KOTG in KA, po novem vsa alpinistična dejavnost pod okriljem KA), konec koncev tudi menjave generacij z različnim pristopom, nazorom in idejami ... Postaviti bo treba novo vizijo slovenskega alpinizma. Kje smo, kam gremo in kam hočemo iti? Sprejeti realnost, se prilagoditi razmeram, jasno definirati cilje, kadrovsko okrepiti KA in narediti nekaj tudi za skupno dobro slovenskega alpinizma.

Kljub temu, da alpinistična sezona 2013 ne bo ostala v spominu kot sezona presežnikov, gledam v alpinistično prihodnost optimistično in menim, da z malo več pravega pozitivnega pristopa lahko obdržimo visoko raven slovenskega alpinizma danes in tudi v prihodnje.

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Krofička

POZABLJENA TIŠINA

24. 4. 2013, Janko Oprešnik in Tomaž Brglez

VII-, VII/IV-V+, 230 m, 3 ure

Smer se začne nekaj metrov desno od *Knezove poči* na strmi gladki plošči. Raztežaj po njej in po razu direktno do vrha. Najtežji je prvi raztežaj (VII-, VII), ostalo okoli IV-V+. Smer je ostala očiščena, brez klinov.

Kozja peč

TRAVCA

4. 5. 2013, Katarina in Igor Radovič

IV-/II-III, 120 m (+40 m)

Vstop je približno 60 m levo od *Kozlovega stebra*.

Opis: Po nezgrešljivem kaminu 25 m na grebenček. Z njega po drnastem svetu 50 m navzgor do drugega drevesa (II). Čez plošče (IV-, 8 m) ter po skalah in drničih po žlebu na levi navzgor ter desno do manjše smreke, kjer je edino zanesljivo varovališče (III). Po strmi drnasti gredi proti desni v *Kozlov steber* in po njem na rob stene.

Kozja peč

GAŠPERJEVA POČ

15. 5. 2013, Gašper Stopar in Igor Radovič

V-/II-IV, 165 m

Vstop je približno na sredi med *Kozlovim stebrom* in *Desnim grebenom*. Vsi potrebni klini so nameščeni. Priporočava 10 kompletov, nekaj zank, zatiče ter kak metulj srednje velikosti.

Opis: Vstop je levo od žlebu, ki ga višje prečimo in po drnastem svetu dosežemo varovališče (2k). Levo v poč (čvrst mostiček za varovanje), ter naprej po plitvi zajedi (2k) do varovališča pri drevesu. Čez plate proti levi (2k) ter po kratki drnasti gredini do konca. Čez plate na naslednjo gredino in po njej do konca in na rob stene.

Kozja peč

ČAROVNIK

18. 5. 2013, Gašper Stopar in Igor Radovič

VI+/II-IV, 135 m

V smeri sta ostala dva klina. Za plezanje potrebujemo osnovno plezalno opremo. Vstop je 10 m levo od *Travce* (nasproti kamina). V najtežjem, krušljivem raztežaju ni mogoče namestiti zanesljivega varovanja. Naj ostane tako, brez vrtanja!

Opis: Čez drnast svet (k), ki se kmalu oblikuje v strm poraščen žleb, do »gamsjega parka«, kjer uredimo varovanje pri enem od dreves (IV, 50 m). Levo po drnasti gredini čez greben ter desno navzgor nanj. Za varovališče izberemo drevo na desni strani, ker so ostala drevesa izpostavljena padajočemu kamenju (II, 60 m). Tretji raztežaj se začne s krušljivim razom in nadaljuje s prav tako krušljivimi ploščami. Preden se previdno lotimo 15 najbolj kočljivih metrov, moramo vpeti drugi klin v smeri. Na tem delu plezamo po nekakšnem sprijetem drobirju (VI+/IV, 55 m). Zadnjih 30 m je le še sproščujoč sprehod.

Kozja peč

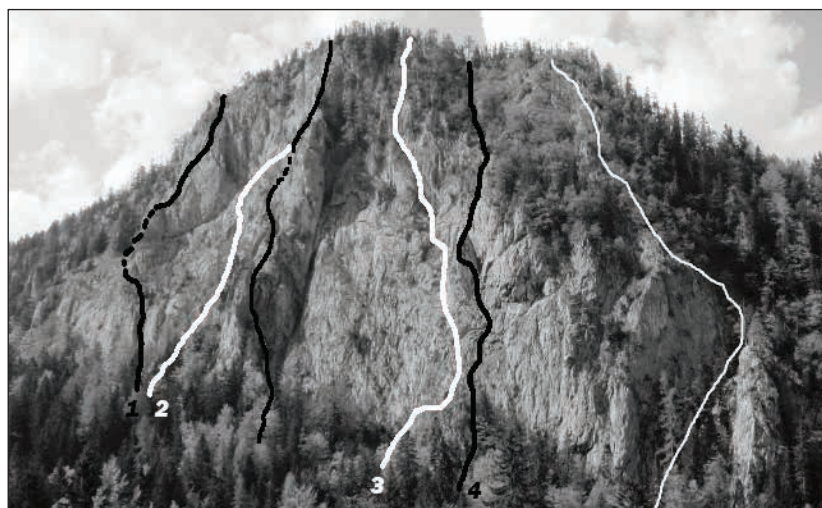
BICINA SMER

19. 5. 2013, Rok Barbič in Igor Radovič

V+/II-V, 165 m

V smeri so ostali trije klini in zatič. V zajedi, kjer je plezanje lepo, si vse varovanje uredimo z metulji, zato jih potrebujemo cel komplet (raje kakšnega več). Vstop je 10 m desno od *Gašperjeve poči*.

Opis: Začnemo na robu gozda levo od večjega macesna. Ko ga dosežemo, ga uporabimo za »kaminsko« plezanje. Nadaljujemo po poraščenem žlebu in drnastem svetu do manjšega grma (IV-/II, 50 m). V desnem loku preko plati do malega macesna pod zajedo (V+, 3k, 30 m). Po sredini leve ploskve izrazite lepe zajede, nato prečnica na njen levi rob in naravnost navzgor v lažji svet (V, 60 m, zatič tik pred koncem težav). Še raztežaj in pol na rob stene (I-II).

Mrzla Gora, J stena

INSTINKT

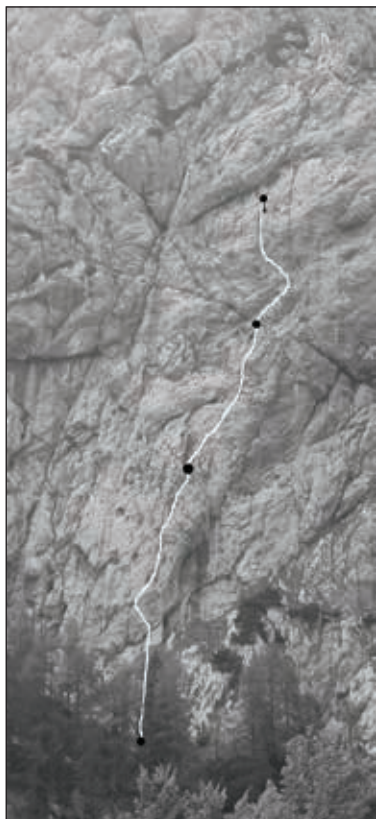
22. 5. 2013, Marko Mavhar in Miran Šumak

VII+, 110 m

19. 10. 2013, Tomaž Peternel, Samo Janež in Primož Žunter.

Prva ponovitev smeri.

Smer se vije preko velike monolitne plošče sredi stene. Največje težave so skoncentrirane v tretjem raztežaju, ki je v celoti opremljen s klini. Tudi drugod v smeri tiči nekaj klinov. Za vse ponavljalce je priporočljiva dvojna vrv, komplet metuljev (tudi velik (moder) pride zelo prav) in nekaj klinov. Kjer se smer zaenkrat konča, lahko nadaljujemo po smeri *Zadoščenje* (IV–V do vrha) ali pa sestopimo s spustom po vrvi.

Mala Rinka

DIREKTNA VARIANTA DIREKTNE SMERI

17. 6. 2013, Marko Mavhar in Franci Privošnik

Marko in Franci sta preplezala *Direktno smer* (VI-/IV+, 350 m). Ob tem sta dodala še svojo direktno varianto, po kateri sta se priključila *Vzhodni smeri*.

Mala Rinka

GRMADNIŠKA SMER

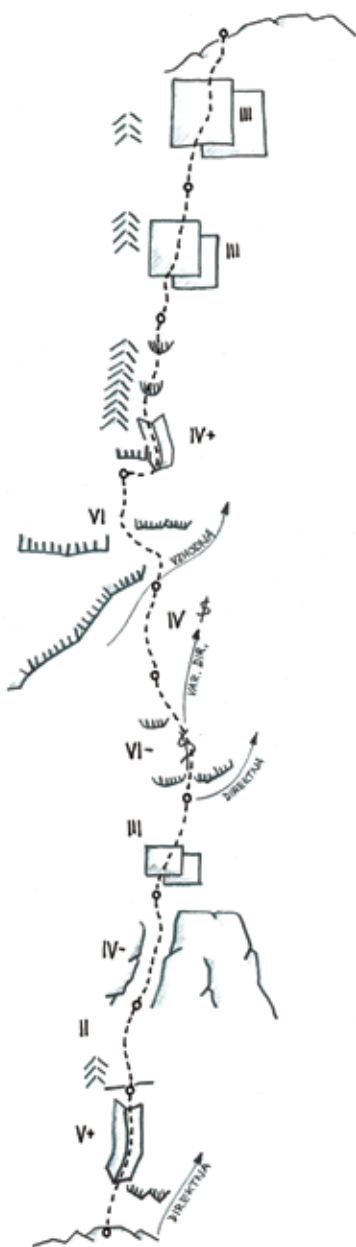
19. 6. 2013, Marko Mavhar in Gašper Kresnik

VI, V-V, 350 m

Smer je posvečena Urošu Gračnerju.

Čez vstopne plošče, po zajedbi ob črnem previsu. Sledi raztežaj do kamina, levo ob belem stebru in nato po kaminu do stika z *Direktno*. Tukaj rahlo v levo in nato desno. Varovališče je na mestu, kjer se *Direktna smer* umakne v desno. Navzgor čez previse, kjer si utira pot mestoma prekinjena poklina, ki se po desetih metrih deli na dva kraka, plezamo po levem. Sledi raztežaj do previsa, kjer se smer sreča z *Vzhodno*. Prehod čez previs je fantastičen (ključni raztežaj) in ponuja lepo, izpostavljeno plezanje v kvalitetni skali. Do vrha so še trije raztežaji odličnega plezanja. Zadnji raztežaj poteka po ploščah, ki pripadajo *Vzhodni smeri*.

V smeri je ostalo približno petnajst klinov. Vsa problematična mesta so opremljena s klini (ki so večinoma rdeče obarvani), tudi kakšno stojišče je urejeno. Ponavljalci potrebujejo set metuljev in nekaj klinov (večinoma za ureditev varovališč).

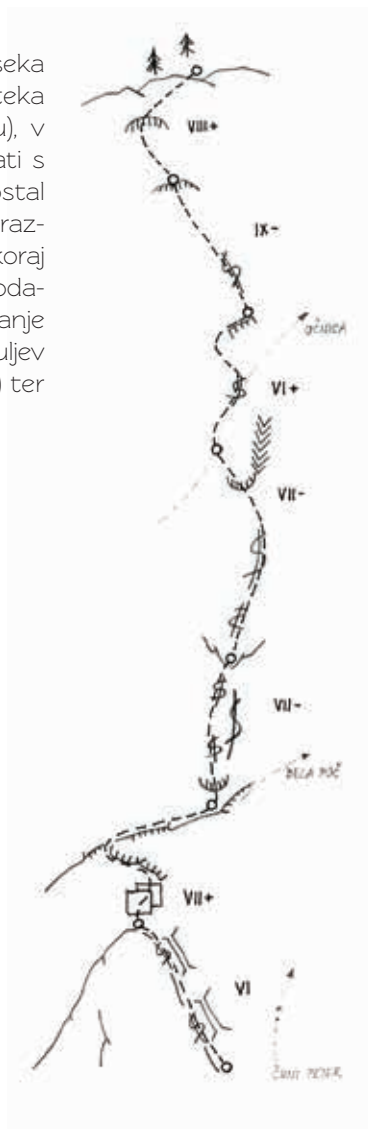
Križevnik (predostenje)

STRELA

15. 6. 2013, Andrej in Tanja Grmovšek

IX-, 220 m

Prvenstvena smer v direktni liniji seka smeri *Bela poč* in *Očnica*. Smer poteka po počeh (razen v drugem raztežaju), v njej pa se je mogoče ustrezno varovati s premičnim varovanjem. V smeri je ostal en sam klin (na varovališču šestega raztežaja). Za ponavljalce je tako linija skoraj deviška, taka naj tudi ostane (brez dodajanja svedrovcev ali klinov)! Za varovanje sta potrebna vsaj dva kompleta metuljev do št. 3 (še bolje potrojeni od 0,5 do 2) ter komplet zatičev.

Vežica

GROMSKA STRELA

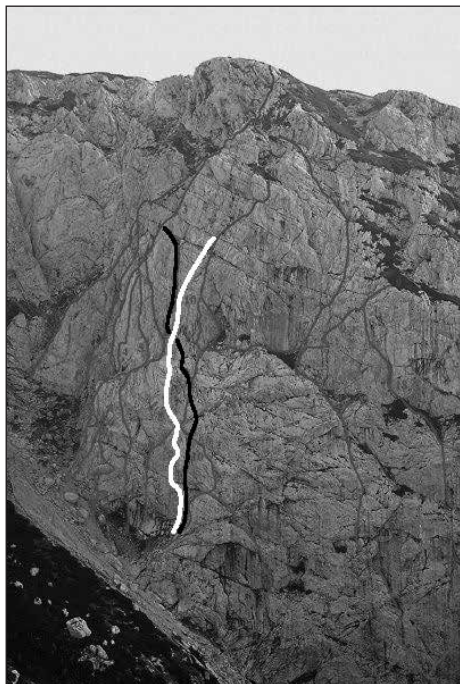
10. 7. 2013, Urban Golob in Miha Oven

VI/V, 250 m, 4 ure

13. 7. 2013, Matic Murn in Rok Hostnik. Prva ponovitev smeri.

Smer poteka med *Hunikino* in *Tantalovo direktno smerjo*, a je do zadnjega raztežaja čisto samostojna. Vstopi sicer skupaj z *Neznano*, vendar jo po petih metrih zapusti. Dvakrat seka *Hunikino*, potem pa teče desno od *Tantalove direktne*. Ob srečanjih s temi smermi in na kakšni dobro prehodni polici srečamo posamezne kline, po razčlembah, kjer smer teče, pa nista prvopristopnika pustila ničesar. Ponavljalci naj imajo s seboj komplet metuljev (do št. 2) in približno 7 jeseničanov ali podobnih klinov.

Smer odlikujejo super skala, lepi prehodi in ne prevelike težave (VI/V).

Črna je *Gromska strela*, bela je *Sopara*.

Vežica

SOPARA

24. 7. 2013, Urban Golob in Matic Jošt

V+, A0, 260 m

Prvi raztežaj si smer deli z *Gromsko strelo*, potem pa teče najprej levo ob njej, zadnja dva raztežaja pa desno. Prehodi so lepi, skala je odlična, bela. Najslabša je zgoraj v previsu, kjer je tudi zasigana. Težave ne presegajo zgornje pete stopnje in nekaj metrov previsne tehnike v predzadnjem raztežaju, ki jo je mogoče preplezati tudi prosto (verjetno ne dosti zahtevnejše kot VII+).

Opis: 1. R (30 m): V steno vstopimo skupaj z *Hunikino smerjo*, v lepo škrapljasto poč. Po cca 15 metrih zavijemo levo pod previsi na stojišče na udobni polici (klin).

2. R (30 m): Po plošči levo od poča navzgor v veliko poč (zajedo) in po njej na rampo ter na vrh stolpa.

3. R (45 m): Navzgor proti levi v majhno razjedo, ki vodi na izrazit raz (klin). Čez raz v lepo belo ploščo in navzgor v položnejši svet na stojišče.

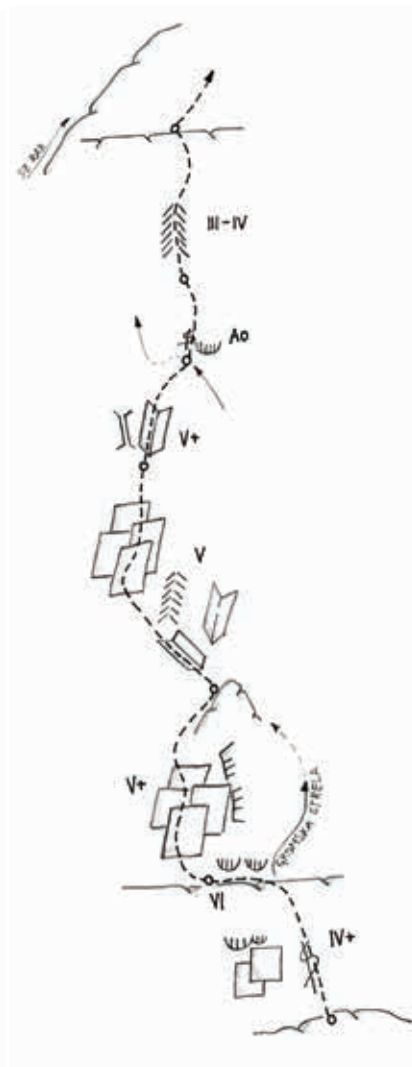
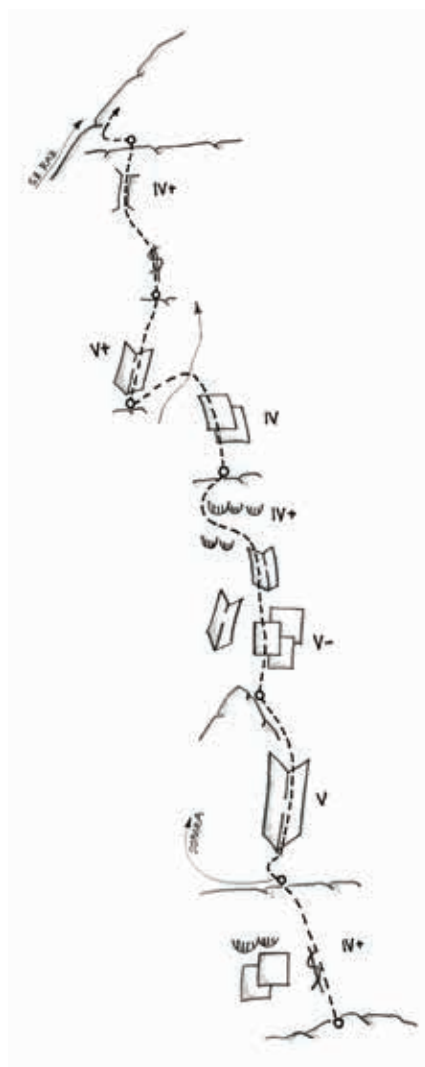
4. R (15 m): Po zajedi na vrh stebra (stolpa) na veliko polico pod previsno stopnjo.

5. R (25 m): Čez razčlenjeno previsno ploščo v previsno poč in po njej v lažji svet.

6. R (50 m): Po neizrazitem razbitem stebru, ki teži proti desni, na veliko polico.

7. in 8. R (40 m, 20 m): Po izraziti rampi proti desni v *Hunikino smer* in po njej na rob stene.

Priporočljiva oprema: 7–10 klinov (tudi kakšen nož) in komplet metu-
ljev do številke 2 (še bolje 3). V smeri je ostalo pet klinov.

Kancelj (Jezersko; stena levo od Slovenske poti na Ledine)

SKODELICA KAKAVA

23. 7. 2013, Matej Ogorevc in Luka Skočir

VI/V+ (AO, V+), 230 m

Opis: 1. R: Po prvem raztežaju *Nedeljske smeri* (V) naprej nekaj metrov v strm plitev kamin do varovališča pod zaporo (tu je ostal en klin). 2. R: Kratka prečnica (IV-) desno in rahlo navzgor do globokega, previsnega kamina. 3. R: 2 metra po kaminu, nato desno v plošče in čez njih (VI-) na raz. Po njem oz. ob njem do varovališča v jarku (drevo). 4. R: Iz jarka nazaj desno in čez zajedo (IV+) na oster raz in po njem do plošč na desni strani. 5. R: Čez plošče (VI) ob desni strani raza na vrh raza, levo čez jarek in še enkrat levo v drugi jarek, po njem slabih 20 metrov navzgor do varovališča pod manjšim, plitvim kaminom. 6. R: Po grabnu in čez kamine do vrha (III).

Skala je v prvem raztežaju, v ploščah in na razu zelo dobra, vmes pa moramo previdno izbirati dobre oprimke. Vmesno varovanje in varovališča izdelujemo izključno na kline (jeseničani, profilčki). Izjema je varovališče na drevesu po tretjem raztežaju.

Klemenča peč

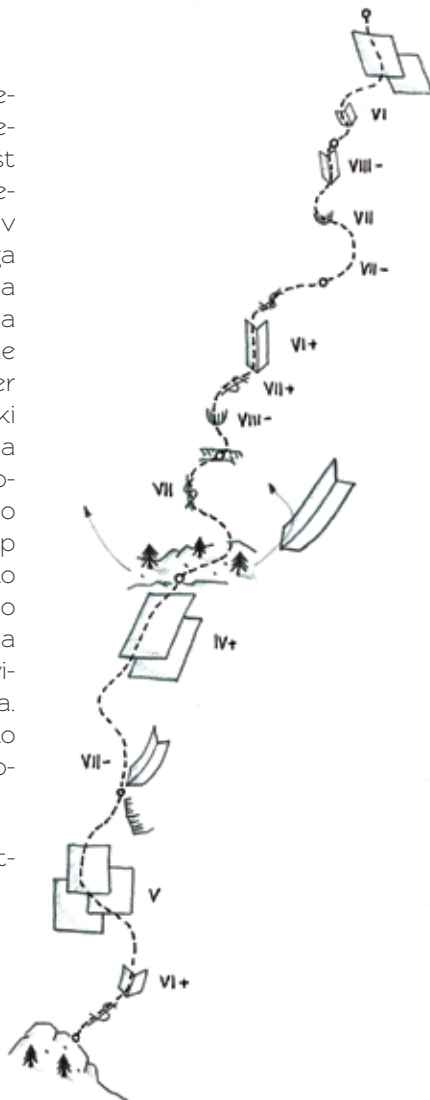
TRIJE HUDI LOKALCI

27. 6. 2013, Samo Supin in Avgust Robnik

VIII-/VII-, VI+, 220 m, 4 ure

Opis: Prvi raztežaj poteka po smeri *Paranoik*. S poličke, kjer omejena smer zavije levo, naravnost navzgor v ploščo (desno po zajedi gre *Veseli Štajerc*) in po njej v smeri svedrovcev do poraščenega dela sredi stene. Iz desnega dela gozdička navzgor in po počki na poličko. Naravnost preko previsne plošče v poč in po njej v zajedo ter preko nje do varovališča na ozki polički. Vodoravno desno do grma (stik s smerjo *Veseli Štajerc*) in poševno proti desni navzgor, nato levo preko gladke plošče (odcep smeri *Veseli Štajerc*) navzgor preko majhnega previsa in nato v desno v navpičen gladek kot. Po njem na poličko. Malo desno in čez previssek navzgor ter desno do drevesa. Od tu naravnost navzgor preko previsa in po počki v razčlenjeni plošči na rob stene.

Smer je navrtana, ponavljalci potrebujejo 12 kompletov.

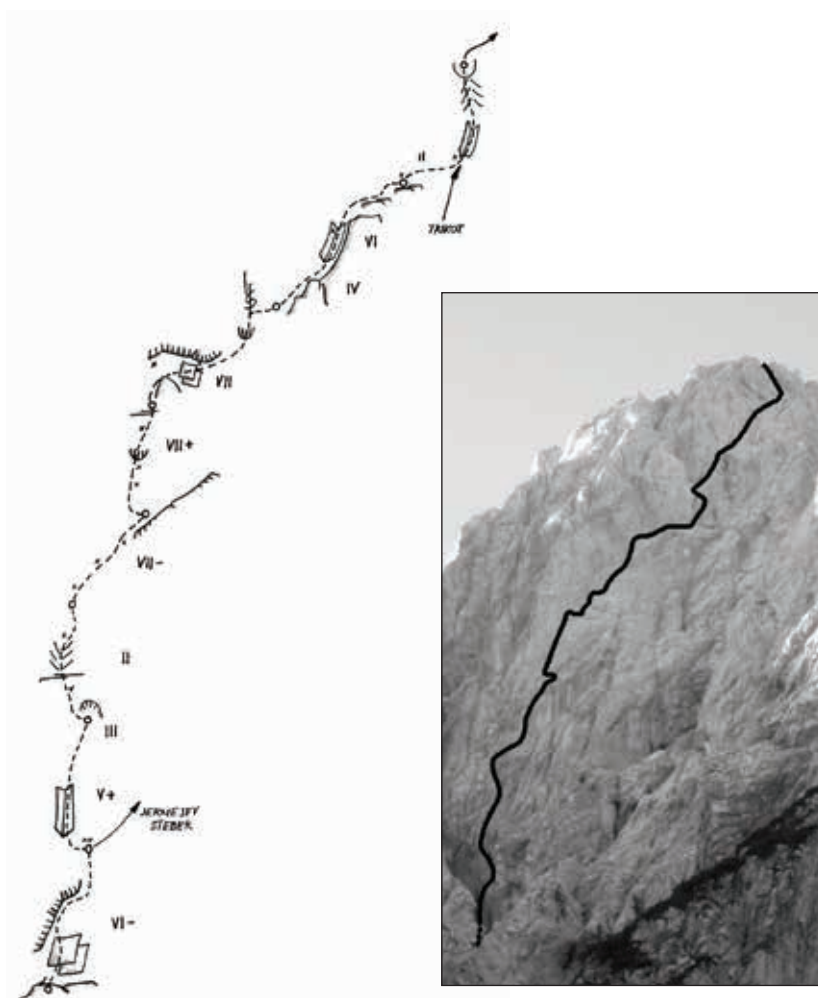
Dolgi hrbet

POT

3. 8. 2013, Tine in Anže Marenče (oba AO Kranj)

VII+/VII-V, 300 m + 200 m

Prvi raztežaj poteka po smeri *Jernejev steber*. Nadaljujemo naravnost navzgor po precej monolitni steni med *Jernejevim stebrom* in *Trikotom*, po katerem tudi izplezamo. V smeri je ostalo 10 klinov, od tega dva specialca na detajlih. Gre za precej kompaktno in ne najlažjo smer

Ojstrica

ŠOLA ŽIVLJENJA

17. 8. 2013, Marko Mavhar in Matic Murn

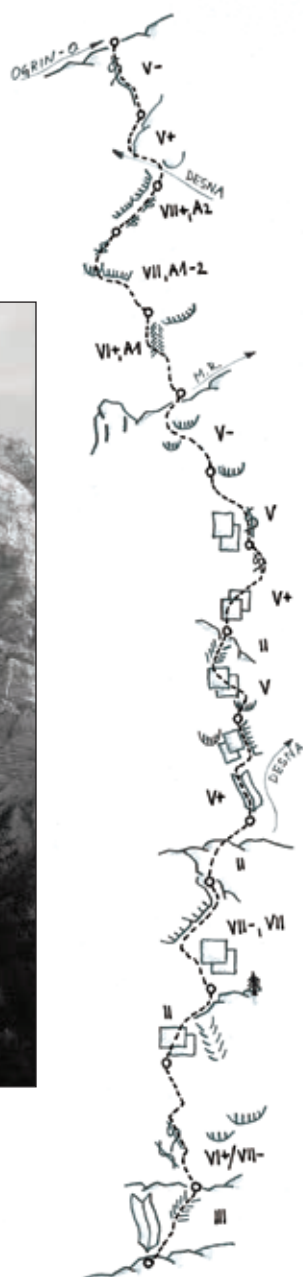
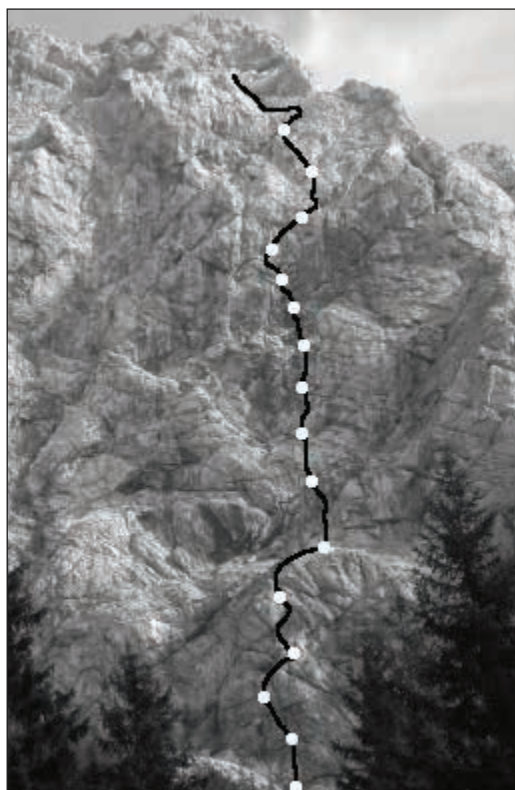
VII+, A2, 500 m 10 ur

Vstop: Levo od *Črne zaves*e pod sivorumenim previsom, ki ga deli na pol markantna zajeda. Po lažjem terenu do skalnega skoka.

Opis: Po levi strani čez prag in po sistemu zajed pod markantno zajedo, ki deli spodnji, previsni del stene na dva dela, do votline z ravnim dnom. Od tod levo po zajedi, kjer pri klinu zavijemo rahlo desno navzgor čez ploščo v zgornjo zajedo (k). Po njej do konca, nato prestopimo desno in čez previs (prusik) v višjo zajedo levo do stojišča. Sledi lažji raztežaj čez manjši previs na desno in po plošči navzgor do gredine, ki pripelje na desno pod trikotno ploščo. Po njej na levo do kota in po njem desno do vrha na udobno stojišče na levi. Raztežaj do velike gredine. Na gredini (vstop je enak kot za *Desno smer*) po nekaj metrih zavijemo levo v pokončno zajedo (k) in na poševno polico. Po njej desno in navzgor čez sive plošče do lažjega sveta (k). Čez previs v ploščo. Ne izberemo leve pokline, ampak plezamo direktno navzgor čez razčlembe, ki nas po gladkih ploščah pripeljejo v spran žleb. Čezenj do udobnega stojišča pod steno s sivim pasom skale. Po tem pasu rahlo proti desni na polico. Nad njo v poč proti levi, navzgor na stojišče. Od tod po poč in skozi zapore proti levi na poličko pod previsom. Od tam na gredino, kjer poteka smer *Modec-Režek*. Sledi raztežaj čez previsen kamin (k), ki se na koncu zapre (prusik). Čez plato (k) na polico. Levo čez izpostavljeno plato na udobno polico pod previsom. Ponovno levo po polici, ki sprva ponuja lepo plezanje, na koncu pa se zapre. Zato splezamo levo pod previs, nato po poč čezenj in po sistemu poč (skalna ušesa) desno na stojišče. Sledi dolg in naporen raztežaj po edini (desni) razčlembi do stojišča. Od tod desno po previsni rampi do stika z *Desno smerjo*. Po njej čez počen balvan in po težjem delu smeri naravnost navzgor po poč do stojišča. Sledi dolg raztežaj naravnost navzgor čez ploščo v markantno zajedo do stika smeri *Ogrin-Omerza*.

Sestop: Po Kopinškovi poti nazaj do vznožja severne stene.

Oprema: Dva kompleta metuljev, klini, kevlarске zanke za skalna ušesa.

Jezerska Kočna, JV stena

VESELA DOLENJKA

14. 9. 2013, Klemen Jelič in Rok Tičar

V+/III–V, 300 m

Smer v osrednjem delu sledi izraziti zajedi, ki pelje do vrha nakazanega stebra. V njej so ostali trije klini, prav pridejo tudi metulji in zatiči.

Križevnik

LEPOTNA NAPAKA

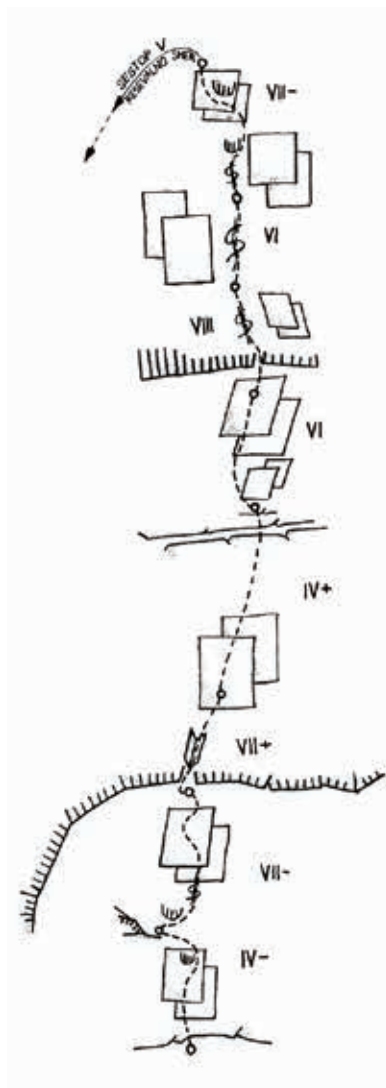
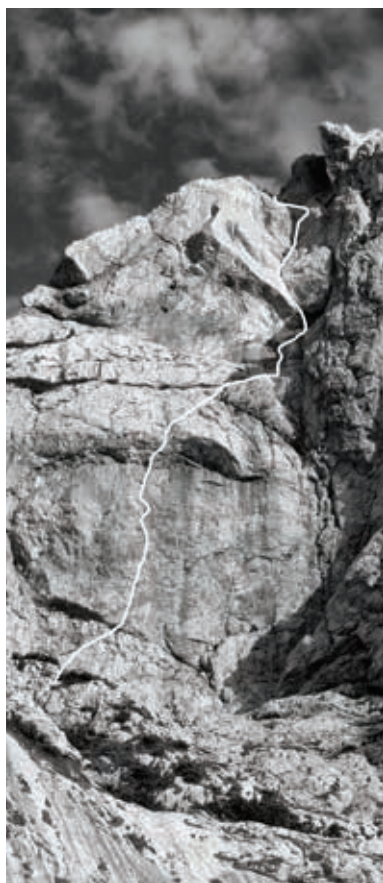
8. 9. 2013, Andrej Grmovšek in Matej Balažič

VIII, 265 m

Smer poteka v glavnem delu Križevnika, na levi strani, med smerema *Giljotina* in *Kamniti krst*. Vije se po očitni liniji, kjer se v tretjem raztežaju priključi Knezovi *Giljotini*, nato sledi ravni liniji proti očitni strehi, kjer najdemo prehod na njeni levi strani. Nadaljujemo po počki, ki se na koncu razširi v "offwidth" in zaključi po lepi plati.

V smeri je ostal en klin v zadnjem raztežaju, morebitni ponavljalci naj imajo s seboj set frendov in zatičev, uporabljajo lahko tudi Tricame. Skala je povprečna, v težkih raztežajih kar krušljiva (od tod tudi ime *Lepotna napaka*).

Sestopimo po *Reševalni smeri*.

Brana, Z stena

DIVJA ROŽA

3. 8. 2010, spodnja polovica; Aleš Holc in Rožle Repanšek

8. 9. 2013, celotna smer; Aleš Holc in Primož Lavrič

VII-/VI-V,IV,III, 430 m, 7 ur

Dostop: Iz Konca po poti čez Žmavcarje. Ko pridemo iz gozda, desno v Kotliško grapo. Po njej skoraj do slapu (pozimi) oziroma do tam, kjer se divja gručnata grapa zoži v skalno (na približno 1575 m nmv). Nad nami se bočita dva neizrazita stolpa, na njuni desni je črna stena. Smer poteka med obema stolpoma. 50 m nad grapo, pod stolpoma, opazimo v levo usmerjeno razčlembo. Pozor, na dostopu je včasih kakšno sitno mesto v skali ali ledu. Dve uri in pol (lahko tudi več).

Opis: 1. R: Rahlo desno navzgor in nazaj na polico pod značilno strmo poklino. 2. R: Po poklini navzgor (pol vrvi), čez dva previsa in levo okoli roba. 3. R: Rahlo desno čez plati in čez mokro, počeno ploščo, 5 m rahlo v desno na stojišče (k). 4. R: Čez naložen stebriček rahlo desno na izpostavljeno poličko. Naravnost čez gladko ploščo (k) in močno levo, nazaj v glavno razčlembo (kk). 5. R: Naravnost navzgor, po levi strani žlamborja, 20 m do previsa. Čez previs in na prag. V kamin in levo na stojišče (k). 6. R: Nazaj desno, v razčlembo, čez težaven previs in rahlo v levo po lažjem kaminskem svetu.

Tri raztežaje po lažjem svetu (II-IV), rahlo proti desni do zgornje stene. Desno od dveh votlin v steni. Navzgor, iščoč prehode (50 m) do police. Po polici levo v široko zajedo in po njej naravnost navzgor. Po prehodih desno na rob stene.

Sestop: A: Na vrh Brane in po poti na Kamniško sedlo. B: Sestop po Bosovi grapi.

Čedca (Jezersko)

VIDOVA SRAJČKA

december 2013, Žan Karničar

85°/50°–80°, 150 m

7. 12. 2013, Klemen Gerbec in Matej Arh, prva ponovitev smeri

Opis: Smer poteka po podoru Čedce, v spodnjem delu ponudi lep, 40-metrski raztežaj enakomernega plezanja po dobrem ledu z naklonom 80°–85°. Sledi raztežaj položnega ledu, nato dobrih 5 metrov visoka vertikalna zavesa in izstopni raztežaj po podoru.

Oprema: Za varno plezanje je priporočljiva 70-metrski vrvi, saj neposredno nad prvim raztežajem ni mogoče urediti dobrega varovališča, do naslednjega ledu pa 60-metrski vrvi malo zmanjka.

foto: Žan Karničar

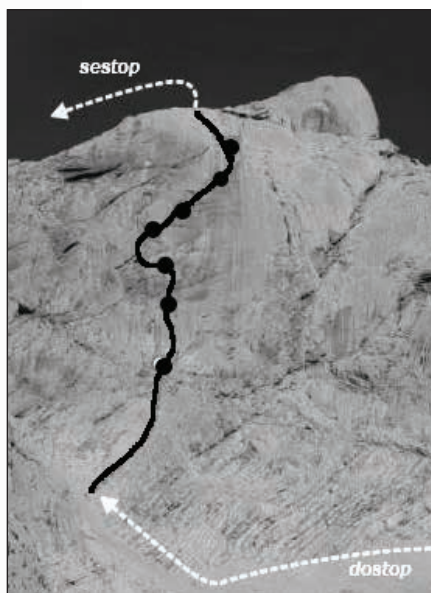
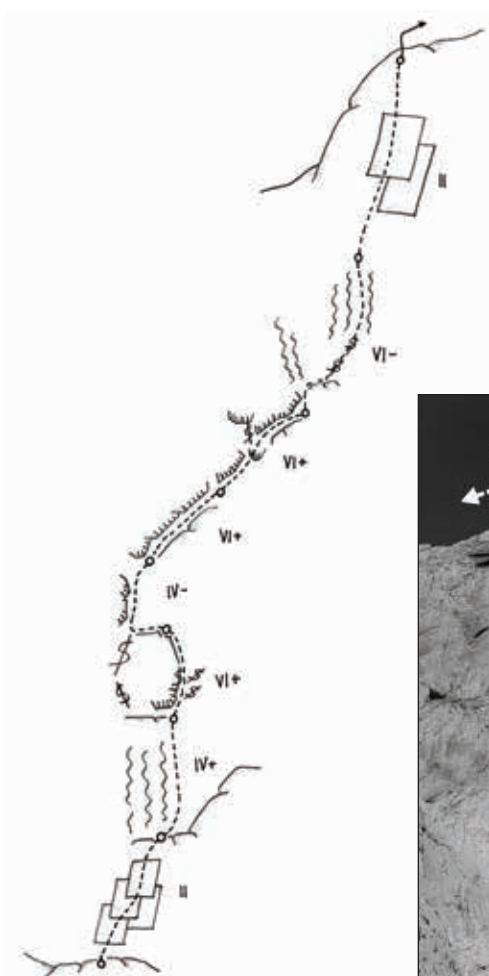
Štruca, JV stena

NO PAIN NO GAIN

25. 10. 2013, Stefan Lieb in Katharina Lind

VI+, 200 m

Tuje naveze v zadnjem času pri nas preplezajo tudi kakšno novo smer. In to v stenah, ki niso najbolj popularne in vsem na očeh. »Skala je bombastična, plezarija zelo lepa, linija pa logična,« sta zapisala prvenstvenika.

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Grintovec

LEDENI ZMAJ

januar 2013, Anže Šavs in Maja Lobnik

IV/4, 85°/70°, 450 m

Prva ponovitev smeri.

Mala Raduha

ČRNA ORHIDEJA

16. 6. 2013, Marko Mavhar in Matej Arh

VII-/VI+, 125 m

Prva ponovitev smeri.

Ojstrica

NEJČEVA SMER

avgust 2013, Janez Svoljšak in soplezalec

VII+/VI+

Tretja ponovitev smeri.

Križevnik

AKTINIDIJA

21. 9. 2013, Marko Mavhar in Branko Grobelnik

VI+/VI-V, 200 m

Druga ponovitev smeri.

JULIJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Rdeči rob (nad dolino Tolminke), J stena

PASTIRSKA SMER

27. 1. 2013, Tine Cuder in Nejc Kurinčič

IV, 4, M6+, 500 m, 7 ur

Prvi raztežaj poteka po monolitni poki. Sledi raztežaj skalno-travnate plezarije. Osrednji del je lažji, zadnja tretjina se postavi pokonci. Plezamo po pokončnem, na prvi pogled zoprn krušljivem kaminu. Po njem plezamo do vrha še tri raztežaje (delikatno plezanje, ki poleg pazljivosti zahteva tudi precej iznajdljivosti pri nameščanju zadovoljivega varovanja).

Zidna stena, S stena

NI ŠE POLETJE

18. 5. 2013, Peter Bajec in Domen Košir

IV+/III-IV-, 280 m, 4 ure

Smer v spodnjem delu poteka levo od *Agave*, jo na sredini preseka in nadaljuje desno od nje do roba stene.

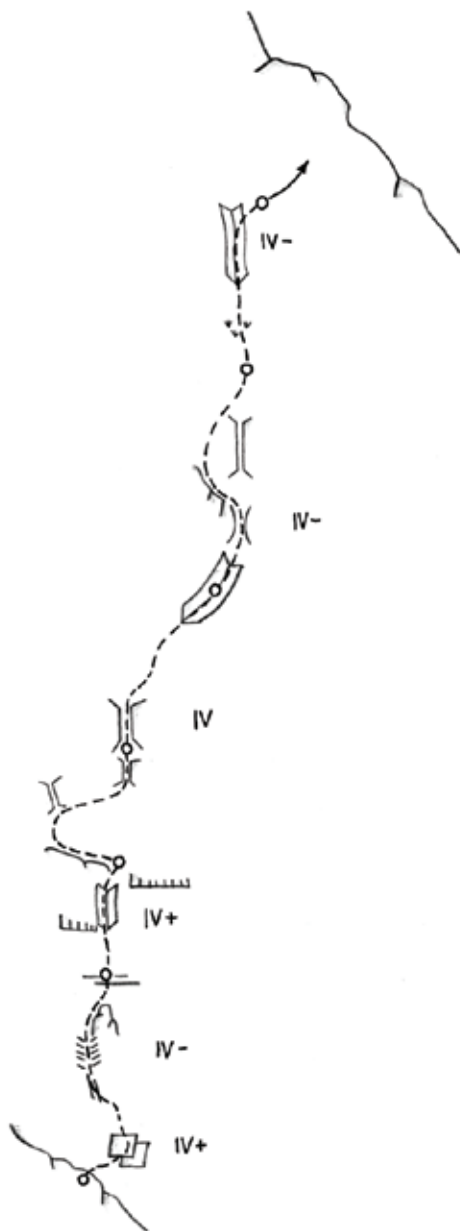
Dostop: Od cestarske hiše ob vršiški cesti po poti, ki vodi v Mlinarico. Okrog 50 m za zaporo steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd (levo nad strugo Mlinarice) mimo podrte lovske kočice vse do melišča pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki nas pripelje pod Zidno steno. Tu ulovimo slabo vidno stezo, ki nas ob steni pelje v desno, vse do vstopa v smer. Približno ena ura hoje.

Opis: Začnemo z očitnega podstavka (kot *Agava*) čez rahlo previsen vstop v črno poč (IV+) in potem proti levi (na desni je manjši rjavi odlom) in po poč navzgor v žleb ter po njegovi desni stran navzgor na stebriček. Nad nami je odprt svet, nadaljujemo naravnost navzgor po ploščati, položni steni še kakih 10 metrov do manjše poličke (sidrišče, klin). Od sidrišča navzgor po odprti steni proti kosmati zajedi, ki jo na desni in levi omeujeta manjši strehi. Vstop v zajedo je malo krušljiv (IV+), višje nas preseneti z oprimki bogata in zdrava skala. Sidrišče si uredimo na veliki polici. Prečimo levo po gruščnati polici, dokler nam stena ne odpre prehoda desno na višje ležečo polico. Po njej proti desni do konca, kjer nas pozdravi oduren, črn kamin. Po njem pod nov črn kamin, kjer si uredimo sidrišče. Nekaj metrov po kaminu navzgor, nato desno ven. Nad sabo zagledamo zajedo, ki jo najlažje dosežemo tako, da se malo povzpne po njeni desni strani, nato pa stopimo levo vanjo. Tu si uredimo sidrišče. Navzgor po desno usmerjeni zajedi, ki se izteče v kamin. Po njem pod nov kamin, kjer se usmerimo levo in plezamo po lahkem pečevju, dokler nas stena ne spusti navzgor do udobne police, kjer si uredimo sidrišče. Navzgor v zajedo, ki jo kmalu zapustimo v desno. Nadaljujemo s prečenjem proti desni po nekakšni polici proti robu stene in izstopu smeri.

Oprema: 10 različnih klinov ter komplet metuljev in zatičev.

Sestop: Z roba stene prečimo proti desni po stečinah (pod nami je ogromna kotanja) proti travnatemu sedlu, kjer najdemo prehod čez ruševje (na levi je razbita grapa). Po tej varianti v nekaj minutah pri-

demo do izstopa smeri *Sprema se oluja* in *Tihi zmaj*. Nadaljujemo po sestopu omenjenih smeri.

Lešarjeva peč, JZ stena

SMER TREH KOZLOV

16. 6. 2013, Peter Bajec, Primož Bregar in Domen Košir (vsi AO Železničar)
V/III–IV+, 400 m, 5 ur

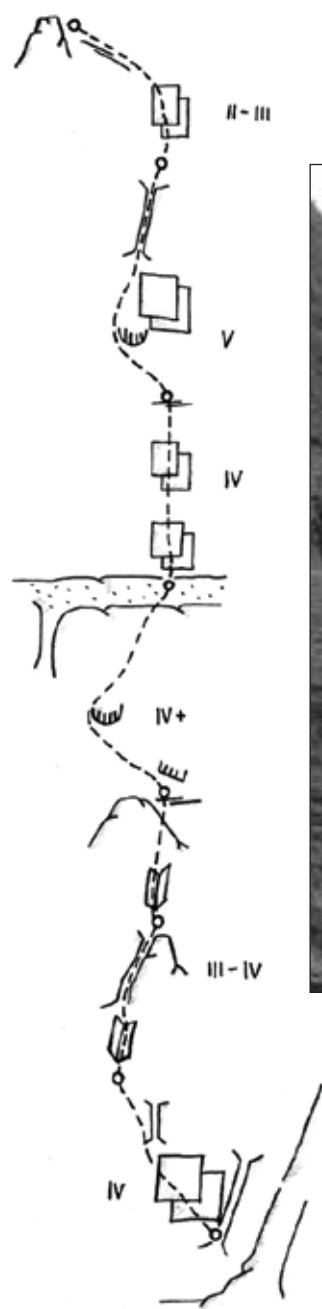
Smer poteka levo od globoke grape, ki jo na desni omejuje ogromen stolp. Vstop je ob vznožju skrajno desnega, globokega kamina (klin na stojišču). Skala v smeri je klasična slovenskohribovska: vmes nas pozdravi nekaj odstavkov z odlično skaljo, na žalost pa tudi nekaj krušljivih mest. Varovanje se večinoma ureja s klini, sem in tja pride prav kak metulj ali zatič. V petem raztežaju je ostal en klin.

Dostop: Z Vršiča po poti proti Razorju in na odcepu desno navzdol (Razor–Mlinarica). Ko smo blizu stene, se na primernem mestu ločimo od poti in se čez zelene livade sprehodimo do vstopa v smer. Z Vršiča približno 1 ura in 30 minut.

Opis: Skrotje (II), ki pripelje pod vznožje globokega kamina, premagamo od leve proti desni. Na vstopu je ostal en klin. Vstopimo po odprtih, razčlenjenih ploščah proti levi (IV), premagamo strmo krušljivo mesto in nadaljujemo do gruščnate police (stojišče) pod kratko, lepo zajedo. Po njej navzgor in v globok, vlažen kamin (III–IV), ki pripelje na vrh stolpa (stojišče). Navzgor skozi kratko zajedo. Iščemo prehode do široke gruščnate police, ki je v bistvu del večjega stolpa (stojišče). Nad nami je manjša črna strehica. Nadaljujemo po polici nekaj metrov levo na vrh stolpa. Navzgor, proti levi do roba in čez previs (IV+). Desno navzgor v smeri male rumene trikotne strehe. Levo mimo nje do nove gruščnate police, ki jo na levi omejuje žleb (stojišče). Od tu naravnost navzgor čez odprto, razčlenjeno steno (odlična skala, IV) za cel raztežaj vrvi do stojšča na ozki polički pod kratko, črno steno. Navzgor na ozko poličko pod previsom, ki ga premagamo z leve proti desni (V). Nato v razbiti žleb do police (stojišče). Od tu še malce navzgor (enostavno) do gredine, ki nas odpelje proti levi, ven iz stene.

Oprema: 10–15 različnih klinov ter nekaj metuljev in kakšen zatič.

Sestop: Od izstopa se po gruščnatih skokih (II) kobacamo proti levi, dokler nad seboj ne zagledamo markirane poti, ki pelje s Planje. Vzpnemo se nanjo in po njej sestopimo nazaj v dolino.

Prisojnik, J stena

SMER TREH MUŠKETIRJEV

15. 6. 2013, Drago Večerič, Aleša Dolinar in Sebastjan Potočnik
IV/III-II, 280 m

Opis: Smer se začne desno od smeri *Zajec* in jo križa v prvem raztežaju. Nato sledi strmo navzgor po kaminu in dalje čez previs v zajedo do naslednjega previsa. Skala v tem raztežaju je prvovrstna. Od tukaj malce v desno in čez previs, ki je krušljiv (previdnost!). Sledi še polni raztežaj proti razu, kjer se čisto na koncu združi s smerjo *Zajec*. Od tu potem po sistemu najlažjih prehodov do vrha (lažje) ali po nakazani polici v desno proti markirani poti. Smer se vije direktno med *Partačo* in *Zajcem* in se združi z njima v zgornjem delu ter potem ubere svojo pot proti vrhu.

Debela peč

VARIANTA TRŽIŠKE SMERI

20. 6. 2013, Miha Zupan in Jaka Slapar
VI+, VI/IV-V+, nov vstop in izstop
Tržiške smeri

Vstopna varianta poteka v direktni liniji po sprani zajedi, nato preko odlične plošče do poševne in plataste rampe (na koncu sta plezalca naletela na starega jeseničana). Nadaljevanje smeri je zanimivo in odprto ... potem bi morala smer (po vrisu sodeč) prečiti ostro proti desni ... No, tam se je vsa logika končala. Nekaj metrov monolitne plošče, nobene vidne razčlembe in pametne možnosti nadaljevanja. Plezalca sta zato sledila krušljivi polici proti levi do zelo lepe zajede-kamina ter nadaljevala po odprti steni s sprotnim iskanjem prehodov do vrha Debele peči.

Mali Grintavec, V stena

KINOMANIJA

30. 6. 2013, Peter Bajec, Primož Bregar in Boštjan Tomplak

IV/II-III, 180 m, 2 uri

Smer poteka po eni od številnih razčlemb med skladi. Vstop je na levem robu nekakšnega podstavka, ki ga na desni omejuje melišče. Skala v smeri je zelo dobra, v prvem raztežaju je ostal en klin. Varovanje se večinoma ureja z metulji in zatiči, na varovališčih je mogoče vedno zabiti dobre kline.

Dostop: Po markirani poti iz vasi Soča na Bavški Grintavec. Dobri dve uri hitre hoje.

Opis: Od vstopa sledimo manjši, mestoma travnati poklini skoraj 60 metrov do ruševja. Levo ob njej je vseskozi kar velika poč. Od ruševja nadaljujemo navzgor in nato levo med rušjem v lažji svet do nove pokline iz kompaktne, belo-sive skale. Po njej do roba stene.

Oprema: Nekaj klinov ter metuljev in zatičev.

Sestop: Lahko desno na vrh Malega Grintavca in po planinski poti nazaj pod steno ali pa levo po skrotju nazaj pod steno.

Mali Grintavec, V stena

DIPLOMA

30. 6. 2013, Peter Bajec, Primož Bregar in Boštjan Tomplak
IV/II-III, 300 m, 3 ure

Dostop: Po markirani poti iz vasi Soča na Bavški Grintavec. Dobri dve uri hitre hoje.

Opis: Smer poteka desno od *Cicibanove*, na očiten stolp, in po vodilni razčlembi vse do vrha. Na koncu tretjega raztežaja si uredimo varovališče na udobni polici, levo od pokline. Nadaljujemo rahlo levo za rob in navzgor pod vznožje nove pokline (na nekaj mestih se šopiri zeleno travje) in po njej vse do roba stene. Skala v smeri je zelo dobra, varovanje se večinoma ureja z metulji in zatiči, na varovališčih se da vedno zabiti dobre kline.

Oprema: Nekaj klinov ter metuljev in zatičev.

Sestop: Desno na vrh Malega Grintavca in po planinski poti nazaj pod steno.

Triglav, S stena

PLANINSKI GRABEŽ

9. in 10. 7. 2013, Tomaž Jakofčič in Marko Prezelj

VII+, AI, 1000 m, 14 ur efektivno

Smer poteka med *Čopom* in *Korenino*, nato sledi poklini desno od *Osrednjega (Čopovega) stebra*. Odlikujejo jo lepi prehodi, skala je večinoma dobra. Zelo malo je lahkega sveta, res pa je, da proste težave (razen v desetih metrih preko strehe) ne segajo zelo visoko.

Mala Mojstrovka, S stena

KALIBRACIJA

14. 7. 2013, Peter Bajec, Primož Bregar in Domen Košir

III–IV, 200 m, 2 uri in 30 minut

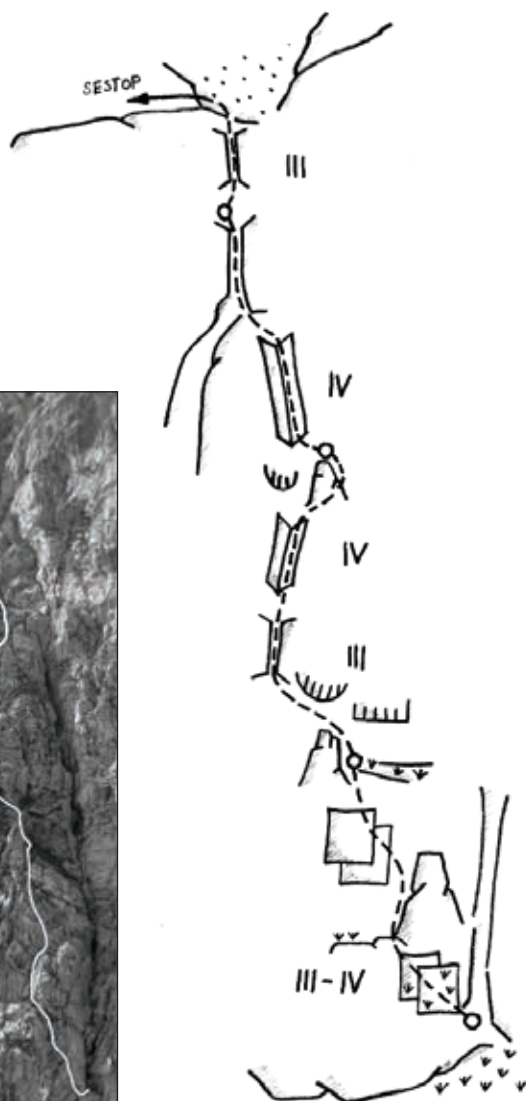
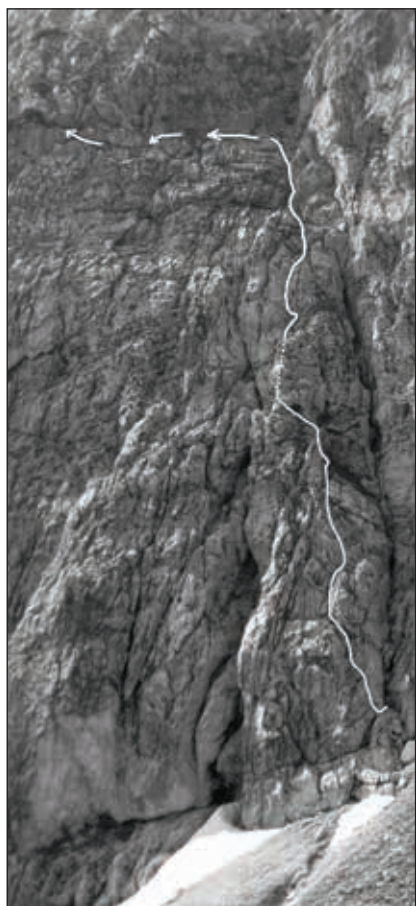
Smer se nahaja v travnatem kupu pod *Zahodnim razom* Male Mojstrovke in poteka levo ob izrazitem kotu – kaminu. Skala je dobra, v spodnjem delu je nekaj travnatega sveta. V smeri sta ostala dva klina – eden v predzadnjem raztežaju v kaminu in eden na sidrišču nad njim.

Dostop: Kot za smer *Biljard* in še nekaj minut naprej po stezi mimo večjega kamina do markantnega kota – kamina. Smer vstopi na mestu, kjer se melišče najvišje zajeda v kamin. Dobrih 45 minut.

Opis: Smer vstopi v kamin, vendar se mu takoj umakne levo v ploščnat, travnat svet. Iščemo prehode (III–IV) navzgor do poličke in po levi strani stebrička navzgor do strme travnate vesine, kjer si uredimo varovališče. Nato navzgor po travnatem svetu, dokler nas zapora nad nami ne prežene v levo po polici za rob v lep kamin iz kompaktne, bele skale (III). Po njem navzgor pod zajedo in po njej (IV) pod novo zajedo. Na desni strani (na nekakšnem stebričku) si uredimo varovališče. Od tu nazaj pod zajedo in po njej navzgor (IV) do gladkega kamina. Po njem navzgor (klin) do varovališča (klin) pod novim kaminom. Še kratek raztežaj po kaminu (III) do gredine, kjer se razvežemo.

Oprema: 7–10 klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Po gredini v levo do izstopa smeri *Biljard* in nato navzgor po skrotju iskaje prehode v levo do škrbine, kjer najdemo klin s pomožno vrvico za spust. Gledano navzdol opravimo dolg spust (skoraj 60 metrov) čez skrotje in levo po žlebu. Na levi strani (gledano navzdol) poiščemo sidrišče za spust (2 klina in pomožna vrvica). Kratek spust nas pripelje na melišče pod steno.

Vršac

ZAPRTI ODDELEK

18. 7. 2013, Luka Krajnc in Tadej Krišelj

IX-/VIII+, 400 m, 12 ur (celotna stena 1000 m, 16 ur)

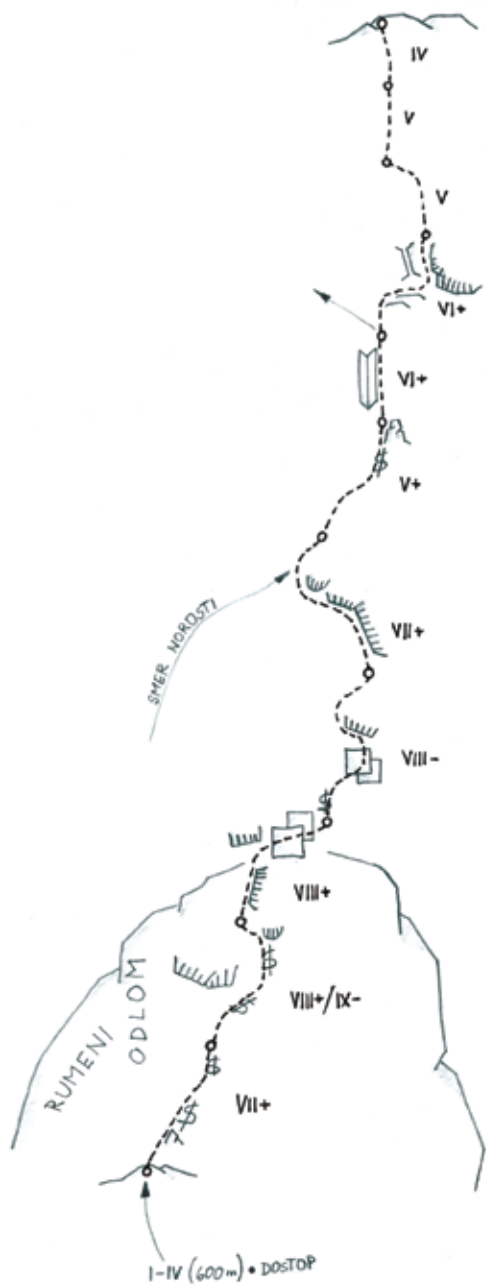
V spodnjem delu prevladuje zelo resno plezanje. Smer sledi razčlembam med *Smerjo norosti* in *Centralno smerjo*. Kljub temu, da se nahaja v bližini obeh, bi bil pobeg v katerokoli od omenjenih smeri težji, kot je smer sama.

Dostop: S parkirišča v Zadnjici po poti do zatrepa doline in desno po markirani stezi, ki pelje na sedlo Čez dol. Stezo zapustimo, ko je stena pred nami. Nadaljujemo po rušju in skrotju do stene.

Opis: Spodaj plezamo približno 30 metrov levo od *Centralne smeri* (tja ne moremo splezati, ker so vmes gladke plošče). V območju odloma je skala zelo slaba, veliko je naloženih lusk, vendar je mogoče zabijati kline. Nad odlomom postane skala dobra, možnosti za varovanje pa so slabše. Višje sta dva raztežaja skupna s *Smerjo norosti*, nato plezamo po kaminu desno od nje (pod kaminom klin z pomožno vrvico). Višje smer prekriža *Smer norosti* in izstopi levo od nje.

Oprema: V smeri je ostalo 7 klinov. Ponavljalci potrebujejo povečan komplet metuljev in 7 različnih klinov.

Sestop: Po travnatem pobočju in med krajšimi skalnimi skoki do stika steze tik pred Prehodavci, od koder je do Zadnjice še okrog 2 uri hoje.

Mala Mojstrovka, S stena

POEZIJA

16. 7. 2013, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)

V/III-IV, 200 m, 2 uri in 30 minut

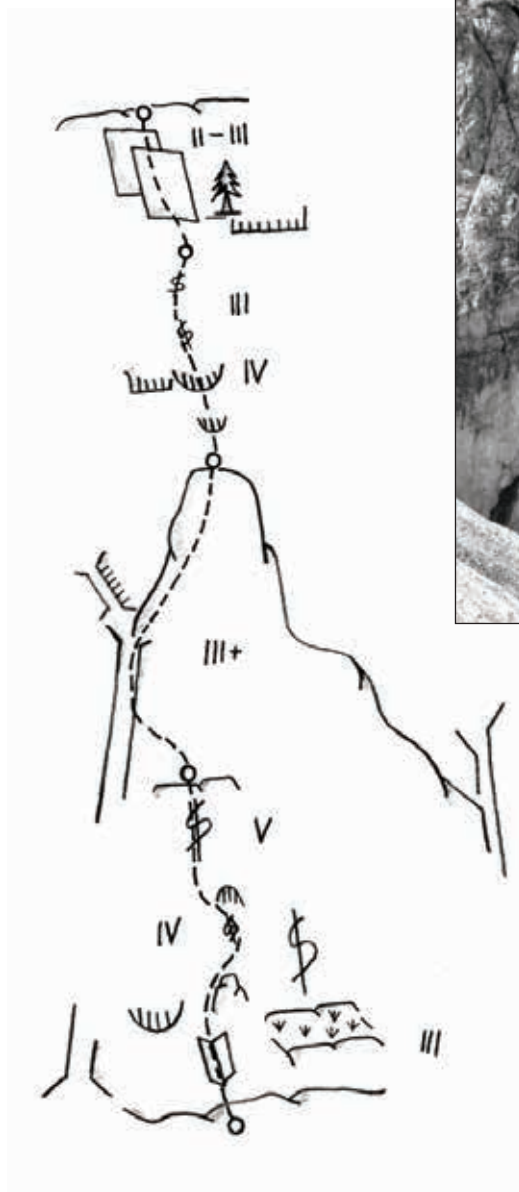
Smer se nahaja v travnatem kupu pod zahodnim razom Male Mojstrovke in poteka desno od smeri *Biljard* po izrazitem stebru, ki ga na njegovi levi označuje izrazit kamin. Smer se začne po kratki, v levo usmerjeni zajedici in nadaljuje levo navzgor pod očitno črno poč. Skala v smeri je odlična, na drugem sidrišču je ostal en klin.

Dostop: Kot za smer *Biljard* in še malo naprej po stezi do vznožja markantnega stebra, ki ga na njegovi levi označuje globok kamin. Dobrih 45 minut z Vršiča.

Opis: Smer se začne po kratki, v levo usmerjeni zajedi (III), desno od smeri *Biljard*. Desno nad zajedo je travnata gredina. Nadaljujemo levo navzgor po levi strani malega stebrička in nanj ter čez zelenjavno votlino proti novi votlini (IV). Čez njo po levi do vstopa v izrazito črno poč, ki je lepo vidna iz doline. Po njej v imenitnem, strmem plezanju (V) do konca, kjer si na gredini uredimo varovališče. Od tu naravnost navzgor po nekoliko kosmatem svetu (III), nato pa levo v kamin in po njem (III+), dokler se ne začne zapirati. Tam poiščemo prehod na desni, ki nas pripelje na nekakšen stebriček. Na njegovem vrhu uredimo varovališče (klin). Nad nami se vije nekakšen žleb, ki ga prekinjata dva lažja previsa in nekaj trave. Poženemo se navzgor čez prvi previs (III) in nato še čez drugega (IV). Ko se skobacamo čezenj, opazimo levo zelo majhen kamin, rahlo levo nad nami pa nezahtevno, kratko poč. Po njej (III) do izteka, kjer prestopimo v novo poč, ki nas pripelje na varovališče. Desno je manjša strehasta zapora, nad nami pa macesen. Tu plezamo levo navzgor po nezahtevni travnati plošči (III) še nekaj metrov do gredine in do konca smeri.

Oprema: 7-10 klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Po gredini v levo do izstopa smeri *Biljard*. Nato navzgor po skrotju iščemo prehode v levo do škrbine, kjer najdemo klin s pomožno vrvico za spust. Gledano navzdol opravimo dolg spust (skoraj 60 metrov) čez skrotje in levo po žlebu. Na levi strani (gledano navzdol) poiščemo sidrišče za spust (2 klina in pomožna vrvica). Kratek spust nas pripelje na melišče pod steno.

Debela Peč

SPOMINSKA SMER KLEMENA KOMANA

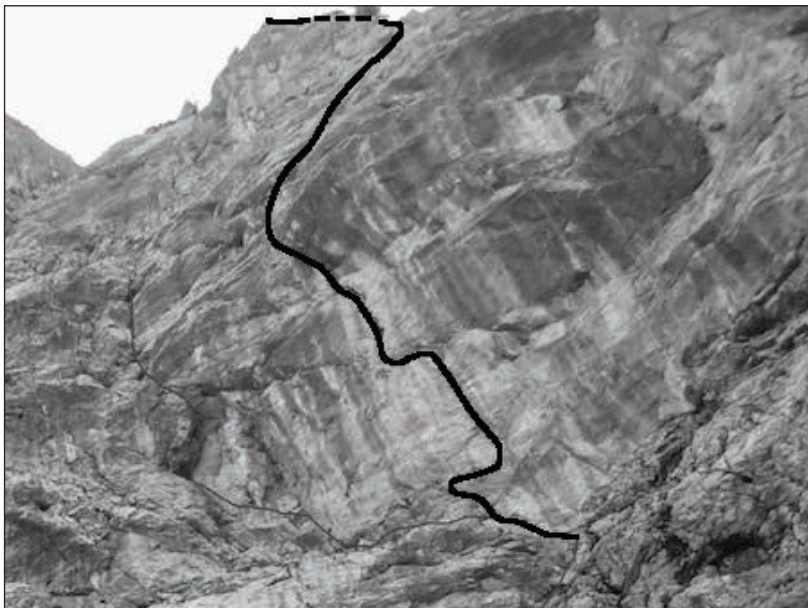
27. 7. 2013, Martin Žumer, Urška Rebec in Matevž Mrak

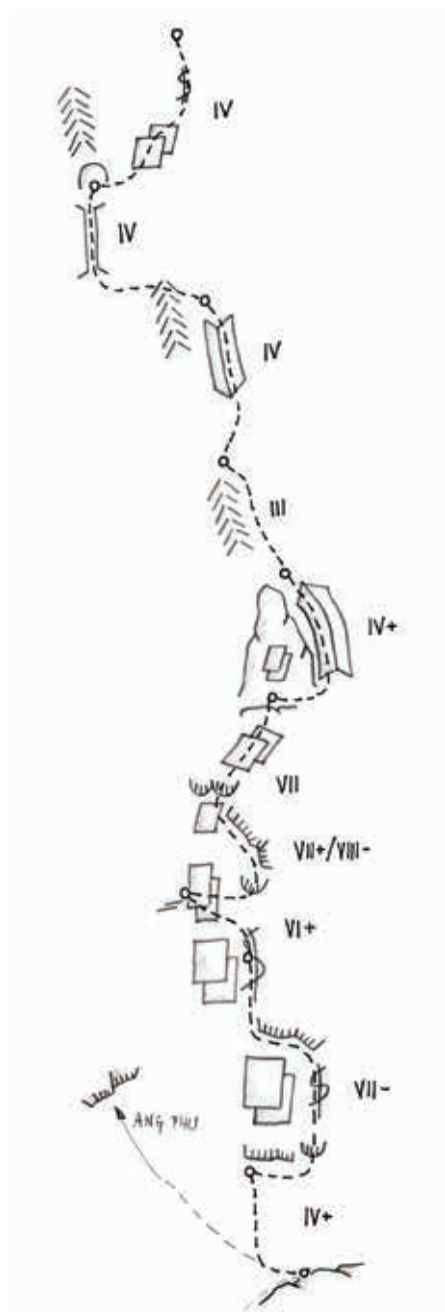
VIII- / VII+, 450 m, 7 ur

Opis: Smer se začne levo po prečki od *Ang Phuja*, nato po previsni poči do strehe in levo pod njo v novo poč. Iz poči pod previsom nadaljujemo v levo čez plati na udobno stojišče. Desno preko plati čez krušljiv previs v previsen kot. Desno čez previs v lažje plati na udobno polico, s katere nadaljujemo desno v veliko zajedo. Na vrhu zajede se smer za pol raztežaja priključi *Srednjemu razu*. V območju raza se nadaljuje po najlažjih prehodih do vrha stene. Skala je odlična, razen dvakrat po kakšen meter.

V najtežjem raztežaju sta v smeri ostala klin in zatič (podaljšan s prusikom). Naj tam tudi ostaneta, saj sta ključna za ponovitev smeri na pogled.

Potrebna oprema: 2 seta metuljev (do 3), 1 set zatičev, 6 različnih klinov.

Veliko Špičje, SZ stena

ZLATOROGOVA SMER

4. 8. 2013, Andrej Gabršček in Nejc Kurinčič

VI+/III-V, 500 m, 5 ur

Smer poteka po lepi, naravni liniji v vpadnici vrha, desno od najbolj plezane *Centralne smeri*. V spodnjem, lažjem delu stene poteka nekaj časa skupaj z *Direktno smerjo* in *Amaho*.

Opis: Vstop na najnižji točki stene, raztežaj po krušljivi in poraščeni zajedi (IV). V lažjem plezanju čez nekaj skokov do kamina. Po kaminu (IV, star klin in vponka z matico) do previsne krušljive zapore. Levo po previsni poki (V+) in nato krušljiva prečka (VI-) pod streho/napuščem v desno. Po nezahtevni rampi desno navzgor do velikih plošč. Po ploščah plezamo rahlo v levo po kompaktnih luskah (VI) do police, ki pripelje do poči. Po poči (V) naravnost navzgor in po lažjem svetu v desno do zajede. Sprva po zajedi navzgor (V), ko se ta v desno strehasto zapre, plezamo levo po plošči (VI+), ki ponovno preide v plezljivo zajedo (V+). Po njej do lažjega sveta. Zgornjemu večjemu skoku se izognemo desno, nato levo po krušljivem kaminu (III) in plošči (IV) do roba stene.

Prva plezalca nista v smeri, razen predhodnega klina, pustila ničesar.

vir: www.primorskestene.com

Bavh

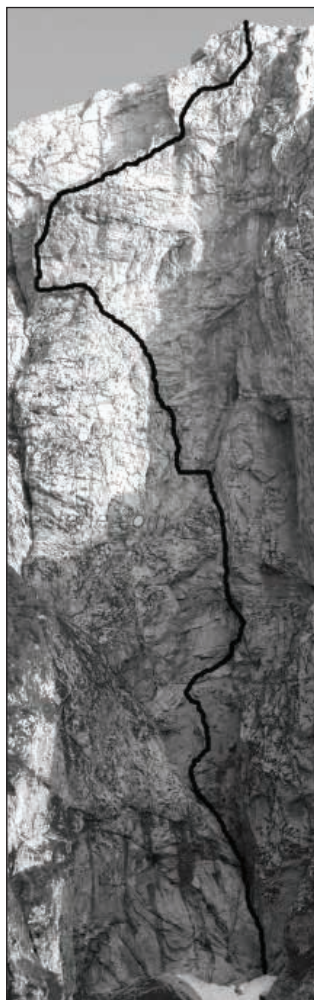
HELTER SKELTER

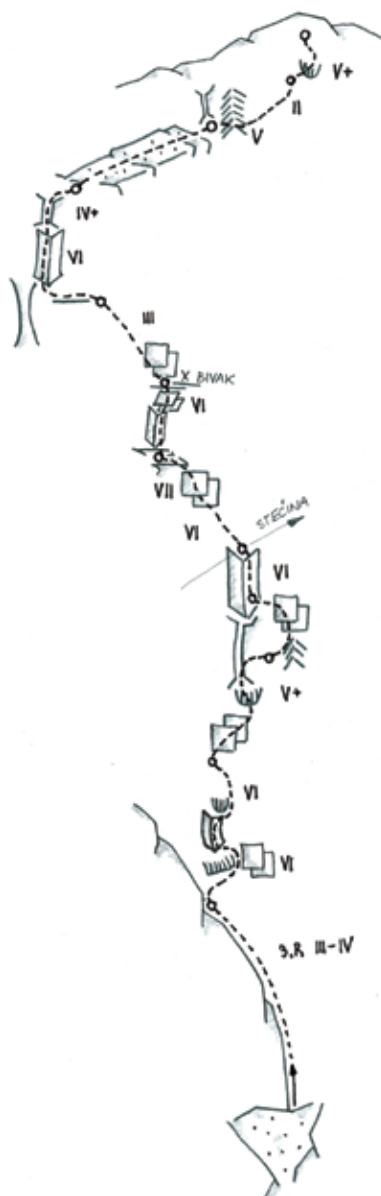
7. in 8. 8. 2013, Marko Brdnik in Tadej Golob

VII/VI, 700 m, 23 ur

Opis: Vstop na najnižjem delu stene. Po žlebu oz. levo ob njem tri raztežaje (III–IV), nato pod streho desno in ob njej na polico pod zajedo (VI). Po njej do previsa in desno pod značilno Z zajedo in po njej na stojišče (VI). Desno čez plošče in spet nazaj ter nato na veliko gredino pod previsi (VI+). Ob desnem robu previsov v kamin (krušljivo) in po njem, dokler se ne odpre prehod proti desni (V+). Desno okrog raza čez plošče in spet nazaj v nadaljevanje spodnjega kamina, ki je zdaj zajeda. Po njej dva raztežaja (V+, VI+) do žleba, po katerem poteka *Stečina*. Nekaj metrov proti levi, nato pa izmenjuje po levi in desni razčlembi do gladke plošče. Čez njo (VII) v kot in čez njega na polico. Nad njo po zajedi in ploščah do stojišča pod polico (VI, bivak). Nato navzgor in rahlo proti desni do previsnih plošč (III) in po zgornji zeleni polički levo v žleb, po katerem poteka smer *Nekoč so bili bojevniki*. Nad žlebom po lepi zajedi (VI) do stojišča pod ozkim kaminom. Po njem (IV+) do velike gredine. Po njej do njenega konca, okrog raza in po razčlembi proti desni (V, III). Čez previs (V+) do lažjega sveta in po njem točno na vrh Bavha.

Oprema: V smeri so ostali trije klini. Poleg njih je dobro imeti še komplet zatičev in metuljev.

Debela peč

SLADKA KOT MED

8. 8. 2013, Matevž Mrak (AO Radovljica) in Matej Balažic (AO TAM Maribor)

VII+/VIII-, VI+, 450 m

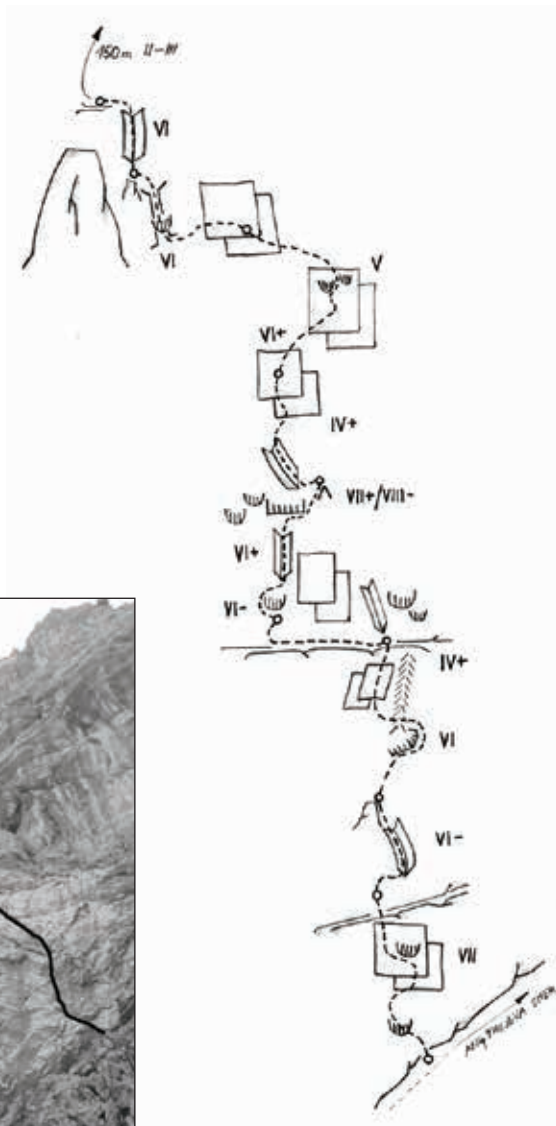
Smer vstopi levo od smeri *Ang Phu* in poteka ves čas med omenjeno smerjo in smerjo *Belak-Manfreda*, po kateri v zadnjem raztežaju po zajedi tudi izstopi. V smeri je dobra skala. V njej so ostali trije klini (v prvem raztežaju, pred detajlom in na predzadnjem varovališču).

Dostop: Od Kovinarske koče po poti do vznožja stene Debele peč. Od tam prečimo proti zeleni glavi in se po njej vzpnemo približno 150 m in krenemo do stene. Po levi strani poteka *Sekločeva smer*, *Sladka kot med* pa poteka v desnem delu te police. Sprva dostopamo kot za smer *Ang phu*, naša smer pa nato zavije levo v plate.

Opis: Vstopimo preko nerodnega buhtlja in plezamo rahlo v levo dva metra (klin). Nato plezamo rahlo proti desni do dobro vidne luske, kjer si lahko uredimo dobro varovanje z zatiči in metulji. Levo okoli luske in nato naravnost navzgor do majhnega žleba. Zatem ves čas proti levi strani po široki poči in na koncu rahlo navzgor do začetka izrazite poči, kjer si lahko uredimo dobro varovališče z metulji (1R, 50 m). Nadaljujemo navzgor in do konca poči rahlo v levo. Nerodno pres-topimo proti desni do začetka zajede in po njej dvajset metrov do varovališča (2R, 40 m). Nadaljujemo po razu do previsne zapore in pod njo v desno po poči. Prečimo raz in po ploščah do previsnih zapor (krušljivo), kjer si uredimo varovališče (3R, 45 m). Pod previsno zaporo prečimo po ozki polici 15 m v levo in navzgor po plošči do varovališča pod previsnim buhtljem, kjer si uredimo viseče varovališče. Previsni buhtelj obidemo po levi strani in nato prečimo nazaj proti zajedi (4R, 25 m). Po zajedi navzgor do strehe, ki jo obidemo po njeni desni in po dveh metrih dosežemo majhen stolpič, kjer si uredimo varovališče (5R, 20 m). Nadaljujemo po levi zajedi in naprej po ploščah do večje police, kjer si uredimo varovališče (6R, 30 m). Nadaljujemo po ploščah navzgor v vpadnici raza, ki ga obidemo najprej po desni strani, nato pa po večji poči nadaljujemo v desno proti ploščam (7R, 55 m). Nadaljujemo po ploščah rahlo navzgor, nato pa prečimo v levo proti izrazitemu kaminu. Nadaljujemo v kamin, kjer na začetku plezamo čez neroden buhtelj, nato pa na koncu kamina prečimo v levo pod zajedo, kjer si

uredimo varovališče (8R, 40 m). V zadnjem raztežaju se priključimo smeri *Belak-Manfreda*, po zajedi izplezamo do police in nato na vrh stene.

Oprema: 8 različnih klinov, set metuljev in zatičev.

Plaski Vogel, SZ stena

ROTA VIRUS

11. 8. 2013, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)

V/II-IV+, 450 m, 7 ur in 30 minut

Smer poteka levo od smeri *Lonca*. Skala v smeri je večinoma dobra, v spodnjem delu je nekaj skrotja in drobirja po policah, ki greni življenje varovalcu. Možnosti varovanja so dobre, v smeri sta ostala dva klina.

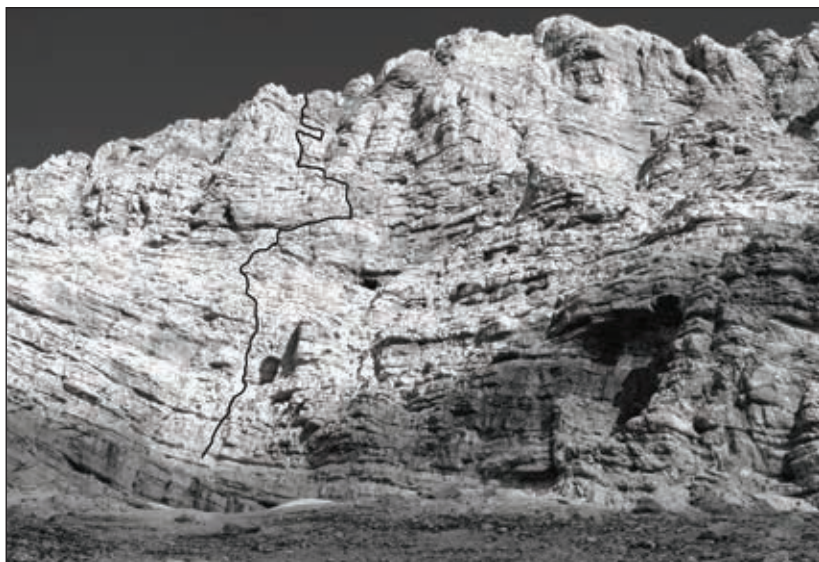
Dostop: Kot za ostale smeri v Plaskem Voglu. Od zapornice nekaj časa po makadamski cesti, nato pa po stezi, ki zavije levo. Sledimo ji, dokler nas ne pripelje do uravnave, kjer visoko desno nad sabo zagledamo steno Plaskega Vogla. Po nadležnih meliščih do vstopa v smer.

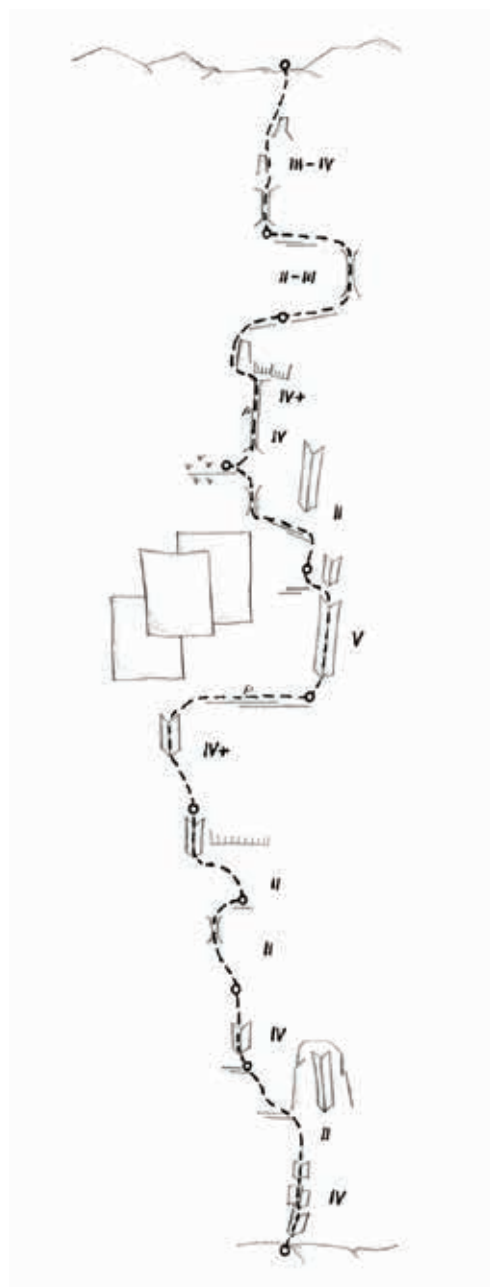
Opis: Vstop v smer je z druge gruščnate police, levo od vpadnice velike votline sredi stene (desno poteka smer *Lonca*). Vstopno pečevje je previsno spodjedeno. Vstopimo po plitvi, zeleni zajedi (edino mesto, kjer ni previsa). Nekaj stopov najdemo v ploščati, desni steni zajede. Po njej navzgor na poličko, rahlo proti levi čez ploščo na novo poličko pod novo zajedo. Plezamo po njej, dokler nas smer ne odpelje v desno preko trav na novo poličko (IV). Še malo navzgor na polico (pod ogromnim stolpom z zajedo), rahlo levo in še čez en skok na novo gruščnato polico. Po njej proti levi do sidrišča pod novo zajedo (nekaj metrov desno od sidrišča je votlina). Od varovališča naravnost navzgor po nekoliko krušljivi strmi zajedi (IV, približno 10 m) do lažjega sveta (II) in iskaje prehode naravnost navzgor. Naslednji raztežaj zopet po skrotju navzgor, nato pa rahlo levo v nakazan žleb (enostavno) in po njem, dokler ne stopimo na gruščnato polico v vpadnici očitnega strmega dela stene. Nad sabo vidimo strehasto zaporo, še višje (nad njo) pa ploščati strmi zgornji del stene. Desno nad sabo vidimo veliko votlino, ki je lepo vidna že iz doline. Od stojlišča gremo po skrotju naravnost navzgor v smeri strehaste zapore, ki na levi ponuja prehod po izraziti beli zajedi. Tik pred vstopom v zajedo je mali gruščnat grebenček, ki ga prestopimo (z desne proti levi) in vstopimo v zajedo. Po njej navzgor (IV) v skrotje, kjer si uredimo varovališče. Od tu naravnost navzgor, nato pa proti levi v strmo, težavno zajedo (IV+, nekaj trave). Po njej navzgor do ozke poličke, ki pelje v desno. Videti je težavnejša, kot je v resnici, saj nudi dobre možnosti za varovanje (klin). Po tej polički proti desni do strme zajede oz. poči. Po njej (težavno, V, dobre možnosti varovanja) do manjše poličke, ki nas odpelje

v levo, in nato še malce navzgor na varovališče. Nadaljujemo navzgor, nato proti levi pod nekakšen žleb. Po njem navzgor do vznožja ozkega kamina (videti je drobljiv, a ni) in po travnati polici nekaj metrov levo do edine razpoke, ki omogoča izdelavo varovališča. Od tu nazaj po polici pod kamin in navzgor (IV-IV+, klin) v imenitnem razkoraku do nekakšne zapore, ki se ji izognemo levo in nadaljujemo s plezanjem navzgor do vrha stolpiča in nato desno po lahkem svetu do varovališča. Od tu po polici malce desno (skrajno desno je gruščnat žleb, ki ga zgoraj zapirajo ogromne strehe) in navzgor po žlebasti zajedi do vrha. Nato po gruščnati polici v levo do začetka kratke zajede. Po njej do vznožja kamina. Zadnji raztežaj poteka navzgor po lahkem kamnu (III-IV, 10 m), nato po lažjih prehodih bolj ali manj naravnost navzgor do grebena in roba stene (60 m).

Oprema: 10–15 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Po grebenu Plaskega Vogla (proti levi, gledano navzgor) do škrbine, ki nas v lahkem plezanju popelje do sidrišča za spust. Opravimo 30-metrski spust, nato pa iščemo prehode navzdol do široke gredine, ki nas pripelje nazaj do vstopa v smer (pravzaprav sestopamo po *Sestopni smeri*).

Triglav, S stena

KAVELJC

29. in 30. 7. 2013, Marko Prezelj in Tomaž Jakofčič

VIII-/VII, 600 m + 400 m

Lepa in zahtevna smer poteka po Osrednjem stebru severne triglavske stene. Skala je po večini dobra, najdejo se tudi precej razmajana mesta. Težavnost skoraj ne pade pod šesto stopnjo, lep kos smeri se giblje v območju sedme stopnje. Najtežja raztežaja imata oceno VIII-. Stena je visoka 1000 metrov, resnega plezanja je okoli 700 metrov. Prva plezalca sta jo plezala dan in pol, z bivakom pred votlino pod veliko ploščo.

Vrh Osojne krnice, Z stena

POLARNI SIJ

16. 8. 2013, Peter Podgornik in Vladimir Makarovič

VI/IV-V+, 620 m (12 R, 470 m višinske razlike), 6 ur in 30 minut

Smer poteka v desnem delu zahodne stene Vrha Osojne krnice. Vstopi iz struge potoka in je zato za tri dolžine vrvi daljša od leve sosede. Čeprav je stena od daleč videti zelo kompaktna, je skala na trenutke tudi primerno krušljiva, kar je običajno za smeri v naših stenah. Za varovanje večinoma uporabljamo različne kline, metulje redko. Posvečena je Petrovi eskimski prijateljici Ani Kuitse z vzhodne obale Grenlandije (Angmasalik), ki je leta 2013 preminula zaradi hude bolezni.

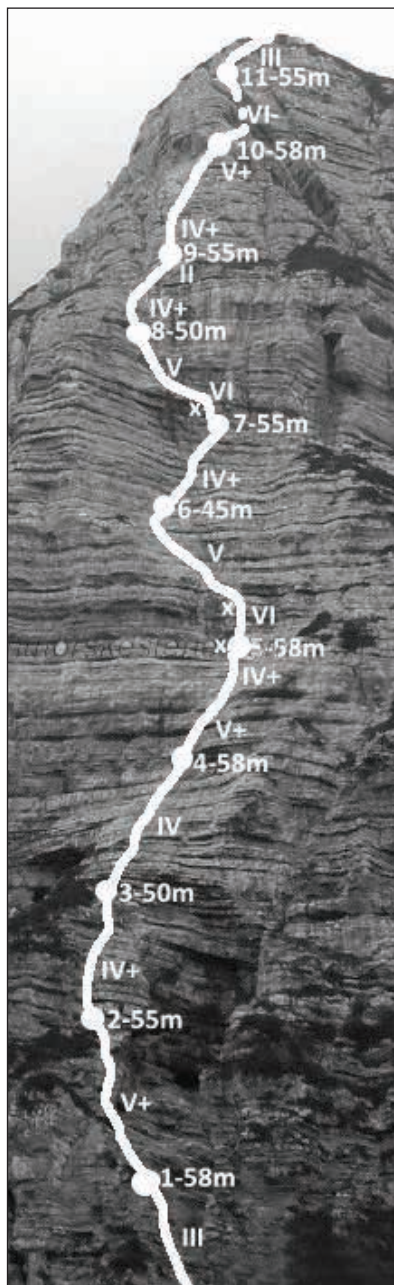
Dostop: S parkirišča v Trenti po makadamski cesti proti Zadnjici. Sledimo označeni planinski poti za Kriške pode, Razor, Planjo ... V neposredni bližini stene na desni poiščemo primeren prehod skozi rušje v strugo potoka, ki se strmo spušča med potjo in steno (desno od vstopa v smer potekajo ostanki nekdanje lovske steze – zdaj stečina divjadi). S parkirišča v Trenti je do vznožja stene približno dve uri hoje.

Opis: Smer se začne tik nad globoko strugo potoka, na najnižji točki skalnega rebra, ki se med rušjem na levi in globoko grapo/kaminom ob previsni steni na desni dviguje v vpadnici Vrha Osojne krnice. Čez lažje skalne skoke (III), levo od globoke grape/kamina iščemo prehode po mestoma precej krušljivem svetu. V drugem raztežaju je najtežji prehod (V+) v mejah navpične zajede, nad katero plezamo čez skalne stopnje (IV) ob rušju vse do večje police konec tretjega raztežaja (na desni je rob velikih napuščev). Tu se stena razširi. Sledimo razčlembam sredi stene v smeri napuščev, ki zapirajo izhod iz tega dela stene. Četrty raztežaj poteka po odprti steni (IV) v smeri prve previsne zapore (V+), ki nas v petem raztežaju pripelje pod naslednjo zaporo, pod katero je na petem stojišču ostal klin. Šesti raztežaj postreže s prvim predelom šeste stopnje; najprej deset metrov navzgor po navpični, rahlo previsni in mestoma krušljivi steni (VI, k), nato prečka levo čez edine logične prehode (V) v nekakšen plitev kotel sredi stene. Sedmi raztežaj nas po dokaj odprti steni (IV+) pripelje pod markantne napušče, lepo vidne iz doline. Sledi najlepši, osmi raztežaj; prehod med napušči (VI, k) vse do lažjega terena ob večji votlini na levi. Deveti raztežaj nas čez skoke (IV+) ob rušju na levi pripelje na veliko poševno gredino pod vrhnjo steno (stojišče v rušju na zgornjem delu

gredine). Sledi raztežaj po strmi steni (V+/IV+) nad gredino, ki se konča na nekakšnem pomolu/razu v vpadnici vrha. Enajsti raztežaj poteka desno navzgor čez strme skoke do krušljive grape na desni, iz katere splezamo čez zahtevno stopnjo (VI-) rahlo levo od grape in dosežemo strme skoke, preko katerih zaključimo v rušnatem svetu manj izrazitega raza. Zadnji, dvanajsti raztežaj nas po dobrih dvajsetih metrih plezanja po lažji steni in mestoma rušju (III) pripelje na rob stene.

Oprema: Dvanajst različnih klinov (večinoma nožastih), par manjših do srednje velikih metu-ljev in 60-metrski vrv.

Sestop: Z rušatega vrha sledimo dobro vzdrževani stezi v območju rušatega grebena vse do sedla, stika lovske poti, ki povezuje preval Luknja in Planino Zajavor s Kriškimi podi. Od tod je treba dobre pol ure preko krajših skalnih odstavkov, nižje po strmih meliščih, travah in rušju skozi predel Osqjne krnice in pod ogromno votlino v vzhodju Šplevte, da dosežemo označeno pot iz Trente proti Kriškimi podom.

vir: www.primorskestene.com

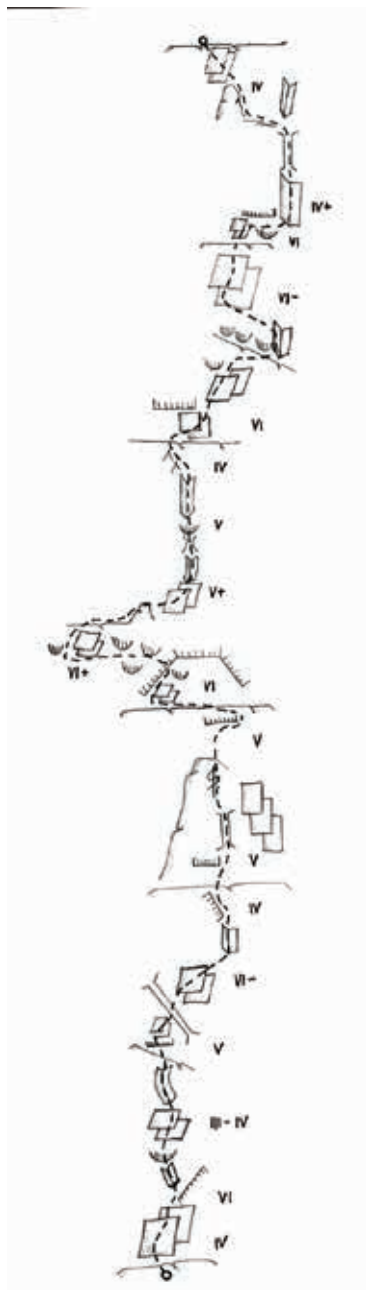
Veliki Draški vrh, Trapez

POT DO SONCA (Spominska smer Ruth Podgornik Reš)

22. 8. 2013, Miha Zupan in Jan Podgornik

VI+/V-VI, 400 m, 7 ur

Opis: Vstop v smer označuje klin levo od *Spominske smeri dr. Tomaža Ažmana*. Plezamo preko strmih plošč do črnega previsa. Preko previsa in belih plošč do široke gredine, ki jo prekinjajo pragovi. Plezamo proti levi, preko pragov do krajše zajede. Nad zajedo rahlo proti desni, preko položnega kamina v desno razčlembo, ki se vleče preko sicer monolitne stene (leva, vzporedna zajeda je del *Spominske smeri dr. Tomaža Ažmana*). Vstopimo v zajedo preko plošče in naprej po krajši poči in pod previsom na rampo, ki nas pripelje do police. S police izplezamo naravnost navzgor, preko previsne stopnje v ozek kamin, ki se nad polico zoži v poč. Od tam naprej plezamo preko plošč pod trapezasto streho. Strehe se lotimo z levega boka preko mokrih in krušljivih plošč pod prvi previs, pod njim rahlo proti levi in po previsnem kotu do police, ki pelje proti levi. Prečimo po polici, ki je sprva ozka, pozneje pa precej izpostavljena. Na koncu police preko detajla VI+ z ne najboljšim varovanjem (metulj BD 0.3 in 3) do stika s *Slaparsko smerjo*. Od tam prečimo desno nad streho in preko plošče z odličnimi oprimki do zajede na desni. Zajedo kmalu prekine previs, višje pa je plezanje enostavnejše. Zajeda se konča na polici pod gladko stopnjo, ki se je lotimo nekoliko iz desne, pod streho in naprej pod previsom do poševne rampe. V plošče vstopimo z desne po zajedi in prečimo levo navzgor in preko plošč do ozke police, kjer se konča bela skala. Nadaljujemo po temnih ploščah pod previsno zaporo in prečimo desno do vstopa v izstopno zajedo. Po zajedi do kamina in nad njim levo čez plošče na gruščnato polico – stik z *DKV*.

Lešarjeva peč, J stena

MOŽ AL' CIFRA

8. 9. 2013, Peter Bajec in Primož Bregar

V/III-IV, 350 m, 5 ur

17. 10. 2014, Marko Kejžar in Klemen J. Prva ponovitev smeri.

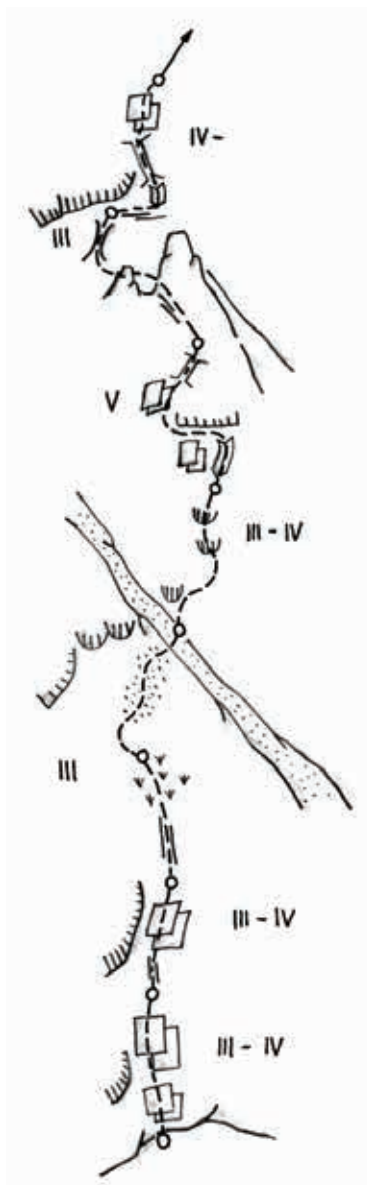
Smer poteka levo od smeri *Ne čakaj pomladi* po očitnih prehodih, lepo vidnih že iz doline. Rdeča nit smeri so nekakšni izprani žlebovi, ki jih prekinjajo gredine. V zgornjem delu smer preseka globoko grapo, ki jo prekoračimo v skrajnem levem delu (pod rjavo ploščato steno, ki je vidna iz doline). Skala v smeri je dobra, prehodi lepi, možnosti za varovanje so dobre. V smeri so ostali trije klini.

Dostop: Kot za ostale smeri v Lešarjevi peči in Zidni steni. Od cestarske hiše približno 1 ura in pol.

Opis: Vstop v smer je v vpadnici bele lise, levo od smeri *Ne čakaj pomladi*. Vstopni raztežaj gre bolj ali manj naravnost navzgor skozi majhen kaminček v odprto steno (III-IV). Od tu naprej po nekakšnem izpranem žlebu navzgor po ploščati steni in s tendenco proti levi. Tako nadaljujemo proti veliki rampi sredi stene, ki jo prečimo in se znajdemo v manjši kotanjici pod previsi. Prehod nam omogoči v desno usmerjena rampa, ki nas po nekaj metrih obrne v levo in naravnost navzgor čez dva lahka, črna previsa (III-IV) in po žlebu pod strmo steno. Od tu proti desni v nekakšno zajedo in pod streho po polički nazaj proti levi (nadležen prehod). Takoj za streho prestopimo v strmo steno in dobro skalo. Navzgor čez težavno stopnjo (V, klin) v kratek kamin in po njem na udobno stojišče (trave). Nad seboj vidimo velik steber, vendar ne nadaljujemo po njem, saj je za njim globoka grapa. Prehod se ponuja navzgor proti levi, čez manjši stolpič (prečka proti levi) in naprej po nekakšnem žlebu na majhno poličko pod ploščato steno. Levo nad nami je rumeno previsje, ki ga vidimo iz doline. Po polički nekaj metrov desno in navzgor po zajedi (malce drobljivo), ki jo kmalu zapustimo. Na levi strani zagledamo prekrasen kamin (III-IV), ki nas popelje pod rob stene. Od tu še en raztežaj lahkega sveta proti desni.

Oprema: 10-13 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Z roba stene nadaljujemo proti levi navzgor do stika z markirano potjo, ki nas odpelje levo proti sedlu Škrbina v zatrepu Mlinarice. Po stezi skozi Mlinarico nazaj na izhodišče (približno dve uri do cestarske hiše).

Vrh Labrje, S stena

VSTALA PRIMORSKA

14. 9. 2013, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)

III–IV, 150 m, 2 uri

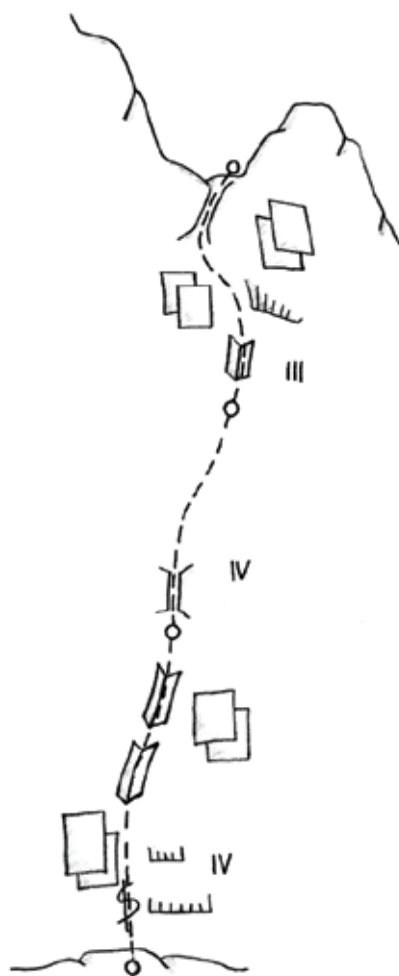
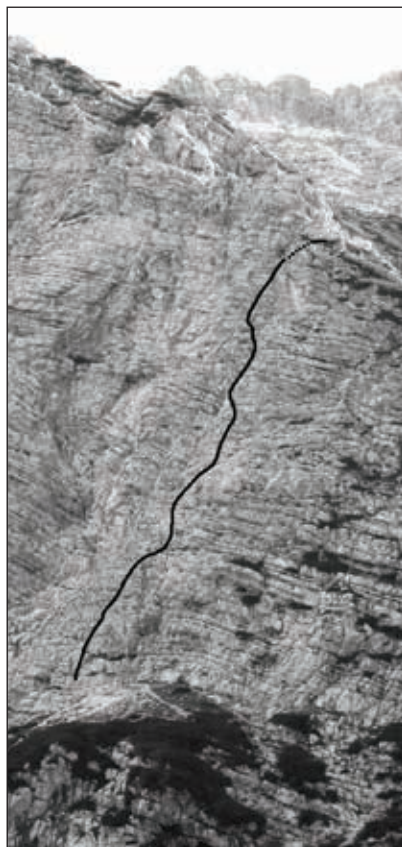
Smer poteka desno od *Neznane smeri B* in se ji 20 metrov pod vrhom pridruži, skupaj tudi izstopita. Vstop je približno v vpadnici dveh očitnih rumenih odlomov pod robom stene, levo od desno usmerjenega žleba, na vrhu katerega balvan tvori manjši preduh.

Dostop: S parkirišča v Vasi na Skali, sprva po cesti, nato po stezi za Ravni dol. Pri velikem balvanu prekoračimo potoček in nadaljujemo po stezi. Ko zagledamo steno, poiščemo gamsjo stečino, ki nas popelje pod steno (vmes je nekaj lažjega poplezavanja čez skalne skoke).

Opis: Vstopimo z gredine levo od kratkega žleba z majhnim preduhom. Vstopna stena je previsno spodjedena, zato plezamo po počni levo. Naravnost navzgor po zajedah. Vmes je nekaj gruščnatih polic z naloženim kamenjem. Stojišče uredimo rahlo desno od strehe. Drugi raztežaj pelje skozi kamin in večinoma naravnost navzgor, v smeri rumenega odloma. V tretjem raztežaju po kratki zajedi navzgor, nato v levo (izognemo se odlomu) proti izrazitemu žlebu, ki gre proti desni. Na vstopu v žleb je klin (tukaj se smer pridruži *Neznani smeri B*). Po žlebu še slabih 20 m do roba stene.

Oprema: 10 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Z roba stene poiščemo gamsje prehode na melišče pod steno. Nadaljujemo z raziskovanjem gamsjih stečin nazaj pod steno ali po melišču pod Plaskim Voglom v dolino.

Mala Mojstrovka, S stena

PIKA NA I

14. 9. 2013, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)
V/III-IV, 180 m, 3 ure

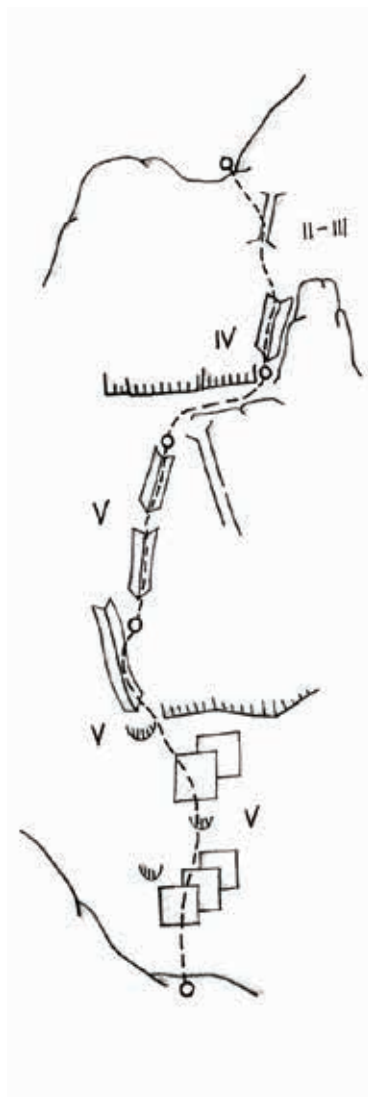
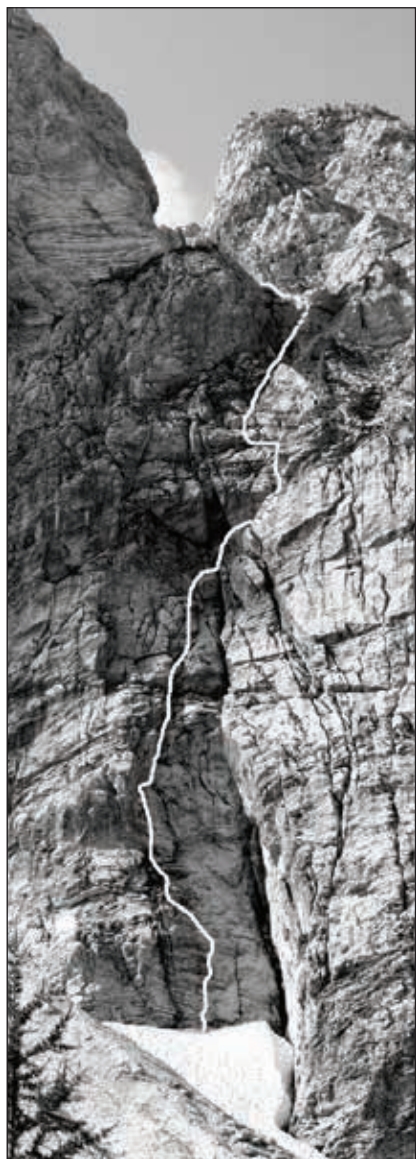
Smer se nahaja v travnatem kupu pod zahodnim razom Male Mojstrovke in poteka levo od očitnega globokega kamina, ki se izteče pod markantni strehi. Začnemo rahlo desno od pogosto mokrih plošč in proti travnati zajedi nad temi ploščami. Skala v smeri je odlična, na drugem sidrišču (pod strehami) je ostal en klin.

Dostop: Kot za ostale smeri v tej steni, z Vršiča dobrih 40 minut.

Opis: Vstop v smer je rahlo desno od gladkih plošč. Plezati začnemo po nekakšnih razčlembah proti črnemu previsu (dobri oprimki), čezenj in čez plošče rahlo proti levi pod travnato zajedo. Vstop vanjo je malce previsen, vendar je na voljo super skala in dobri oprimki ter po njej navzgor in desno na poličko pod novo strmo zajedo. Po njej navzgor do konca in v novo gladko zajedo, ki nas kmalu usmeri rahlo desno in navzgor na poličko pod velikimi strehami (klin). Še malo navzgor in desno proti polički, ki pod strehami pelje v lažji svet. Sidrišče na koncu strehe, takoj ko se nad nami odpre prehod navzgor po novi, krajši zajedi. Po njej navzgor v lažji svet pod vznožje lahkega kamina. Nekaj metrov po njem, nato levo ven in po skrotju navzgor do škrbine, kjer poiščemo klin za spust po vrvi.

Oprema: 7-10 različnih klinov ter metuljev.

Sestop: Po lažjem svetu navzgor pod kaminček, nekaj metrov po njem, nato levo po skrotju do škrbine, kjer najdemo klin s pomožno vrvico za spust. Gledano navzdol opravimo dolg spust (skoraj 60 metrov) čez skrotje in levo po žlebu. Na levi strani (gledano navzdol) poiščemo sidrišče za spust (2 klina in pomožni vrvici). Po kratkem spustu smo na melišču pod steno.

Planja, JV stena

SAMOTARJEV SEN

8. 9. 2013, Peter Podgornik in Vladimir Makarovič

V+/III do V, dolžina smeri 600 m (višina stene 380 m), 5 ur

Smer sledi lepim, naravnim preходом po in ob izrazitem stebru v levem delu jugovzhodne stene Planje. Ponuja lepo plezanje v dokaj dobri skali, mestoma skopi z razpokami. Poleg klinov je mogoče varovanje z manjšimi do srednje velikimi metulji. Smer je ostala čista, po znanih podatkih je to četrta smer v tej steni.

Posvečena je Marjanu Prevcu – gorskemu samotarju. Pogrešan je od poznega poletja leta 1956, njegova samotna plezalna pot naj bi se končala nekje v škrlatiško-rokavskem svetu.

Dostop: S parkirišča v Trenti po makadamski cesti proti Zadnjici. Markirano stezo proti Kriškim podom ujamemo pri znamenju in pred zapornico na cesti v Zadnjico. Po stezi vse do Pogačnikovega doma na Kriških podih in še naprej po stezi, ki pelje na Razor, Planjo, v Mlinarico ... Ko dosežemo vznožje JV stene Planje, zavijemo po skrotju in melišču levo do pod vstopa v smer (v levem delu JV stene). Približno 3 ure in pol.

Opis: Smer se začne po levi strani markantne plošče (levo je gladek kamin). Po plošči z dobrimi oprimki, mimo skalnega ušesa in čez strmo stopnjo v lažji teren pod razom stebra, kjer na koncu raztežaja dosežemo veliko skalno uho. Desno pod strmo zaporo do območja črne lise, po kateri nas od vode obdelana skala pripelje do previsne zapore (stojišče). Tretji raztežaj nas pelje desno okrog roba in navzgor do vrha nekakšnega stolpa pod gladko skalno pregrado. S stojišča navzgor do na pol obokane police, po kateri prečimo vodoravno desno okrog 15 metrov, skoraj do njenega konca, kjer je dobro mesto za stojišče. Navzgor po strmem, razčlenjenem kotu v lažji svet in naprej na izrazit zob/vrh stolpa pod sledečo strmo pregrado. S stojišča vodoravno levo nekaj metrov po izpostavljeni steni do dobre razčlembe, po kateri plezamo navzgor v lažji svet na široko polico, ki prereže celo steno (prehod divjadi). Še en lahek raztežaj do naslednje strme stopnje na stebru. Sledi plezanje (dva raztežaja) po izrazitih prehodih levo od stebra, vse do vznožja samega roba, kjer nas razčlemba zapelje na raz stebra, na vrhu katerega nas čaka široka travnata polica, na kate-

ri smer prekriža varianto *Likarjeve smeri*. Nad glavo se boči gladek steber z izrazito razčlenbo, smer poteka po lažjih prehodih desno od omenjenega stebra. Konča se v skrotju v neposredni bližini številnih možicev ob poti na Planjo, do katere je slabih deset minut hoje.

Oprema: 60-metrski vrv, deset različnih klinov, metulji (od majhnih do srednjih).

Sestop: Do stika steze in navzdol proti sedlu Planja, kjer naletimo na markirano pot proti Kriškemu podom (okrog ena ura), z roba stene do parkirišča v Trenti okrog tri ure hoje.

vir: www.primorskestene.com

Stenar, J stena

RODEO

15. 5. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

VI/IV-V, 240 m

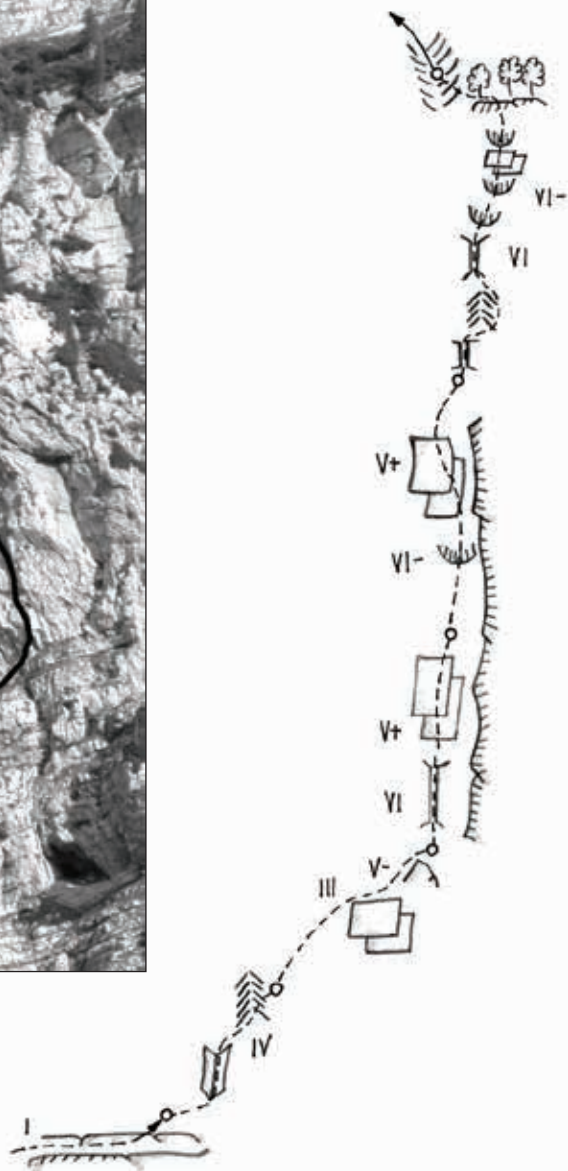
Dostop: Kot za *Poletovo smer*. Po gamskih stečinah ob vznožju stene se spustimo navzdol do travnate gredine cca 10 metrov pod zadnjimi macesni v steni na levi. Po gredini približno 30 metrov. Vstop je v vpadnici najbolj izrazite poči na levi strani južne stene.

Opis: Rahlo proti desni navzgor v zajedo (III-IV) in po njej do navpične travnate zapore, ki jo obidemo po desni čez grebenček (IV+) in navzgor do travnate police v vpadnici velike strehe (55 m). Navzgor čez plošče (V-) ali po levi (III) do travnate gredine pod previsno zaporo. Po njej desno 20 metrov do velike luske in čez njo (V-) do vznožja izrazitega kamina (55 m). Ob kaminu navzgor (na začetku VI, kasneje V do V+, klin) in mimo previsa (VI-) do poličke (55 m, klin). Naprej ob zajedi (V), po oporni poči (VI-) in po plateh (V+) ven iz zajede proti levi in čez travnat žleb (IV-) do vznožja kamina (55 m). Po kaminu navzgor (V-) do previsne poči, ki jo obidemo po desni po grebenčku (V), in do previsne poči (klin). Po njej (VI) in skozi kaminček, nato po strmi steni proti desni (VI-, VI) do pasu rušja, po njem proti levi v žleb in po njem (II) do vrha stene (60 m).

Sestop: Levo skozi rušje do travnatega dela, nato po prehodih med rušjem cca 100 metrov navzgor do macesna na robu (izstop smeri *Centralni kamin*). Sestop kot za smer *Centralni kamin*. Druga možnost je še 20 metrov navzgor do izstopa smeri *Metro* in po njej sestop do vznožja (30 minut).

RODEO

Stenar, JZ stena

SONČNI STEBER

9. 5. 2013 in 5. 6. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

VI/IV, 250 m

Dostop: Kot za smer *Centralni kamin*, nato 60 metrov levo do najbolj izrazitega stebra, ki se prislanja na steno. Vstop je v vpadnici vrha stebra cca 20 metrov levo od izrazitega kamina na desni.

Opis: Čez pragove (III–IV, mesto VI–) navzgor po počeh rahlo proti levi do police pod previsnim zgornjim delom stebra (40 m). Prečimo desno 5 metrov do poči, ki je najprej previsna (VI), nato se položi. Ko spet postane previsna, prečimo desno 10 metrov čez plošče (V+) na polico (45 m). Navzgor čez prag (V) in proti desni po poči do vrha stebrička. Z njega prestopimo v previsno poč (VI–) v lažji svet na vrhu stebra in po lahkem grebenu do police pri macesnu (45 m). Desno navzgor do drevesa in čez strmo ploščo (V) do poči v previsni zapori, čez njo (VI–, klin) in po grebenčku v lažji svet proti levi do položne rampe, ki prečka celo steno (45 m, stik s smerjo *Metro*). Po levi strani rampe (II) do vznožja izstopnih poči v steni na levi strani (45 m). Po počeh in ploščah (III–IV) in skozi kaminček (V–) do poči na levi in po njej (V) na rušnato polico pod strmo stopnjo in čez njo (V+) do macesna pod vršnim kaminom (45 m). Skozi kamin (V–) na rušnati rob stene (20 m).

Sestop: Po smeri *Metro* ali pa sestopimo 10 metrov po travniku do mesta, kjer izstopi smer *Centralni kamin* (spust po vrvi).

1 *Metro* dve

2 *Metro*

3 Sončni steber

Stenar, JZ stena

METRO 2

13. 5. 2013, Silvo Kragelj (v sestopu)

I-II, 120 m

Dostop: Po poti čez Sovatno nad najvišji nivo rušja in naravnost do vznožja JZ stene.

Opis: Vstopimo 15 metrov levo od vstopa smeri *Metro*. Po razu (II) 30 metrov do travnate gredine in po polički proti desni do rampe, ki teče proti desni v zgornji polovici stene (stik s smerjo *Metro*).

Sestop: Po isti smeri ali po smeri *Metro*.

Triglav

NOVA VZHODNA

3. 7. 2013 in 8. 7. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

V+/III-IV, 950 m

Dostop: Kot za *Slovensko smer* in še naprej po markirani poti cca 10 minut do mesta, kjer pot preseka široka grapa v vpadnici najbolj vzhodnega stolpa v triglavski steni. Vstopimo po levi strani grape na polici.

Opis: 1R: Desno preko roba (III-) in navzgor ob grebenčku do previsne zapore, pod katero prečimo (III) desno 15 metrov in ob prvi možnosti navzgor v lahek svet (55 m). 2R: Levo čez raz in proti desni navzgor v strm žleb, po njem proti levi navzgor (V-) v lažji svet (55 m). 3R: Po žlebu navzgor in čez kaminček (IV) v lažji svet (55 m). 4-5R: Dva raztežaja po gruščnatem svetu do najbolj izrazitega kamina, desno od črnega stolpa. 6R: Po kaminu navzgor (V, eno mesto V+), ko se razcepi, v levi krak do vrha in po gruščnatih pragovih proti desni do police (55 m). 7R: Proti levi v zajedo (III), ki teče za stebričkom, in čez kaminček (IV) (55 m). 8R: Navzgor čez naslednji kamin (III) in po žlebu do mesta, kjer se le-ta razširi (55 m). 9R: Čez krajšo stopnjo (V) do razcepa in proti desni v smeri zagozdenega balvana pod črno steno. Po plošči desno ob balvanu (V+) na poličko pod strmo steno (55 m). 10R: Navzgor po poči (IV-V) in desno mimo zagozdenega balvana (V-), nato levo po grapi (klin) in skozi majhno okno (55 m). 11R: Navzgor čez stopnjo in po

grapici proti levi in čez naslednjo strmo stopnjo do stojišča v grapi (55 m). 12R: Pol raztežaja po grapi, nato desno čez razbite plošče (IV) v lažji svet (55 m). 13R: Po njem proti levi na greben in po njem do gredine pod previsnim stebrom (55 m). 14R: Po gručnati gredini desno do strmega kamina (40 m). 15R: Po njem (V, klin) in po grapici do stojišča nad pomolom (55 m). 16R: Navzgor do roba in po levi strani grapice (55 m). 17R: Navzgor po levi strani grapice do kaminčka (55 m). 18R: Čezenj in po policah proti desni do škrbine za manjšim stebrom (kkk, 40 m, začetek *Zlatorogovih polic*). 19R: Po polički desno za stebriček, ob njem navzgor in po razčlenjenih ploščah (III, eno mesto IV) do police pod previsno zaporo (50 m). 20R: Levo v žleb in po njem na greben (55 m). 21R: Po grebenu navzgor in skozi kamin (V) med previsnima glavama (55 m). 22R: Po razčlenjenem svetu do poličke pod previsom, levo po njej (V, krušljivo) in proti levi na manjšo ramo in po kaminu (IV, III) na greben (50 m). 23R: Ob grebenu cel raztežaj navzgor (55 m). 24R: Proti levi navzgor in levo mimo previsne stene v razčlenjen žleb in po njem (55 m). 25R: Navzgor proti levi v žleb mimo strme stene in po lažjem svetu do vrha Vzhodnih glav (2314 m, 55 m).

Sestop: Navzdol do markirane poti čez Prag.

Triglav

SPOMINSKA SMER TINETA MIHELIČA

2. 8. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

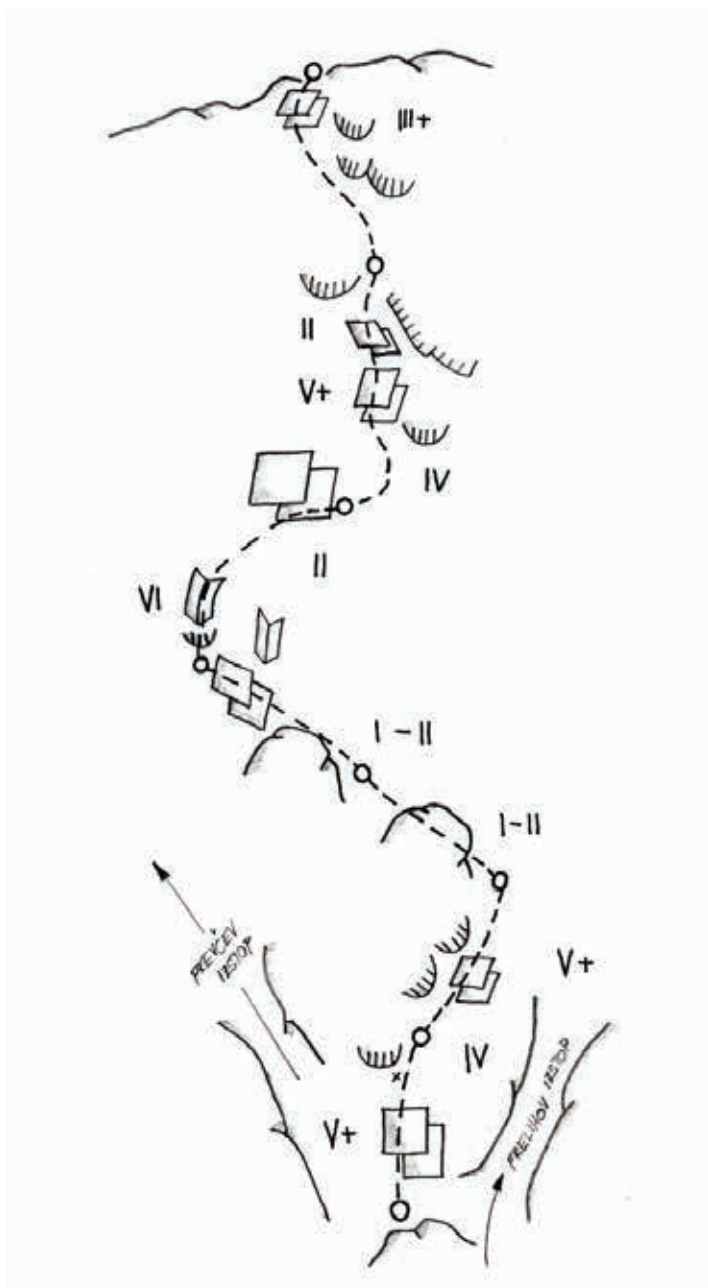
VI/III-IV, 250 m

Dostop: Po *Slovenski smeri* do mesta, kjer se začne *Prevčev izstop*. Vstop je pod stebrom, ki ločuje *Prevčev izstop* in *Frelihovo varianto*.

Opis: Zaplezamo po plateh (mesto V+) po levi strani stebra in nadaljujemo proti desni po počeh (IV, klin) proti vrhu prvega stebra (55 m). Po počki naprej (mesto V) do terase (55 m). Ob strmem grebenu po lažjem svetu navzgor (55 m). Še 20 metrov navzgor do škrbine (klin), nato prečnica 20 metrov desno po neizraziti polici do zajede za stebričkom (40 m). Čez previs (VI) v zajedo in po njej (V) na široko teraso. Čez naslednji prag do gredine pod naslednjim pragom (45 m). Desno okoli roba do lahkega prehoda (IV) in navzgor na naslednjo teraso pod naslednjim pragom. Prag preplezamo po počki (V+) in nadaljujemo po položni plošči do vrha in desno v gruščnato grapico do poličke na levi strani (55 m). Nekaj metrov po grapi navzgor in levo po razčlenjeni gredini do roba stene (55 m).

Sestop: Sestopimo kot za smer *Zimmer-Jahn*.

Novi vrh (nad Rutom), V stena

VSTOPNA VARIANTA ŠTIRIH NA RAZ SMERI OB KAMINIH

14. 9. 2013, Marko Makuc in Radovan Lapanja;

Petra Hadalin in Toni Groblar

III+/III, 100 m + 150 m Smeri ob kaminih

Dostop: Kot za vse smeri v tej steni. Skozi gozd na melišče in po njem do prvega odcepa grape v levo in po njej pod steno. Smer so prvopristopniki preplezali misleč, da plezajo originalno *Smer ob kaminih*. Kasneje se je izkazalo, da so plezali po ploščah ob kaminih.

Opis: Desni del trikotne stene tvorijo lepe plošče, ki jih omejuje raz prvega stebra. Takoj za razom poteka zajeda, ki se je s te strani ne vidi. Po njej poteka smer. Odlikuje jo odlična skala, nekoliko položna in opisa ne potrebujemo, samo sledimo zajedi. Po prvem raztežaju kmalu zavijemo čez lažji previs na raz in po njem do vrha trikotne stene. V nadaljevanju plezanja sledimo razu, kjer poteka *Smer ob kaminih*, in po njem nadaljuje v res lepem, zračnem plezanju do vrha gore (možici).

Sestop: Desno na planinsko pot in kmalu desno navzdol po poraščeni strmalih (*Sestopna smer*) v smeri pristopnih grap in na melišče.

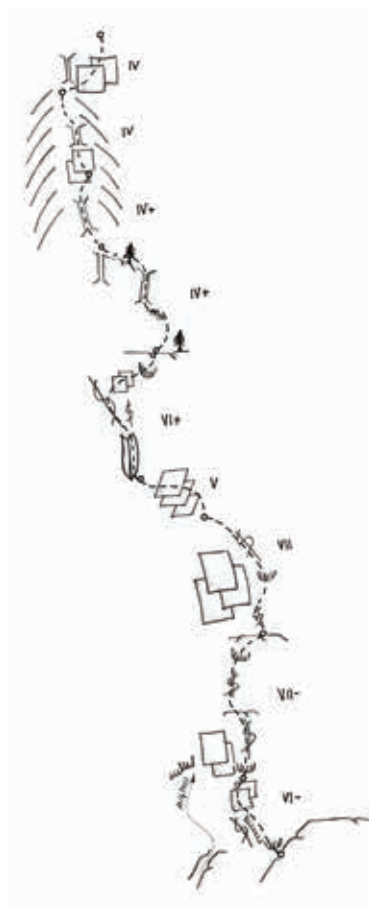
Debela Peč

NČ NE OBLUBM

26. 9. 2013, Klemen Žumer in Matevž Mrak

VII/VI+, VII-, 450 m, 9 ur

Vstopimo po rampi od smeri *Ang Phu* in nadaljujemo po polici v desno. Nato čez previs in po očitni strmi rampi v levo do počí na stojišče sredi plošče. V desno po tanki počí v lažji svet proti levi. Krušljiva prečnica v levo do nove kompaktne razčlembe do stika s *Srednjim razom* in raztežaj po njem. Nato sledimo levi strani raza po lepih kaminih in počeh. V smeri so ostali štirje klini.

Novi vrh, Peči, V stena

PETROVA VARIANTA

18. 10. 2013, Radovan Lapanja in Toni Groblar

V–/IV, 110 m + 150 m po Smeri ob kaminih

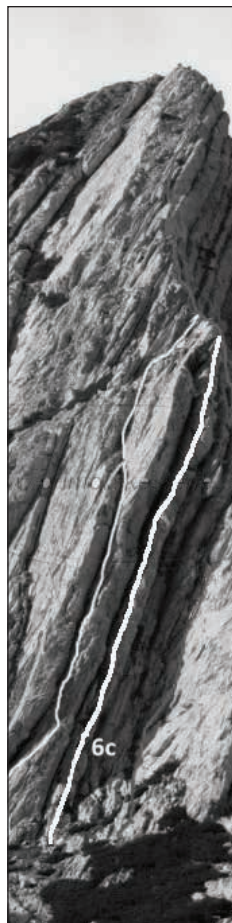
Smer je posvečena Petru Bevku, ki se je smrtno ponesrečil leta 2009.

Poteka po trikotni steni v podnožju prvega markantnega stebra v vpadnici vrha. Sledi drugemu od štirih izrazitih kaminov, vendar plezanje ni kaminsko, saj se ne moremo opirati s hrbtom v drugo steno. Konfiguracija skale spominja bolj na zajedo. Kaminu, ki se začne prav na vstopu, sledimo do raza (stik s *Smerjo ob kaminu*). Skala je v glavnem dobra, v drugem raztežaju celo odlična.

Dostop: Kot do vseh smeri v vzhodni steni. Ko se vzpenjamo po melišču pod steno, na prvem odcepu grap zavijemo levo in po grapi pod steno.

Opis: Prvi raztežaj se prične nekoliko položno, vendar se smer kmalu postavi navpik. Vodi prek dveh previsov v vzorni izpostavljenosti. Drugi previs je težji, predstavlja ključno mesto smeri. V glavnem se držimo desnega dela kamina – zajede. Drugi raztežaj je sprva nekoliko delikaten, nadaljuje pa se v odlični skali. Ko pridemo na raz, splezamo po njem še 10 metrov do izravnave. V nadaljevanju sledimo razu, kjer poteka *Smer ob kaminih*. Po njem nadaljujemo v res lepem, zračnem plezanju do vrha gore (možici). Na razu skala ni najbolj kompaktna.

Sestop: Po stezi desno navzdol na planinsko pot. Ko se nam odprejo poraščene strmali, zavijemo desno navzdol, kjer poteka sestopna smer (I–II).

vir: www.primorskkestene.com

Planja, južna stena Glave

ŽAR JESENI

19. 10. 2013, Milan Velikonja in Peter Podgornik

V/III-IV+, 290 m (višina stene), 350 m (dolžina smeri), 3 ure

Smer poteka v skrajnem desnem delu južne stene Glave pod Planjo. Desno od nje je markantna grapa, ki loči južno od jugovzhodne stene Planje.

Dostop: S parkirišča v Trenti po markirani poti za Kriške pode. Na višini okrog 1500 metrov se odcepi levo slabo vidna steza, ki nas skozi rušnat predel pripelje do lovske kočice v zavetju pod veliko previsno skalo. Omenjena steza vodi pod celotnim južnim ostenjem Glave pod Planjo. Od kočice še približno pol ure do začetka markantne grape pod še bolj markantnim kaminom v steni nad glavo (iz doline dobri dve uri hoje). V lahkem plezanju sledimo območju grape, ki se višje nekako izgubi pod skalnim ostenjem. Ozek žleb nas pelje navzgor pod najbolj markantno razčlembo nad glavo/markanten kamin, po katerem poteka smer *Gumagin*. Razčlemba postaja zmerom bolj strma, na višini okrog 1750 metrov zavijemo pod strmo zaporo desno v lažji svet, po katerem prečimo še vsaj 150 metrov desno in rahlo navzgor do vstopa v smer. S steze do tu je vsaj 250 metrov plezanja s težavami do tretje stopnje.

Opis: S travnate gredine zaplezamo v vabljive položne plošče, ki nas desno zapeljejo v nekakšno zajedo, ki se višje spremeni v kamin (IV/III, 55 m). Po kratkem kaminu navzgor v odprto steno z razčlembo, ki vodi desno. Ko postane stena strmejša, prestopimo desno in preko kompaktne stene dosežemo grapasto razčlembo, ki nas sama vodi navzgor do rušnatega grma, primerneza za dobro varovališče (IV+/III do IV, 55 m). Sledi lažji raztežaj do travnate gredine pod vršno stensko pregrado (II do III, 55 m). S travnate gredine višje prestopimo v razbit skalnat raz in mu sledimo do markantne plošče (IV/III, 55 m). Desno ob plošči in po odprti steni, ki zahteva precizno gibanje, do območja raza in ob njem do edinega rušnatega grma, ki ponuja mesto za dobro stojišče (IV+/IV, 45 m). Po in ob razu vse do markantnega kota/kamina pod robom stene (IV/III, 55 m). Po strmem kotu (V, 20 m) do položne rame, nad katero je še krajša skalna stopnja pred travnato glavo.

Oprema: Smer je ostala čista. Za vzpon je priporočljiva vrv, dolga 60 metrov. Deset različnih klinov in metulji št. 0,5 do 4.

Sestop: Z vrha smeri iščemo logične prehode desno preko strmih trav in položnejših skalnih skokov, čez katere pridemo nad grapo s krajšim skokom. Navzdol po grapi, pod katero sledimo stečinam preko gruščnatega in travnatega pobočja v smeri pod JV steno Planje. Od tam lahko proti koči na Kriških podih ali po mešanem gorskem svetu v smeri markirane poti iz Trente. Stečine nas pripeljejo na lep lovski prehod med Rušjem, po katerem sestopamo v območju pod tovarno žičnico vse do stika z markirano stezo, ki jo dosežemo malo pod markantno votlino pod Šplevto/Osojno krnico. Z roba stene do doline vsaj dve uri in pol hoje.

vir: www.primorskestene.com

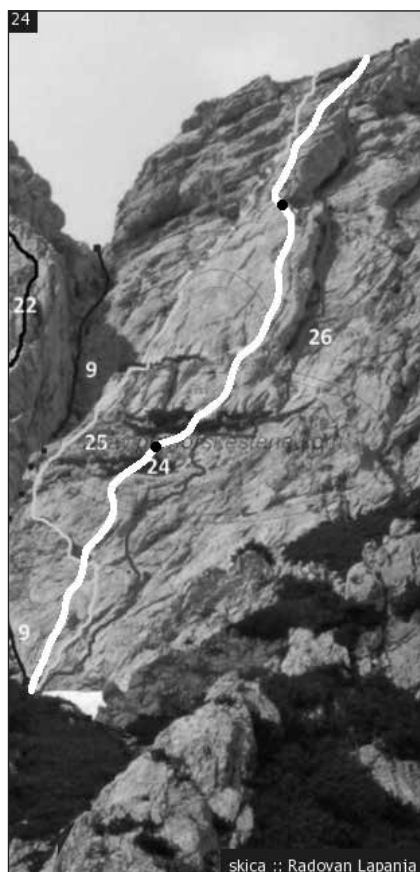
Novi vrh (nad Rutom), V stena

V TRETJE GRE RADO

1. 11. 2013, Mateja Uršič, Robert Grosar in Simon Kutin
IV, 140 m

Opis: Smer se začne takoj levo od smeri Črv-Lapanja. Levo mimo previsa, nato čez plošče in po počeh do ruševja (stojišče). Sledimo očitni poči povsem na desni strani velike plošče, vse do prostora za stojišče. Levo okoli buhtlja čez plošče v lažji, krušljiv teren in na rob stene.

Priporočljiva oprema: Metulji (0,75, 1, 2) in nekaj navadnih klinov.

vir: www.primorskestene.com

Peči nad Baško grapo (Raskovec), J stena

MIKLAVŽEVA GRAPA

7. 12. 2013, Radovan Lapanja in Andrej Trpin

50°/30°–40°, 250 m (celotna smer 350 m)

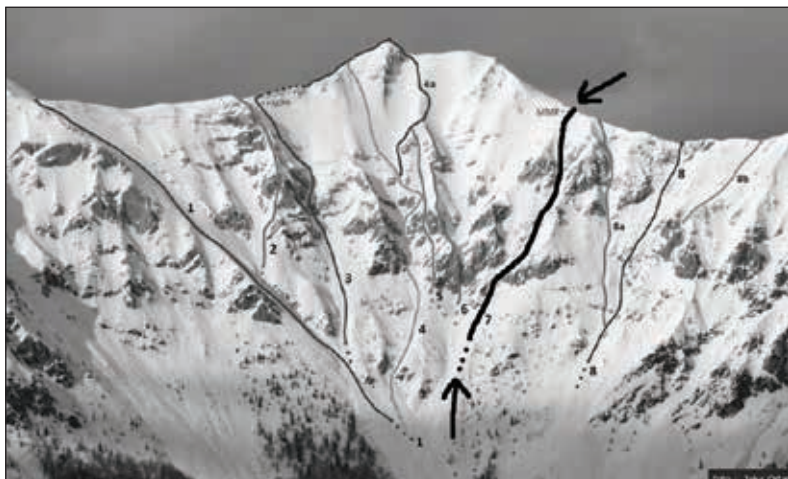
9. 12. 2013, Ivan in Jožica Čufar, prva ponovitev smeri

9. 12. 2013 Ivan Čufar in Janez Javoršek, druga ponovitev smeri

Dostop: Skozi Rut in po gozdni cesti za Rodico do rampe. Naprej (peš) po cesti, do zgornje prečne ceste. 50 m višje se desno gor odcepi gozdna vlaka, nadaljujemo po njej prav do konca. Stopimo skozi gozd in kmalu dosežemo spodnje snežišče, ki je v bistvu nadaljevanje Jakarjevega peska. Na vrhu snežišča se od Jakarjevega peska odcepi grapa v desno. Tu je vstop.

Opis: Prvih 100 m plezamo po grapi, ki je dostop do smeri *Med razoma* in *Skrita grapa*. Takoj ko se od grape odcepi krak v desno, nadaljujemo po njem. To je že *Miklavževa smer*. Če je prvi skok suh, ga obidemo desno po rušju. Nadaljevanje je logično, sledimo grapi, ki nas privede na greben prav na mestu, kjer planinska pot Rodica-Črna prst preči južna pobočja pod Raskovcem.

Sestop: Desno navzdol po grebenu do *Zimske grape* in po njej v dolino.

vir: www.primorskestene.com

Mali Matajurski vrh, J stena

TANTADRUJ

8. 12. 2013, Milan Velikonja in Peter Podgornik

IV/III, 55°/45°, okrog 350 m, 2 h

Smer poteka po skriti grapi v desnem delu južne stene Malega Matajurskega vrha. Grapo prekinjata dva skalna skoka, ki bi v dobri zimi lahko postregla z uživaškim plezanjem z lednimi orodji.

Opis: Vstop je skupen s *Sončno smerjo*, ko ta zavije desno mimo prvega skalnega skoka, se smer *Tantadruj* usmeri pod skalni skok (okrog 15 metrov) v vpadnici grape. Nad skokom sledi plezanje po širši grapi – kotanji do naslednjega, malo višjega skalnega skoka (okrog 20 metrov), čez katerega spet dosežemo grapo. Po njej do skalne zapore z manjšim svežim podorom. Grapa zavije tu levo, za skalnim in delno rušnatim razom. Po ožji grapi dosežemo razdrapan greben, v območju katerega pristopimo na najvišjo točko Malega Matajurskega vrha. Smer je ostala čista, priporoča se uporaba osnovne plezalne opreme.

vir: www.primorskestene.com

Mala Mojstrovka

MALI MOJSTER

22. 12. 2013, Rene Lisac (AO Željezničar, Zagreb), Dario Majetić (AO Bršljan, Osijek) in Marko Petrunić (Zagreb)

WI 4, 120 m

Hrvatje so preplezali slap v ostenju Male Mojstrovke, 200 metrov desno od sedla ob Slemenovi špici. Slap je bil, še posebej v spodnjem delu, v zelo slabem stanju (ojužen). Varovanje so uredili z metulji in klini ter s trakovi na ledene sveče in drevesa. Ledu je bilo za 80 metrov, ostalo položna grapa (40°–50°).

(Pod) Kanceljni

POCKET ROCKET AND THE GLORY HOLE

17. 12. 2013, Andrea Fusari in Enrico Mosetti

III/5+, M4, okrog 250 m (170 m prvenstvenih), 5 ur

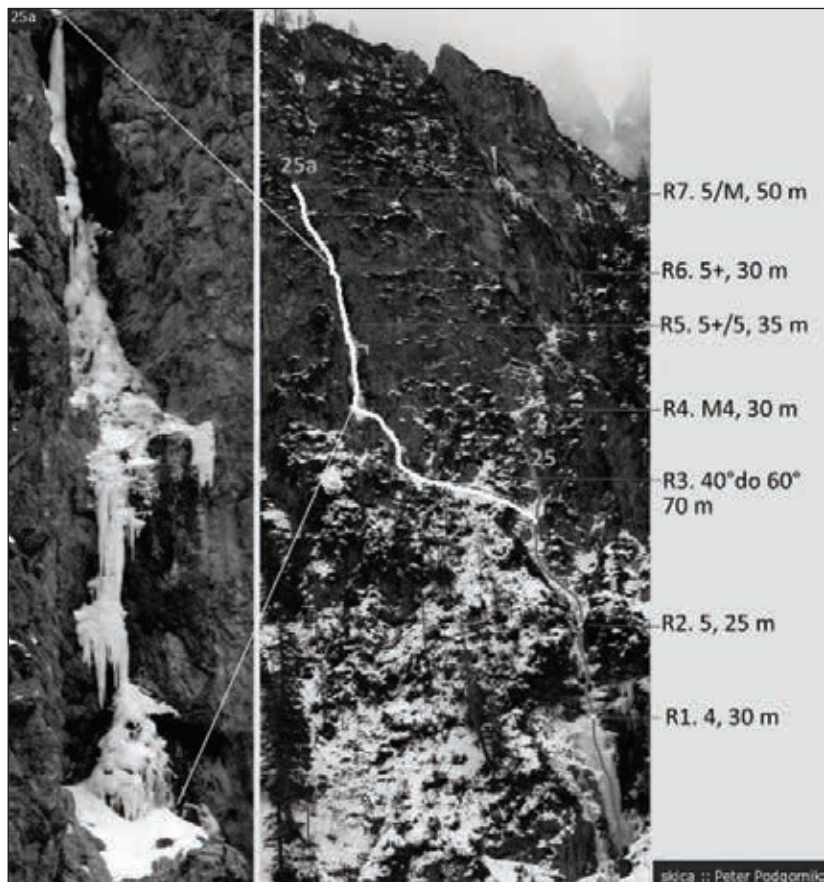
Smer poteka po prvi grapi levo od globoke, markantne grape (*Kozji žleb*), od katere jo loči široko, strmo, poraščeno rebro.

Vstop: Kot za smer *Grapa črna petka*, ki jo zapustimo po približno 80 metrih, na mestu, kjer ta zavije desno v strm žleb.

Opis: Naprej levo po lažjem terenu pod izrazito razčlemba v skalni steni, kjer ob primernih razmerah nastane ledni slap. Zares zahtevni so zadnji trije raztežaji, tu je bilo plezanje zaradi razmer mestoma do-

kaj nevarno. V vrhnjem delu smeri se slap zлива skozi preduh v strmi kaminasti razčlembi, ki ponuja lep naraven prehod v zmeraj izrazitejšo grapo, ki se višje nadaljuje v pobočje. Plezalca sta pripomnila, da bi bila smer lažja/varnejša, če bi bile razmere boljše.

Sestop: Po smeri; prvi spust z rušja, s šestega stojišča na klinu in okrog sveče, s četrtega stojišča sta uredila abalakova, nižje spet rušje.

vir: www.primorskestene.com

JULIJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Debela peč

BERGANT-MANFREDA

januar 2013, Nejc Marčič in Martin Žumer

VII-, VI+/IV-V, 600 m, 7 ur

Druga zimska prosta ponovitev smeri.

Debela peč

PARIŽANKA

januar 2013, Martin Žumer in Matevž Mrak

VI+, M5, 300 m, 7 ur

Tretja zimska ponovitev smeri.

Triglav

ČOPOV STEBER

januar 2013, Martin Žumer in Matevž Vukotič

VI+, V-VI, 450 m (vse 1000 m)

Zimska ponovitev smeri.

Jalovec

RAZ

januar 2013, Urban Ažman in Boris Lorenčič

M6+, 400 m

Zimska ponovitev smeri.

Triglav, S stena

KORENINA

6. 7. 2013, Luka Lindič in Andrej Grmovšek

VIII+/VII, 1000 m, 19 ur

Prva ponovitev smeri.

Debela peč

SPOSOJENI IZZIV

4. 7. 2013, Matic Košir in Bojan Hribernik

VII, VI, 340 m, 5 ur in 30 minut

Prva ponovitev smeri.

Debela peč

JEŽEV INSTINKT

julij 2013, Urban Ažman in Urška Rebec

VIII-, 450 m

Prva ponovitev smeri in prva prosta ponovitev smeri.

Debela peč

SPOMINSKA SMER ANDREJA MARKOVIČA

julij 2013, Urban Ažman in Nejc Marčič

VIII, 550 m

Prva ponovitev smeri in prva prosta ponovitev smeri.

Debela peč

RESIDUUM

julij 2013, Urban Ažman in Klemen Žumer

VII, 300 m

Druga ponovitev smeri in druga prosta ponovitev smeri.

Debela peč

BELAK-MANFREDA

julij 2013, Nejc Marčič in Matevž Mrak

VII+/VIII-, VII+, 400 m

Tretja prosta ponovitev smeri.

Nad Šitom glava

RUMENA DIAGONALA

julij 2013, Matevž Mrak in Nejc Klemenčič

VIII, 200 m

Druga prosta ponovitev smeri.

Rakova Špica

LEVI STEBER

julij 2013, Matic Košir in Nejc Klemenčič

VII-/IV-V+

Druga prosta ponovitev smeri.

Triglav (Sfinga)

DEŽEVNIK

18. 7. 2013, Rok Kurinčič in Matevž Mrak

VII-/VI, 280 m

Prva ponovitev smeri.

Triglav

SPOMINČICA

avgust 2013, Matevž Mrak in soplezalec

IV+, A0, 1000 m

Prva ponovitev smeri.

Debela peč

SPOMINSKA SMER KLEMENA KOMANA

19. 8. 2013, Klemen Žumer in Rok Kurinčič

VIII-/ VII+, 450 m, 7 ur

Prva prosta ponovitev smeri.

Debela peč

SLADKA KOT MED

19. 8. 2013, Klemen Žumer in Rok Kurinčič

VII+/VIII-, VI+, 450 m

Prva ponovitev smeri.

Debela peč

LESI SE NE VRAČA

avgust 2013, Martin Žumer in Nejc Marčič

VIII

Prosta ponovitev smeri.

teden kasneje še Jan Valentinčič in Klemen Žumer

Triglav

SPOMINSKA SMER PAVLETU KOZJEKU IN ZORANU RADETIČU

avgust 2013, Marko Turk, Blaž Cesar in Sebastjan Žnidaršič

VI/IV-V

Druga ponovitev smeri.

17. 8. 2013, Silvo Kragelj in Iztok Bokavšek

Tretja ponovitev smeri.

Lipnica, J stena

TINČKOVE GREDE

7. 9. 2013, Benjamin Ravnik in Marko Štojs

III-IV, 200 m + 300 m

Prva ponovitev smeri.

Veliki Draški vrh

ČRNA MAŠA

september 2013, Jan Valentinčič in Klemen Žumer

VIII-/VII+

Prva prosta ponovitev smeri.

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Prvenstveni vzponi

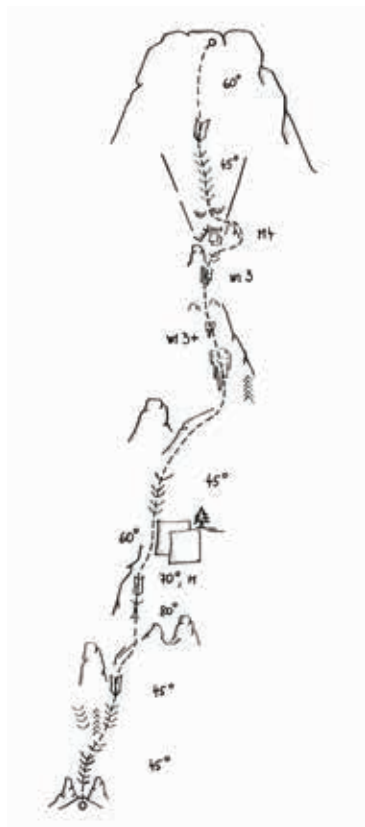
Malo Kladivo, S stena (Košuta, Karavanke)

SVET, KI IZGINJA

5. 3. 2013, Miha Župan in Robert Karu

IV, M4, WI 3, 80°/ 45°–70°, 700 m + 200 m, 7 ur

Vstop v smer po izrazitem snežnem stožcu na levem boku stene. Naravnost navzgor po ozki grapi, na prvem razcepu plezamo po desnem kraku do rame. Od rame levo pod skok, preko 120 m skoka (k) v širok žleb. Žleb nas pripelje na poševno polico, desno po polici do zajede (vodni led). Po zajedi v strm in odprt steber do previsne zapore, ki jo obidemo po desni (k) in se vrnemo levo v žleb. Višje preko izrazitega snežišča V-oblike in naprej do vrha stebra. Od tam desno po razu v škrbino in preko grebena do stika s smerjo *Ta črn kot*.

Kovk (nad Vipavsko dolino)

CIK-CAK

15. 3. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

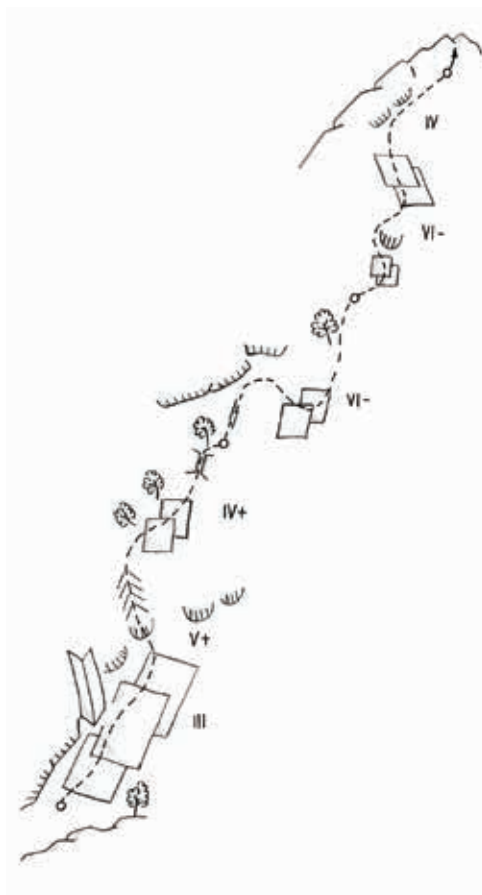
VI-, A0/IV, 100 m

Smer poteka v levem delu Malega Oltarja, v bližini smeri *Nočni abzajl*.

Opis: Vstopimo po položnih ploščah, približno 10 metrov nižje od začetka smeri *Nočni abzajl*. Plezamo 25 m navzgor, do previsne zapore (iščemo najlažje prehode). Levo čez manjši previs (V+, klin) in navzgor 10 m po neizrziti zajedi (V) do dreveščka pod previsno steno.

Desno po ploščah in čez razbit kaminček (V) do stojišča pri drevesu (50 m, klin). Po poči 10 m do vrha (klin), 5 m navzdol po gladki plošči (VI-, A0), prestop čez ploščo na desno in navzgor po plateh (V+, klin) in ob luski do stojišča nad drevesom (35 m). Nekaj metrov navzgor po poči, prestop v desno poč in pod previsom neroden prestop (V) v levo poč. Po njej 3 metre navzgor (VI-, 2 klina), čez ploščo v desno poč in po njej navzgor. Iščemo prehode (IV) po desni strani grebena do vrha (50 m).

Sestop: Kot za *Burjasto smer*.

Kovk, JZ stena

PEKLENSKA NAPOLITANKA

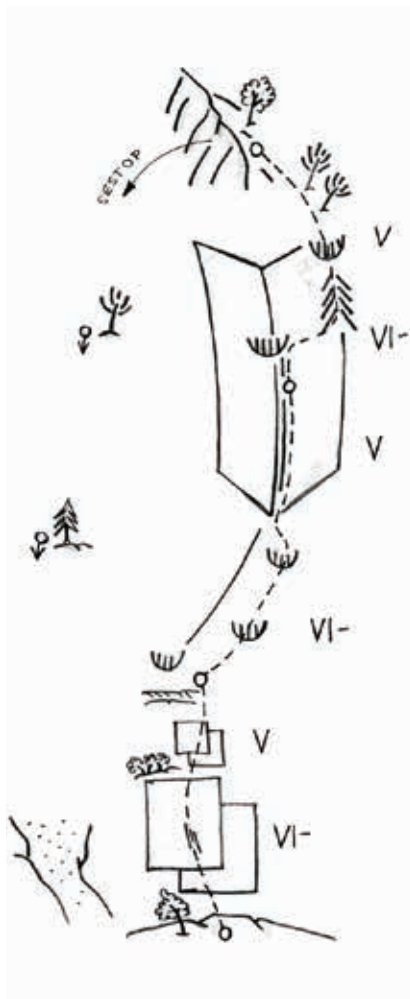
22. 3. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

VI-, 100 m, 3 ure

Vstop: Smer se nahaja v osenju Velikega Oltarja. Dostopimo kot za *Gamsjo smer*, nato cca 50 višinskih metrov levo navzgor. Smer se nahaja v levem delu Oltarja, začetek je pri drevesu v vpadnici večjega pasu rušja 20 m višje v steni nad nami.

Opis: Po neizraziti poči in razčlembah (VI-) rahlo proti desni navzgor do rušja, desno po plošči v prehodu med rušjem in navzgor po krušljivem terenu (V) do stojšča na polički (40 m, klin). Po razbitem stebri proti desni navzgor (2 klina, krušljivo) do drevesa v zajedi (40 m). Po poči v zajedi do grmičaste zapore (klin), desno čez ploščo (VI-) na raz stebra in po njem do vrha. V smeri so 4 klina. Smer je zaradi krušljivosti zahtevna.

Sestop: Po gamsji stezici levo proti grapi. Ko ta postane bolj strma, spust po vrvi (35 m) do mladega borovca. Z njega še 40 metrov spusta do vznožja stene.

Kovk, JZ stena

PEKLENSKA ZAJEDA

15. 4. 2013, Marko Turk in Silvo Kragelj

VII-, A2-A3/V-VI, 110 m

Vstop: Smer se nahaja v steni Velikega Oltarja. Dostopimo kot za smer *Peklenska napolitanka*, vstop je 10 metrov desno od slednje, ob poči z bodičevim grmovjem.

Opis: Navzgor ob poči po zelo razbitem, mestoma previsnem svetu (V-VI, eno mesto VII-, klin) do brinovega grmička pod previsno zaporo. Nekaj metrov desno po izpostavljenem in krušljivem svetu (VI-, A0) do previsne poči. Po poči približno 7 metrov navzgor (VI, A2-A3) do stojišča na začetku zajede (30 m, klin). Po poči v zajedi (več mest VI, eno mesto VII-, klin) do vrha zajede (45 m). Desno navzgor skozi gozdiček do grebena in po njegovi levi (IV+) do vrha (50 m).

Sestop: Levo navzdol po gamsjih stečinah do mesta, kjer poteka sestop iz smeri *Peklenska napolitanka*.

Kovk, JZ stena

PEKLENSKI OLTARČEK

24. 4. 2013, Silvo Kragelj in Marko Turk

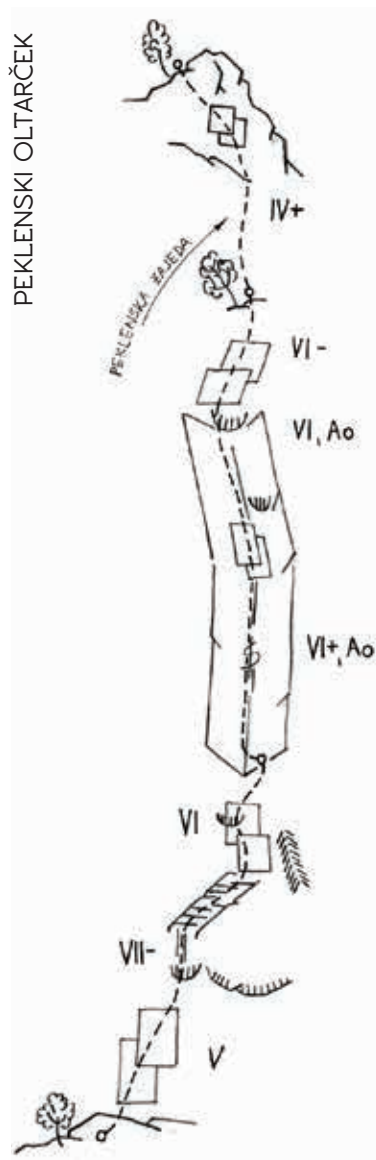
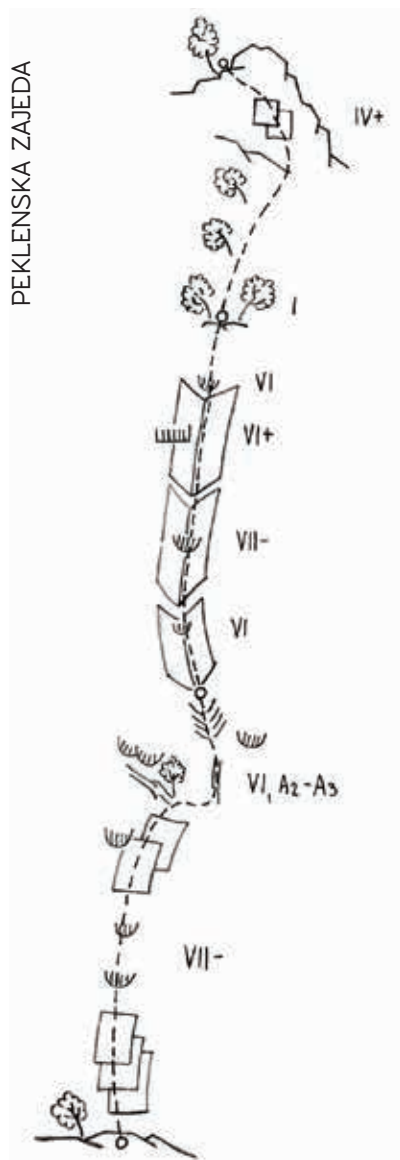
VII-, A0/VI-, 110 m

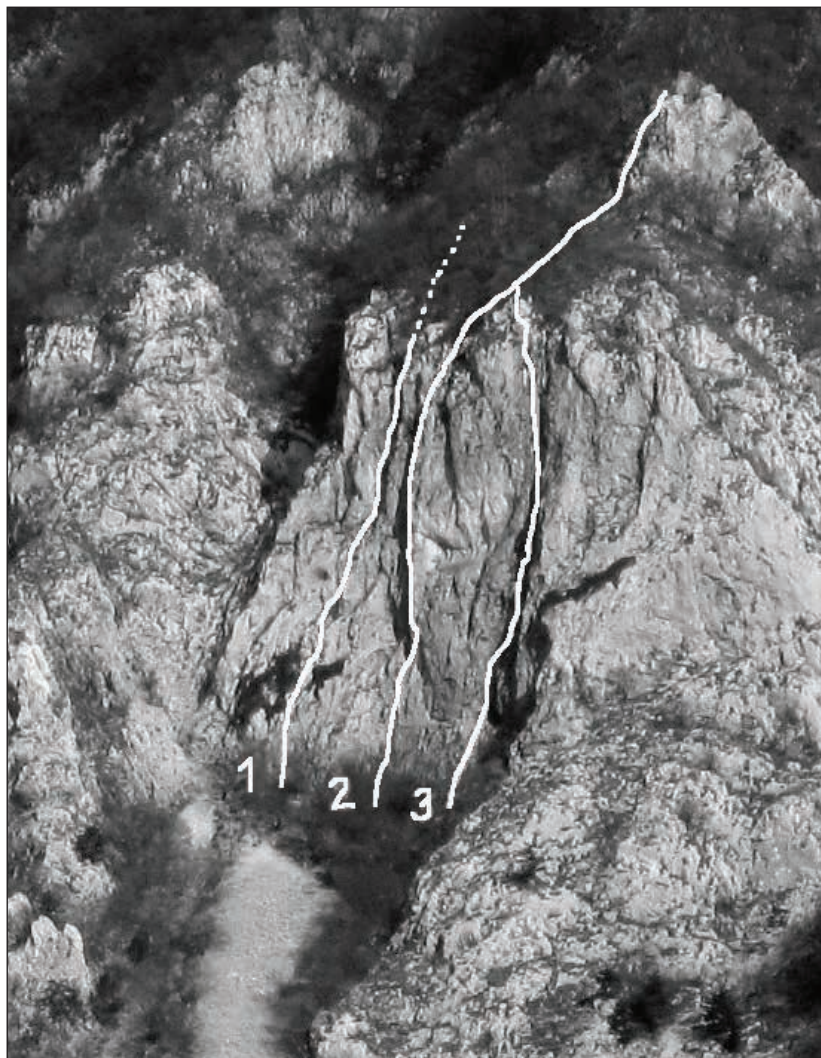
Vstop: Smer poteka po najbolj desni zajedi v steni Velikega Oltarja. Dostopimo kot za smer *Peklenska zajeda*, vstop je 10 metrov desno od slednje, na mestu, kjer se na levi strani drevesa zajedajo v steno.

Opis: Po kompaktnih, razčlenjenih ploščah (IV-V) rahlo proti desni navzgor do poči v previsni zapori. Po poči (VII-) nekaj metrov do strme, poraščene grede. Po njej (IV+) proti desni do razbitih plošč levo od raza. Diagonalno proti levi čez plošče (VI-) in čez previs (VI), nato nekaj metrov navzgor po razbitem terenu do stojišča v vznožju vodilne zajede (50 m, klin). Po zajedi navzgor čez previsno poč (VI+, A0) in naprej po njej (VI) mimo majhne vdolbinice (oltarčka) do izstopnega previsa (klin). Čez previs (VI, A0) in čez manjšo skalno stopnjo (VI-) do stojišča pri drevesu (40 m). Nadaljujemo po smeri *Peklenska zajeda*

do vrha (IV+, I-III, 45 m).

Sestop: Kot pri smeri *Peklena zajeda*.

1 Peklenska *napolitanka*

2 Peklenska *zajeda*

3 Peklenski oltarček

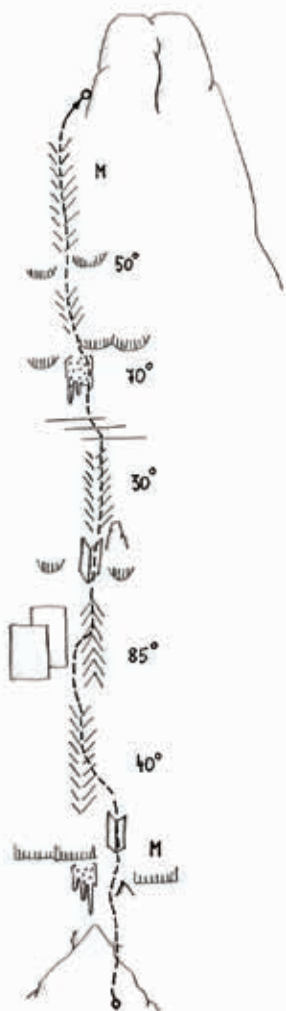
Veliki vrh (Košuta)

ZOB

11. 4. 2013, Miha Zupan

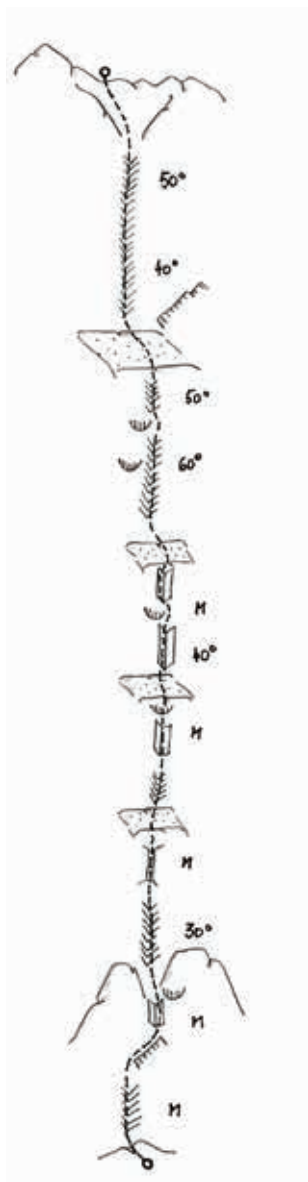
III, 3, 85°/50°-70°

Smer poteka po 120-metrskem žlebu desno od zavarovane poti (Haj-nževo sedlo) do stika z njo pri stolpu/zobu.

NA SVOJI ZEMLJI

III, 2, M, 60°/40°-50°, 550 m, 2 uri

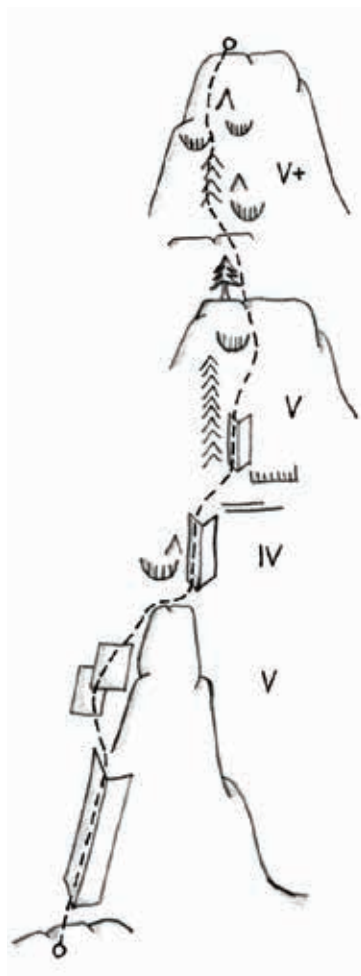
Turn (Brsnina, Karavanke)

NA MEJI DOBREGA OKUSA

22. 5. 2013, Miha Zupan in Sebastjan Potočnik

V+, A0 / IV–V, 80 m, 3 ure

Smer poteka po dobro vidnem stebru v steni. Vstopimo na levem boku in nadaljujemo do gladkega prehoda na desno stran raza. Naprej preko razčlenjene stene v strm raz in preko poraščenega dela stene do vrha. V smeri je ostalo več klinov.

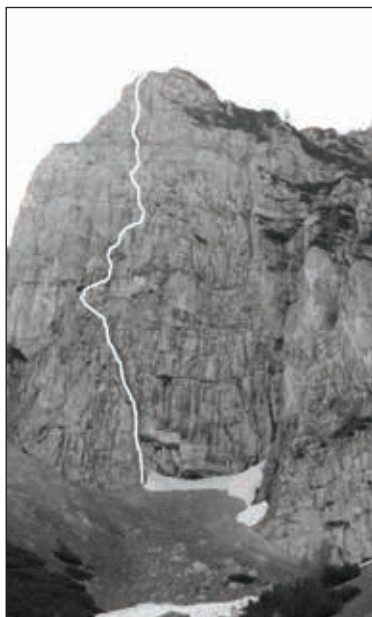
Tegoška gora

DIVJE ROŽE (varianta smeri)

6. 6. 2013, Miha Zupan in Davor Ržek

VI/IV-V+, 250 m, 4 ure

V smer vstopimo po kaminu na desni strani kamnite glave. Plezamo do njenega vrha in naprej po sistemu zajed do previsne zapore. Od tam proti desni, pod previsi in preko raza v bele plošče. Preko plošč naravnost navzgor do previsa in naprej v kot na levem boku stolpa. Po kotu do vrha smeri.

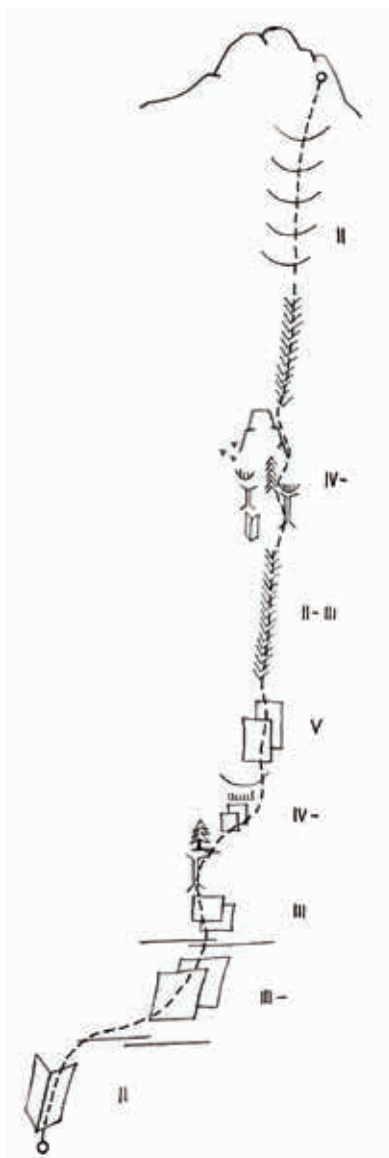
Toplar (Košuta, Karavanke)

SAMO DOMA NE

9. 6. 2013, Miha Zupan in Sebastjan Potočnik

V+,V/II-IV, 550 m, 4 ure

Vstop v smer je po desni strani širokega žleba na vrhu melišča. Po lažjem svetu do plošč na desni. Preko plošč in kamina pod previsen vstop v žleb. Po žlebu do strmega in gladkega skoka, preko njega in naprej po žlebu do razcepa. Plezamo po levem kraku, preko previsa v razčlenjen svet pod stolpom na desni. Naprej po žlebu na desni in preko krajših skokov do vrha stene.

Toplar (Košuta)

SPET DOMA

21. 6. 2013, Iztok Tomazin

IV/III, 530 m, 3 ure

Smer poteka levo od smeri *Samo doma ne*. Skala je pretežno solidna, mestoma celo dobra, vmes so tipični karavanški prehodi (strme trave in kruš). Izstopi na vzhodnem predvrhu Toplarja. Iztok je sestopil po *Tihotapski smeri*.

Pišenca (Pungarška gora, S stena)

JEKLENKA

31. 8. 2013, Iztok Tomazin

IV+/II-III, 400 m, 2 uri in 30 minut

Smer poteka levo od smeri *Rosa* in je zlasti v spodnjem delu za karavanške razmere zelo lepa (izprani žlebovi in skoki).

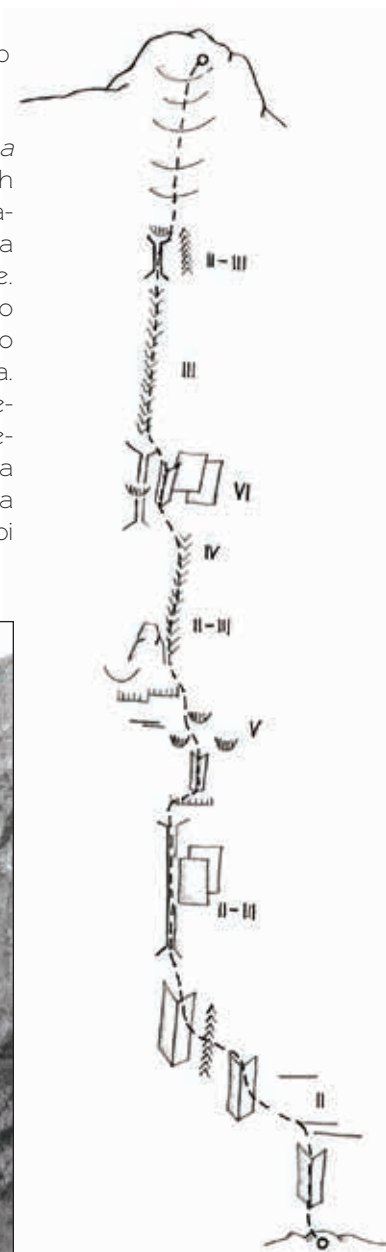

Toplar (Košuta, Karavanke)

ZA IŠIAS IN MAČKA

4. 9. 2013, Miha Zupan in Urban Golob
V-VI+/II-IV, 400 m, 4 ure

Vstopimo kot za smer *Samo doma ne*, nato levo preko dveh hudourniških grap do vstopa v ozko in globoko grapo. Po grapi do začetka večjega skoka in po zajedi desno do previsne zapore. Pod previsom na levo in čez streho na ramo. Z rame navzdol v žleb in po njem do začetka naslednjega skoka. Tega se lotimo na desni po strmi zajedi v krušljivi skali. Nadaljujemo po žlebu preko krajših skokov do strmega kamina, ki se mu ognemo po razu na desni. Od tam naprej po zložni grapi do vrha grebena.

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Pomembnejše ponovitve

Veliki vrh (Karavanke)

MARTINČEK

26. 2. 2013, Miha Zupan in Sebastjan Potočnik

Druga ponovitev smeri.

Veliki vrh (Karavanke)

GAMSOVA SOLZA

9. 4. 2013, Miha Zupan

III, 3, 80°/50°-60°, 200 m

Prva ponovitev smeri.

Veliki vrh (Karavanke)

SMER ZA LUIZO

4. 6. 2013, Miha Zupan

III-IV

Prva ponovitev smeri v letnih razmerah.

ALPINISTIČNO SMUČANJE

Prvenstveni vzponi

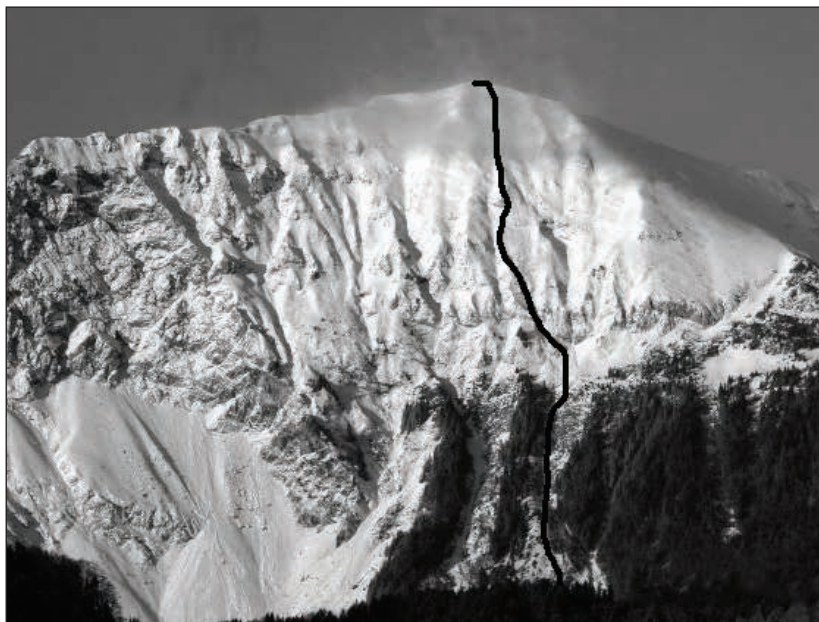
Veliki vrh v Košuti, J stran

PLES PLAZOV

2. 3. 2013, Iztok Tomazin

IV, S5/S4, 450 m (vse 1100 m)

Spust poteka po direktni liniji v vpadnici vrha.

Tolsti vrh

SMUČARSKI SPUST V VPADNICI VRHA

23. 3. 2013, Iztok Tomazin in Benjamin Ravnik

IV, mesto S6, ostalo S3–S5, 300 m

Z vrha 50 m po SV grebenu, nato severno po rušnati strmini. V sredini po položnejših vesinah in v spodnji polovici po (mestoma) precej strmih, poraščenih rebrih in žlebovih.

Špik nad Tratico (Cime Gambon, 2405 m), JZ vesine

JUGOZAHODNA GRAPA

23. 3. 2013, Marko Kern

Z (V-), 45°+/45°-, 500 m

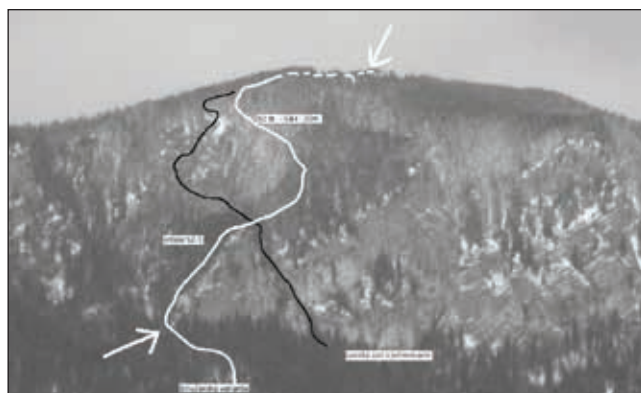

Konjski vrh (vrh Tirskih peči)

SMUČARSKA GORENJSKA VARIANTA

8. 4. 2013, Benjamin Ravnik

SIV+/S2-S3, 50°

Greben med Košutnikovim turnom in Tolsto Košuto (Karavanke),
južno ostenje; nad planino Dolga njiva

ORLOVO JUTRO

15. 4. 2013, Iztok Tomazin

IV, S5-/S3-S4, 400 m

Pristop po smeri smučanja. Spust se začne na najvišjem vrhu grebe-
na. Razmere ob prvem spustu so bile bolj slabe – v senci narebrena
poledenela skorja, na soncu nepredelan gnilec.

Kokrska Kočna

ZORO

11. 4. 2013, Boris Zupanc

V-, 500 m

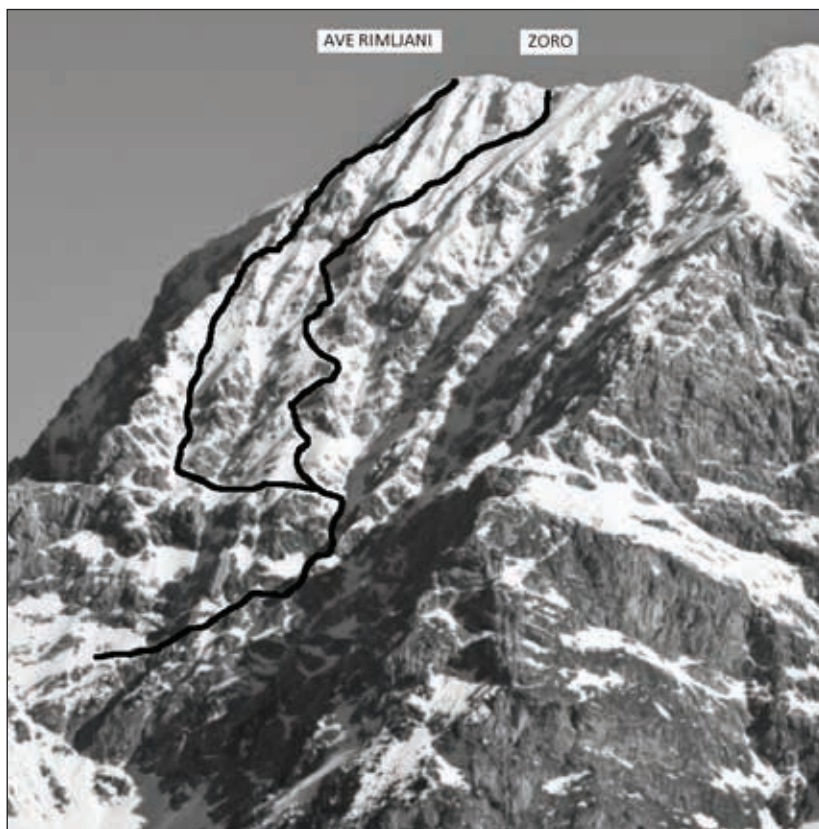
Kokrska Kočna

AVE RIMLJANI

14. 4. 2013, Boris Zupanc in Jernej Gračner

V, 500 m

Boris Zupanc je najprej presmučal smer *Zoro* (V-, 500 m), tri dni pozneje pa v družbi Jerneja Gračnerja še smer *Ave Rimljani* (V, 500 m).

ALPINISTIČNO SMUČANJE

Pomembnejše ponovitve

Begunjščica

NAHOD

7. 4. 2013, Iztok Tomazin

IV+, S5+/S4, 250 m

Druga smučarska ponovitev smeri

april 2013, Benjamin Ravnik

Tretja smučarska ponovitev smeri.

Triglav

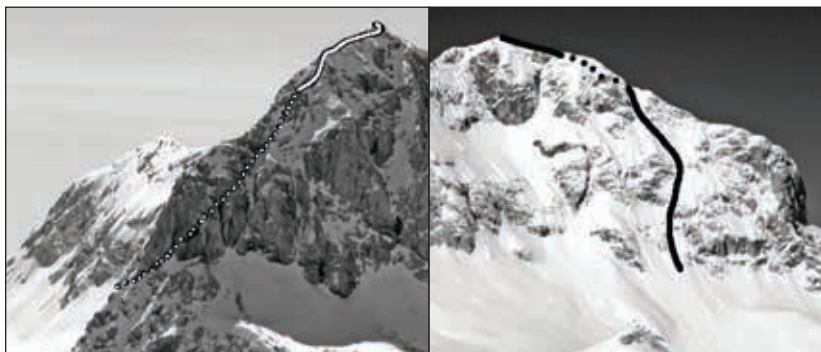
SEVEROVZHODNE VESINE*

I (V+), 50°, 350 m

26. 4. 2013, Marko Kern

Druga ponovitev smeri.

*Smer je bila v zborniku Slovenski alpinizem 2009–2010 predstavljena kot prvenstvena pod imenom "Po grapi s severnega grebena, 15. 4. 2009, Samo Kociper in Jaka Ortar, V+, 350 m". Pozneje je bilo ugotovljeno, da je prvi po tej smeri smučal Franci Mrak že 20. 5. 1974, kar je bil tudi prvi neprekinjen smučarski spust z vrha Triglava.

obe foto in vris: Jaka Ortar

ALPINISTIČNI VZPONI - EVROPA

ALBANIJA

Albanija, Valbona 2013 – AO Kamnik in GRS Kamnik

Trajanje: od 8. avgusta do 17. avgusta 2013

Kamniški alpinisti so v severozahodnem delu Albanije, v dolini Valbone, preplezali sedem prvenstvenih smeri.

Maja Thatë

SMER RAZGLAŠENE UKULELE

Jaka Capuder, Alen Voljkar in

Lado Kladnik

V-, 310 m

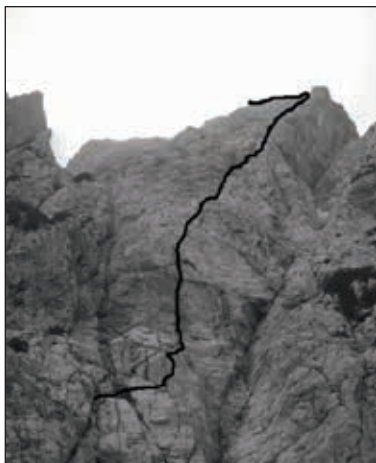
Maja e Malle

PROBLEM? NJE PROBLEM!

11. 8. 2013, Aleš Holc, Marko Petek

in Jure Prezelj

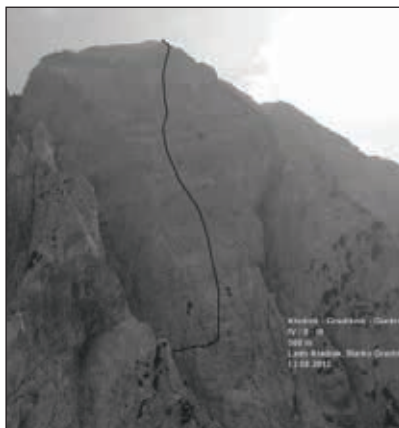
V+/V-IV, III-II, 600 m, 6 ur

Maja e Malle

KLADNIK-GRADIŠNIK-GLADEK

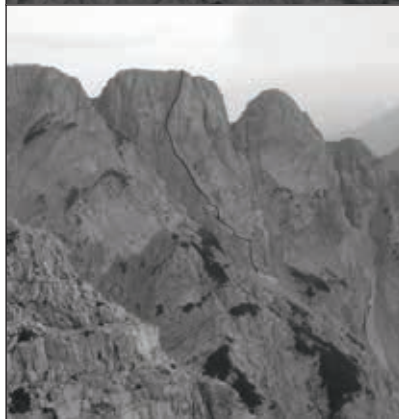
12. 8. 2013, Lado Kladnik,
Marko Gradišnik in Blaž Gladek
IV/II-III, 500 m

Qater Majat

KAMNIŠKI STEBER

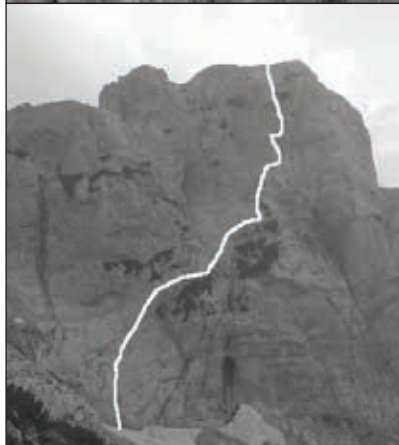
12. 8. 2013, Aleš Holc,
Marko Petek in Jure Prezelj
IV+/IV, III, 400 m

Ismet Sali Bručaj

SLOVENSKA LEPOTICA

Aleš Holc, Marko Petek
in Jure Prezelj
VI/IV-V, 400 m

Maja e Malle

GEGI

Marko Gradišnik in Blaž Gladek

VI/V, 1000 m

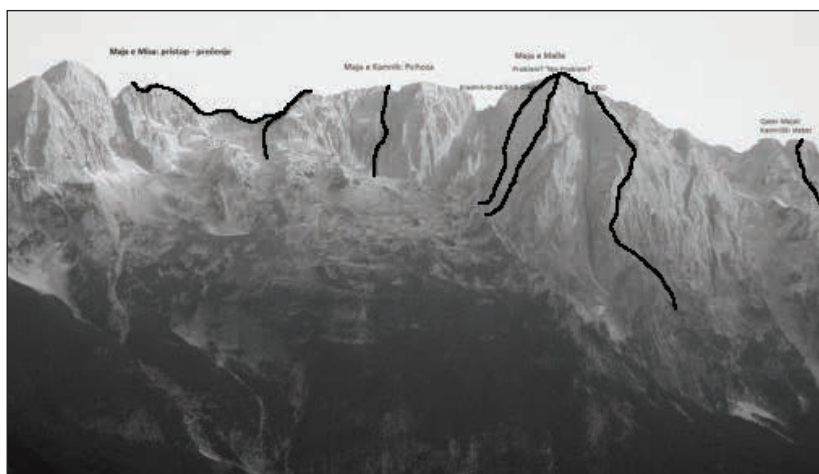
Maja e Kamnik

PSIHOZA

Dejan Kuserbanj,

Alen Voljkar in Jaka Capuder

V+, 510 m, 6 ur

AVSTRIJA

Ženski plezalni alpinistični tabor, Gesäuse

Udeleženke: Mira Zorič (AK Slovenska Bistrica), Maria Jeraj (AO PD Ljubljana-Matica), Maja Duh (AO PD Tržič), Miranda Ortar (Soški AO), Maja Lobnik (AO PD TAM), Lada Lukinić in Gordana Blažević (obe iz Zagreba)

Vodji: Monika Kambič (AO PD Kamnik) in Nastja Davidova (AO PD Ljubljana-Matica).

Trajanje: od 5. do 8. septembra 2013

Preplezane smeri na taboru:

Petek, 6. september 2013

- Kambič-Zorič, Duh-Ortar: Kleine Ödstein, Südostschulter (5, 500 m)
- Lukinić-Blažević: Kleine Ödstein, Gummikiler (4+, 450 m)
- Davidova-Jeraj: Festkogel, Schneewind (7+, 125 m) + Superlux (6+, 300 m)

Sobota, 7. september 2013

- Kambič-Ortar: Rosskuppe, Rosskuppekante (6+, 480 m)
- Davidova-Jeraj: Rosskuppe, 60 plus (6c, 510 m, Nastja flash, Jeraj težji raztežaj A0)
- Zorič-Lobnik: Kalbling, Waidhofnerweg (5+, 200 m)
- Lukinić-Blažević: Kalbling, Schluchtkante (5+, 40 m) + Schritte zum Gipfel (5+, 130 m)

Nedelja, 8. september 2013

- Plezanje v bližnjem plezališču.

Namen tabora je bil spodbuditi in prenesti izkušnje in znanje na mlajšo generacijo slovenskih alpinistk (pripravnic), medsebojno spoznavanje ter novo plezalno-alpinistično doživetje. Za mentorstvo mladim alpinistkam in pripravnicam so poskrbele izkušene slovenske alpinistke. Tabora se je poleg Mire Zorič, ki je bila leta 1986 članica I. jugoslovanske

ženske himalajske odprave, udeležila tudi Miranda Ortar, ki spada med začetnice športnega in tekmovalnega plezanja pri nas. Leta 1991 je med drugim osvojila prvo mesto za jugoslovanski pokal v športnem plezanju.

ČEŠKA

Češka – SMAR

Udeleženci: Luka Krajnc (izvedbeni vodja), Tadej Krišelj (pomočnik), Luka Lindič, Nejc Marčič, Martin Žumer in Marko Prezelj (mentor)

Pridružena gosta: Tomaž Jakofčič (v območju Dečin) in Miha Gašperin (v območju Adršpach)

Lokalna vodnika: Karel Belina (Dečin) in Petr John (Adršpach)

Trajanje: od 18. do 26. maja 2013

Za drugo plezalno druženje v letu 2013 so SMAR-ovci izbrali peščene stolpe Češke. Plezanje v češkem peščenjaku je zanimivo zaradi dolgotrajne tradicije in plezalne etike. V najbolj strogih območjih je zatikanje vozlov in vpenjanje redkih jeklenih obročkov edina možnost varovanja, tako da padci skoraj niso dopustni. Ravno tako ni dovoljena uporaba magnezije. Zaradi drugačnega (ne)opremljanja smeri (od spodaj) in drugačnih premičnih varoval (vozli) je za vzpon po katerikoli smeri treba pokazati veliko več kot pri (nam poznanem) športnem plezanju.

ČRNA GORA

Črna Gora 2013 – AO Tržič

Udeleženci: Slavko Rožič, Miha Zupan, Klemen Premrl, Miha Lovrenčak, Iztok Pungaršek in Špela Novak

Trajanje: od 10. julija do 19. julija 2013

Tržičani so plezali v Kučkih planinah oziroma Žijevo (SV od Podgorice, ob meji z Albanijo). Izhodišče za plezanje je bilo Bukumirsko jezero na višini 1450 m. Skala je večinoma odlična, v plezalnem žargonu mestoma celo »pakleniška«. V stenah je še dovolj prostora za nove smeri.

Udeleženci so plezali veliko, nastalo je nekaj prvenstvenih smeri:

Mali torač (Žijevo, Črna gora)

STRELA

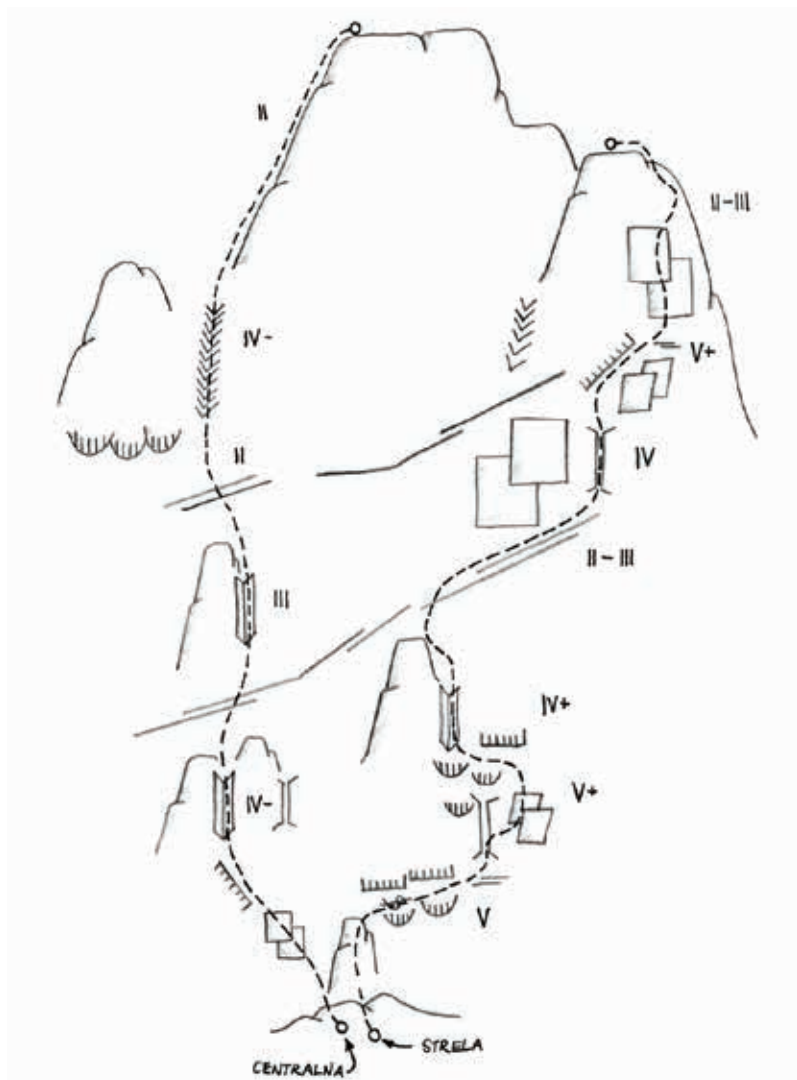
11. 7. 2013, Miha Zupan in Klemen Premrl

V+/IV–V, 100 m , 2 uri

Kratka smer v steni nad kampom. Vstop v smer po krušljivi poševni poti na poličko, od tam v previsen kamin. Nad njim preko raza na levi in po zajedi do grede. Nad gredo po zajedi v kotu in preko prehoda v strmeh stebru na vrh.

Leva linija je
Centralna smer,
desna je *Strela*.

Mali Torač

CENTRALNA SMER

11. 7. 2013, Slavko Rožič in Špela Novak

IV-/III, 120 m, 1 ura in 30 min

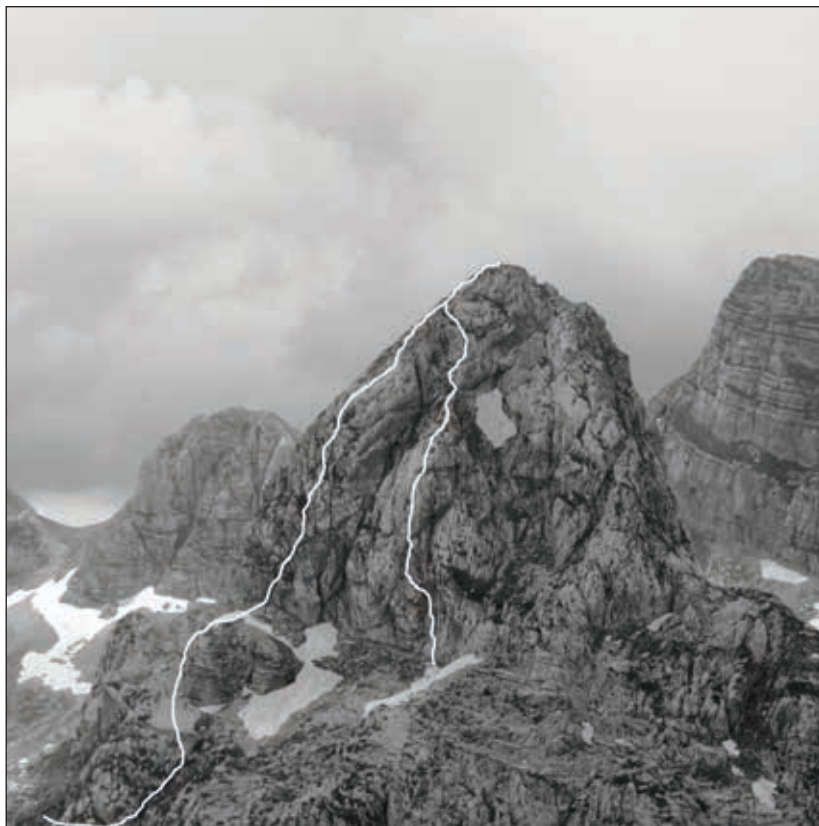
Pasjak (2025 m), S stena

POVRATEK IZ KEKČEVE DEŽELE

12. 7. 2013, Klemen Premrl, Miha Zupan in Katarina Manovski (AO Kikinda)

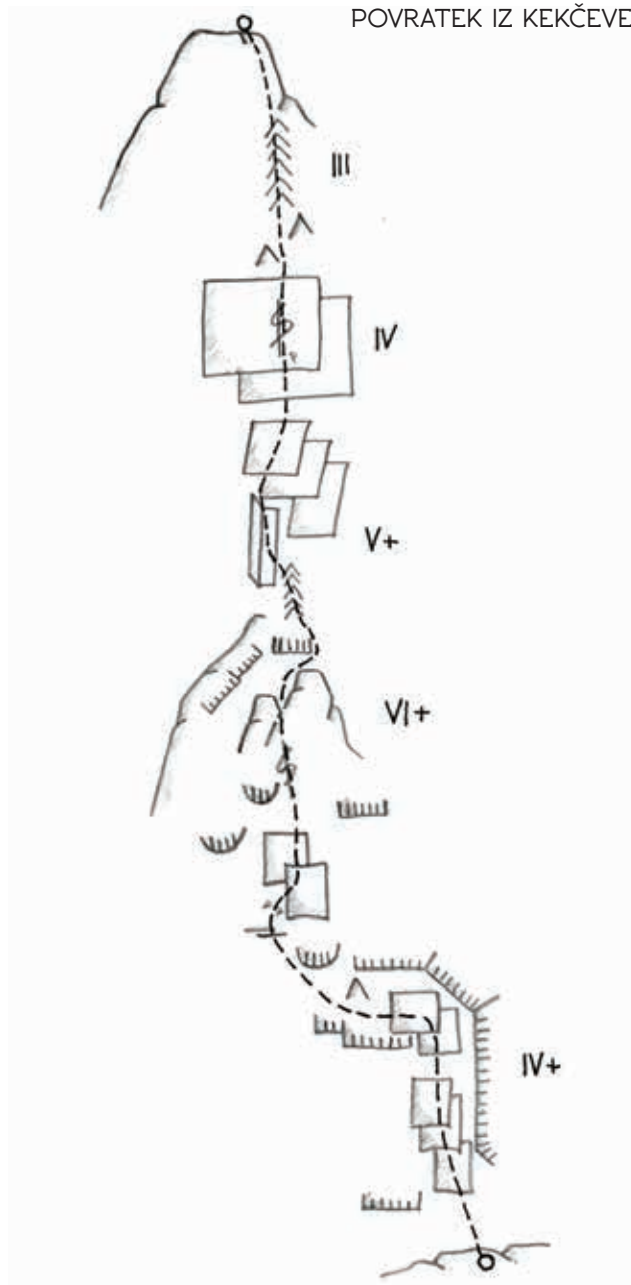
VI+/IV-V+, 250 m, 3 ure

Vstop v smer po ploščah pod značilnim polkrožnim odlomom. Sledimo razčlembam in pod strehami prečimo levo na raz. Od tam naravnost navzgor v zajedo pod previsi, prehod najdemo na desni in naprej preko strehe v monolitno zajedo. Po zajedi do police in naprej po škrapljah na vrh stebra. Nadaljujemo po lažjih prehodih do vrha Pasjaka.

Desna linija je *Povratek iz Kekčeve dežele*.

POVRATEK IZ KEKČEVE DEŽELE

Obiskali so tudi Prokletije oz. Albanske Alpe. Plezali so v dolini Grbaje in v Ropjani. Skala v tem delu je povprečna, ponekod celo odlična. Večjo težavo so predstavljale strme trave in bujna vegetacija v nekaterih stenah.

Južni vrh, stena na desnem boku amfiteatra

SVE OVE GODINE

15. 7. 2013, Miha Zupan in Katarina Manovski

V+/IV–V, 350 m, 5 ur

Vstop v smer na vrhu snežišča na desnem boku krnice. Preko plošč s škrapljami do previsne zapore. Preko nje in po krušljivem in poraščenem stolpu do njegovega vrha. Od tam prečimo levo po krušljivi kamenini do travnate grede. Nad gredo zaplezamo v lepo zajedo, ki nas po 3 raztežajih pripelje v škrbino grebena Prestola. Sestop poteka po grebenu Prestola (na fotografiji desno po grebenu).

Brada, Severni vrh, S stena;

PRVO KOPLJE

16. 7. 2013, Klemen Premrl in Miha Zupan

VII/VI+, V-VI, 600 m, 11 ur.

Druga ponovitev in prva prosta ponovitev smeri (Premrl).

Dolina Ropojane, Maja Podgojs, Z stena

DUŠA SLOVENAČKA

18. 7. 2013, Slavko Rožič in Iztok Pungaršek

VI+/V-VI, III-IV, 420 m, 6 ur

FRANCIJA

Francija, Dauphineja – SMAR

Udeleženci: Nejc Marčič (izvedbeni vodja), Luka Lindič (pomočnik), Luka Krajnc, Luka Stražar, Martin Žumer in Marko Prezelj (mentor); gost je bil Manu Pellissier (Francija)

Trajanje: od 22. do 30. junija 2013

Tretja akcija v letu 2013 je Smarovce popeljala v malo manj obiskan, a zato nič manj zanimiv francoski Ecrins.

22. 6.: Vožnja v La Grave, kjer sta se glavnini pridružila Luka Lindič in Manu Pellissier. Od tam z gondolo do zgornje postaje žičnice. Prenočili so kar tam, saj je bil bivak že zaseden.

23. 6.: Zbujanje ob 2. uri. Po zajtrku odhod pod severno steno Rateau. Prezelj in Pellissier sta se lotila smeri Charignon-Bogis (zadnji raztežaj po Cambon-Francou) in opravila prvo ponovitev. Lindič in Krajnc sta preplezala smer L' empire des sons, v kateri sta morala pošteno orodjariti. Stražar, Žumer in Marčič so prečili celoten greben Rateau, ki jih je zaposlil skoraj za cel dan.

24. 6.: Počitek, sušenje premočene opreme in priprava na naslednji vzpon.

25. 6.: Zopet zgodnje vstajanje in odhod pod severno steno La Meije. Prezelj in Pellissier sta se zapodila v smer Nort Face Direct. Lindič in Krajnc sta zaplezala v smer Z cuoloir Direct, Žumer, Stražar in Marčič so plezali Girod-Sandoz. Na vrhu so se vsi počakali in skupaj prečili greben, ki je precej lepši od sosednjega Rateauja. Sestop v dolino in prenočevanje v La Grave.

26. 6.: Počitek. Odhod v sosednjo dolino Ailfroide.

27. 6.: Balvaniranje v okolici hostla.

28. 6.: Plezanje 300 m visokega stolpa Aiguillette du Lauzet. Lindič in Prezelj sta v levem delu stene plezala smer Les beaux quartiers. Krajnc in Marčič sta jima delala družbo v sosednji smeri Davin route.

Žumer in Stražar sta se po treh raztežajih v bolj zahodni steni morala obrniti zaradi prehudega mraza.

29. 6.: Lindič in Prezelj sta se odpravila v steno Tete d'Aval in preplezala smer Rank Xerox (600 m, 7a). Ostali štirje so plezali v bližnjem plezališču, kjer je posebna struktura skale (apnenec) otežila plezanje že v lažjih smereh. Krajnc je kljub temu na pogled preplezal najtežjo smer v plezališču (7b+/c).

30. 6.: Odhod domov.

Tabor za perspektivne alpiniste – Chamonix 2013

Udeleženci: Blaž Gladek (AO PD Kamnik), Domen Petrovčič (AAO), Laura Dovč (AO PD Ljubljana-Matica), Marko Mavhar (AO PD Grmada Celje), Matej Balažic (AO PD TAM Maribor), Matevž Kastrin (AO PD Ljubljana-Matica), Matevž Mrak (AO Radovljica), Miha Kern (AAO), Rok Kurinčič (Soški AO) ter vodji Miha Habjan (AAO, vodja) in Aleš Česen (Alpski gorniški klub, pomočnik vodje)

Trajanje: od 5. do 11. oktobra 2013

Tabor je bil namenjen predvsem plezanju zimskih (lednih in kombiniranih smeri) in spoznavanju gora nad Chamonixem.

Opravljeni vzponi:

Eugster diagonal kuloar, III, 3, M, 1000 m, Blaž Gladek in Matevž Kastrin;

Eugster kuloar direkt, IV, 5, M, 1000 m, Matej Balažic in Matevž Mrak;

Aiguille du Midi: S- kuloar, V, 4, M, 1000 m, Rok Kurinčič in Marko Mavhar; Laura Dovč in Domen Petrovčič;

Triangle du Tacul: Chere, II, 4, 350 m, Aleš Česen in Laura Dovč; Blaž Gladek in Matevž Kastrin; Miha Habjan, Miha Kern in Domen Petrovčič;

Triangle du Tacul: Perroux, III, 4+, 5b, M, 350 m, Aleš Česen in Laura Dovč;

Triangle du Tacul: Gabarrou-Marquis, III, 4, 350 m, Rok Kurinčič in Marko Mavhar;

Triangle du Tacul: Contamine-Mazeaud, II, AD+, 350 m, Rok Kurinčič in Marko Mavhar (v sestopu);

Aiguille du Midi: Frendojev steber, III, 4, M, 1200 m, Aleš Česen in Miha Kern;

Mont Blanc du Tacul: Gabarrou-Albinoni, III, 4+, 500 m, Miha Habjan, Miha Kern in Domen Petrovčič; Blaž Gladek in Matevž Kastrin; Laura Dovč in Aleš Česen (ne do vrha);

Mont Blanc du Tacul: Modica-Noury, III, 5+, 500 m, Rok Kurinčič in Marko Mavhar;

Mont Blanc du Tacul (Pointe Lachenal): Pellissierjev žleb, III, M5, 80°, 5b/5c, 220 m, Matej Balažic in Matevž Mrak.

Mont Blanc

PEUTEREY INTEGRAL

2. 8. 2013, Luka Lindič

TD/ED1, 15 ur in 30 minut

Solo ponovitev smeri.

HRVAŠKA

Topol (Biokovo)

ENA IN NE EDINA

2. 11. 2013, Grega Kofler in Matjaž Mohorič

VII-/IV-VI, 625 m, 6 ur

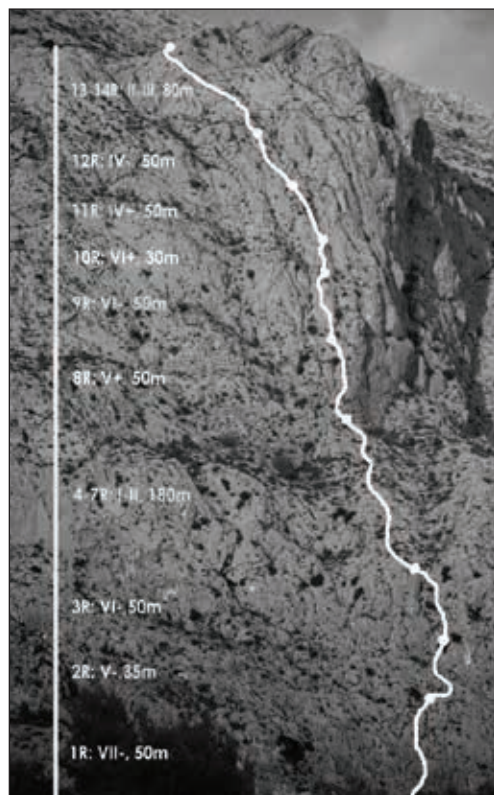
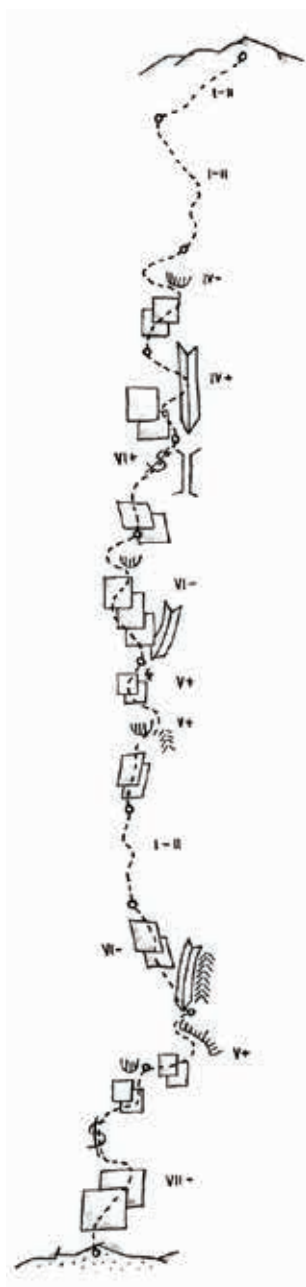
Potrebna oprema: Metulji različnih velikosti (0,3, 0,5, 0,75 in 1). Zatiči (3x srednji). 5-7 različnih klinov. 2-3 kevlarске zanke. 3-4 najlonski trakovi dolžine 120 cm. V smeri so ostali trije klini, in sicer v prvem raztežaju, v devetem raztežaju in na varovališču desetega raztežaja.

Dostop: Iz vasi Topiči po markirani poti do rezervoarja vode in naprej po poti pod južno steno Topola. (Približno ena ura.)

Opis: V smer vstopimo 20 m levo od smeri *Critical mass*.

1. R: Najtežji raztežaj. Spodaj poteka čez sivočrne plošče (VII-, 1k). Iz plošč izstopimo levo po poči v ploščast poraščen svet, ki nas pripelje na varovališče (dve drevesi). 2. R: Prečimo desno, 7 m mimo drevesa. Navzgor (V-) in pod streho po polici v levo. Navzgor desno od zajede na neznatni raz. 3. R: Nazaj levo v zajedo in navzgor (V) in počasi levo čez plošče (VI-) v lažji svet do varovališča pri drevesu. 4.-7. R: Proti levi na neizrazit greben in po njem do pod zgornjega dela (I-II, 180 m). 8. R: Po stebru do prvega drevesa (V) in po desni mimo njega, desno od majhnega previsa navzgor in proti levi do drugega drevesa (skupni raztežaj s smerjo Šesta tibetanska vaja). 9. R: Po zajedi navzgor in nato proti levi čez sive plošče pod širšo poč (1k, V). Po poči navzgor (VI-) in levo od rahlega previsa do udobnega stojišča (1k+ drevesce). 10. R: Po ploščah navzgor in počasi proti levi in za rob (VI+) proti izrazitemu kaminu do neudobnega stojišča (sandur). 11. R: Navzgor in v desno proti zajedi, levo mimo drevesa v plošče do stojišča v ploščah (sandur). 12. R: Čez žlebičaste plošče (-IV) proti levi čez kratek kaminček 3 m navzgor in v lažji svet. Še dva do trije raztežaji lahkega sveta (I-II) proti levi na greben in desno na vrh Topola.

Sestop: Z vrha Topola do zbiralnika za vodo, desno na staro pastirsko pot, ki se priključi označeni poti, in po njej mimo spominske plošče do križišča poti. Tam desno in nazaj pod steno Topola ter naprej proti zaselku Topiči.

ITALIJA

Cima delle Cenge, Riofreddo (Visoka polica, Mrzla voda)

GLADIATOR

26. 1. 2013, Dejan Koren in Boštjan Mikuž

IV, M7-, W16, X, R, 205 m

Fantastična linija, ki ponudi vse – od strmih odstavkov ledu do kombiniranega plezanja. Ponavljalci naj imajo s seboj tudi kak klin in izbor metuljev (od C0.5-1). V smeri je ostal en klin. Sestop s spusti ob vrvi po smeri.

Cima delle Cenge, Riofreddo (Visoka polica, Mrzla voda)

RAMZES

4. 3. 2013, Dejan Koren in Tine Vidmar

IV, WI 6, M6/7, 190 m, 5 ur in 30 minut

Lepa linija, ki ponuja vse – od ogromne, vsaj desetmetrske viseče sveče na sredini smeri do krasnega kombiniranega plezanja v zgornjem delu.

Plezalni tabor KA PZS »Marmolada – Dolomiti 2013«

Udeleženci: Nejc Klemenčič (AO PD Tržič), Matic Košir (AO PD Jesenice), Matej Balažic (AO PD TAM Maribor), Marko Mavhar (AO PD Grmada Celje), Simon Černe, Domen Petrovčič in Miha Kern (vsi Akademski AO), Klemen Žumer in Matevž Mrak (oba AO PD Radovljica), Bojan Hribernik, Janez Svoljšak in Tjaša Jelovčan (vsi AO PD Kranj) ter Nastja Davidova (AO PD Ljubljana Matica) in Tadej Krišelj (AO PD Kamnik).

Tabor sta vodila Tanja in Andrej Grmovšek (oba AO APD Kozjak Maribor).

Trajanje: od 1. do 4. avgusta 2013

Tabor je bil izpeljan v odličnem vremenu, večina je plezala vse tri dni. Vsi udeleženci so preplezali smeri v zahtevni steni Marmolade in zahtevne smeri v steni Meisules ter pokazali relativno visoke plezalne in alpinistične sposobnosti. Motivacija je bila ves čas na visokem nivoju.

Preplezane smeri:

2. avgust 2013:

Bojan Hribernik-Janez Svoljšak: Marmolada, Tempi moderni, VII+, 830 m (zadnja 2R po smeri Gogna)

Matevž Mrak-Klemen Žumer: Marmolada, Ideale, VII, 920 m

Necj Klemenčič-Matic Košir: Marmolada, Gogna, VII, 800 m

Domen Petrovčič-Miha Kern: Marmolada, Vinatzer-Messner, VI+, 830 m

Marko Mavhar-Matej Balažic-Simon Černe: Marmolada, Don Quixote z varianto VI+, 650 m

Nastja Davidova-Tjaša Jelovčan: Marmolada, Schwalbenschwanz, VI, 800 m

Andrej in Tanja Grmovšek: Marmolada, Millenium, IX+ (IX-), 160 m (Andrej RP, Tanja najtežji R AO)

3. avgust 2013:

Tadej Krišelj-Tjaša Jelovčan: Marmolada, Don Quixote, VI+, 650 m

Marko Mavhar-Klemen Žumer: Meisules dla Biesces, Der Tod und das Madchen, VII+, 220 m

Nejc Klemenčič-Domen Petrovčič: Meisules dla Biesces, Geo, VII, 200 m

Andrej Grmovšek-Matevž Mrak: Meisules dla Biesces, Plitschka, VII, 200 m

Matej Balažic-Simon Černe: Meisules dla Biesces, Brunsin, VI+, 200 m

Miha Kern-Matic Košir: Meisules dla Biesces, Regenbogen, VII, 200 m

Bojan Hribernik-Janez Svoljšak: Meisules dla Biesces, L Troi de Mambold, (IX-) VII- A0, 150 m

4. avgust 2013:

Tadej Krišelj-Tjaša Jelovčan: Marmolada, Vinatzer-Messner, VI+, 830 m

Matej Balažic-Matevž Mrak: Sas Pordoi, Via Niagara, VI+, 850 m

Nastja Davidova-Andrej Grmovšek: Meisules dla Biesces, Alfa e Omega, VIII+/IX-, 200 m (Nastja Flash, Andrej RP)

Marko Mavhar-Klemen Žumer: Meisules dla Biesces, Dolomieu, VIII, 250m in Brugger - Walde, VI-, 200 m

Tanja Grmovšek-Simon Černe: Meisules dla Biesces, Wasserfallkante, V+, 150 m

Bojan Hribernik-Nejc Klemenčič: Meisules dla Biesces, Pelinkovaz z variantami, VI+,150 m

Janez Svoljšak-Matic Košir: Meisules dla Biesces, Via Franz VII, 250m (Košir zaradi poškodbe težek R A0)

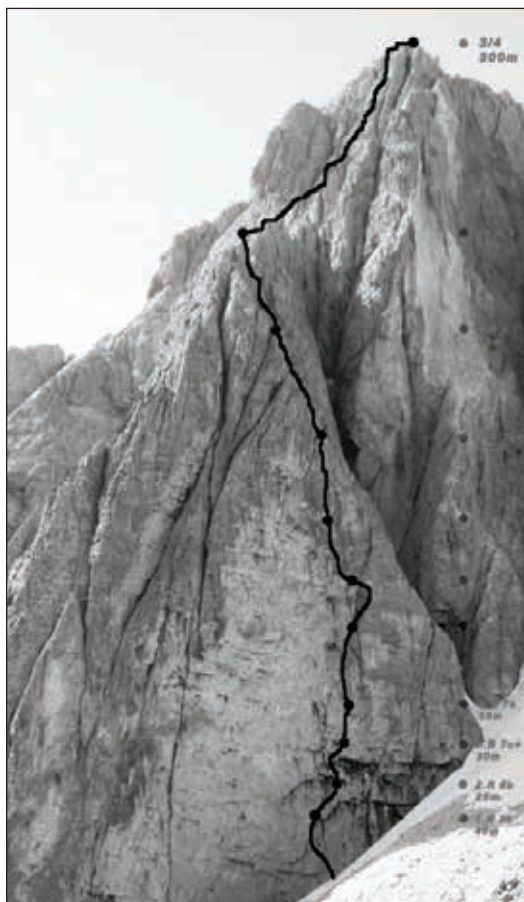
Cima Grande della Scala, Rio Freddo (Velika Lojtrica, Mrzla voda)

EPSKA MAVRICA

31. 8. 2013, Dejan Koren in Julijan Ferjančič

7c+ (7a obv.), 650 m, 11 ur

Smer poteka desno od markantne poči, ki seka celotno steno. Brez sklonjene glave se lahko postavi ob bok sloviti poči, tako po težavah kot po lepi liniji, ki vijuga med strehami in čeznje vse do roba stene. Opremljena je s svedrovci, ki so precej narazen, vendar je mogoče nameščati premična varovala. Skala je odlična v večjem delu smeri.

Tofana

VIDIA

27. 9. 2013, Tomaž Jakofčič in Grega Lačen

VIII+/VII, VI, 450 m

Smer poteka levo od smeri Eotvos-Dimai. Tomaž je takole opisal plezanje: »Smer je bila zamišljena v stilu Piole, torej tam, kjer ni mogoče nič drugega, bova zavrtala, sicer pa varovala s premičnimi varovali. A v prvem težkem raztežaju je pri drugem zavrtanem svedrovcu sveder obstal na mestu s povsem topo konico. Brez rezervnega svedra sva mašino pustila na polici in plezala dalje, na srečo sva imela s seboj tudi kline. Skrbela naju je še ena strma pregrada, v kateri sva se v resnici morala mentalno napihnniti do konca. S kakim svedrovcem vmes bi bil to še en lep raztežaj 7a+, tako pa je nastal triler z oceno VIII+. Krasi ga od daleč viden, za en centimeter zabit profilni klin. Više gori je stena spremenila barvo v temnejšo in omogočila nekoliko lažjo plezarijo. V nekaj gornjih raztežajih sva plezala v območju neznane, mestoma navrtane smeri. V smeri sva pustila dva svedrovca in dva klina

NORVEŠKA

Lofoti 2013

Člana: Tine Cuder in Matej Kladnik

Trajanje: od 28. februarja do 10. marca 2013

Tine in Matej sta letela iz Benetk preko Frankfurta v Stockholm in od tam v Kiruno (Švedska). Tam sta najela avto, nakupila hrano ter se odpravila proti 450 km oddaljenim Lofotom. Nastanila sta se v Svolværju. Ujela sta lepe dni v spreminjajočem se vremenu in v Vågakallnu (942 m) uspela preplezati Mieux vaut tard que Jamais (V/4, M6, 650 m), v Nordfjelletu pa verjetno prvenstveno smer Funny Route, ki sta jo ocenila s IV, 4+, 400 m. Potem sta se preselila v okolico Narvika, kjer sta v dolini Spansdalen preplezala 300-metrski slap Henrikafossen (IV/5+), precej plezano ledeno zverino, ki je bila v danih razmerah občutno težja od splošno veljavne ocene.

Nordfjellet (528 m)

FUNNY ROUTE

5. 3. 2013, Tine Cuder

in Matej Kladnik

IV/4+, 400 m

Smer se pne nad glavno cesto, ki pelje na jug Lofotov, dostop je kratek. Spodaj poteka čez steno (dva raztežaja), kjer moramo imeti zadovoljive razmere, v nasprotnem primeru je plezanje skoraj nemogoče. Nadaljuje se po veliki grapi, ki pripelje na vrh. Sestopimo po strmih pobočjih na zahodno stran, v dolino prav do ceste.

SLOVENIJA

SMAR gostil japonske alpiniste

Udeleženci: Luka Lindič (izvedbeni vodja), Luka Stražar, Luka Krajnc, Nejc Marčič, Tadej Krišelj, Martin Žumer in Marko Prezelj (mentor)

Japonski gostje: Naoe Sakashita (vodja), Katsutaka Yokoyama, Ryo Masumoto, Yusuke Sato, Yasushi Okada, Kenshi Imai, Kimihiro Miyagi in Suguru Takayanagi

Trajanje: od 23. februarja do 3. marca 2013

Na prvi akciji v letu 2013 so SMAR-ovci gostili japonske alpiniste v Gozdu Martuljku. Slabo vreme in novozapadli sneg sta jim prekrizala načrte, tako da so več dni plezali krajše slapove in obiskali plezališča, v zadnjih dneh srečanja pa so izpeljali daljše ture. Japonsko miselnost, da vreme, sneg in bivaki niso ovira, so prenesli v naše hribe. Z izbiro varnih ciljev so v danih razmerah izvedli dobre vzpone.

Alpinistični tabor za mlade alpiniste – Vršič 2013

Udeleženci: Matej Balažič (AO PD TAM), Jaka Capuder, Blaž Gladek, Matej Mučič (vsi AO PD Kamnik), Laura Dovč (AO PD Ljubljana-Matica), Tjaša Jelovčan (AO PD Kranj), Marko Mavhar (AO PD Grmada Celje), Domen Petrovčič (Akademski AO), Matevž Mrak, Klemen Žumer (oba AO PD Radovljica) ter vodji Blaž Navršnik in Matej Kladnik

Trajanje: od 13. do 15. septembra 2013

Kronološko poročilo in preplezane smeri:

13. 9.: Zbor v Koči na Gozdu. Formiranje navez in študiranje smeri za naslednji dan.

14. 9.: Po zajtrku odhod pod izbrane smeri (večina v Jerebico). Naveza Capuder-Gladek je preplezala Livado (VII, IV-V, 400 m), naveza Mučič-Petrovčič Vaja con dios (VII/VI, 450 m), naveza Jelovčan-Dovč Sivi ideal (VI/V, 450 m), naveza Balažič-Mrak Tupilak (VII-/VI-V, 450

m). Vodji tabora Navršnik in Kladnik sta poskusila v Ludri (VI+/IV-V), vendar je poškodba Kladnika preprečila vzpon do vrha. Mavhar in Žumer sta plezala drugje – poskusila sta v Stebru Šit, vendar sta se morala zaradi mokrote obrniti. Potem sta preplezala krajšo, neznano smer (VI+, 180 m).

15. 9.: Zaradi muhastega vremena so udeleženci plezali smeri v ste-
ni Nad Šitom glave. Naveza Mavhar-Žumer je preplezala smeri Bob
Marley (VII+/VII, 120 m) in Kamenkov kamin (VI-, 120 m), trojna naveza
Capuder-Gladek-Jelovčan pa Kamenkov kamin (VI-, 120 m). Ostali so
dan izkoristili za športno plezanje.

VELIKA BRITANIJA

Mednarodno srečanje plezalcev BMC 2013 v Cornwallu

Udeleženca: Miha Habjan in Jan Podgornik (oba AAO)

Trajanje: od 12. do 19. maja 2013

Britanska gorniška zveza (BMC – British Mountaineering Council) vsako leto organizira mednarodno plezalno srečanje nekje v Veliki Britaniji. Izmenjujeta se srečanja pozimi (Škotska) in spomladi (Wales ali Cornwall). Tokrat je bilo na vrsti srečanje skalnih plezalcev v Cornwallu.

Mednarodnega srečanja se je udeležilo 66 plezalcev (34 plezalcev iz 22 držav ter 32 plezalcev z Otoka). Nastanjeni so bili v koči Count House (v lasti BMC), nedaleč stran od plezalnega področja Bosigran. Vsake-mu gostujočemu plezalcu je bil za dva dni dodeljen »lokalni« plezalec, ki je poskrbel za izbiro klifov, smeri, transport in tudi potrebno opremo (zatiči, metulji). Plezalci so v lepem vremenu (deževalo je le en dan) obiskali kar nekaj klifov in sten ter nabrali lepo število plezalnih smeri različnih težavnosti. Miha in Jan sta plezala vseh šest dni srečanja, v vodstvu do ocene E4 6a.

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET

SEVERNA AMERIKA

Aljaska 2013

Člana: vodja Urban Ažman (AO PD Radovljica), Boris Lorenčič (AO APD Kozjak)

Trajanje: od 20. aprila do 17. maja 2013

Po ureditvi vseh formalnosti ter nakupu ustrezne hrane in opreme sta Urban in Boris peti dan po odhodu iz Slovenije prispela na ledenik. Tam sta si uredila bazni tabor. V šestnajstih dneh, ki sta jih preživela na ledeniku, sta preplezala:

- JZ greben na Mount Frances, 5.8, 70°, 50°–60°, 1000 m
- Klasično smer na Minimoonthflower preko S stene, 85°, 60°–75°, 750 m
- Klasično smer v Z steni na Kahiltna Queen, 60°, IV, 1000 m
- Moonflower Buttres (Mount Hunter) do zadnjega ledišča (31 raztežajev), M7, AO, 60°–95°

Zaradi neugodne vremenske napovedi ter bojazni, da na načrtovani dan ne bo možen polet nazaj, sta se pet dni pred načrtovanim povratkom vrnila v Talkeetno.

Kalifornija 2013

Člani: Matic Košir, Neli Pegan, Nejc Klemenčič in večino časa tudi Nace Vreček

Trajanje: od 23. avgusta do 30. septembra 2013

Člani so nabirali izkušnje v granitu in večjih granitnih stenah. Preplezali so precej metrov in osvojili ocene do 5.10d (razen offwidthov).

Preplezane smeri:

Lovers Leap (višina smeri 100 m–150 m, razen kjer drugače piše)

East wall:

East Corner, 5.11b, Matic-Nejc;

Preparation H + Haystack, 5.8–, Matic-Nejc-Neli in Nejc-Nace;

Fantasia, 5.10b, R, Matic-Neli;

Scimitar, 5.9, Matic-Nejc-Neli;

East Crack, 5.8, Nejc-Nace;

Bear's Reach, 5.9–, Matic-Nejc-Neli;

The Line, 5.9–, Matic-Nejc-Neli;

Labour of Love, 5.10a–, Nejc-Nace;

Psychedelic Tree, 5.9–, Nejc-Nace in Matic-Neli;

Lover Buttress:

Pillar of Society, 5.12a, 35 m, Nejc-Nace (RP);

Surrealistic Pillar Direct, 5.10b–, Matic-Nejc-Neli;

Variation, 5.10b, 30 m, Matic (TR);

Surrealistic Pillar, 5.8–, Nejc-Nace;

For Real Crack, 5.8–, Matic-Neli in Nejc-Nace;

Sinbad-Herbert, 5.10d, Matic-Neli (2x) in Nejc-Nace;

The Groove, 5.8, Matic-Neli (2x) in Nejc-Nace;

Hemorrhoids in Flight, 5.10c, 35 m, Nejc-Nace;

Blue Wind, 5.10a, 30 m, Nejc-Nace-Matic;

Main Wall:

Traveller's Buttress, 5.9–, Matic-Neli;

Hospital Corner, 5.10a-, Nejc-Nace in Matic-Neli;
R.I.P., 5.11d, 30 m, Nejc-Nace;
Tombstone Terror, 5.10c, 30 m, Nejc-Nace;
Boothill, 5.11a, 30 m, Nejc-Nace;

Hogsback:

It's Better With Bacon, 5.8, R, Matic-Neli;

Yosemite

Swab Slab:

več kratkih smeri (do 50 m in težav do 5.11a);

Five Open Books:

The Caverns, 5.8, 180 m, Nejc-Nace;
Commitment, 5.9, 150 m, Nejc-Nace in Matic-Neli;
Work Around the Skirt + Deaf Dumb and Blind + Commitment
(150 m), Nejc-Nace in Matic-Neli-Nejc;
Selanginella, 5.8, 200 m, Matic-Neli in Nejc-Nace;
The Surprise, 5.10c, 180 m, Nace-Neli in Nejc-Matic-Neli;
Try Again Ledge, 5.8, 180 m, Nejc-Neli;

Royal Arches:

Trial by Fire + Super Slide, 5.9, 250 m, Matic-Neli;
Serenity Crack, 5.10d, 120 m), Matic-Nace in Nejc-Neli;
Maxine's Wall, 1.R, 35 m, Nejc-Neli;

El Capitan:

East Butress, 5.10b, 450 m, Nejc-Nace in Matic-Neli;

Washington Column:

South Face, V/5.10b, C1+, 400 m, Matic-Nace;

Half Dome:

Regular NW Face, VI/5.9, C1+, 750 m, Matic-Nejc.

JUŽNA AMERIKA

Patagonija, Torres del Paine

Člana: Andrej Grmovšek in Luka Krajnc (nadaljuje s plezanjem v masivu Fitz Roy do 24. 2. 2013)

Trajanje: od 13. decembra 2012 do 13. januarja 2013

Kronologija:

13.–14. 12.: Let Duna –Calafate.

15.–18. 12.: Čakanje na izgubljen kos prtljage v Calafateju, balvaniranje v Calafateju.

19. 12.: Avtobus Calafate–Puerto Natales in nakup hrane.

20. 12.: Avtobus Puerto Natales–Torres del Paine NP, ureditev dovoljenja za plezanje, nošnja prvega dela opreme v Campamento Torres.

21. 12.: Nošnja drugega dela opreme in hrane v Campamento Torres, ki je služil kot BC.

22.–23. 12.: Počitek, urejanje BC, ogled ostenj stolpov, kjer je mnogo snega, čakanje na lepo vreme. Luka zbolí.

24. 12.: Dobra vremenska napoved, premik pod balvanski bivač pod V ostenji. Luka okreva.

25.–26. 12.: Poskus v smeri Riders on the Storm. Prvi dan sta Andrej in Luka kljub zapletom v zasneženem začetnem delu smeri preplezala polovico stene in bivačirala na edinih temu primernih policah v smeri. Drugi dan sta nadaljevala, a po nekaj urah plezanja (in slabšanju vremena) ugotovila, da pred poslabšanjem ob danem tempu ne bosta dosegla vrha. Odločila sta se za sestop, ki je bil »napet« (padajoče kamenje, led, spust čez razmočeno snežišče). Zvečer sta se vrnila v Campamento Torres.

27.–28. 12.: Campamento Torres. Počitek, slabo vreme.

29. 12.: Ogled zahodnih sten stolpov in nošnja dela opreme v Valle Silencio, povratek v Campamento Torres.

30. 12.: Slabo vreme, čakanje v Campamento Torres.

31. 12.: Dostop do vznožja Severnega stolpa, stene so kar zasnežene/ledene/mokre. Bivač.

1. 1.: Plezanje smeri na severni vrh Severnega stolpa, spust v škrbino,

nadaljevanje na glavni vrh Severnega stolpa, spust v škrbino in pod stene. Bivak.

2. 1.: Poslabšanje vremena. Sestop v Campamento Torres.

3.–6. 1.: Zelo slabo vreme, počitek.

7. 1.: Sestop v dolino in vožnja v Puerto Natales.

8. 1.: Puerto Natales.

9. 1.: Avtobus Puerto Natales–Calafate.

10. 1.: Calafate. Športno plezanje.

11. - 13. 1.: Povratek v Slovenijo (Andrej), Luka nadaljuje odpravo s Tadejem Krišljem v masivu Fitz Roy.

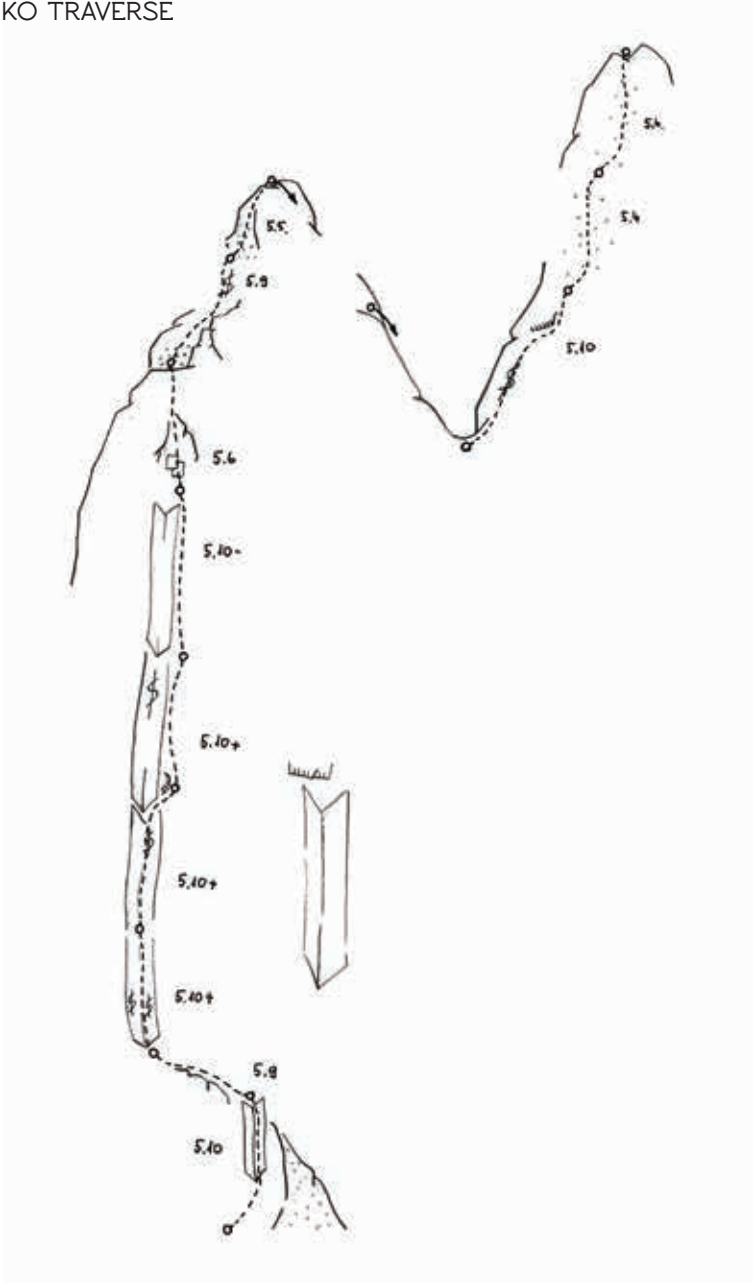
Plezane smeri:

- poskus v smeri Riders on the Storm, VII 7c, A2, 1200 m, prosto do 7a, Torre Central (Paine), preplezala 17 R (700 m), 25.–26. 12. 2012;

- **ZUKO TRAVERSE**, V 5.10+, 650 m, Torre Norte (Paine), prvenstvena smer in prvo prečenje obeh vrhov Severnega stolpa, 1. 1. 2013.

ZUKO TRAVERSE

Patagonija 2013 – Krišelj, Krajnc

Člana: Tadej Krišelj (AO PD Kamnik) in Luka Krajnc (AO PD Celje – Matica)

Trajanje: od 10. januarja do 23. februarja 2013

Odprava, ki sta jo sestavljala Tadej in Luka, je bila zelo uspešna. Preplezala sta tri odlične smeri, dve od teh sta prvenstveni.

Preplezane smeri:

Cerro Torre, JV raz (SE Ridge), 24.–25. 1. 2013, Tadej Krišelj in Luka Krajnc, 7b, AI, WI 5, 1200 m, 2 dni

Fitz Roy

THE REAL KEKEC (s Casarottovim stebrom)

13.–17. 1. 2013, Tadej Krišelj in Luka Krajnc

6c+, A2, 1300 m (800 m nove smeri), 5 dni

El Mocho

DULCE DE LECHE

9. 2. 2013, Tadej Krišelj in Luka Krajnc

7a, 400 m

Patagonija – Nastja Davidova in Tina di Batista

Članici: Nastja Davidova (AO PD Ljubljana-Matica) in Tina di Batista (AO PD Ljubljana-Matica)

Trajanje: od 6. do 28. februarja 2013 (Tina) oz. do 13. marca 2013 (Nastja)

Preplezani smeri:

Aguja Mermoz, Z stena, Argentina, 9. 2. 2013, 5+, 600 m;

Fitz Roy, Z stena, Afanassieff, 19.–23. 2. 2013, 1550 m, 30°, 6a+, A0, 5 dni.

Časovni potek odprave:

6. 2.: Tinin prihod iz Slovenije v Calafate, nakup hrane.

7. 2.: Avtobus Calafate–El Chalten.

8. 2.: Peturni dostop na Piedar Negra, bivak.

9. 2.: Plezanje smeri Argentina (5+, 600 m) v zahodni steni Mermoza.

10. 2.: Sestop v Chalten.

11. 2.: Počitek.
12. 2.: Plezanje v plezališču nad Chaltenom.
13. 2.: Tek, plezanje v plezališču Platea (7 smeri).
14. 2.: Počitek.
15. 2.: Tek, joga, bolderji.
16. 2.: Slabo vreme, počitek.
17. 2.: Plezanje 5-raztežajne smeri nad Chaltenom.
18. 2.: Počitek, priprava opreme.
19. 2.: Dobra vremenska napoved. Osemurni dostop pod zahodno steno Fitz Roya, bivak.
20. 2.: Plezanje do polovice smeri Afanassieff (1550 m, 30°, 6a+, A0).
21. 2.: Drugi in najhladnejši dan v steni.
22. 2.: Okoli poldneva vrh po treh dneh plezanja. Spust po smeri Franco-Argentina. Vreme se poslabša. Zvečer četrti bivak na sedlu Superior.
23. 2.: Sestop v Chalten.
24. 2.: Tina zaključi odpravo in odide v Slovenijo. Nastja ostane do 9. marca v Chaltenu.
25. 2.–9. 3.: Regeneracija, plezanje v plezališčih in na balvanih, pomoč pri reševanju.
9. 3.: Avtobus El Chalten–Calafate, polet v Buenos Aires.
10. 3.: Buenos Aires – plezanje na umetni steni.
11. 3.: Let Buenos Aires–Pariz.
12. 3.: Pariz, odpoved leta v Ljubljano zaradi snega.
13. 3.: Let Pariz–Ljubljana.

Peru 2013 – APD Kozjak Maribor

Člani odprave: Peter Ferk, Anja Neral, Bojan Avguštin, Nejc Štumberger, Martin Werdonig in Janez Podvršnik

Trajanje: od 4. junija do 12. julija 2013

Kozjačanom je v Peruju uspelo preplezati dve lepi smeri. Na Alpamayo (5947 m) so se povzpeli Bojan Auguštin, Nejc Štumberger in Peter Ferk. V vrhunskih lednih razmerah so preplezali French Direct (D+, TD, 80°/60°), 500-metrsko »Kraljico Kordiljere«. Prvi raztežaji so ponujali lažje plezanje, proti vrhu je naklonina narasla do 80°.

21. junija 2013 sta Peter Ferk in Bojan Auguštin v steni Quitaraja (6036 m) preplezala smer North Face (D–, 55°/40°–50°). Naletela sta na solidne razmere v večjem delu smeri, ponekod sta bila led in sneg pretanka, na vrhu ju je pričakalo pol metra pršiča. Zaradi nevarnosti plazov nista sestopila po lažji normalki, ampak sta plezala navzdol po smeri vzpona. Prav to je popestrilo celotno turo, ki je od plezalcev zahtevala še več zbranosti.

Cordillera Blanca 2013, AK Slovenska Bistrica

Člani: Danilo Tič (vodja), Milan Romih, Vlado Bračko, Marko Rašič, Tomi Aurednik, Igor Belavič, Gorazd Pipenbaher, Ursula Hribernik, Tomaž Brglez, Janko Oprešnik, Robert Krapše, Matevž Rebernak, Marjeta Leva, Vlado Leva in Jana Jeglič

Trajanje: od 6. junija do 4. julija 2013

Vsi člani odprave so se povzpeli na vrhove do 5500 m ali višje, kar je bil namen odprave.

Tomi Aurednik, Igor Belavič, Janko Oprešnik in Tomaž Brglez so opravili vzpon na Chopicalqui (6354 m). Ursula Hribernik in Gorazd Pipenbaher sta se povzpela na redko plezani vrh Valluneraju (5675 m).

Zaradi slabega vremena in nizkih temperatur so se člani odpovedali šesttisočaku Tocloraju in vzponu na vrh Chopicalqui. Objektivne razmere so onemogočile vzpon Oprešnika in Brgleza v zahodni steni Ranarapalce.

Peru 2013 – AO Kranj

Člani: Klemen Jelič, Matija Klanjšek in Jože Pintar

Trajanje: junij-julij 2013

Preplezane smeri:

Urus Este (5420 m) – JZ pobočje z Z grebenom, PD, Klemen, Matija in Jože

Tocllaraju (6032 m) – SZ greben, D, 4. 7. 2013, Klemen in Jože

Alpamayo (5947 m), JV stena

Kranjska smer/**DIREKTNI IZSTOP** (prvenstveno)

julij 2013, Klemen Jelič in Jože Pintar

IV/IV+, M, 800 m, 9 ur

Osvojeni vrhovi so bili za člane velik dosežek, saj je bila za vse to prva izkušnja s plezanjem v tako visokih gorah, poleg tega tudi snežne in vremenske razmere niso bile najboljše. Razen dostopov do baznih taborov so bili vsi vrhovi osvojeni brez pomoči nosačev oziroma vodičev, v alpskem stilu. Člani so se soočili s težavami pri uporabi opreme, z organizacijskimi in zdravstvenimi problemi in si pri tem nabrali številne izkušnje za naslednje podvige.

Patagonija 2013 – Dejan Koren in Boštjan Mikuž

Člana: Dejan Koren in Boštjan Mikuž

Trajanje: od oktobra do novembra 2013

Boštjan in Dejan sta v Patagoniji v Cerro Torreju plezala po smeri Ragni in se zaradi slabih vremenskih razmer obrnila 10–15 metrov pod vrhom. Po dveh tednih regeneracije in čakanja na ugodnejše vremenske razmere sta v Cerro Dumbo v idealnih razmerah preplezala prvenstveno smer Vstala Primorska. Približno polovica smeri je potekala po snežni vesini, kjer naklonina ni presegla 60°, nato so se začeli kombinirani raztežaji, kjer skala ni bila odlična, vendar je omogočala ugodno nameščanje varovanja. Vršni greben je postregel z odličnim snegom in omogočal hitro napredovanje. Sestop v zgornji polovici smeri sta opravila s spusti ob vrvi, v spodnji polovici pa z vzratnim plezanjem preko jugozahodne stene na ledenik.

Plezane smeri:

Cerro Torre, Ragni, 31. 10. 2013, Dejan Koren in Boštjan Mikuž, 90°, 600 m, 9 ur, obrnila cca 10–15 m pod vrhom

Cerro Dumbo

VSTALA PRIMORSKA

14. 11. 2013, Dejan Koren

in Boštjan Mikuž

45°, 85°, M6, 900 m, 5 ur

Patagonija – Tomaž Jakofčič

Člana: Tomaž Jakofčič in Adam George

Trajanje: november 2013

Ob prihodu v Patagonijo je Tomaža in Adama pričakalo lepo vreme, ki sta ga takoj izkoristila. 15. novembra sta ponovila ultra klasiko Supercanaleta (5+, 80°, 1600 m) in 72 ur po odhodu od doma že stala na vrhu Fitz Roya.

Za Tomaža je bil to že četrti vzpon na ta vrh.

Patagonija – PK Škofja Loka

Člani: Anže Jerše, Matjaž Cotar, Uroš Stanonik in Miha Hauptman

Trajanje: november, december 2013

Škofjeloški alpinisti so v Patagoniji opravili lepo bero vzponov. Vsi štirje člani so 20. novembra uspešno preplezali smer Fonrouge-Comesaña (6b+, 30°, 400 m) na Agujo Guillaumet po SZ razu. Nekaj dni kasneje (25. novembra) so se v enaki zasedbi po Supercanaleti (5+, 80°, 1600 m) povzpeli na Fitz Roy. V smer so vstopili ob dveh ponoči, do sončnega zahoda stali na vrhu in se v jutranjih urah naslednjega dne vrnili nazaj pod steno. V nadaljevanju so okrepljeni s Francescom Salvaterro poskusili na Cerro Torreju (smer Ragni). Po napornem vzponu so morali obrniti tik pod vrhom. Sredi zadnjega raztežaja so se po dolgotrajnem kopanju, ki bi jih zaposlilo še za nekaj ur, odločili za sestop. Odločitvi je botrovalo slabšanje vremena in bližajoča se noč. Pred zaključkom odprave sta 12. decembra Anže in Uroš opravila še vzpon na Cerro Solo.

AZIJA

Phola Gangchen 2013 – SMAR

Člani: Marko Prezelj (vodja), Luka Stražar (Akademski alpinistični odsek), Nejc Marčič (AO PD Radovljica), Luka Krajnc (AO PD Celje – Matica), Luka Lindič (AO PD Celje – Matica), Tadej Krišelj (AO PD Kamnik), Martin Žumer (AO PD Radovljica) in zdravnik dr. Miha Gašperin (AO PD Radovljica)

Trajanje: od 8. septembra do 24. oktobra 2013

Kronološko poročilo:

8. 9.: Odhod z Brnika.

9. 9.: Katmandu (priprave, sestanek z agentom za logistično podporo).

10. 9.: Katmandu (nakup hrane in opreme).

11. 9.: Katmandu (pakiranje tovorov za jake).

12. 9.: Vožnja iz Katmanduja v Nyalam.

13. 9.: Aklimatizacija nad Nyalamom (do 4800 m).

14. 9.: Počitek v Nyalamu in priprava tovorov.

15. 9.: Prva etapa dostopa do baze; vmesni tabor na 4500 metrov.

16. 9.: Dostop do baze in postavitve le-te na višini 5000 metrov.

17. 9.: Urejanje baze in raziskovanje okolice.

18. 9.: Urejanje baze in prve aklimatizacijske ture do 5800 metrov.

19. 9.: Plezanje balvanov v okolici baze.

20. 9.: Počitek in pakiranje za Kang Ri. Miha in Tadej aklimatizacija do 5700 metrov.

21. 9.: Marko, Nejc, Martin, Luka S. in Luka L. začetek vzpona po vzhodnem stebru na Kang Ri. Priplezajo čez skalni del in bivakirajo nad serakom na 5900 m.

22. 9.: Vseh pet spleza na kang Ri (6200 m). Miha pride preko grebena (5800 m) v francosko bazo in se pridruži peterici s Kang Rija. Vsi se okrog grebena vrnejo v bazo. Luka K. in Tadej dostopita do jezera pod sedlom na vzhodni strani Phola Gangchen.

23. 9.: Počitek. Luka K. in Tadej sestopita v bazo.

24. 9.: Počitek in priprava opreme.
25. 9.: Marko, Luka L., Luka S. raziskovanje prehodov pod Phola Gangchen. Luka K. in Tadej vzpon do sedla zahodno od Ledenege zoba. Nejc in Martin krajši vzpon nad bazo.
26. 9. Marko, Luka L. in Luka S. postavijo ABC pod Pholo in sestopijo v bazo. Luka K. in Tadej vzpon na Kang Ri in sestop v bazo.
27. 9.: Plezanje balvanov.
28. 9.: Plezanje balvanov.
29. 9.: Opazovanje možnih prehodov v steni in pakiranje.
30. 9.: Luka L. in Marko dostop do ABC in iskanje prehoda do ledenika pod Pholo. Poizkus naveze Marčič, Stražar in Žumer: plezanje na Nyanang do 6400 metrov. Krajnc in Krišelj dostop pod nepreplezan vrh vzhodno od Phole.
1. 10.: Luka L. in Marko iskanje prehodov na ledeniku pod Pholo in spanje na 5800 metrov. Povratek naveze z Nyananga v bazo. Prav tako Krajnc in Krišelj.
2. 10.: Luka L. in Marko iskanje prehoda na plato pod Pholo (neuspešno) in povratek v bazo.
- 3.–8. 10.: Počitek v bazi, plezanje balvanov in trening na deski. Prve tri dni oblačno z dežjem in sneženjem.
9. 10.: Pripravljanje in pakiranje opreme za plezanje.
10. 10.: Marko, Nejc, Martin, Luka S., in Luka L. dostop do ABC.
11. 10.: Dostop do stene in plezanje kombiniranega dela smeri do višine okoli 6000 metrov.
12. 10.: Plezanje snežnega grebena do višine okoli 6600 metrov. Krajnc in Krišelj dostopita v vznožje Eiger Peaka.
13. 10.: Začetek sneženja. Trojica Marčič, Stražar in Žumer po enem raztežaju prične sestopati. Marko in Luka L. nadaljujeta do višine okoli 6800 metrov in se vrneta do prostora za bivač (6600 m). Krajnc in Krišelj splezata do 5500 metrov in sestopita v vznožje stene.
14. 10.: Luka L. in Marko čakanje v šotoru (6600 m). Močno sneženje.
15. 10.: Sestop s 6600 metrov do ABC. Nejc, Martin in Luka S. se vrnejo v bazo.
16. 10.: Gaženje iz ABC na moreno.

17. 10.: Gaženje do baze.
18. 10.: Pospravljanje baze. Krajnc in Krišelj se vrneta v bazo.
19. 10.: Sestop iz baze v Nyalam.
20. 10.: Prevoz iz Nyalama v Katmandu.
21. 10.: Katmandu.
22. 10.: Katmandu.
23. 10.: Let iz Katmanduja v Istanbul.
24. 10.: Let iz Istanbula v Slovenijo.

Preplezane smeri:

Poskus vzpona na Eiger Peak (6912 m, do 5500 m), Nyanang Ri (7071 m, do 6400 m) in Phola Gangchen (7661 m, do 6800 m).

Kang Ri (Ice Tooth/Ledeni zob, 6200 m)

VZHODNI STEBER

21. in 22. 9. 2013, Luka Lindič, Nejc Marčič, Marko Prezelj, Luka Stražar in Martin Žumer

TD, do V+, 900 m, sestop po JZ pobočju

foto: Marko Prezelj

Kang Ri (Ice Tooth/Ledeni zob, 6200 m)

SEVERNI OZEBNIK

25. in 26. 9. 2013, Luka Krajnc in Tadej Krišelj
do 60°, 600 m

Himalaja, Nepal, dolina Rolwaling

Udeleženca: Domen Kastelic in Santiago Padros (Španija)

Trajanje: konec septembra, oktober 2013

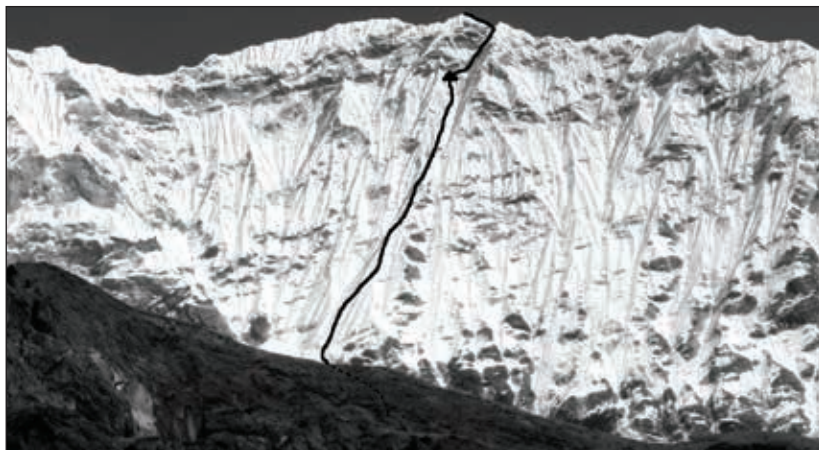
Domen in Santiago sta se v regijo Rolwaling odpravila na raziskovanje še neosvojenih vrhov in ostenj. Imela sta precej smole z vremenom, saj je monsun trajal precej dlje kot ponavadi. Na koncu, zadnje dni odprave, se je vreme le ustalilo. Plezalca sta preučila možnosti hitrega vzpona v bližini baze in se odločila za poskus v do tedaj še nepreplezani, 1500 metrov visoki jugozahodni steni Kang Nachugo (6735 m). Nastala je nova smer Monsoon. Prvi dan sta dostopila pod steno in si uredila bivak. Drugi dan sta preplezala okoli 1200 metrov in vzpon ob osmi uri zvečer zaključila na udobni polici pod previsno skalno bariero. Tretji dan sta po nekaj raztežajih dosegla vršni greben in nadaljevala do vzhodnega vrha Kang Nachugo. Sestopila sta po smeri vzpona, večinoma s spusti ob vrvi na abalakov, in z nočjo dosegla bivak prostor pod steno. Četrty dan sta sestopila v bazo.

Kang Nachugo East (6735 m), jugozahodna stena

MONSOON

21. in 22. 10. 2013, Domen Kastelic in Santiago Padros

75°, 1500 m

Nepal, Rolwaling

Udeleženca: Urban Novak in Monika Planinc

Trajanje: od 22. decembra 2012 do 13. januarja 2013

Med božično-novoletnimi prazniki sta se po Rolwalingu v Nepal po-
tepala Urban Novak in Monika Planinc (oba AO Kamnik). Ujela sta
odlične razmere za plezanje zaledenelih slapov (malo snega, dober
led). Preplezala sta jih pet. Težave so segale do WI 6, dolžina od 200
m do 350 m. Vmes sta se v enem dnevu povzpela tudi na Jalung Ri
(5630 m).

Ama Dablam 2013

Člani: Janez Primožič, Sašo Rožič, Domen Bole in Janez Levec

Trajanje: november 2013

Člani so v Katmanduju opravili potrebne formalnosti, zatem pa odle-
teli v Luklo, kjer se je začela njihova pustolovščina. Po sedemdnevni
hoji skozi dolino, mimo vasi Namche Bazar, Tengboce, Pangboce, Pe-
rice, Lobuche ... so se povzpeli na 5500 m visoki Kalapathar. Sledil je
pohod do baznega tabora pod Ama Dablamom na višini 4600 m. Za
aklimatizacijo so se povzpeli do tabora na višini 5900 m, potem pa
nekaj dni počivali. Vrh so dosegli vsi člani in tako uspešno zaključili
odpravo.

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2013

Ob koncu leta Komisija za alpinizem (KA) pri PZS pripravlja izbor najuspešnejših alpinistk in alpinistov v preteklem letu. Namen izbora je predvsem oceniti in ovrednotiti najkvalitetnejše alpinistične vzpone ter širši javnosti predstaviti najboljše alpinistične dosežke. V javnost pride veliko poročil in informacij o alpinističnih vzponih. Namen KA je, da z današnjo prireditvijo in izborom najuspešnejših alpinistov iz množice vzponov, opravljenih v 2013, izloči tiste, ki po kakovosti izstopajo. Vzponi nominirancev in nagrajencev so vzponi, ki predstavljajo večino najboljših slovenskih vzponov, opravljenih v letu 2013.

V sodelovanju s KA je tudi tokrat izbor najuspešnejših alpinistk in alpinistov opravila skupina izkušenih alpinistov različnih generacij, ki poznajo razmere v slovenskem in svetovnem alpinizmu. Izbor so opravili Andrej Štremfelj, Matej Kladnik, Milan Romih, Peter Mežnar, Tadej Debevec, Tanja Grmovšek, Tone Škarja, Urban Ažman in Urban Golob.

Glavni kriteriji za izbor so bili vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter seveda način opravljenega vzpona. Strogo so dobili prednost vzponi, ki so odstopali od lanskega povprečja najboljših vzponov, ter vzponi resnično pravega alpinističnega značaja.

Izbrani najuspešnejši alpinisti so dobili prepričljivo večino glasov. Tudi letos so bili izbrani posamezniki, ki so z enim ali več vrhunskimi vzponi pomembneje zaznamovali preteklo leto. Tem alpinistom je bila podeljena nagrada za posebne dosežke v alpinizmu. Nekatere je predlagala in izbrala skupina za izbor, nekatere pa smo dodali na KA.

Letos bomo tudi prvič podelili nagrado za življenjsko delo na področju alpinizma.

Primerjava alpinističnih vzponov in njihova ocena je vedno težka ter nehvaležna naloga, tudi letos je bilo tako. Naš izbor ni absolutna resnica in upam, da se tega vsi zavedamo. Izbor je samo najboljši približek, za katerega smo se potrudili po najboljših močeh.

Za konec želim vsem nagrajencem in nominirancem, da bi presegli

lanske dosežke in se vedno varno vrnil domov.

Načelnik KA Miha Habjan

Najuspešnejši alpinist – Luka Krajnc (AO PD Celje – Matica)

Luka Krajnc je eden najboljših slovenskih vrhunskih alpinistov nove generacije. Njegov vsakoletni seznam najtežjih smeri je izjemen. Na visoki ravni pleza tako skalne kot kombinirane smeri. Leto 2013 je začel odlično z novo težko smerjo na patagonski Fitz Roy, nadaljeval z velikimi alpskimi stenami, sezono pa končal z odpravo v Tibetu. Z zanimanjem bomo spremljali Lukovo alpinistično pot tudi v prihodnje.

- Patagonija, Fitz Roy, V stena, The real Kekec, 6c+, A2, 1300 m, 5 dni, 800 m, PRV.;
- Patagonija, Cerro Torre, JV greben, 7b, W15, A1, 1200 m, 2 dni, 2. vzpon po odstranitvi večine svedrovcev;
- Dauphine, Rateau, Le empire des sons, M6, 550 m, NP/Flash, 14 h, 1. PP;
- Patagonija, S stolp Paine, Zuko traverse, 6b+, 650 m, 8 h, PRV.;
- Dauphine, La Meije, Z Couloir direct, M6, 800 m, NP/Flash, 12 h;
- Patagonija, El Mocho, Dulce de leche, 7a, 800 m, 9 h, PRV.;
- Vršac, Zaprti oddelek, VIII+/IX-, 900 m, 16 h, 300 m, PRV.;
- Dolomiti, Marmolada, Moderni časi, VIII-, 850 m, 14 h;
- Chamoniške igle, Freno + prečenje igel, V+, M, 2000 m, 2 dni;
- Himalaja, Ice Tooth, Severni ozebnik, 60°, 900 m, 2 dni.

Najuspešnejša alpinistka – Anastasija Davidova (AO PD Ljubljana – Matica)

Nastja Davidova je ena izmed najboljših slovenskih alpinistk zadnjega obdobja. Predvsem se posveča skalnemu plezanju, a ji ni tuje tudi zimsko – kombinirano – plezanje. Leta 2013 se je udeležila odprave v Patagonijo, kjer je opravila odličen vzpon na Fitz Roy, poleti nadaljevala s plezanjem doma in v Dolomitih, sezono pa kronala z odličnim prostim vzponom v Frenejskih stebrih. Nastja nadaljuje tradicijo viso-

ke plezalne ravni slovenskega ženskega alpinizma.

- Fitz Roy, Afanassieff (Filo Noroeste), 6a+/A0, 1600 m, tretji ženski vzpon;
- Mermoz, Via Argentina, 6a+, 600 m;
- Mont Blanc, Freney face, »Bonington«, 7a+, 500 m+ 200 m, NP;
- Šite, Debela Berta, VIII+, 500 m, RP;
- Cima Ovest, »Cassin-Ratti«, 7a, 450 m, NP;
- Marmolada, »Schwalbenschwanz«, VI, 800 m, NP;
- Marmolada, Gogna, 7, 800 m, NP;
- Meisules dla Biesces, »Alfa e Omega«, VIII+/IX-, 200 m;
- Sass Pordoi, »4 giorni un'estate«, 7a, 600 m, NP;
- Aig. Croux, »Que cherches tu Jean-Marie«, 6c, 320 m, NP.

Najperspektivnejši alpinist – Martin Žumer (AO PD Radovljica)

Martin Žumer je predstavnik mlade generacije slovenskih perspektivnih alpinistov. Morda to ni naključje, saj prihaja iz AO Radovljica, od koder že po tradiciji prihajajo odlični alpinisti. V letu 2013 je bil eden redkih slovenskih alpinistov, ki je pozimi plezal v najvišjih stenah naših gora. Na visoki ravni je plezal tudi poleti, jeseni šel na odpravo v Tibet, sezono pa ponovno končal s klasično zimsko ponovitvijo v naših stenah.

- Triglav, Čopov steber, V+, A1, 1000 m, 19 h, ZP;
- Šite, JLA, M6, A1, 350 m, 2 dni, ZP;
- Debela peč, Lessi se vrača, VIII/VI, 500 m, 9h, 1. PP;
- Martuljek, Louis Cifer, M8-, 100 m, v vodstvu;
- Begunjska Vrtača, Vertigo world, M6, 400 m;
- Aniča Kuk, Rumeni strah, 7c, 200 m, v vodstvu;
- Petit Dru, Allain-Leinenger, VI, 800 m, 13 h;
- Tibet, Ice Tooth (6200 m), V steber, TD, V+, 900 m, 2 dni, PRV.;
- Šite, Herlec-Kočever, M5+, 500 m, 9h, ZP;
- Martuljek, Mokre peči, Trije zbegani dnevi, M7, WI6, 100 m, v vodstvu.

Nagrade za posebne dosežke

Domen Kastelic (Akademski AO)

Domen Kastelic je v zadnjih letih močno dvignil raven svojih alpinističnih vzponov. Prav razveseljivo je, kako pogumno in premočrtno se loteva največjih alpskih sten. Tudi v letu 2013 je bilo tako. Po dobrih vzponih doma in v Alpah je sezono kronal z novo smerjo na nepalski šesttisočak.

- Nepal-Rolwaling, Kang Nachugo (6650 m), JZ stena, Monsoon, 75°, 1500 m, 17 h, PRV.;
- Les Drus, North Couloir, ED, VI/A1/5/M6, 850 m, 16 h;
- (Mali Koritniški Mangart, Gilberti, V+, 800 m) + (Šite, Belač-Zupan, V, 500 m) + (Prisojnik, Hudičev steber, V-, 500 m), povezovalni vzpon, 16 h od Belopeških jezer do Vršiča;
- Les Droites, Jackson, ED, V/5+/M5, 1000 m, vse v vodstvu, 9 h;
- Šite, Debela Berta, VIII+, 500 m, RP, 10 h;
- Bosconero, S stena, Futuro Incerto, VIII, 650 m, NP, 9 h.

Andrej Grmovšek (AO PD Kozjak iz Maribora)

Andrej Grmovšek je vsekakor eden najboljših skalnih plezalcev zadnjega obdobja. Njegov spisek vsakoletnih smeri je vedno znova osupljiv. V letu 2013 je začel sezono v Patagoniji, potem pa odlično nadaljeval skalno sezono, med drugim tudi s prvo ponovitvijo legendarne Korenine v Steni.

- Triglav, Korenina, VIII+, 1000 m, NP/oz. flash;
- Torre Norte (Paine), Zuko traverse, V 5.10+, 650 m, 8 h, PRV.;
- Predostenje Križevnika, Strela, IX-, R, 220 m, PRV.;
- Križevnik, Lepotna napaka, VIII, 230 m, NP, PRV.;
- Marmolada, Millenium, IX+ (IX-), 160 m
- Meisules dla Biesces, Alfa e Omega, VIII+/IX-, 200 m;
- Vežica, Črna Mačka, VIII+, 250 m, NP.

Janez Svoljšak (AO PD Kranj)

Janez Svoljšak je predstavnik najmlajše generacije slovenskih perspektivnih alpinistov. Že v preteklih letih je opozoril nase, v letu 2013 pa je strmo dvignil svoj plezalni nivo in predvsem v poletni skalni sezoni nanizal serijo odličnih težkih prostih ponovitev. Sezono je dopolnil še z dobrimi rezultati v tekmovalnem lednem plezanju.

- Triglav, Jugov steber z Obrazom sfinge, XI/VII,V-/IV, 950 m, prvi v navezi, 12 h;
- Triglav, Na drugi strani časa s Čopovim stebrom, VIII/ VII,VI+/V,1000 m, PP,10 h;
- Ojstrica, Nejčeva smer, VII+, 500 m, NP, plezal kot prvi, 12 h, 3.P;
- Vežica, Črna mačka, VIII/VII, 200 m, NP, prvi v navezi, 2,5 h;
- Dolomiti, Sella towers (Meisules), Via Dolomieu, VIII/VI, 250 m, NP, 5 h;
- Vežica, Perčičev steber, VIII-/VI, 150 m, NP, plezala izmenično, 3 h;
- Šite, Steber, VIII-/VI, 500 m, NP, prvi v navezi, 8 h;
- Kogel, Amonit,VIII-/VII, 250 m , 7 ur;
- Marmolada, Moderni časi, VII+/VIII-, 850 m, NP, 12 h;
- Bad Gastein, Supervisor, WI6, 270 m, PP, 5 h;
- 3. mesto: svetovno mladinsko prvenstvo U22, Saas Grund, Švica;
- 8. mesto: tekma svetovnega pokala, Kirov 2013, Rusija (l. uvrstitev v finale na tekmah svetovnega pokala).

Luka Lindič (AO PD Celje – Matica)

Luka Lindič je predstavnik mlajše generacije novodobnih slovenskih alpinistov, ki vsako leto opravi serijo vrhunskih vzponov. Njegova motivacija in način, kako se loteva alpinizma, je lahko zgled marsikateremu slovenskemu in svetovnemu alpinistu. V letu 2013 se je posvetil predvsem jesenski himalajski odpravi ter v pripravljalnem obdobju nanizal serijo odličnih vzponov, med drugim tudi solo ponovitev Peturejskega grebena in prvo prosto ponovitev legendarne Korenine v Steni.

- Mont Blanc, Peuterey Integrale, 5c, M, 4500 m, 15,5 h, solo;
- Chamoniške igle, Freno + prečenje igel, V+, M, 2000 m, 2 dni;
- Tibet, Ice Tooth (6200 m), Vzhodni steber, TD, V+, 900 m, alpski slog, 2 dni, PRV.;

- Georges de la Biaysee, Biaysse ta culotte, D9, 180 m, NP/Flash, 4,5 h;
- Dolgi hrbet, Teranova + Spominska Saše Kamenjeva, M6, 90°, 750 m, NP/Flash, 11 h;
- Dauphine, Rateau, Le empire des sons, M6, 550 m, NP/Flash, 14 h, 1. PP;
- Dauphine, La Meije, Z Couloir direct, M6, 800 m, NP/Flash, 12 h;
- Ojstrica, Herletova, VI/IV-V, 450 m, 1 h, solo;
- Triglav, Korenina, VIII+/VII, NP/Flash, 19 h, 1.P;
- Petit Jorasses, Mon coeur espagnol, 7a, 750 m, NP/Flash, 8h.

Tadej Krišelj (AO PD Kamnik)

Tudi Tadej Krišelj je predstavnik mladih slovenskih perspektivnih alpinistov, ki že vrsto let opozarja nase z dobrimi vzponi. Leto 2013 je začel odlično v Patagoniji z novo smerjo na Fitz Roy, potem nadaljeval na visoki ravni s skalnim plezanjem doma, sezono pa končal na odpravi v Tibetu.

- Patagonija, Fitz Roy, V stena, The real Kekec, 6c+, A2, 1300 m (800 m prvenstvenih), 5 dni, PRV.;
- Patagonija, El Mocho, Dulce de leche, 7a, 800 m, 9 h, PRV.;
- Patagonija, Cerro Torre, JV greben, 7b, W15, A1, 1200 m, 2 dni, 2. vzpon po odstranitvi večine svedrovcev;
- Vršac, Zaprti oddelek, VIII+/IX-, 900 m, 16 h, 300 m prvenstvene smeri;
- Vežica, Akša, VII+, 200 m, 3 h, 1PP;
- Vežica, Črna lepotica, VIII, 230 m, 4 h;
- Dolomiti, Marmolada, Moderni časi, VIII-, 850 m, 14 h;
- Himalaja, Ice tooth (6200 m), Severni ozebnik, 60°, 900 m, 2 dni.

Marko Prezelj (AO PD Kamnik) in Tomaž Jakofčič (Akademski AO)

Marko Prezelj in Tomaž Jakofčič sta vrhunska alpinista, ki že vrsto let plezata na zelo visoki ravni. V 2013 sta združila moči in z izostrenim občutkom za nove linije preplezala dve novi moderni prvenstveni smeri v severni triglavski steni. Tomaž je dvema s Triglava dodal še

novo smer v Tofani Di Rozes.

- Triglav, Planinski grabež, VII+/VIII-, A1, 1000 m, PRV.;
- Triglav, Kaveljc, VIII-, 1000 m, PRV.;
- Tofana Di Rozes, Vidia, VIII+, 450 m, 9 h, PRV. (Tomaž Jakofčič).

Tina Di Batista (AO PD Ljubljana – Matica)

Tina Di Batista je ena najboljših vrhunskih alpinistk zadnjega obdobja. Njen seznam vsakoletnih vrhunskih vzponov je že dolgoletna stalnica. Leto 2013 je začela odlično v Patagoniji, kjer je ponovno splezala na Fitz Roy. Kljub poškodbi je poleti vseeno nanizala nekaj dobrih vzponov nad Chamonixem.

- Fitz Roy, Afanassieff (Filo Noroeste), 6a+/A0, 1600 m, tretji ženski vzpon;
- Mermoz, Via Argentina, 6a+, 600 m, 8 h;
- Red Pillar Aig. du Blatiere, L'eau Rance d'Arabie, TD+/6b+, 300 m, 6 h;
- Chandelle du Tacul, Bonatti-Tabou, TD+/6b+, 300 m, 5 h.

Nagrada za življenjsko delo na področju alpinizma – Tone Škarja

Tone Škarja se je leta 1956 včlanil v AO PD Kamnik in že kmalu so nastale smeri Humar-Škarja kot večni spomin hribovskega tovarištva in vrhunske naveze. Šest let kasneje se je Tone že lahko pohvalil s Trikotom v

Dolgem hrbtu in Kamniško v Koglu. Slednja je s časom postala čista sedmica in danes, več kot pol stoletje kasneje, je le stopnja več še vedno vrhunski vzpon. V obdobju po vojni, ko je bil fokus družbe povsem drugje in je bilo potikanje po mejah Jugoslavije precej nevarno, so neuklonljivi kamniški alpinisti z njim na čelu kljubovali času in stanju družbe in tako je ostalo do danes.

Sledilo je vsaj pri Tonetu nekoliko spregledano obdobje odprav v Alpe, kjer je s sodobniki oral ledino prvih ponovitev najtežjih takratnih smeri. Največji uspehi so se izmaknili, ostalo pa je nekaj dobrih lednih in kom-

biniranih vzponov, ki bodo nekoč našli mesto med pionirskimi dejanji Slovencev na tem področju. Sledilo je obdobje odprav v najvišje gore. Najprej vajeniška odprava na Kavkaz, nato pa že Kangbačen, prvo res ambiciozno dejanje Slovencev v Himalaji. Makaluju je sledil Everest '79 in Tone je po spletu okoliščin postal vodja in uspešno zaključil največji projekt slovenskega alpinizma z novo smerjo po zahodnem grebenu in vrhom. Temu uspehu gre zasluga, da imamo še danes kategorizacijo, ki je postavila temelje vsem kasnejšim izborom. Sledilo je obdobje Kangčendzenge, Tonetove največje ljubezni po domačih stenah. A z odpravo na Jalung Kang so se že izrisale meje klasičnim odpravam, s kasnejšima na Šišo Pangmo in ljubljeno Kangčendzengo pa so se postavljali temelji sodobnih odprav z več samostojnimi navezami. Da je usmeritev prava, so pokazali (pre)cenjeni zlati cepini, ki so sledili po tekočem traku.

Alpinisti z začetnih odprav so postali uspešni vodje odprav in samostojne naveze v alpskem stilu so vse manj potrebovale klasičnega vodjo. Po vodenju AO PD in GRS Kamnik ter KOTG PZS je, da bi čim bolj pomagal alpinizmu, ugriznil še v podpredsedništvo PZS, višje pa zaradi preveč poštene in direktne besede tako ali tako ni sodil. Tone je kot načelnik KOTG PZS do zadnjega ostal na strani himalajskih odprav in jim pomagal: finančno, organizacijsko ali z nasveti. Za tiste, ki menijo, da predolgo: alfa samca pač spodrine mlajši in močnejši, ko in če pride, godrnjanje črede vodje pač ne zanima, a so na koncu politično korektno skupaj z njim ukinili KOTG PZS. Pomagal je okrasiti še muzej ali dva, da dejanja naših alpinistov ne bi šla v pozabo.

Napisal je veliko knjig, predvsem o odpravah in svoji alpinistični poti. V njih brez slepomišljenja, realistično in pronicljivo opisuje dogajanja na odpravah in ne zaide v solzavost in patetiko, ko mora vse prevečkrat opisovati krhkost človeškega bitja v preizkušnjah, ki jih prinese hlad in surovost najvišjih gora, ki pa so zanj neustavljivo privlačne in lepe. Knjige, pa tudi fotografske razstave, razkrivajo natančnega opazovalca, kritičnega, mestoma skoraj hladnega analitika, ki pa v našo deželo spretno, skoraj umetniško vpleta zgodbe z gora. Veliko alpinistov se močno istoveti s Tonetovimi idejami, posameznikom, ki mislijo, da so ga prerasli, je odveč in je pogosto tarča kritik. A Tone ostaja Tone, vodenje KOTG PZS je začel s fičom, končal ga je s komaj kaj boljšim avtom, čeprav bi mu kot direktorju ene najmočnejših panog v zgodovini Slovenije pripadala razkošna limuzina. Še vedno hodi na

sestanke AO PD-ja in rad pomaga mladim. Sodobna komercializacija ter zgodbe belih ovratnikov mu ne ležijo, veliko raje prispeva novo sol v zakladnico idej za bodoče rodove. In če že nekaj časa vsi pravimo, da je alpinizem tudi šport in več kot šport, Tone ostaja eden redkih glasnikov pustolovščine in pionirstva, pronicljivosti in intelektualne ter močne skoraj filozofske misli v alpinizmu. To ga dela dostojnega naslednika predvojnih generacij alpinistov. Če so se številni ob njem in z njim bolje okoristili, pa se Tone še danes ponaša s svetlo in močno iskro v očeh, ko se omenjajo najvišje gore sveta.

To in še mnogo drugega mu je prineslo dve Bloudkovi nagradi in številna druga priznanja, zato je prav, da mu na koncu nekega obdobja priznanje izrečemo še stanovski kolegi.

Hvala in še na mnoge vzpone in pustolovščine, Tone.

Peter Mežnar

2014

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2014

Miha Habjan, načelnik Komisije za alpinizem pri PZS

Netipičen začetek zime v gorah ni postregel z ugodnimi snežno-lednimi razmerami, zato so alpinisti iskali boljše pogoje za plezanje predvsem onkraj meja Slovenije. Opravljeni so bili dobri vzponi v Kanterstegu, v dolini Cogne, na tradicionalnem taboru na Škotskem, v Kanadi. Vseeno je bilo tudi doma opravljenih kar nekaj solidnih vzponov, mnogo tudi prvenstvenih, predvsem v nižjih stenah. Proti koncu zime so se razmere tudi doma ustalile in temu je sledila večja alpinistična aktivnost. Odlični vzponi so bili opravljeni v primorskih stenah, v Steni, povečala se je alpinistična aktivnost v Zahodnih Alpah. V začetku aprila je prišla novica o prvi prosti ponovitvi smeri Rolling Stones v Grandes Jorasses. Izjemen vzpon, opravljen na najvišji ravni – v 2014 nedvomno najboljši slovenski alpinistični vzpon.

Za konec zime in začetek pomladi velja omeniti še veliko število dobrih, tudi odličnih alpinističnih spustov, saj je večja količina snega v gorah omogočila ugodno smuko.

S pozno pomladjo so dereze zamenjale plezalke; tradicionalno so na vrsto prišli prvomajska Paklenica ter nižje in južne alpske stene. Več odprav je odšlo na Aljasko, vendar jim je zaradi neugodnega vremena uspelo iztržiti zgolj osnovne cilje s pristopi na vrhove.

Poletna alpinistična aktivnost se je zaradi poznega snega zamaknila, zlasti v severnih stenah. Na pot je odšlo več odprav v Peru in ena na Kitajsko. Veliko je bilo vzponov doma, tudi vrhunskih, prav tako v Dolomitih ter v stenah nad Chamonixem. Dve odpravi sta odšli v Kirgizijo, ena v Pakistan. Drugo polovico poletja je spet zaznamovalo nestanovitno vreme, ki je alpiniste prisililo k iskanju boljših razmer v tujini.

Z začetkom jeseni je bilo znova opravljenih mnogo dobrih vzponov v stenah nad Chamonixem, v Valle dell' Orco, nekaj pa tudi doma. Na pot so odšle odprave v Indijo, ZDA, prve odprave v Nepal. Novice o odličnih razmerah v Alpah so se hitro širile in vzponi tam so se vrstili kot po tekočem traku. Zlasti oblegani sta bili severni steni Grandes

Jorasses in Matterhorna. Skalna alpinistična aktivnost se je iz severnih sten počasi selila v južne. Na pot so odšle še zadnje odprave v Nepal.

Z začetkom zime in prvim snegom se je ponovno začela zimska alpinistična aktivnost. Opravljenih je bilo nekaj zelo dobrih zimskih ponovitev v domačih stenah.

Alpinistično aktivnost v domačih stenah je v lanskem letu v veliki meri krojila narava: januarske visoke temperature, nato velike količine pomladanskega snega in poletno nestanovitno vreme. Vseeno so idejno zrelejši alpinisti iskali priložnosti doma in drugod ter opravili alpinistične vzpone na visoki ravni, ne ozirajoč se na vreme in razmere. Ideje in pozneje njihova uresničitve pa so tako ali tako predpogoj za vrhunske rezultate. Posamezniki to znova in znova dokazujejo. Ravno iskanje idej ter zanimivih in atraktivnih ciljev je eno izmed vodil pri delovanju Slovenske mladinske alpinistične reprezentance (SMAR). Člani SMAR so v preteklem letu izvedli kar nekaj akcij, doma in v tujini, s poudarkom na plezalni, idejni, socialni, organizacijski in nazorni komponenti alpinizma. Komisija za alpinizem pri Planinski zvezi Slovenije je organizirala dva tabora: prvega v Valle dell'Orco in drugega v Chamonixu. Žal je obakrat potek taborov krojilo vreme, vseeno pa je mladim perspektivnim alpinistom uspelo veliko plezati. Seznam načrtovanih odprav na začetku leta je bil dolg in je obetal visoko raven aktivnosti naših alpinistov ter hkrati vzbujal visoka pričakovanja. Mnogo načrtovanega in pričakovanega se ni izšlo po načrtih, vseeno pa je bilo na koncu preplezanih kar nekaj dobrih smeri (Hagshu, Chukyima Go, Sun peak, Ala Archa). Žal je odpravarsko leto 2014 zaznamovala nesreča dveh naših alpinistov na Kitajskem.

Razveseljivo je, da vodilni mladi generaciji alpinistov sledi naslednja. Manj razveseljivo je splošno stanje v slovenski družbi, ki ni najbolj naklonjeno alpinistični aktivnosti. Mlade alpinistke in alpinisti so, kot vsi ostali, podvrženi osebnim, socialnim in eksistencialnim preizkušnjam, to pa marsikomu onemogoča predanost alpinizmu na višji ravni za daljše obdobje. Žal se do vrhunskih rezultatov ne pride čez noč, zlasti ne v težavnejših gorstvih sveta, zato bi od mladih alpinistov včasih pričakoval več predanosti, načrtnosti in potrpežljivosti za pravi alpinizem. Vse prehitro se zadovoljimo ali obupamo.

Še vedno si želimo več zanimanja za najvišja gorstva sveta in mor-

da več tveganja ter izvirnosti pri iskanju ciljev. Prav tako si želimo več sodelovanja med različnimi generacijami slovenskih alpinistov ter med odseki in KA, več strokovnih člankov ali debat ... V tako majhni skupnosti, kot je alpinistična, brez sodelovanja ne more biti pravega in načrtnega dela, ki edino vodi do kakovostnega dolgoročnega razvoja z vrhunskimi rezultati.

ALPINISTIČNI VZPONI - SLOVENIJA

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Peca, Stena nad rudnikom

ŽLIH ZA ZLATO TINO

25. 2. 2014, Igor Radovič

M, 60°–70° (30 m), ostalo 35°–50°, 370 m (+150 m)

Opis: 150 m po *Levem žlihu* do velikih stolpov. Tu levo po žlebu/grapi in čez skoke v smeri lepo oblikovanega stolpiča tik pod robom stene.

Sestop: Kot za ostale smeri.

Peca, Kordeževa rama

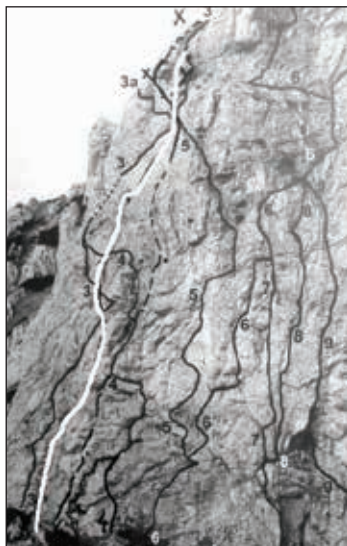
ZA MOJE PUNCE

10. 5. 2014, Grega Lačen in Andrej Gradišnik

VII+/AO, 170 m

Smer vstopi desno od *Vetrnega raza* in poteka čez monolitne plošče v prvo-razredni skali. Smer je z izjemo zadnjih 5 metrov (čez robni previs) preplezana prosto in je ocenjena z oceno VII+, tehnično mesto pa z A1. V smeri je 6 svedrov (1 v prvem raztežaju, 2 v drugem in 3 v tretjem) in trije klini. Stojišča lahko uredimo s klini in metulji, razen zadnjih dveh, ki sta skupna z obstoječimi smermi (opremljena s svedri).

Priporočljiva oprema: Set metuljev, dva mala zatiča, štirje tanki klini jeseničani, dva klina Lost Arrow.

Vežica

ŠTAFETA

julij 2014, Luka Krajnc

8a+, 400 m

Luka Krajnc in Tadej Krišelj sta več časa opremljala linijo, ki sta jo pred desetimi leti začela Marko Prezelj in Klemen Mali. Marko in Klemen sta preplezala en raztežaj in se razgledala po spodnjem delu stene, Luka in Tadej pa sta se spoprijela z gladkimi ploščami v nadaljevanju te 400 m dolge nove smeri. Zaradi strogih pravil pri opremljanju od spodaj, ki sta si jih postavila, je bil napredek počasnejši od pričakovane. Po 15 obiskih, razporejenih preko dveh sezon mešanega vremena, ki sta jih porabila za opremljanje in študij smeri, je Luku v juliju le uspel prosti vzpon.

V celotni smeri je 12 svedrovcev, 10 za vmesno varovanje in 2 na varovališčih.

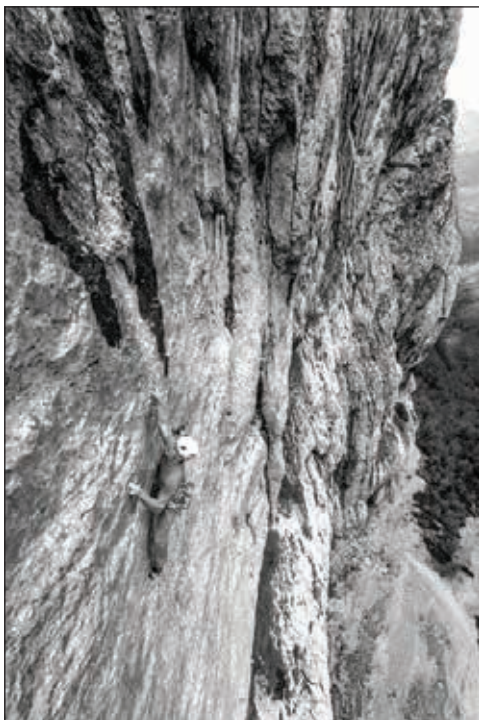

foto: Marko Prezelj

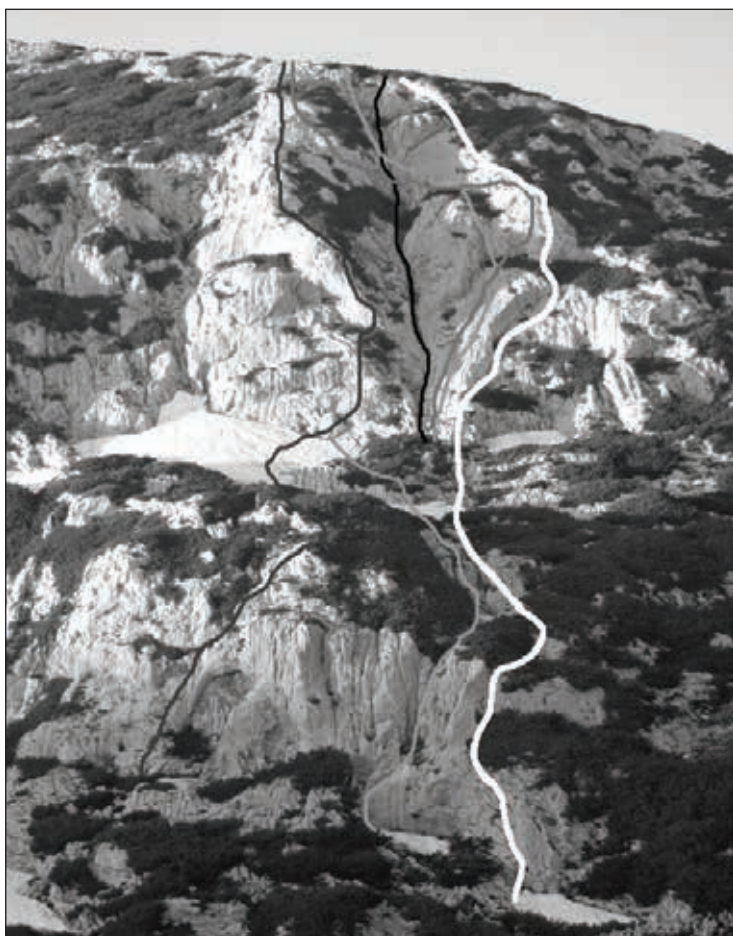
Veliki vrh

ANGINA PEKTORIS

7. 6. 2014, Igor Radovič

III/I-II, 160 m

Osnovno vodilo smeri je, da ves čas poteka desno od vpadnice *Grape*. Vstop je v skrajnem desnem delu stene preko plati pod izrazitim kaminom nad rušjem. Nato čez žlebaste plati in naravnost navzgor v smeri izrazite poči desno od *Grape*. Ob poči in po razu na vršni greben.

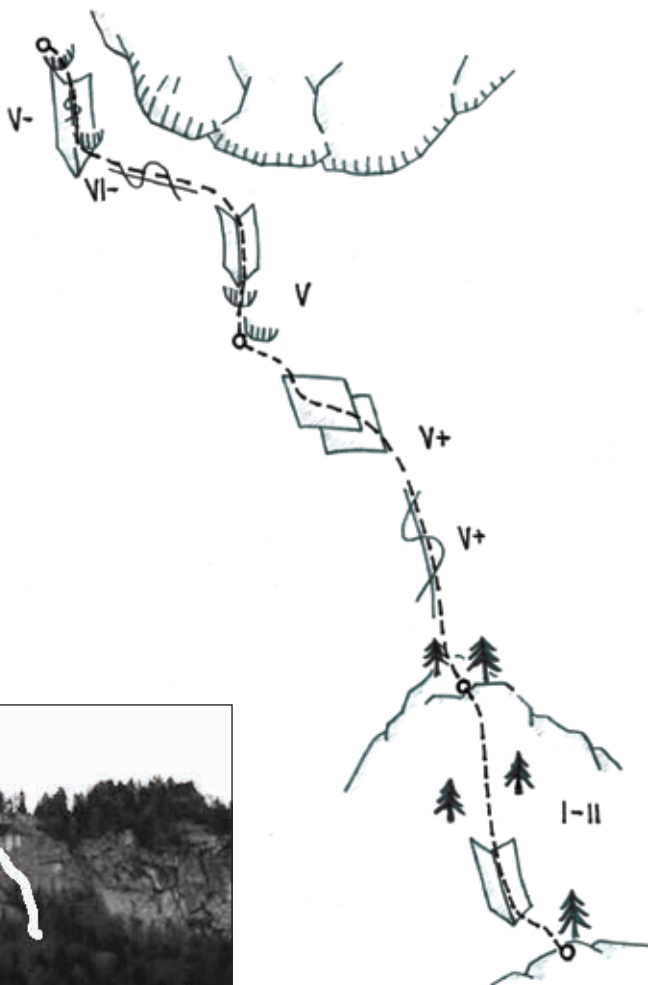
Lučka Bela

PRAVLJICA O MAVRIČNIH LJUDEH

11. 6. 2014, Samo Janež in Tomaž Peternel

VI- (AO, V)/IV-V, 100 m, 2 uri

Skala v smeri je odlična, prav take so tudi možnosti za varovanje z metulji. V smeri so ostali 4 klini.

Peca

DIVJA JAGA

21. 6. 2014, Grega Lačen in Andrej Gradišnik
IX, (obv. VIII–), 250 m

6. 7. 2014, Grega Lačen in Miro Kaker, prva prosta ponovitev smeri
(Grega)

30. 8. 2014, Janez Svoljšak in Andrej Grmovšek, druga prosta ponovitev
smeri

Smer je nastajala dlje časa, Gregu so pri projektu pomagali različni
soplezalci (Ludvik Golob, Andrej Gradišnik in Miran Kaker).

Smer je (v celoti) opremljena, varovališča so navrtana in opremljena
za spust. V raztežajih je ostalo 14 svedrovcev in nekaj klinov. Ponavljal-
ci naj imajo s seboj en komplet metuljev, 14 sistemov in 4 zanke za
podaljšanje.

DIVJA JAGA

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena

MODRA SLED

11. 8. 2014, Mijo Kovačević in Suzana Rženičnik

V/IV–III, 5 R (–200 m), 3 h

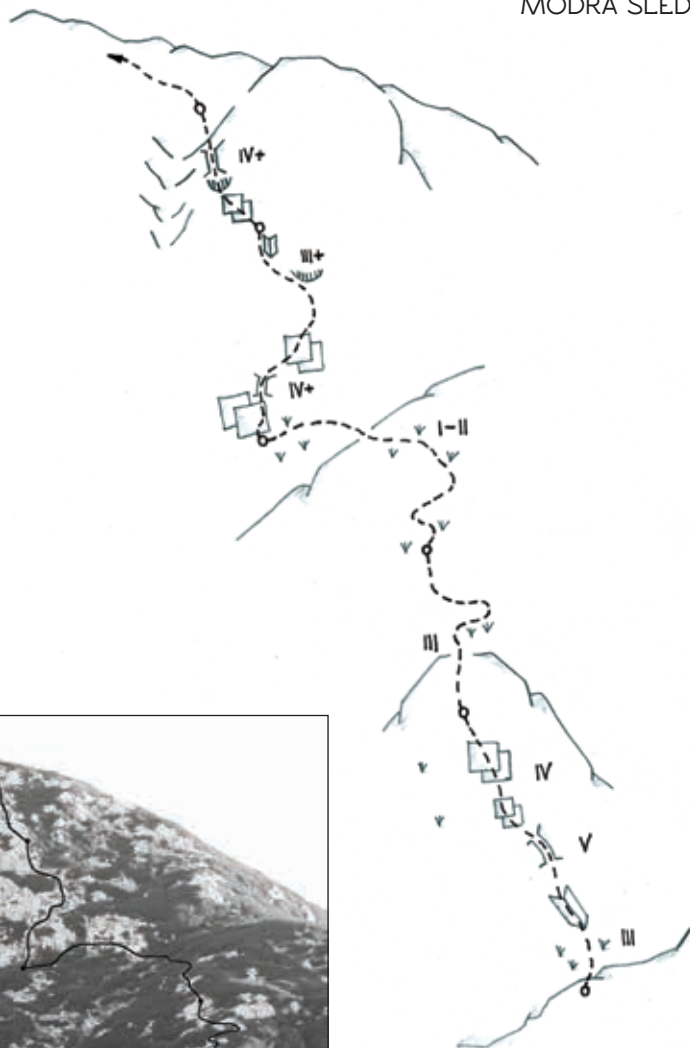
Dostop: Po poti Molička planina–Ravne, pod steno okoli 150 m desno od vstopov v smeri *Čez plošče I* in *II*.

Opis: Vstop je kratek, strm skok v desnem delu piramidaste stene nekaj metrov nad potjo, tik nad prirezanim skrotjem, kjer se pot prične nekoliko vzpenjati. Naravnost navzgor, desno okoli pomola, skozi jasen prehod v zgornjem skrotju in po krušljivih zajedah nekoliko levo pod levi previsni kamin (rdeč klin pod previsom in rumeno-sivi tik nad njim). Skozi kamin, na vrhu na njegov levi steber, ves čas po skali, umikajoč se skrotju. Prečnica v levo in diagonalno navzgor v krušljivejši, pokončni svet do vrha skale. Ponovno prestop v levo, čez skrotje, nadaljevanje proti vrhu. Naprej po logičnih skalnih prehodih v vrh piramide. Od tu po zložnejšem svetu navzgor, iščoč skalne prehode levo/desno do zgornjega ostenja. Prečenje v levo po skalah, v izteku malenkost navzdol, pod pokončen steber s kaminom in navpično ploščo pod njim, desno od vstopa v zgornji del smeri *Angina Pectoris*. Naravnost čez centralni del navpične plošče v previsen kamin (klin na desni), po gladkem stebru nad kaminom na vrh do skrotja, v desno pod skrotjem čez krajšo ploščo in previsen skokec navzgor. Še nekaj metrov navzgor do izrazito previsne daljše krušljive ograde na levi. Levo do nje (klin) in prečenje pod krušljivo previsno ogrado v levo do njenega izteka. Skokec naravnost navzgor in po ploščah diagonalno levo navzgor do izrazite, široke zajede. Levo od nje naprej navzgor po ploščah do zgornjega previsnega kamina (klin na desni). Čez kamin v položen svet do primerne mesta za zaključno sidrišče.

Opombe: Smer se ves čas umika skrotju, ključna mesta so zahtevna, smer je mestoma krušljiva in ni primerna za začetnike.

Sestop: Desno po južnem grebenu navzdol – kot za ostale smeri; na vrh in po pohodni poti navzdol; plezalno po smeri *Grapa*, s spustom po vrvi po smereh *Sončna*, *Senčna* ali *Obvoz*.

MODRA SLED

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena, levi del

1. GREBENČEK

30. 8. 2014, Tone Golnar in Oto Brglez (oba APD Kozjak Maribor)

II, 100 m, 20 min

Dostop (velja za vseh pet smeri): Po markirani poti s planine Podvežak mimo planšarije in dalje do razcepa poti (odcep za Moličko planino, 45 min). Desno proti Molički planini in na prvem odcepu desno po markirani poti za planino Ravne in Dleskovec. Preden se pot začne strmo spuščati, zavijemo levo med ruševjem in proti desni navzgor iščoč prehode, dokler ne pridemo do grape. Po njej navzgor do stika z zgornjo markirano potjo. 50 m desno po njej in levo navzgor v grapo. Malo po njej in desno na polico. Tukaj je vstop smeri v desnem delu stene, skupaj 1 h 15 min. Za smeri v levem delu nadaljujemo po grapi navzgor.

Opis: Vstop na začetku grebena. Po njem navzgor, dokler se ne položi in preide v skrotast svet (stik s stezico, po kateri lahko sestopimo). Nadaljujemo po grebenu, ki ima višje zelo čvrsto skalo. Čez plošče na vršni greben.

Sestop (velja za vseh pet smeri): Levo po stečinah in na najlažjem delu vodoravno čez dve strmejši skalni pobočji. Nato zavijemo navzdol in po travnatem pobočju pod skalami do roba grape. Po njej navzdol mimo vstopa v smeri. 25 min.

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena, levi del

2. SMER NAD BREZNOM

30. 8. 2014, Tone Golnar in Oto Brglez (oba APD Kozjak Maribor)

IV/III, 120 m, 1 h

Opis: Vstop desno od razbitih skalnih lusk. Prestop nad brezno in navzgor po ploščah (zanka) proti levi pod navpično zaporo. Čeznjo z leve proti desni na poraščeno gredino pod ploščami. Naravnost navzgor po zajedici čez plošče in po žlebičih rahlo proti levi do kota. Po njem in na greben. Malo po njem in levo po polički do grebenčka ter po njem do vrha.

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena, levi del

3. SMER MIMO OKEN

30. 8. 2014, Tone Golnar in Oto Brglez (oba APD Kozjak Maribor)

IV/III, 120 m, 1 h

Opis: Vstop levo od okna, na desni strani počenega stolpiča. Malo navzgor po kotu in desno do položnejšega sveta. Naprej pod strme plošče in po njih proti levi navzgor (zanka) pod stolpič. Levo okoli njega in navzgor na gredino pod plošče. Čez plošče navzgor in naprej po grebenu. Desno in čez plošče navzgor do grebena. Po njem proti desni, malo čez rušje in navzgor na vrh grebena.

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena, levi del

4. MALA ŠOLA

30. 8. 2014, Tone Golnar in Oto Brglez (oba APD Kozjak Maribor)

IV/III, 120 m, 1 h

Opis: Vstop desno od okna. Čez gladko stenico in dalje po položnejšem svetu pod strme plošče. Po ploščah navzgor proti desni. Pod navpično zaporo desno in po grebenu. Levo po ploščah navzgor pod levi bok stebra. Po kotu navzgor na vrh stebra do krušljive zapore. Prestop levo okoli krušljive glave in navzgor po grebenčku, med ruševjem in čez plošče na rob stene.

Veliki vrh na Dleskovški planoti, jugozahodna stena, levi del

5. STEBER

30. 8. 2014, Tone Golnar in Oto Brglez (oba APD Kozjak Maribor)

V-/IV, III, 130 m, 1 h

Opis: Vstop na levi strani izrazitega stebra. Navzgor in desno na steber ter po njem do vrha. Malo navzgor po ruševju in levo do travnika. Po njem do plošč. Po desnem delu plošč naravnost navzgor do navpične zapore, ki jo obidemo z leve proti desni ali naravnost navzgor. Levo čez plošče na greben in po njem do vrha (stik s smerjo Mala šola). Prestop levo okoli krušljive glave in navzgor po grebenčku, med ruševjem in čez plošče na rob stene.

1 - Grebenček, 2 - Smer nad breznom, 3 - Smer mimo oken, 4 - Mala šola, 5 - Steber

Ojstrica, V stena

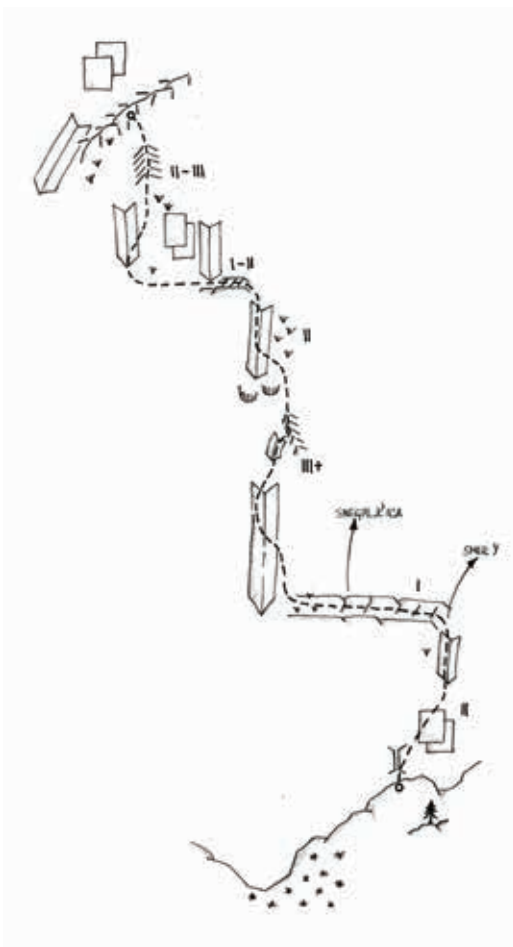
ROŽICA

7. 9. 2014, Igor Radovič

III+/II, 500 m

Opis: Smer vstopi po kamini in desnem žlebu v območju smeri *Palouz-Tscha-da* in od velike gredine naprej poteka med *Sneguljčico* in *Mehovo smerjo*. Ko dosežemo veliko gredino v spodnji tretjini stene, po njej prečimo vodoravno daleč proti levi, pod izrazit greben nad nami (smer *Pozabljene vponke*). Ne na greben, temveč po žlebu-grapi naravnost navzgor (II) pod velike previse, dokler povsem na koncu na desni ne zagledamo kratkega žlebiča (III+), ki nas postavi na greben na desni. Po njem le nekaj metrov, nato levo čez rušje v skalni žleb. Po žlebu skoraj do konca, nato zopet proti levi, dokler se nad nami ne odpre vsepovsod prehodni svet (II-III), po katerem dosežemo travnat greben, na katerem se konča tudi *Sneguljčica*.

Sestop: Pod vršno steno se proti levi spušča velika grapa. Po njej navzdol in naprej enako kot za *Sneguljčico*.

Lučka Kopa, SV stena (spodnja stena)

NASMEH

27. 9. 2014, Miha Močnik in Boštjan Toplak

VI-/IV-V, 200 m, 4 ure

Smer je posvečena Blažu Beškovniku, ki ga je leta 2009 na Raduhi zasul plaz. Njegov nasmeh je vedno razkrival vedrino duha.

Prevladuje plezanje po monolitnih in zračnih ploščah, s krajšimi kamin-skimi in previsnimi odstavki. Skala je v večjem delu smeri dobra do odlična, občasno naletimo na kakšno naloženo mesto. Ključno mesto je zaporedje dveh krajših previsov v četrtem raztežaju. Največ previdnosti velja nameniti plošči v zadnjem, petem raztežaju, kjer so večji nestabilni skalni bloki. V smeri so ostali trije klini, varovanje pa lahko sicer odlično nameščamo z metulji.

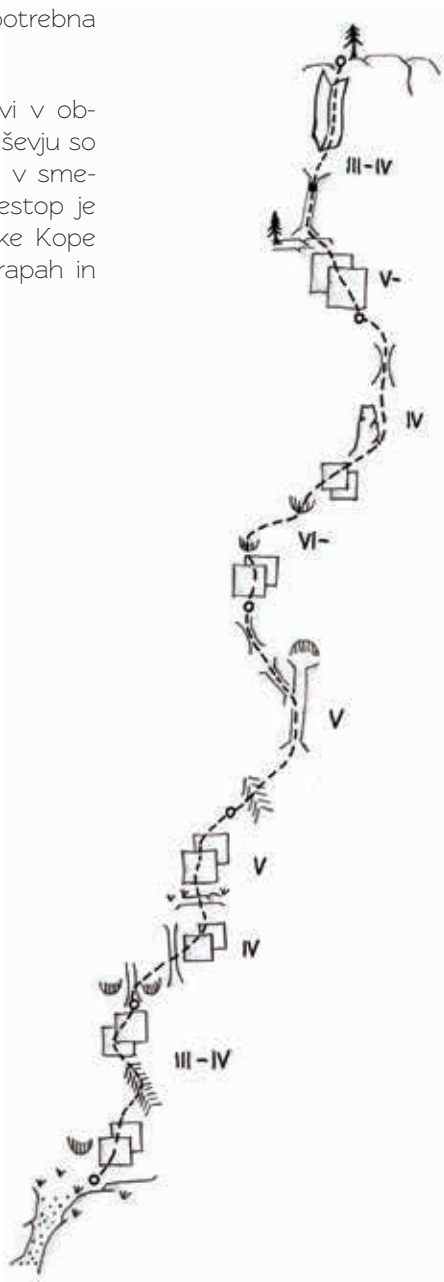
Dostop: Iz zatrepa doline Lučke Bele po markirani poti proti Korošici (približno 15 min). Na mestu, kjer se pot povsem približa hudourniški grapi na levi, slednjo prekoračimo in se začnemo vzpenjati po strmem gozdu v območju hudourniške struge. Ta nas pripelje naravnost pod smer. Približno 40 minut.

Opis: Smer vstopi direktno nad dostopno grapo. Vznožno skrotje premagamo po položni plošči in si uredimo varovališče na rušnati polici. Plezati začnemo po neizraziti plošči (III-IV) v desno stran od previsa, ulovimo neizrazit raz in mu sledimo na gredo. Naprej po plošči do žleba med manjšima previsoma (IV). Nadaljujemo nekaj metrov po rampici v desno, nato navzgor v območju žleba in čvrste plošče do nove gredine (IV-V). Iz nje naravnost v gladko ploščo (V, klin) do varovališča pod previsi ob razu (klin). Tu zavijemo desno za rob (III-IV) v temen kamin (IV), ki se na vrhu zapre, zato se umaknemo v levo. Izstop (V) nas pripelje na novo gredino pod navpično steno z manjšimi previsi. Plezamo po sredini plošče (V, klin), nato pa previs premagamo na najnižjem delu, po ozki polički v desno čez nov previs (VI-). Sledi prečenje po rampi desno pod stolpič. Nanj splezamo z desne (IV) in nadaljujemo levo čez ploščo (V-). Pozor, manjši nestabilni skalni bloki! Nad njimi mimo večjega macesna v zagozden kamin (III-IV) in po njem do vrha. Zaključimo po zajedi z grmom v sredini (III-IV) in macesni na robu stene.

Priporočljiva oprema: 6 do 8 različnih klinov, set metuljev (do vključno

št. 3), vsaj 60-m dvojna vrv (potrebna za spuste).

Sestop: S štirimi spusti po vrvi v območju smeri. Na macesnih in ruševju so ostale prusikove vrvice. Potem v smeri dostopa v dolino. Možen sestop je tudi po brezpotju na vrh Lučke Kope in naprej na Presedljaj in po grapah in lovskih prehodih v dolino.

Jezersko, skrajni levi del stene pod Češko kočo

KOSMATINKA

11. 10. 2014, Klemen Gerbec in Matej Arh

IV–V, 130 m

Smer prijetno preseneti z dobro skalo in zanimivim plezanjem. Začne se v izraziti zajedi – poči, ki se po dvajsetih metrih konča in preide v poraščeni del, ki ga prekinja previs, ki ga preplezamo po desni. Trava se hitro konča, nadaljujemo po polici proti desni in po lepi, izpostavljeni navpičnici na gredo, ki nas proti desni pripelje na poraščeni vrh stene.

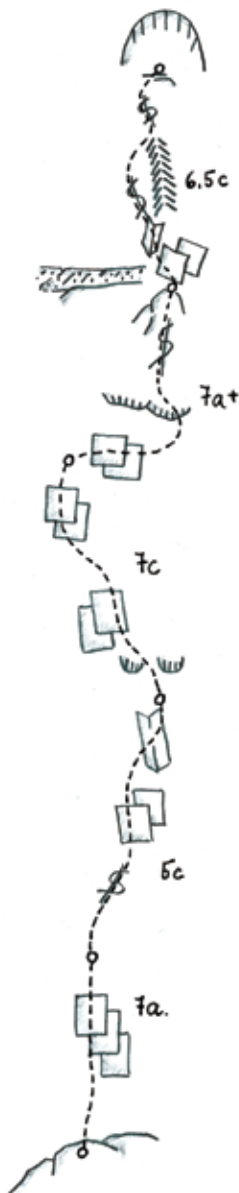
Mrzla gora

MIHOV 7. ZOBEK

11. 10. 2014, Sašo Ocvirk in Jan Strmole
7c, 250 m

Sašu Ocvirku je uspelo prosto preplezati projekt, na katerem je z različnimi soplezalci (Jernej Gračner, Goran Turudić in Jan Strmole) delal eno leto. Smer je delno navrtana – navrtana so vsa varovališča razen dveh, ki ju lahko uredimo na ruševju. Najtežji raztežaj je v celoti navrtan, ostali so navrtani tam, kjer je plezanje težje in kjer ni mogoče urediti drugačnega varovanja. V smeri je tudi nekaj klinov, tako da ponavljalci potrebujejo samo komplete in set metuljev.

Sestop: Spustimo se po smeri (dvojna vrv!) ali pa na zadnjem varovališču splezamo še pet metrov višje na gredino in prečimo levo do vrha *Jesenske smeri*, po kateri se lahko spustimo z enojno vrvjo. Z vrvjo dolžine 70 metrov se lahko tudi spustimo čez zadnji raztežaj do gredine in prečimo levo do smeri *Avrikej*, kjer je prav tako mogoč spust z enojno vrvjo.

KAMNIŠKO SAVINJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Peca

EGIPČANKA + LEVI ŽLIH

februar 2014, Igor Radovič in soplezalci

III, 40°-55°, 330 m + 520 m

Prva ponovitev smeri + direktna izstopna varianta (100 m)

Mala Raduha

SMER VETERANOV

marec 2014, Igor Radovič in Alojz Kompan

75°/50°-70°, 300 m, 4 ure

Prva ponovitev smeri + nov dodatek v spodnjem delu.

Mrzla gora

SRCE

maj 2014, Marko Mavhar in Tomaž Peternel

VIII-, 150 m

Prva ponovitev smeri.

predostenje Križevnika

RAJČEVA SMER

junij 2014, Luka Krajnc in Igor Čorko

8a, 250 m

Prva ponovitev smeri.

Durce, S stena

SONČNI MRK

julij 2014, Igor Radovič in Primož Topler

IV+/II, 150 m

Prva ponovitev smeri.

JULIJSKE ALPE

Prvenstveni vzponi

Vrh polic, S stena

TENZOR NAPETOSTI

8. 3. 2014, Nejc Kurinčič in Rok Kurinčič

V/5, M6, 800 m, 8 ur

Kljub dobri zasneženosti stene razmere zaradi visokih temperatur ob prvem vzponu niso bile idealne za plezanje. Smer je dostojna soseda *Mokrim sanjam*. V njej je ostalo pet klinov.

Vstop je isti kot za smer *Mokre sanje*, ki poteka v steni Velikega vrha (Rombona). Takoj nad vstopom zavijemo proti desni in nadaljujemo diagonalno desno po strmih naravnih prehodih do globoke škrbine desno od vrha Vrh polic.

vir: www.primorskestene.com

Veliko Špičje, SZ stena

STOPNICE NA KOMNO

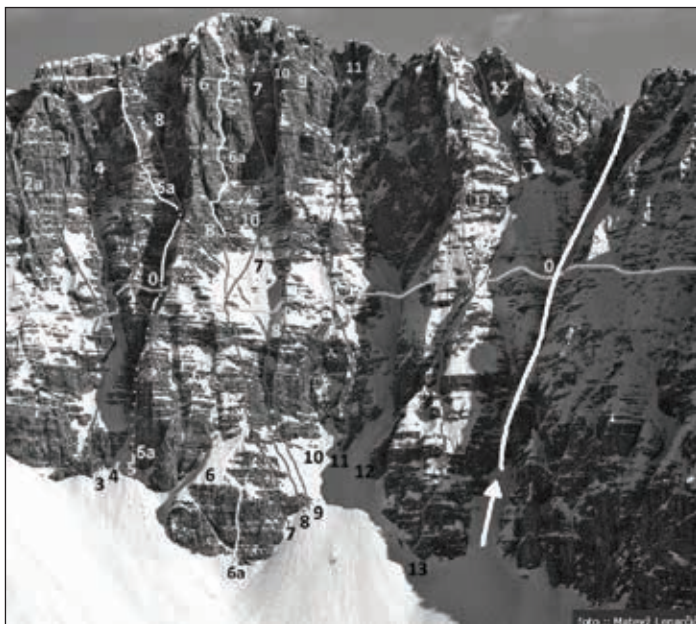
11. 3. 2014, Blaž Grapar in Gregor Zakrajšek

3/III, 80° (10 m), ostalo do 60°, okrog 400 m, 2 uri

Smer poteka v območju globoke, izrazite grape na skrajnem desnem delu stene Velikega Špičja, na meji s steno Vrha Labrja. Linija smeri je zelo logična in pravzaprav predstavlja šibko mesto te stene. Ob manjših količinah snega spodnji in zgornji skok verjetno nista primer-
no zasnežena.

Naklonina smeri je v osrednjem delu okrog 50°, spodaj je bil v danih razmerah skok strm do 80° (okrog 10 m). V zadnjem delu smeri naklonina ponovno naraste.

Blaž in Gregor sta celotno smer plezala nenavezana. Dostop sta opravila s turnimi smučmi, jih nesla čez smer, po končanem vzpo-
nu smučala pod Plaski Vogel, se povzpela na Travnik in smučala v Traviško dolino, okoli Kuka čez Rušje do gozdne ceste in naprej do avtomobila.

vir: www.primorskestene.com

Kanceljni, Z stena

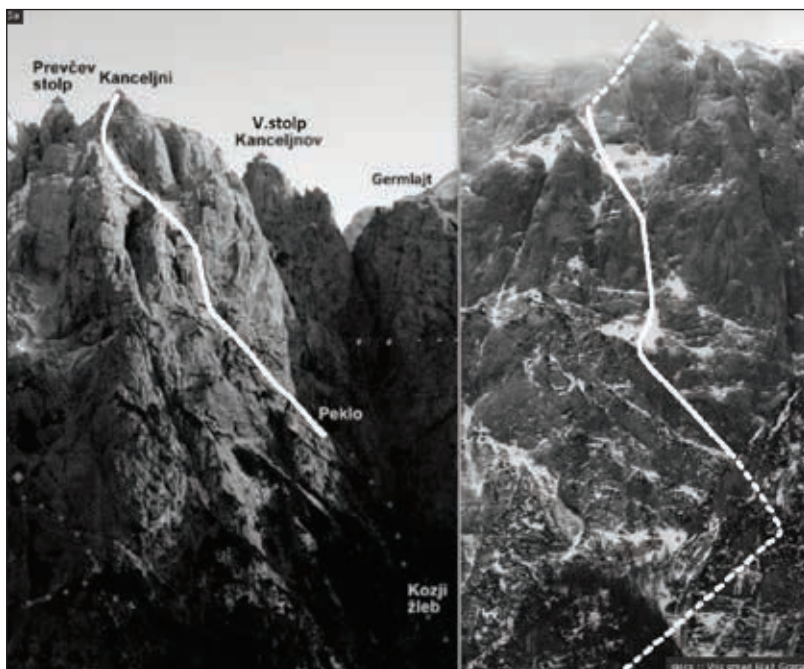
KOZJI TOBOGAN

9. 3. 2014, Blaž Grapar, Gregor Zakrajšek in Primož Buh

4/IV, okrog 500 m, 5 ur

Gre za logično zimsko linijo, sestavljeno iz več smeri, ki predstavlja enoten zimski vzpon. Iz Mlinarice je zaradi stranskega pogleda v steno težko predvideti njen potek. Trojica se je varovala le v najtežjem delu smeri. Osrednji del smeri, ki je verjetno prvenstven, so poimenovali »Kozji tobogan«.

Opis: Začnemo po *Kozjem žlebu* (do 45°) in nadaljujemo po njem, dokler se ne začne zapirati (v predelu *Peklo*, pod ogromno votlino s preduhom). Sledimo izraziti rampi levo navzgor (do 60°) pod strm skok (levo od začetka smeri *Šalce*) in čezenj (80°, 40 m). Nad skokom (rahlo) proti levi (60°) in na strme vesine, ki pripeljejo na sedlo, preko katerega zagledamo konto med Planjo in Kanceljni. Od tu naravnost proti vrhu Kanceljnov (55°).

vir: www.primorskestene.com

Rombon (Veliki vrh), S stena

SOŠKA FRONTA

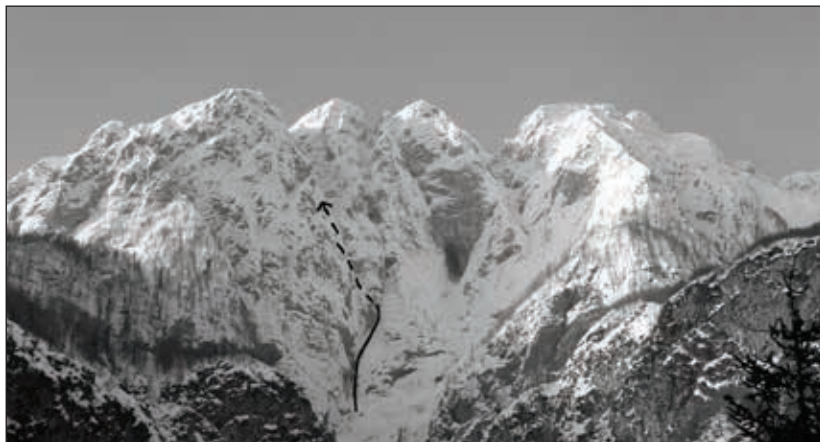
11. in 12. 3. 2014, Marko Brdnik in Tadej Golob

V/6, M6+, 90°/80°, 70°, 800 m

Lepa, zahtevna in zaradi slabših možnosti varovanja tudi zelo nevarna smer. Povratek po njej bi bil problematičen, nenehni plazovi pršnega snega iz zgornjega dela stene predstavljajo dodatno nevarnost. Avtorja smeri sta se varovala 15 raztežajev. Sto metrov pod robom stene ju je ujela noč. Bivakirala sta v snežni luknji, ki sta jo izkopala pod skalnim previsom v strmi steni. Naslednji dan sta nadaljevala s plezanjem in po dveh raztežajih priplezala do roba stene.

Smer poteka po izraziti razčlembi (žlebu) v vpadnici prve škrbine treh Rombonovih glav, levo od glavnega vrha, v vpadnici katerega poteka *Centralna smer*.

Opis: Ves čas plezamo po žlebu oziroma zajedah desno od navpične monolitne stene. Na prvem možnem razcepu (po treh raztežajih plezanja) smer zavije levo v žleb/zajedo/kot, ki pripelje v ozko votlino. Od tam čez previs (M6+) v nadaljevanje strmega žleba, ki nas v dveh raztežajih pripelje na rob snežišča, iz katerega se vas čas valijo plaziči pršnega snega. Čez snežišče v nadaljevanje žleba, ki pelje vse do roba stene (pozor – snežne opastil). Raztežaj nad snežiščem zavijemo levo v plitev in strm žleb, po katerem dosežemo previsno zaporo (bivak prvih plezalcev). Nad njim levo, še dva raztežaja do roba stene.

Mohavšček, JV stran

SMER ZA PRIJATELJE (SMER IVANA POŽINA)

10. 3. 2014, Marko Leban

85°/40°–70°, 550 m

Dostop: Parkiramo v Pologu pri bunkerju (pred zapornico). Nadaljujemo po poti do izvira Tolminke in naprej proti planini Dobrenščica. Od izvira čez strugo (most) in po desni strani (gledano navzgor) še par minut ob strugi. Kmalu steza zavije desno navzgor po gozdu. Prečimo grapo/plaz, se vzpnemo v ključih, ponovno prečimo isto grapo in napredujemo do naslednje grape, ki je vpadnica sedla med Mohavščkom in Vrhom Škrli. Tu se vzpnemo naravnost navzgor po plazovini do vstopa (od avta 2 uri).

Opis: Vstopimo v najlažji prehod čez poševno dvigajoč se skalni prag in nadaljujemo po naravnih, logičnih prehodih vse do vrha. Naklonina je na vstopu 45° – 50° , v srednjem delu do 40° , naprej do izstopnega kamina pa 50° . Eno mesto (prečka v desno) je 70° (5 do 10 m). Izstopni kamin ima dva krajša skoka, visoka okrog 3 metre (85° , ostalo 70°). Lahko se mu izognemo pod kaminom desno v lažji kamin (je bolj zalit, tudi v slabših razmerah je manj zahteven).

Sestop: Po južnem pobočju do steze (Krn–planina Razor). Če ni zasnežena, lahko na vzhodno stran do sedla in po strmini (plazu) navzdol do vstopa in naprej po poti dostopa. Avtor plezanja je z Mohavščka prečil greben čez Vrh Škrli in Vrh Planje do Tolminskega Kuka. Z vrha Tolminskega Kuka je sestopil nazaj na sedlo (proti SZ), nato navzdol do planine Dobrenščica in naprej v dolino.

vir: www.aocerkno.com

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

NA SVOJI ZEMLJI

24. 5. 2014, Marko Leban in Radovan Lapanja

V-, IV/II-III, 150 m

Smer poteka po razu, ki levo omejuje *Vzhodno grapo*.

Opis: 1R: Vstop iz kotanje, kjer se desno odcepi smer *Črv-Lapanja*. Kotanja je pomladi zadelana s snegom. Čez previs (III) po lažjem terenu, dober raztežaj navzgor, tik ob robu grape do nove večje kotanje. Od tu dalje se grapa razširi v globok strm žleb. 2R: Smer zavije levo na raz, ki sprva ni izrazit. Lažje plezanje po odlični skali čez na videz razdrapan svet. Ko raz postane bolj strm, je pred nami najlepši in tudi najtežji del smeri. Gladke plošče, ki tvorijo raz, navzdol presekata dve poči, plezamo po desni. Vstop do nje je prek previsa (IV), nadaljujemo prek zahtevnega detajla (V-) na stojišče. 3R: S stojišča v ožji kamin (IV-), iz njega povsem na raz, kmalu nas desno, tik ob razu, strma rampa popelje na vrh stebra. 4R: Nadaljujemo desno od raza po široki, mestoma s travo poraščeni rampi, ki nas popelje iz stene.

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

RAZ BOROVCEV

6. 6. 2014, Jure Seljak in Radovan Lapanja

IV+/III, 140 m

27. 6. 2014, Robert Grosar in Simon Kutin, prva ponovitev smeri

Smer poteka po izrazitem razu levo od smeri *Na svoji zemlji*, ki na levi omejuje to majhno steno. Nudi lepo, zmerno zahtevno plezanje v odlični skali. Posebna zanimivost smeri je, da so vsa varovališča na borovcih, ki jih je narava posadila prav na razdalji enega raztežaja.

Opis: 1R: Smer se začne iz kotanje, od koder potekajo tudi vse ostale smeri, ki izhajajo iz vzhodne grape. Čez lažji previs in okrog 20 metrov navzgor, vzporedno s smerjo *Na svoji zemlji*, nato zavijemo levo na raz (II–III) do prvega borovca. 2R: Nadaljujemo po razu do naslednjega borovca (III). 3R: Sledi najtežji del smeri – preko previsa (IV+) in navzgor do vrha stebra, kjer se raz konča. Prestopimo z raza v steno in nadaljujemo po ploščah nekoliko v desno vse do borovca. 4R: Nadaljujemo naravnost navzgor v smeri izstopnega kamina in na rob stene.

Raz borovcev je označen z belo črto.

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

AKUPUNKTURA

7. 6. 2014, Marko Leban in Jure Seljak

IV+/III-IV, 150 m, 1 ura 15 minut

Opis: Vstop je levo od vpadnice izrazite Vzhodne grape. Nad manjšo kotanjo (sneg) zavije desno v neizrazit kamin, po nekaj metrih navpik čez plošče na udobno stopničasto polico in po njej proti levi na raz (III). Po razu gor nad stebriček (lusko), na levi do mesta, kjer postane plošča popolnoma gladka (IV+). Tu zavije smer levo čez rob na ram-po, po njej gre do previsa, ki ga obide po levi (IV) in se nad previsom pomakne v desno na raz. Zadnji raztežaj poteka pretežno navpik navzgor do roba stene, kamenina je tod slabša (III-IV).

V smeri so ostali trije klini, priporočljivo je imeti komplet metuljev.

Akupunktura je označena z debelejšo belo črto.
vir: www.aocerkno.com

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

VRUJA

7. 6. 2014, Jure Seljak in Marko Leban

V/IV, 150 m, 1 ura in 30 minut

Opis: Smer vstopi levo od vpadnice *Vzhodne grape*, po skrajno levem, neizrazitem majhnem razu do rušja, nato prečkamo proti desni in naprej do večje kotanje, točno pod stebrom, po katerem poteka smer *Na svoji zemlji* (III). Izpod stebra levo in navzgor na izrazito rampo pod razom, nato po njeni zunanji strani naravnost gor (mesto V-) do mesta, kjer se rampa zoži. Po kaminu desno čez ozki del in navzgor do počki (V), ki vodi proti desni na raz. Tik pod koncem zavije smer spet levo, prekorači *Raz borovcev*, preči manjši previs, po lepih ploščah in solidni skali vse do roba stene (IV).

V smeri sta ostala dva klina, v poštev pridejo metulji različnih velikosti.

vir: www.aocerkno.com

Vršič, Stena nad Bunkerjem

ZAJEDA S PLATAMI

10. 6. 2014, Mitja Šorn in Matic Košir (oba AO Jesenice)

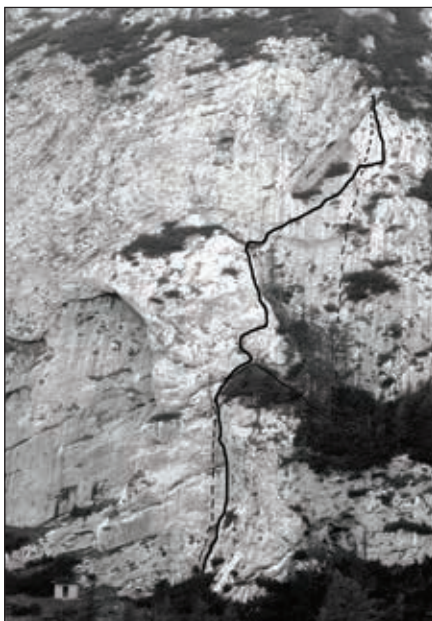
6a, 130 m (višina), 160 m (dolžina)

Mitja in Matic sta združila moči in podaljšala eno od smeri v plezališču do vrha stene. Ker se osnovna smer imenuje Zajeda, je nastala Zajeda s platami. Smer je dolga 130 m ali pet raztežajev. Težavnost je med 5c in 6a. Smer krasi kratek dostop, odlična skala in zgledna navrtanost. Stena je obrnjena na JV, tako da je v njej popoldan senca, pa tudi če je sonce, je na Vršiču malo dni, ko vam bo v njej zelo vroče. Smer ima vse značilnosti, da postane ena od pogostejše plezanih smeri nad Vršičem.

Opis: Gre za skrajno desno smer v plezališču, prva dva raztežaja sta bila že navrtana in potekata po očitni zajedi. Nad njo smer vseskozi preči rahlo proti desni in poteka čez plošče z odlično skalo. Ocene po raztežajih: 4c, 5c, 5a, 6a, 6a.

Priporočljiva oprema: 2 x 50 m vrv, 9 kompletov in oprema za izdelavo sidrišč (trakovi, vponke ...).

Sestop: Z vrha se ob smeri spustimo po vrvi, prvi spust naravnost navzdol na polico z rušjem, kjer je urejeno drugo sidrišče za spust. Z njega navzdol na polico, od koder prečimo proti desni (če gledamo navzdol) in pridemo nazaj v smer. Od tu še en spust po vrvi in smo nazaj pri vstopu.

Matajurski vrh, JZ stran

STEBRIČASTI RAZ

14. 6. 2014, Anton Črv in Radovan Lapanja

IV+/II-III, 150 m

Smer poteka desno od ostalih smeri v kratki južni steni, visoko v steni Matajurskega vrha. Začne se iz *Odcepljene grape* in poteka po steni v vpadnici vrha; sprva po manj izrazitem razu, ki se v drugem raztežaju oblikuje v pravi raz, (slednjega tvorijo štirje izraziti stebri). Konča se na grebenu malo pod najvišjim vrhom Matajurskega vrha.

Dostop: Skozi vas Rut in naprej po gozdni cesti do zapornice (P). Po makadamski cesti naprej do najvišje prečne ceste, tu desno in do konca ceste. Po stezi za Bizle nekoliko levo v *Vzhodno grapo*, malo višje iz nje levo v *Odcepljeno grapo* in po njej do pod vrhnje skalne stene. Vstop v smer je prav na mestu, kjer se grapa razcepi. Levo pelje za smeri *Kosobrinova poč*, *Ribežni* itn. v levem delu južne stene, desno pa se grapa nadaljuje. Do tu vsaj 2 uri.

Opis: 1R: Na raz, ki ga z desne objemajo borovci; po 20 metrih se raz oblikuje in izvije iz borovcev (III; stojšče na vrhu prvega stebra). 2R: Naprej po razu na drugi steber (III). 3R: Po naslednjem stebru do previsne plošče (k), čeznjo na vrh stebra (IV+). 4R: Navzdol v manjšo škrbino, levo čez ploščo in previs (III+, 20 metrov) ob razu. Nato zavije smer levo čez previsno ploščo na vrh večjega stebra, ki se kasneje izoblikuje v ožji, nezahteven raz (III+). 5R: Po razu (nezahtevno) do stika *Smeri za Mirjam*, ki pripelje iz JV stene (II). Še dober raztežaj po lažjem vrhnjem razu, ki pripelje prav na vrh Matajurskega vrha.

Sestop: Z vrha najprej po brezpotju proti SV, v smeri Črne prsti. Nižje, na območju sedla, naletimo na planinsko pot Črna prst-Rodica. S sedla desno, južno navzdol po travah vse do borovcev. Tu ulovimo lovsko stezo, ki pelje prečno proti Saneku. Ko se steza priključi vodoravni lovski stezi, zavijemo desno po njej. Pripelje nas na Bizle, od koder sestopimo na izhodišče.

Debela peč – Zob

BOJ NA POŽIRALNIKU

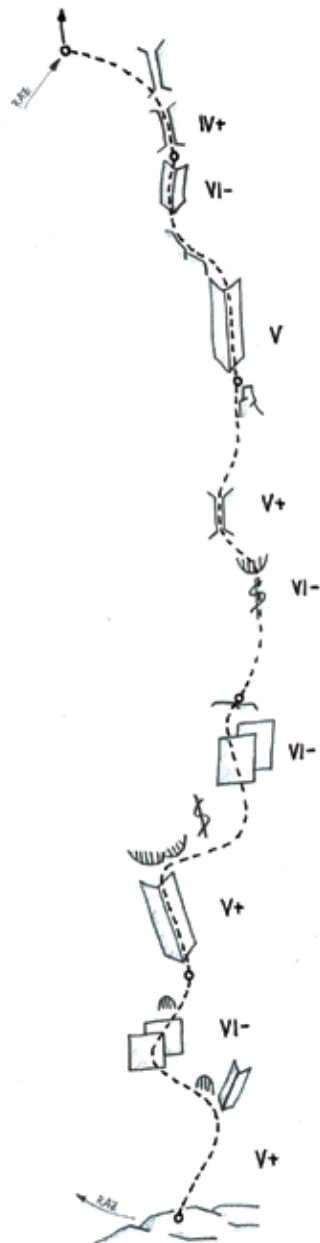
11. 6. 2014, Matic Košir in Matevž Mrak

VI-, 200 m

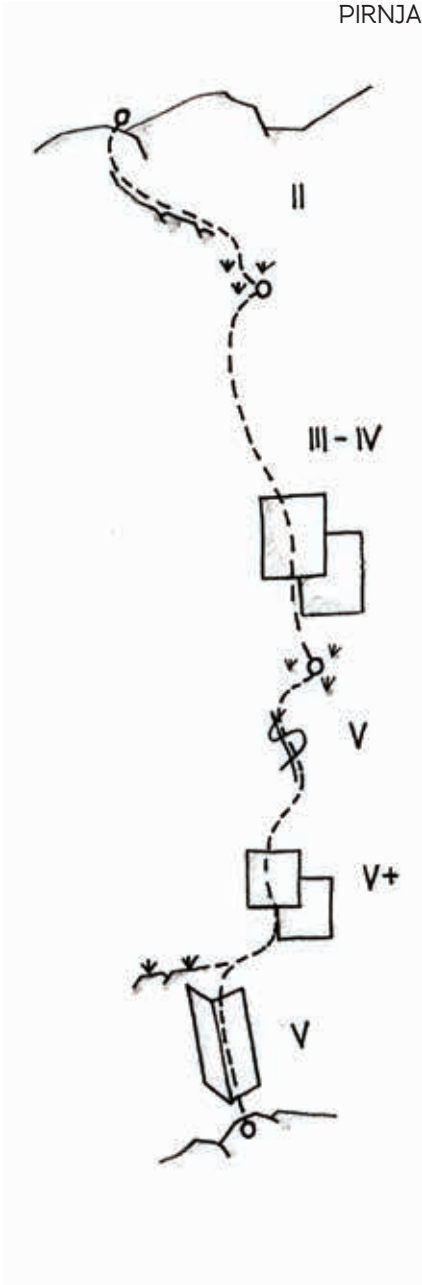
Matic in Matevž sta začela plezati 50 m levo od Nimfomanke po ne najboljši skali. V prvem raztežaju sta našla tri kline, kasneje sledi o predhodnikih ni bilo več. V celotni liniji sta naletela le na en lep raztežaj. Smer sta priključila razu 30 m pod polico, na katero izstopita Parižanka in Nimfomanka. Ponavljalcem priporočata deset različnih klinov in set metuljev.

BOJ NA POŽIRALNIKU

PIRNJA

Mangrtski vršiči

PIRNJA

10. 7. 2014, Tine Cuder in Tina Korinšek

V+/III-V, 150 m, 2 uri in 30 minut

Smer poteka med *Neznanko* in *Smerjo sramežljivega ljubimca*, konča pa se blizu mejnega kamna št. 71. V celoti je dokaj krušljiva (še posebej v spodnjem delu), na najtežjem mestu pa je skala malo boljša.

Opis: Vstop po zajedi do rušnate police (V), nato proti desni čez strm skok (V+) do rušja pod začetek v levo usmerjene poči (V). Nad počjo v desno do rušja, kjer je mogoče urediti varovališče. Nad rušjem rahlo desno navzgor (IV) do stika s *Smerjo sramežljivega ljubimca*. Nato nazaj v levo v odprto steno (III-IV) do pod vrha, kjer na rušnati polici zavijemo levo na vrh (II).

vir: www.primorskestene.com

Prisojnik, J stena

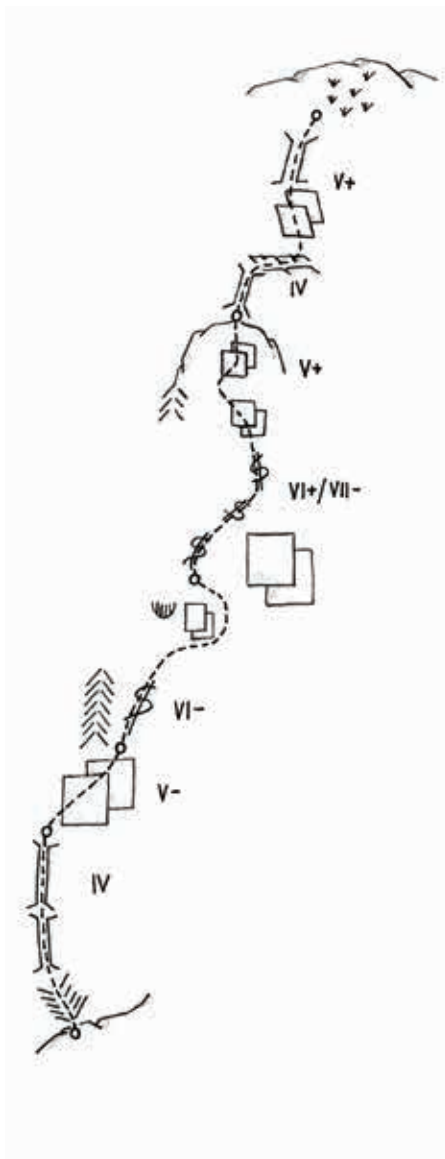
SMER LETEČIH KLINOV

2. 8. 2014, Janez Svoltjšak in Igor Okorn

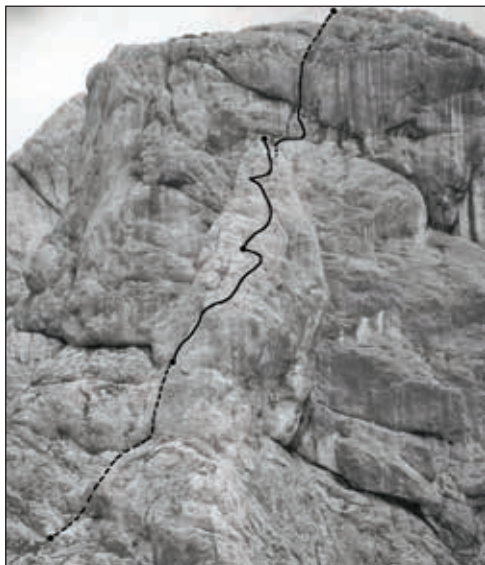
VII-/V+, 150 m

Smer vstopi desno od smeri *Tapeta* in poteka po stolpu, v katerega vstopimo z leve strani. Skala v smeri je večinoma dobra, za varovanje potrebujemo komplet metuljev, zatiče in kline. V smeri je ostalo pet klinov. Dolga je 150 metrov, do poti pa je še 200 metrov hoje po travah z enim skalnim skokom (III).

Opis: Najprej plezamo po žlebu (II), ki se spremeni v kamin (IV-). Po kaminu do zagozdene skale. Tam desno na ploščo in proti polički do desno usmerjene poči (V-). Po njej (VI-), nato desno v lažji svet. Varovališče uredimo na polici na levi strani, pod počjo. Nadaljujemo po poči (VI+/VII-) in po ploščah navzgor do vrha stolpa. Z vrha stolpa splezamo navzdol (IV). Nadaljujemo po kaminu (IV) do police, po njej malo desno in čez ploščo pod kamin in po njem (V+) v lažji svet. Navzgor po travah in čez skalni skok (III) do grebenske poti.

SMER LETEČIH KLINOV

NA BOLJŠE ČASE

Zidna stena, S stena

NA BOLJŠE ČASE

2. 8. 2014, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)

V/III-IV+, 300 m, 5 ur

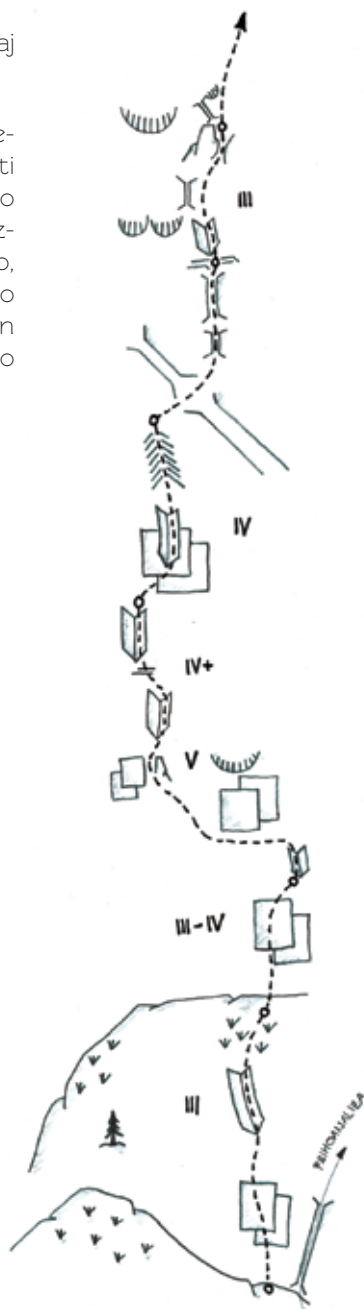
Smer vstopi dva koraka levo od smeri *Psihoanaliza*, desno od travnato-rušnatnega stebra. V spodnjem delu poteka levo ob globoki grapi, v zgornjem delu pa desno od smeri *Ni še poletje*, vse do zadnjega stojišča, ko se združita. Skala je večinoma zelo dobra, v spodnjem delu je malce težje nameščati varovanje.

Dostop: Od cestarske hiše ob vršiški cesti po poti, ki vodi v Mlinarico. Okrog 50 m za zapornico steza zavije levo s kolovoza (slabo vidno) in nas vodi skozi gozd, levo nad strugo Mlinarice, mimo podrte lovske kočice in vse do melišč pod steno. Tam se usmerimo proti grapi, ki pripelje pod Zidno steno. Tu ulovimo slabo vidno stezo, ki vodi ob steni v desno vse do vstopa v smer. Od cestarske hiše slabo uro.

Opis: Smer vstopi levo od vstopa *Psihoanalize* (levo od črnega, pogosto mokrega žleba/kamina), na vstopu je vdolbina v steni. Plezamo navzgor po ploščati steni, ki jo označujejo luske in trave. Višje ulovimo manjšo zajedo, ki je usmerjena rahlo levo navzgor in nas pripelje na položen svet pod širšo gredino. Od tod naravnost navzgor na gredino in v strmejšo ploščato steno, nad katero se bohotijo črni, mokri previsi. Desno slutimo strm žleb/kamin. Vzpenjamo se naravnost pod previse (slabše možnosti varovanja), in sicer na njihovo desno stran, ki nudi prehod. Sidrišče je pod zajedo, po kateri premagamo previsje (klin). Po njej navzgor (klin) in nato levo po ploščati steni, tik nad previsi, proti strmi rampi, ki se končuje z ošiljenim stebričkom. Levo je črna ploščata stena, ki se je po težavnem prestopu oprimemo in plezamo po njej naravnost navzgor, po zajedi na poličko in po še eni zajedi (klin) na stojišče. Od tu rahlo proti levi v zajedo sredi ploščate stene navzgor (desno še vedno slutiš globok žleb), kjer sledimo travnatemu razu (sedaj že vidimo prej omenjeni žleb). Sidrišče je na skalnem ušesu, nad nami pa sta dva mala stolpiča. Prečimo v žleb in po kratkem kaminu v novi žleb navzgor do gredine. Po zajedi navzgor čez travnat hrbet in v žlebič, ki ga na levi omejuje steber. Po žlebu, dokler se ne odcepi levo (stojišče). Od tu je še en raztežaj lahkega sveta čez ploščato steno desno ob manjšem previsu do roba stene in stika s smerjo *Ni še poletje*.

Oprema: 8 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev.

Sestop: Takoj z roba stene prečimo v desno po stečinah proti travnatemu sedlu, kjer najdemo prehod čez ruševje (na levi je razbita grapa). Uberemo to varianto, ki nas v nekaj minutah pripelje do izstopa smeri *Sprema se oluja* in *Tihi zmaj*. Nato nadaljujemo po sestopu iz omenjenih smeri.

Pelc nad Klonicami, S stena

PLES OBLAKOV

9. 8. 2014, Peter Bajec, Marko Erčulj (oba AO Železničar) in Grega Knez IV+, 200 m (+ 150 m), 4 ure

Smer se začne v vpadnici globokega kamina v levem delu stene. Izkorišča lepe naravne prehode v strmi steni z dobro skalo. Skala je prijazna do klinov ter ostalih varoval. Na veliki gredini v zgornjem delu stene se priključi *Vzhodnemu grebenu* in po njem na vrh. V smeri so ostali trije klini.

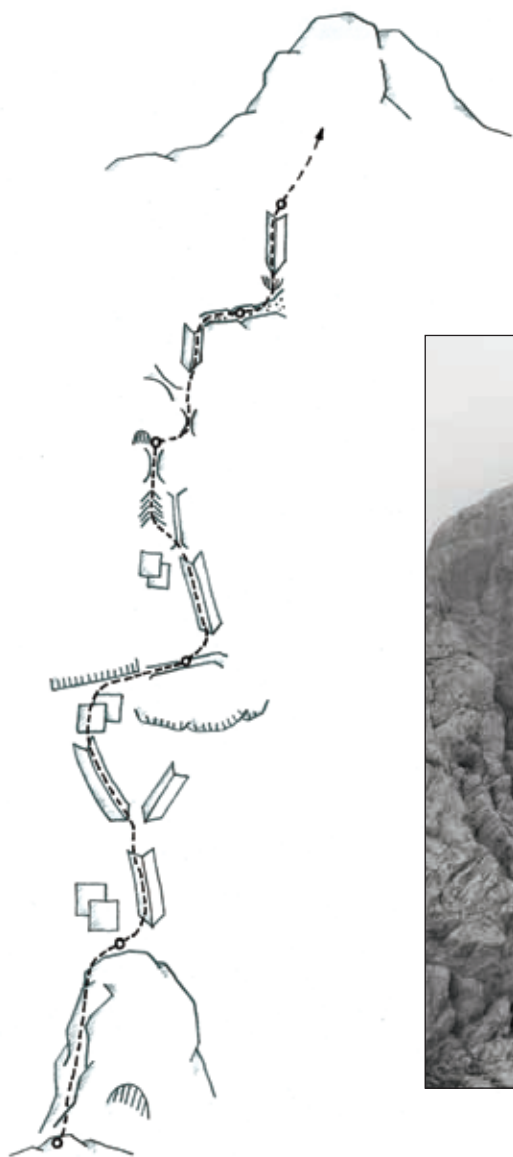
Dostop: Z Vršiča po poti do Zavetišča pod Špičkom (2 h). Od tam je do stene, ki jo imaš kot na dlani, le še lučaj.

Opis: Smer se začne v vznožju globokega kamina proti desni čez malo ploščato steno in previs v travnato zajedo. Po njej naravnost gor do gredine in rahlo desno. Po levem robu stolpa (klin), ki je lepo viden na dostopu, se vzpnemo nanj. Nato še nekoliko desno po polički do stojišča (2 k). Nadaljujemo rahlo desno in naravnost navzgor v lepo in strmo zajedo z dobrimi prijemi. Ko se zajeda razcepi, nadaljujemo po levem kraku in naravnost navzgor pod manjšo streho. Prečka v desno (dobri prijemi) nas pripelje na udobno polico. Ponovno malce desno in navzgor v novo zajedo (nad nami je manjši beli odlom). Navzgor do odloma in levo v ozek kamin, ki ga kmalu zapustimo. V levo na raz in po njem navzgor v žleb, ki nas pripelje do stojišča pri manjši votlini. Od tu rahlo desno v nov žlebič, navzgor in po zajedi (levo se žleb izteče na poševno gredino v levo) na široko, udobno gredino. Po njej malce desno (stojišče, stik z *Vzhodnim grebenom*). Ponovno rahlo desno pod strmo steno. Šibko mesto označuje nekakšen previs in zajedo nad njim z odličnimi prijemi. Po zajedi bolj ali manj naravnost navzgor (star klin) polnih 60 m, dokler ne pridemo v lažji svet, kjer si lahko uredimo udobno stojišče na ogromni luski. Od tu po lažjem svetu še dobrih 70 metrov do vrha.

Oprema: 8–10 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev (prav pridejo veliki hexi).

Sestop: Po izpostavljenem zahodnem grebenu proti Škrbini za Gradom, dokler se ne odprejo prehodi desno navzdol (gledano v smeri sestopa, II–III). Iskaje prehodov navzdol do sidrišča za spust (dva klina,

vijolično-rumena vrstica). Dolg spust navzdol (60 m) nas pripelje na melišče pod steno.

Lešarjeva peč, JZ stena

DAN NESKONČNIH SANJ

17. 8. 2014, Peter Bajec in Primož Bregar (oba AO Železničar)

VI-/IV-V+, 300 m, 6 ur

Smer se začne skupaj z *Jesensko odo*, a jo kmalu zapusti v desno in ulovi značilno razčlembo, ki je jasno vidna iz doline in se vleče po sredini stene. V srednjem delu išče prehode med odurnimi rumenimi trebušastimi previsi, kjer je tudi ključno mesto. Vršni del smer je lažji in nas pripelje do planinske steze, po kateri sestopimo. Skala je večinoma zelo dobra, kline se malo težje zabija. V smeri sta ostala dva klina.

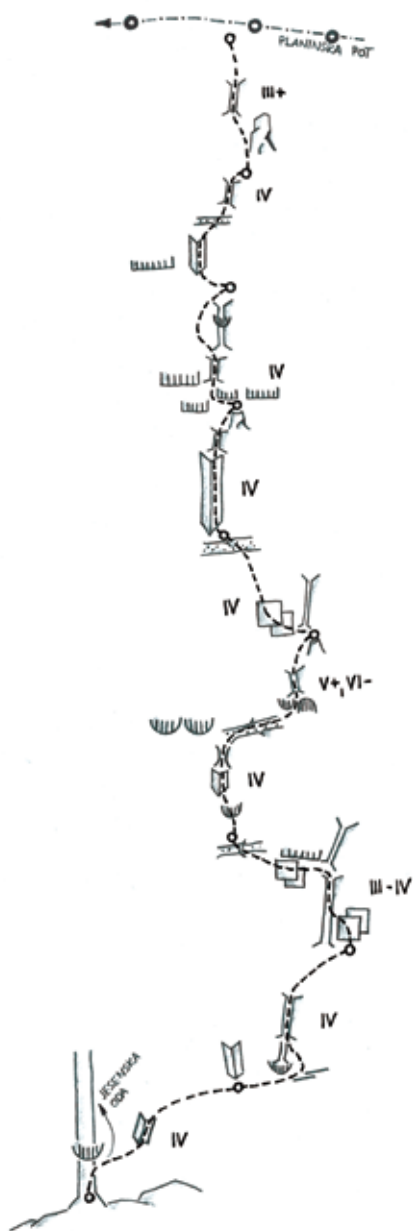
Dostop: Z Vršiča po poti proti Razorju, na odcepu zavijemo desno navzdol (Razor-Mlinarica). Ko smo blizu stene, se na primernem mestu ločimo od poti in se čez zelene livade sprehodimo do vstopa v smer. Z Vršiča okrog 1 uro in 30 minut.

Opis: Smer se začne skupaj z *Jesensko odo* in jo kmalu zapusti v desno po lahki gredini skoraj do vznožja drobljivega in previsnega kamina, ki se ga lotimo z desne strani po dobri skali. Po njem navzgor in proti desni, po stebričku na manjšo poličko (stojišče). Sledimo ploščati steni proti desni navzgor v kamin in po njem, dokler nas (oduren) kamin nad nami ne obrne v levo. Pod streho prečimo levo in rahlo navzgor na udobno gredino (stojišče, klin). Navzgor čez previs in rahlo levo v zajedo. Po njej in skozi žleb na novo gredino. Po njej desno do mokre votline in previsa. S provizoričnim varovanjem (najtežji del smeri) se skobacamo do kamina in po njem še nekaj metrov ter desno na stebriček (stojišče, klin). Nad nami je kaminska tvorba, vendar mi plezamo v levo po sivi in strmi ploščati steni, polni lepih prijemov. Vzpenjamo se strmo proti levi do velike gredine sredi stene. Od tu nekaj korakov levo in navzgor po lepi dolgi zajedi (na levi strani je manjša streha). Kasneje se zajeda spremeni v kamin, malce po njem, nato levo ven in ob njem navzgor. Ponovno nazaj v kamin in proti desni na stebriček. Dosežemo velike rumene trebušaste previse, ki zapirajo prehod višje. Šibko mesto najdemo naravnost nad nami. Navzgor pod strehico, rahlo levo in čez mali previs, v kamin in navzgor. Naslednji kamin z zagozdenim balvanom obplezamo po levi strani in si uredimo stojšče nad njim. Od tu proti levi v zajedo, navzgor čez poličko in proti desni v kamin ter desno ven na stebriček. Iščemo prehode naravnost navzgor in skozi kamin v lažji svet, kjer nas pozdravijo

markacije in steza.

Oprema: 8 različnih klinov ter nekaj metuljev in zatičev, prav pridejo tudi večji hexi.

Sestop: Smer se zaključi lučaj od planinske steze Planja/Razor. Po njej sestopimo pod steno in dalje na Vršič. Približno 2 uri.

Trentski Pelc, SZ stena

RAŠIŠKA POKA

17. 8. 2014, Aleš Bardorfer in Janez Kekec

VII/III–V, 500 m, 4–6 ur

Opis: Po lahkem svetu do vznožja stene in do votline pod previsnimi ploščami med smerjo *Perko-Zaletel* in *Centralno smerjo*. Po rampi desno navzgor do poči/grape ter naprej desno po polici pod večjim, po sredini počenim stolpom (IV) do vznožja njegovega desnega roba. Rahlo levo navzgor po zajedi v desnem robu stolpa (V+) do njegovega vrha, nato pa desno čez plošče (VI+) na poličko ter navzgor do previsa ob raziču. Čez previs (VI–) desno na raz (zgoraj in levo krušljivo!) in takoj za tem levo po polici, nato pa navzgor po v levo usmerjeni rampi (III) do poči/zajede. Pri fosilni roži v plošči pod previsom (v vpadnici izrazite poči/zajede) še malenkost v levo na polico nad previsom (klin). Desno po polici do široke poči/zajede. Po njej navzgor čez previs (VII, klin) ter naprej po zajedi (III–IV) do police. Rahlo desno navzgor po ploščah (V) do strešne zapore, nato pa levo čez prehod v strehi na polico (klin) ter po njej levo v dno večjega amfiteatra, ki ga višje zapirajo previsi. Po njegovem desnem robu v lahkem svetu na polico in navzgor po plošči (klin) skoraj do dna naslednjega manjšega amfiteatra (2x klin). Desno do dna amfiteatra in po polici do zajede/raza ter po njej navzgor do police. Navzgor in desno v lahkem svetu do naslednje police in do vznožja obsežnih položnih plošč. Po desnem delu plošč navzgor mimo manjših macesnov in po ploščah ob kaminu na skrotasto polico (klin). V lahkem svetu do vrha.

Priporočljiva oprema: Nekaj prečnih in profilnih klinov (tudi do širine 10–15 mm). Na nekaj mestih je priporočljiva uporaba 3" metulja, večino pa set od 0,4" do 2".

Goriški rob, SZ stena

PRIZANESLJIVKA

17. 8. 2014, Jože Makuc, Toni Groblar

IV/II-III, 500 m, 7 ur

Dostop: Iz Trente skozi Lepoč do lovske kočice v Trebiškem dolu. Od tam čez izrazito grapo in po njej pod steno (sledi lovske steze). Iz Trente 3 h.

Opis: Vstop desno od melišča, ki se zajeda visoko v steno Goriškega roba (Lopa). Smer sledi žlebu, ki poteka od desne proti levi do vrha stene. Zaporam v žlebu se večinoma umikamo na levo stran. Orientacija ni zahtevna. V smeri je ostal en klin.

Sestop: Po markirani poti, ki vodi z vrha Velikega špičja, do kočice na Prehodavcih.

vir: www.aocerkno.com

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

RAZ PLANIK

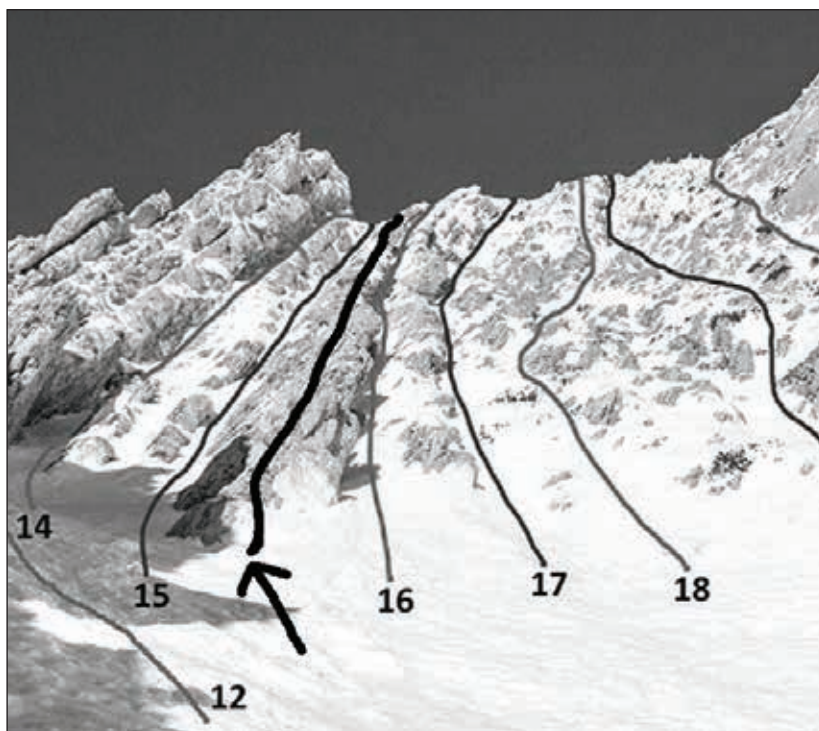
31. 8. 2014, Radovan Lapanja, Tone Črv in Tone Groblar

II–III, 150 m

Med *Levo smerjo* in *Še bolj levo smerjo* se dviga ozek, vpadljiv, monoliten raz, ki obeta lažje plezanje.

Opis: Ko prispemo v kotel pod steno, kjer se začnejo vse zimske smeri, izberemo izrazit ozek raz, ki poteka med drugim in tretjim žlebom z leve strani. Raz se konstantno položno dviga v dokaj trdni skali in nima nekih izrazitih značilnosti.

Sestop: Desno navzdol (vzhodno) po grebenu mimo škrbine, kjer je izstop *Vzhodne grape*, in kmalu za njo na primernem mestu desno navzdol v *Sestopno smer* in po poti dostopa v dolino.

vir: www.primorskestene.com

Vršac, SZ stena

TRENUTEK RESNICE

30. 8. 2014, Peter Bajec in Domen Košir (oba AO Železničar)

V/III-IV, 120 m, 2 uri

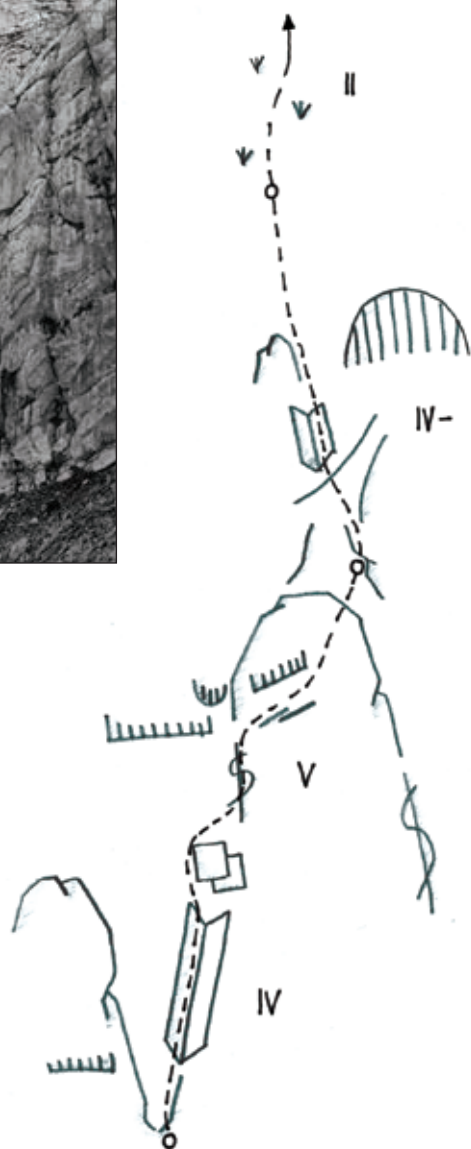
Smer vstopi v kotu pod veliko streho, desno od očitnega stebra, poraslega s travo. Na vstopu je ostal en klin. Prvi raztežaj je viden šele, ko stojimo na vstopu v smer. Skala je odlična, samo v najtežjem delu je nekoliko sumljiva.

Dostop: S parkirišča v Zadnjici po poti do zatrepa doline in desno po markirani stezi, ki pelje na sedlo Čez dol in naprej do Zasavske koč na Prehodavcih (2 uri in 15 min). Od tu sestopimo po desni pod vršni del stene (15 min).

Opis: Smer vstopi v kotu pod veliko streho, desno od očitnega stebra, poraslega s travo. Na vstopu je ostal en klin. Čez strm skalni prag in rahlo desno pod očitno zajedo. Po njej do gladke plošče pod gladko počjo. Nad njo se bohotijo strehe in previs. Nekaj korakov levo po ozki polički in čez ploščo, ki jo premagamo proti desni. Znajdemo se pod ključnim delom smeri – gladko počjo. Po počki navzgor (ne najboljše skala), dokler nas polička pod streho ne odpelje v desno, v lažji svet. Ko se svet odpre, še nekaj metrov navzgor na lepo travnato poličko (stojišče). Od tu rahlo levo po polici in desno v žleb, ki ga po nekaj korakih zapustimo po očitni zajedi/kaminu navzgor (žleb pelje naprej v desno do ogromne votline). Plezamo po strmi in razčlenjeni steni (odlična skala, polna prijemov). Manjši stolpič obplezamo po njegovi desni strani in napredujemo navzgor proti rušju (stojišče). Sledi še nekaj lahkega poplezavanja v odlični skali, ki jo krasi bujno trentarsko travje, do sončnih livad pod Zasavsko kočo.

Oprema: 8 različnih klinov, metulji in zatiči.

Sestop: Smer se zaključi na sončnih livadah, 5 min od planinske koč na Prehodavcih.

Matajurski vrh (nad vasjo Rut)

SKRITI ŽLEB

7. 9. 2014, Radovan Lapanja in Tone Črv (oba AO Cerkno)

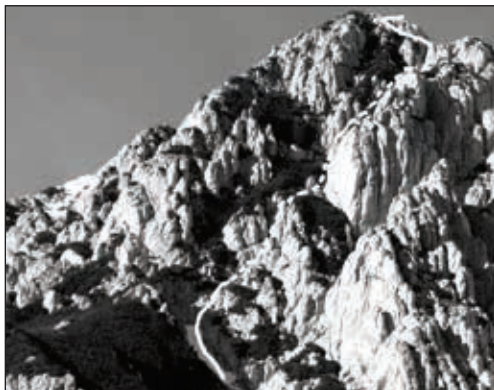
II–III, 100 m + 150 m dolžine vršnega grebena

Lažje plezanje, ki bo po mnenju prvih plezalcev mnogo bolj zanimivo pozimi. Žleb prekinjajo kratki skoki, krasi ga kompaktna skala, tu in tam naletimo tudi na šope trav in borove grmičke.

Dostop: Po cesti za vas Stražišče do mesta, kjer stoji izletniška tabla in je lep razgled na vas. Še nekoliko naprej nato zavijemo levo na strmo betonsko cesto, ki kasneje preide v makadam. Držimo se smeri za Sanek ali lovsko kočo. Po 8 km gozdne ceste dospemo na parkirišče pod lovsko kočo. Od tu levo preko ostankov velikega snežnega plazu v gozd, ob njegovem robu navzgor do prečne lovske steze in po njej levo pod vpadnico stene. Skozi kratko rušje vstopimo v zagruščeno grapo in po njej do prvega skoka, kjer je vstop v *Smer za Mirjam*. Do tu je 1 ura hoje. Prek skoka (–IV) naprej po grapi do najnižje točke vzhodne stene, ki se zajeda v borovje in grapo. Zavijemo levo ob steni in po dobrih 100 m smo na vstopu.

Opis: Žleb je povsem skrit in obrnjen na jug, zagledamo ga šele, ko smo pod njim. Zaplezamo navzgor preko prvega skoka (II+) ter dalje po žlebu. Težave so okrog druge težavnostne stopnje, tu pa tam srečamo kakšen šop trav in rušja. V drugem raztežaju nas tik pod varovališčem čaka najtežji skok (III). Še dobrih 15 m in smo na razu, ki nas levo pripelje na vršni greben. Po njem v lažjem plezanju še 150 m do najvišje točke Matajurskega vrha.

Sestop: Sprva navzdol po grebenu (smer SV) v smeri Črne prsti, v kotanji desno navzdol po livadah do roba rušja in borovja, kjer ulovimo lovsko stezo, ki pelje h koči na Sanek. Kočo stalno vidimo pod sabo. Od kočice po stezi do avta.

Goriški rob, SZ stran

AVANTURIST

7. 9. 2014, Andrej Likar in Jože Makuc

V-/III-IV, 300 m (8 R), 4 ure

Gre za najbolj desno smer v široki pregradi Goriškega roba. Dejansko poteka v predstenju glavne stene. Vseskozi sledi logičnim prehodom, po osmih raztežajih sta prva plezalca izplezala na grebenu desno, približno na polovici *Tumove smeri* v Velikem Špičju, ki je obenem tudi sestopna smer.

Dostop: Iz Trente (Na Logu) skozi Lepoč do lovske kočice v Trebiškem dolu. Od tam po mulatjeri in naprej po prehodih navzgor pod desni del stene Goriškega roba. Okrog tri ure.

Opis: Začnemo desno od poraščene glave, po žlebu malo v levo in potem nazaj proti razu (III/IV). Navzgor po grapi, čez skok (III), dalje v levo po prehodih (IV) in nazaj v grapo (II-III). Ponovno po prehodih v levo čez plošče, skozi žleb (V-), nazaj v grapo in skozi majhen kamin (IV). Še raztežaj in pol po grapi do roba stene (II-III+).

Sestop: Najprej navzdol po *Tumovi smeri* in grebenu v smeri Čistega vrha, Velike Tičarice ... S sedla po brezpotju navzdol proti Trebiščini, Lepoču in proti izhodišču.

Matajurski vrh (nad vasjo Rut), JV stran

NAKLJUČNA SMER

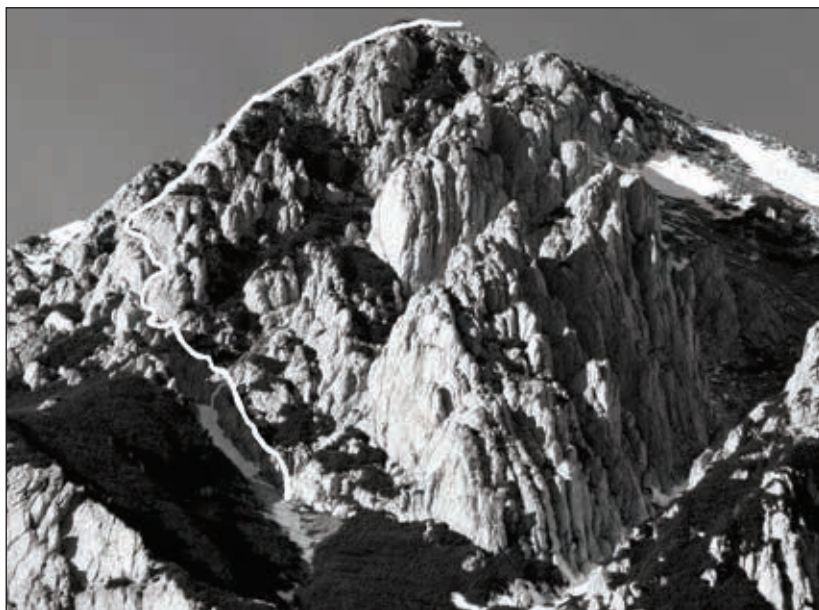
15. 9. 2014, Marko Leban

IV-/II-III 120 m , 30 minut

Dostop: S sedme serpentine (cesta iz Stržišča), kjer parkiramo (1320 m nmv), je do pod stene slabo uro.

Opis: Vstop je levo od vstopa na *Jugovzhodni raz.* Splezamo približno 5 m na polico, ki nas vodi proti levi, čez smer *Skriti žleb.* Naprej pod rušjem in rahlo navzgor do prečke v levo. Po polički do neizrazitega kamina in po njem navzgor. Pri poraščeni travnati rampi gremo proti levi. Na vrh rampe, naravnost navzgor in naprej po razbitem pečevju raza, ki pripelje na greben, nad izstop ostalih smeri.

Sestop: Sprva navzdol po grebenu (smer SV) v smeri Črne prsti, v kotanji desno navzdol po livadah do roba rušja in borovja, kjer ulovimo lovsko stezo, ki pelje h koči na Sanek. Kočo ves čas vidimo pod seboj. Od nje po stezi do avta. Z vrha je možen sestop pod steno tudi po eni od lažjih (zimskih) smeri.

Matajurski vrh, J stena

POZABLJENI RAZ

24. 9. 2014, Anton Črv in Radovan Lapanja

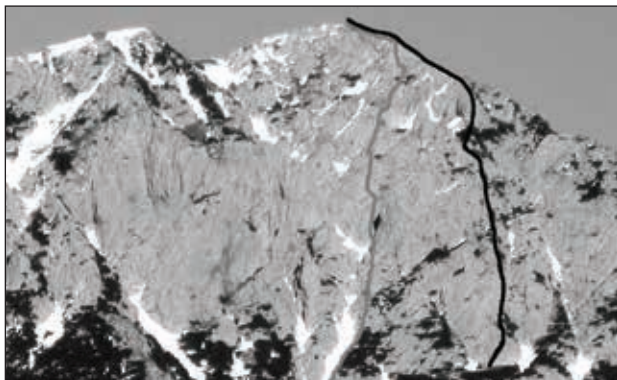
IV-/II-III, 110 m

Smer poteka v vršnem delu južne stene Matajurskega vrha, med *Stopničastim razom* na levi in *Vzhodno grapo* na desni. Celotne smeri, skupaj z eno od dveh pristopnih grap, je za približno 400 metrov.

Dostop: Skozi vas Rut in naprej po gozdni cesti do zapornice (P). Po makadamski cesti naprej do najvišje prečne ceste, tu desno in do konca le-te. Po stezi za Bizle, dalje nekoliko levo v *Vzhodno grapo*, malo višje iz nje levo v *Odcepljeno grapo* in po njej do pod vrhnje skalne stene.

Opis: Smer se začne z lepo, navpično trikotno steno, visoko dobrih 20 metrov. Sledi beli kompaktni skali in preide v raz, ki z višino izgubi ostrino in naklonino. Konča se na vršnem grebenu, kjer nadaljuje skupaj s *Stebričastim razom* in *Smerjo za Mirjam*, ki pripeljeta na sam vrh Matajurskega vrha.

Sestop: Z vrha najprej po brezpotju proti SV, v smeri Črne prsti. Nižje, na območju sedla, naletimo na planinsko pot Črna prst-Rodica. S sedla desno, južno navzdol po travah vse do borovcev. Tu ulovimo lovsko stezo, ki pelje prečno proti Saneku. Ko se steza priključi vodoravni lovski stezi, zavijemo desno po njej. Pripelje nas na Bizle, od koder sestopimo na izhodišče.

Pozabljeni raz je označen s črno črto.

Novi vrh (nad vasjo Rut), Z stran

NEDELJSKI IZLET

28. 9. 2014, Jože Makuc

III/II, 100 m, 1 ura

Dostop: S parkirišča visoko nad Rutom (okrog 1035 m nmv) sledimo planinski poti, ki kmalu zapusti makadamsko gozdno cesto in se usmeri proti Rodici. Po njej gremo do izrazitega stičišča grap (Runža), ki se spuščajo z strmin Rodice in Novega vrha. Tu izberemo grapo, ki se usmeri desno navzgor proti predvrhu Novega vrha. Med lažjim plezanjem po grapi dosežemo vznožje zahodne stene zahodnega predvrha Novega vrha.

Opis: Smer poteka po izraziti, kompaktni rampi v levem delu omenjene stene. Konča se v strmem pobočju pod prečno planinsko potjo.

Sestop: Z roba stene po travah do vrha grebena vse do stika s prečno planinsko potjo (Rodica–Črna prst). Lahko po poti preko Rodice na izhodišče nad Rutom (vsaj dve uri hoje).

vir: www.aocerkno.com

Novi vrh (nad vasjo Rut), Z stena

ŠE JE ČAS

3. 10. 2014, Toni Groblar, Dušan Obid in Marko Makuc

IV/II–III, 150 m, 2 uri

Dostop: S parkirišča visoko nad Rutom (okrog 1035 m nmv) sledimo planinski poti, ki kmalu zapusti makadamsko gozdno cesto in se usmeri proti Rodici. Po njej gremo do prvega močnega levega ovinka, od tu pa nadaljujemo naravnost skozi rušje v izrazito grapo. Sledi vzpenjanje po grapi, ki jo prekinjajo krajši skalni skoki (I–II). Po njej dosežemo vznožje zahodne stene Novega vrha (s parkirišča 1,5 do 2 uri).

Opis: Ko po grapi pridemo pod zahodno steno Novega vrha, nadaljujemo naravnost navzgor po ploščati steni (k) 30 m (III–IV). Plošče preidejo v raz, ki mu sledimo 1,5 raztežaja (II–III). Zadnji raztežaj poteka po kompaktni ploščati steni (IV, III), ki nas pripelje na vrh Novega vrha. V smeri so ostali 3 klini (v vsakem raztežaju po eden).

Priporočljiva oprema: Običajna alpinistična oprema, zelo uporabni so metulji manjših velikosti.

Sestop: Lahko po *Sestopni smeri* v vzhodni steni Novega vrha ali pa po planinski poti preko Rodice na izhodišče (v vsakem primeru več kot ena ura hoje ali lažjega plezanja).

vir: www.aocerkno.com

Novi vrh (nad vasjo Rut), V stena

OČKA OREL

31. 10. 2014, Radovan Lapanja in Marko Leban (oba AO Cerkno)

V/III-IV, 150 m

Dostop: Kot za ostale smeri v tem delu stene.

Opis: Vstopimo v kotanji, kot za ostale smeri v tem delu stene; čez lažji svet (III) do nove kotanje. Tu zavijemo 3 metre levo v izrazito zajebo in po njeni desni strani plezamo dobrih 30 metrov, višje zavijemo nekoliko desno v izrazite kompaktne plošče z značilnimi žlebovi. Po njih (k) naravnost navzgor (IV) do pomožne vrvice in desno na varovališče (naredimo ga na mostičku s pomočjo trakov). Nato preko gladkih plošč (IV) na levo v izrazit ozek žleb (k), po njem 15 metrov (k) v širši žleb, ki je nekoliko poraščen. Naprej v smeri borovca, ki je na vrhu plošč. Mimo njega do ključnega mesta, previsa. Po ozki laštici levo, nato naravnost navzgor čez previs in kmalu spet levo prek krušljivega mesta na varovališče na vrhu stebra, po katerem poteka *Smer borovcev*. Od tu levo in po najlažji liniji na vrh stene.

Sestop: Desno navzdol po grebenu do točke, kjer lahko vstopimo v Sestopno grapo in naprej v dolino po poti dostopa.

Smer Očka orel je označena z belo črto.

Novi vrh (nad vasjo Rut), Z stena

SMER ČAROVNIC

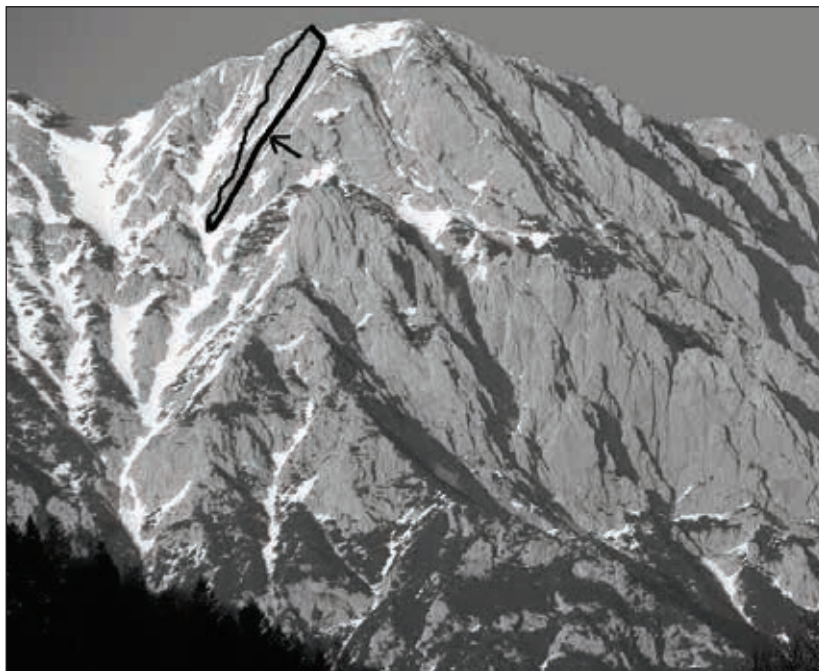
31. 10. 2014, Radovan Lapanja in Marko Leban (oba AO Cerkno)

III/II, 100 m

Dostop: Po poti za Rodico. Na drugem ovinku, ko pot zavije nazaj na levo (lepo zgrajen podporni zid), zavijemo desno skozi gozd in rušje v grapo (grapa nad grantovskim gozdom). Po njej pod steno (vsaj 300 m višinske razlike). Zelo lepo plezanje prek zglajenih skokov, ponekod ocena III ali celo več.

Opis: Vstop v smer je na najnižji točki stene, kjer se značilni žlebovi zberejo skupaj. Dobrih pet metrov desno od vstopa v smer *Še je čas* (k) zaplezamo v strm kamin, ki se po 15 metrih razširi v žleb. Po njem 30 metrov, višje se žleb zoži v nekakšen kamin-žleb, ki mu sledimo mimo borovca do mesta za stojišče. Od tu levo na raz in po njem proti vrhu.

Sestop: Najbolje po poti na Rodico in nazaj v dolino (okrog 2 h).

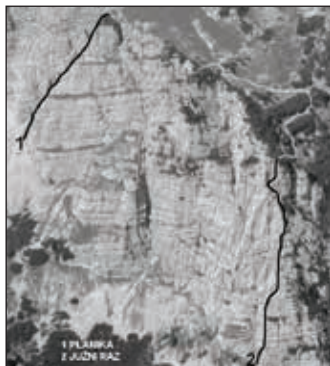

Stenar, JZ stena

PLANIKA

14. 10. 2014, Marko Turk in Silvo Kragelj

III+/II-III, 220 m

Stenar, JZ stena

JUŽNI RAZ

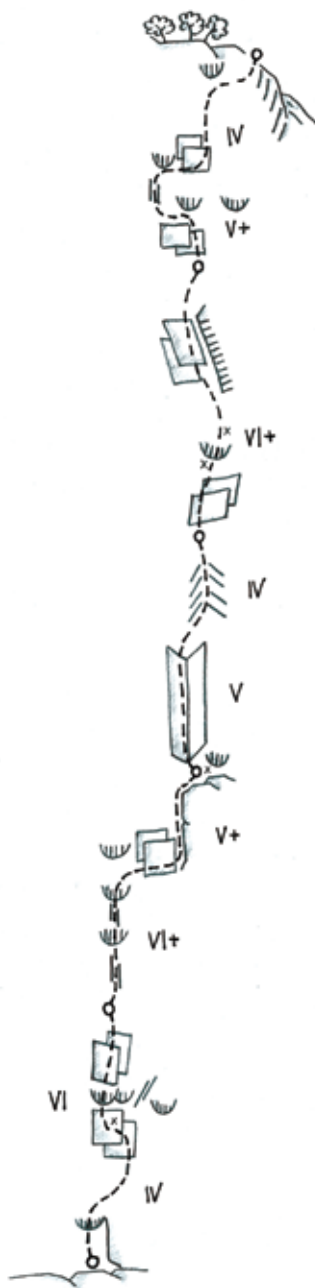
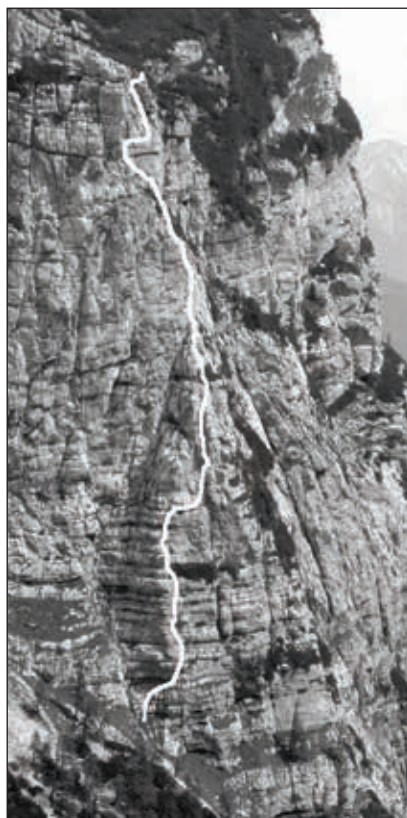
30. 10. 2014, Marko Turk in Silvo Kragelj

VI+/IV-V, 230 m, 5 ur

Dostop: Kot za *Prletovo smer*; vstop je na travnati polički pet metrov desno od vstopa *Prletove*.

Opis: S travnate poličke 5 metrov navzgor in proti desni do raza, navzgor po poči (IV) do strme plošče, ki jo preplezamo po levi (VI, klin). Po levi strani strehice po počeh do poličke in na desni po plitvi poči (VI-) navzgor do stojišča na rušnati terasi (50 m). Navzgor v široko poč (V+) in z leve čez previsen kaminček (VI+) in čez naslednji previsen kaminček (V+), nato prečimo desno 8 metrov po polički in po gladki široki poči navzgor (V+) do stojišča na polički pod veliko zajedo (45 m, klin). Po zajedi (IV-V) do vrha, rahlo desno in navzgor do rušnate terase. Z vrha terase po strmih plateh (IV) in proti desni do vrha stebrička (50 m). Po poči, ki postaja vedno bolj strma in gladka (klin), po desni mimo previsa (VI) in po plitvih gladkih počeh (VI+, klin) navzgor do rušja in levo do zajede s počjo. Po njej (V+) do vrha in mimo macesna do poličke na razu (50 m). Nekaj metrov navzgor čez strmo stopnjo (V+) do luske in 10 metrov proti levi nad rušjem do strme poči (V+), po kateri nadaljujemo nekaj metrov navzgor. Ob prvi možnosti desno na poličko ter po njej proti desni navzgor do dvojne poči (IV), po njej nekaj metrov navzgor in desno po ozki polički do roba stene (50 m).

Sestop: Skozi rušje proti desni in rahlo navzdol do travnatega dela, nato po travnatih prehodih med rušjem okoli sto metrov navzgor do macesna na robu stene (izstop smeri *Centralni kamin*, spust po vrvi). Druga možnost je še 20 metrov navzgor do izstopa smeri *Metro* in po njej sestop do vznožja (25 minut).

JULIJSKE ALPE

Pomembnejše ponovitve

Zadnja Ponca

RAUŠL

9. 3. 2014, Tine Marenče in Matic Klanjšek

Prva ponovitev smeri.

Rombon

OMOTCA

13. 3. 2014, Tine Cuder, Ivan Rejc in Matej Novak

V/5, M6, 900 m, 9 ur

Prva ponovitev smeri.

Jerebica

SMER PONOČNJAKOV

17. 5. 2014, Ivan Rejc in Rok Kurinčič

VI/IV, 300 m

Prva ponovitev smeri.

Triglav

SPOMINSKA SMER TINETA MIHELIČA

19. 7. 2014, Petra Hadalin in Marko Leban

VI/II-IV, 250 m, 3 ure

Prva ponovitev smeri.

Bavški Grintavec, SV greben

POMOTA

20. 7. 2014, Jože Makuc, Marko Makuc in Boske

IV/III, 120 m

Prva ponovitev smeri.

Debela Peč

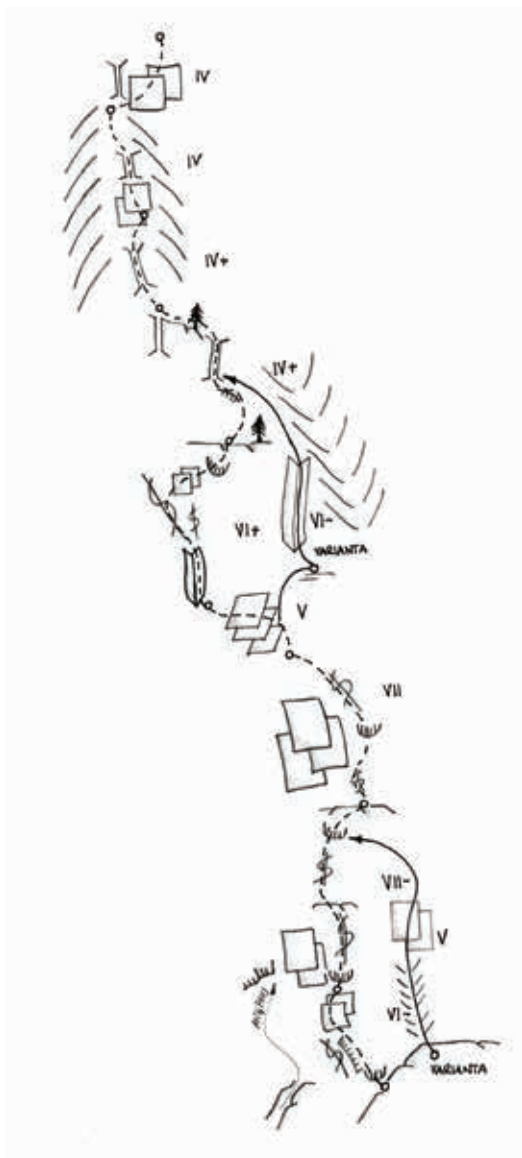
NČ NE OBLUBM

julij 2014, Matic Košir

in Domen Petrovčič

VII/VI+, VII-, 450 m

Prva ponovitev smeri s
prvenstveno varianto.

Triglav, S stena

ŠTAJERSKI STEBER

27. in 28. 9. 2014, Matej Balažic in Aljaž Cerar

Prva ponovitev smeri (Matej prosto).

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Prvenstveni vzponi

Podraška Tura

ABRAHAMOVA SMER

2. 1. 2014, Marko Leban in Elvis Pavšič

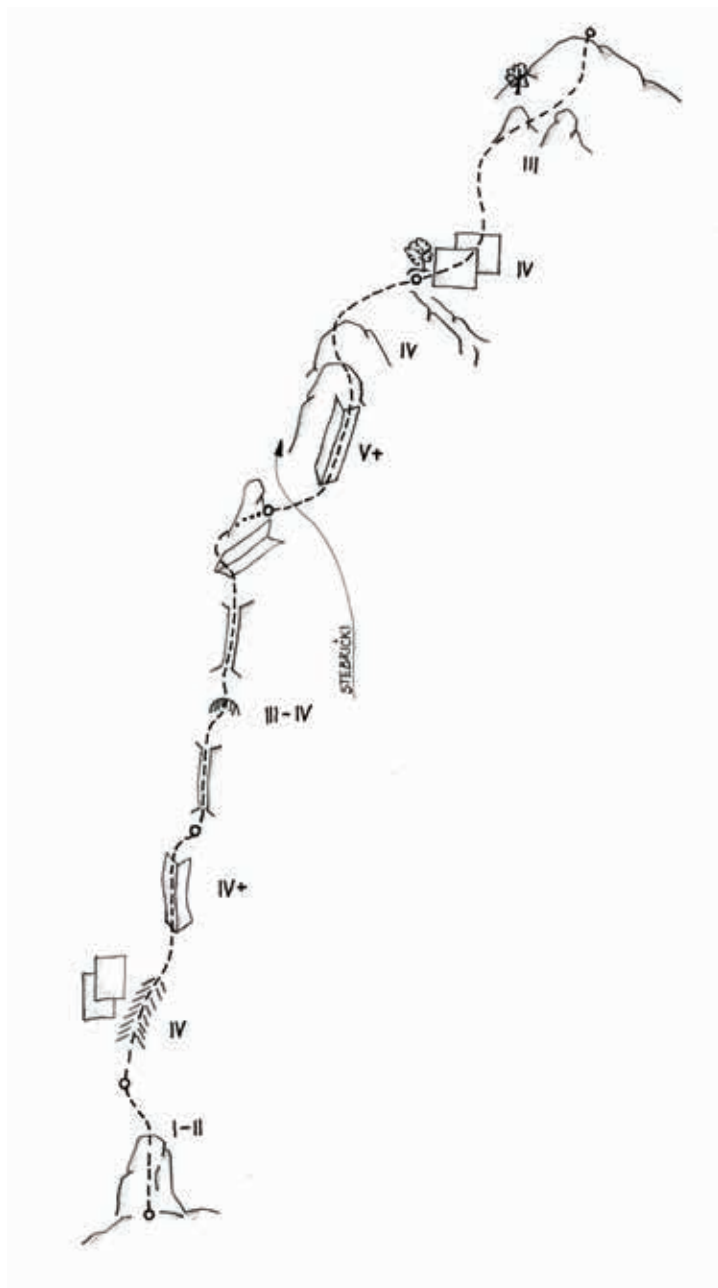
V+/IV, 100 m

Dostop: Parkiramo pri kampu Tura. Po poti proti Nanosu, mimo cerkve sv. Nikolaja do Velike drče, kjer se pod meliščem usmerimo navzgor (steza).

Opis: Plezati začnemo levo (cca 10 m) od *Stebričkov* čez manjši *stebriček/balvan* in naprej do vznožja *stebra* pod *Božjimi tablami*, kjer na drevesu uredimo varovališče. Naravnost navzgor po razu *stebra* do krajše *zajede* z manjšim drevesom. Mimo *drevesca* in desno po *polički* do *kamina*. Varovališče na *drevesu*. Po *kaminu* do *votline* (okno na drugo stran *Božjih tabel*) in naprej po *desni* do *zajede* mimo manjšega *roglja* in pod *večjim* v levo na *raz*. Nekaj korakov v *desno*, prečkamo *Stebričke* pod *lepo zajedo*, ki je tudi *najtežji del* (cca 10 m). Na *desni strani* *gladke zajede* je *lуска*, ki bi sicer *olajšala delo*, ampak *doni preveč votlo*, tako da je *prva plezalca nista obremenjevala*. *Klin*. Na *vrh zajede* še čez *manjši stebriček* in *desno* do *dreves* na *vrh večje rampe* (*grede*), kjer uredimo *varovališče*. Nekaj korakov po *rampi dol* in čez *plošče* *desno navzgor* (*klin*) do *rampe*. Po *njej* (*klin*) *levo navzgor*, *pred robom* *desno čez previs* (V, *klin*) in naprej po *ploščah* in po *sredini* (*nadležnega*) *vršnega lišajastega trikotnega stebrička* na *vrh*.

Sestop: Na *vrhu* *desno* po *melišču* do *poti*, po kateri smo prišli (*kamp Tura*).

Kofce gora, S stena

BANČOPUSIS

7. 3. 2014, Miha Zupan in Sebastjan Potočnik

IV/III+, WI4, 90°/50°–80°, 600 metrov, 3 ure

Smer poteka desno od »Z« *grape* in levo od smeri *Na svoji zemlji*. Lepa plezarija z lepimi odstavki. Sestop preko Toplarja po *Tihotapski grapi* do Hajnžgrabna.

Veliki vrh (Košuta, Karavanke)

KOFTARSKA SMER

marec 2014, Luka Plut

III/3+, 400 m

Smer poteka med smerema *BeAn* in *Preblisk*.

Kladivo, S stena

JANKOTOVA SMER

12. 3. 2014, Miha Zupan in Iztok Tomazin

IV, W15, AI 3+, 90°/40°–60°, 1000 m, 6 ur

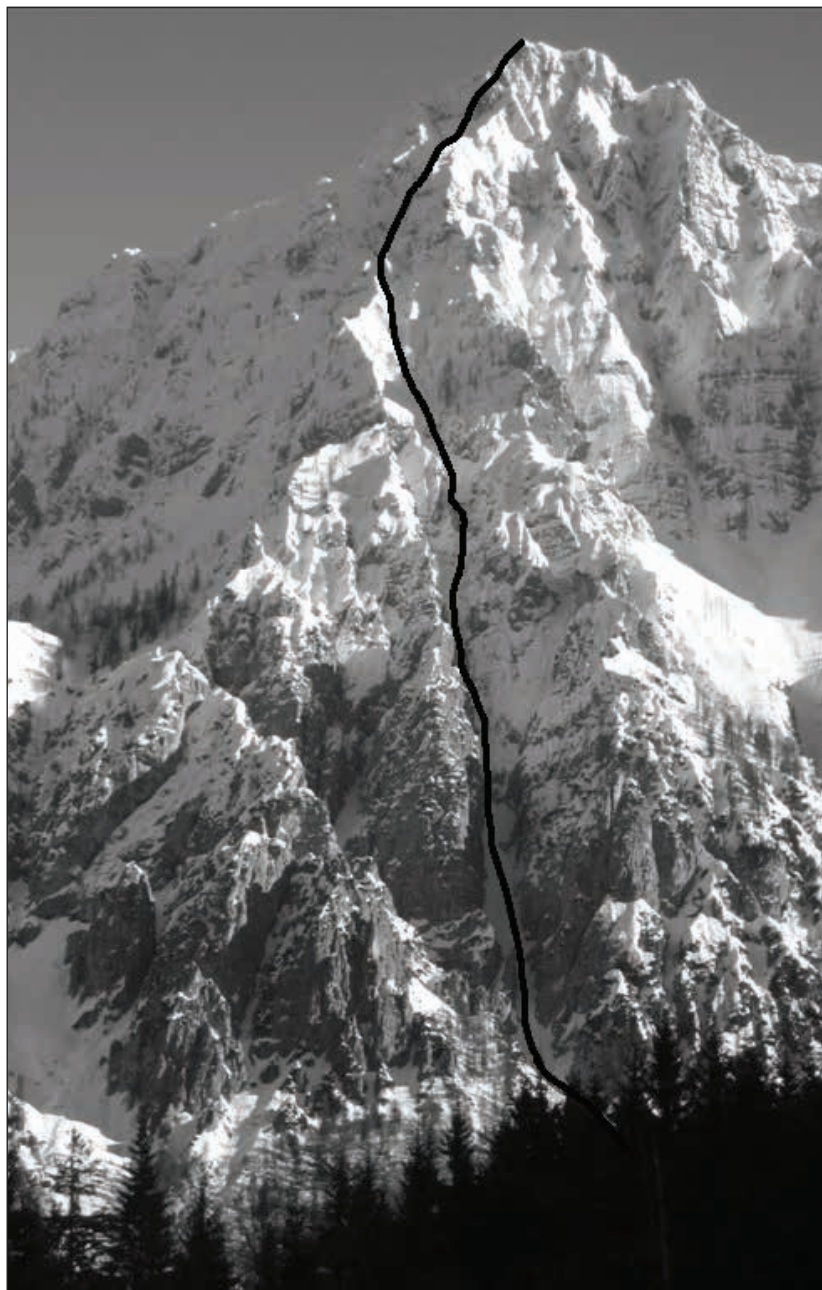
Smer je posvečena Janku Megliču, ki se je leta 2012 smrtno ponesrečil v *Kramarjevi smeri* v Storžiču. Gre za najvišjo smer v Karavankah. Skupaj s sestopom predstavlja pravo karavanško »grande tour«.

Dostop: Po cesti od Hajnževe kmetije proti steni in od razcepa planinske poti naravnost navzgor po plazovini v globoko grapo.

Opis: Smer vstopi v najnižji točki severne stene Kladiva. Po plazu naravnost navzgor v globoko grapo. Grapo prekinja par krajših skokov. Višje plezamo po desnem kraku, ki ga prekinja strm skok. Ob optimalnih razmerah plezamo po naplazenem snegu in preko previsa po ledeni sveči (v primeru, da je snega malo in ni sveče, se tam čez najbrž ni mogoče priti, saj je skok krušljiv in previsen). Nad skokom sledi še en krajši skok, ki ga preplezamo po levi in nadaljujemo po široki grapi do skoka na desnem boku. Nad skokom sledimo rebbru na široki in poraščeni rampi (nekaj macesnov) do stolpa na levem razu. Na vrh stolpa in prečimo v sosednjo grapo na levi. Iz dna grape naravnost v strm skok, mimo zagozdenega balvana po levi (led) in po lažji grapi naravnost navzgor do zatrepa. Nad zatrepom direktno navzgor preko strmega skoka (led) v sistem žlebov na levem boku značilnega zoba v steni. Nad zobom preko skokov in naravnost navzgor direktno na vrh Velikega Kladiva.

Priporočljiva oprema: 8 klinov, 8 kompletov, metulji različnih velikosti (0.75–2), 60-metrška dvojna vrv. Smer ni opremljena.

Sestop: Kot pri ostalih smereh v Kladivu, noben sestop ni ravno enostaven in je ponavadi nevarnejši od samega vzpona.

Kladivo, SV stena

SAPA

4. 4. 2014, Iztok Tomazin

III, 3, 40°–80°, UIAA 3+, 400 m

Iztok je v levem delu S stene Kladiva preplezal novo snežno-ledno smer s krajšimi skalnimi odstavki. V zgornjem delu se je provizorično varoval zaradi grozečih opasti in strmega, nestabilnega snega. Sestopil je po V grebenu Kladiva in po Grapi v Škrbino na avstrijsko stran.

Veliki vrh (Košuta, Karavanke), S stena

ZOB

11. 4. 2013, Miha Zupan

III, 3, M, 85° / 50°–70°, 120 m, 1 ura

Vstop v smer 40 m desno od zavarovane planinske poti. Preko previnske zapore v ozek žleb. Po žlebu do strmega skoka, ki ga preplezamo po levi; nadaljujemo po žlebu preko krajših skokov in izstopimo na levem boku izrazitega skalnega stolpa – zoba v steni.

Veliki vrh (Karavanke), SV stena

PREČENJE SV STENE

31. 8. 2014, Miha Zupan

III+/II-III, 600 m

Veliki vrh (Karavanke), SZ stena

PREČENJE SZ STENE

31. 8. 2014, Miha Zupan

IV-/II-III, 800 m

Prva ponovitev smeri.

Miha je po *Prontarski smeri* priplezal na vrh, potem pa po *V grebenu* sestopil do *Avstrijske grape*. V grapi ga je presenetil vsaj 15 m previsni skok, ki ga pozimi ni (je pod snegom). Našel je alternativo in po polici prečil celotno SV steno Velikega vrha (prvenstveno) do stika s planinsko potjo. S prečenjem je nadaljeval po SZ delu stene (prva ponovitev prečenja). Zaključil je pri *Novoletni smeri* ter sestopil po prehodih do melišča pod *Dolinarjevo*.

Tegoška gora (Košuta), S stena
KOLENO

24. 9. 2014, Iztok Tomazin
IV/III, 410 m, 2 uri

Smer poteka desno od zimske smeri *Trma*. Zanje so značilni zanimivi prehodi v (za Karavanke) dokaj dobri skali. Gre za eno lepših smeri v tem delu Košute.

Veliki vrh (Košuta)

LOJTRA

27. 9. 2014, Miha Zupan
IV-/II-III, 350 m, 1 ura in 30 minut

Smer poteka po sistemu zajed v stebru, vrinjenim med *Avstrijsko grapo* in *Tihotapsko*. Bolj kot ne lepa plezarija po izpranih karavanških grabnih z nekaj skoki (nekateri so lepi, drugi obupni). Najtežji del predstavlja poševen kamin in mah na skalah, tam je ostal en klin.

Podraška tura, Velika drča

OKTOBRSKA SMER

26. 10. 2014, Radovan Lapanja in
Simon Markočič

V-/IV, 120 m

Stena, kjer poteka smer, daje vtis razbitosti, vendar je vtis zavajajoč. Prevladuje solidna skala, linija smeri je v glavnem navpična. Poteka po sredini stene, v vpadnici izstopa. Na vstopu je ostal klin.

Oktobrska smer - črna
Presenečenje - bela

Podraška Tura

PRESENEČENJE

22. 11. 2014, Rado Lapanja, Matej Jeram in Marko Leban

IV/II-III, 100 m, 1 ura

Dostop: Kot za Gornji raz. Po melišču, na primernem mestu zavijemo v grapo na desni strani raza. Orientacijska točka je vpadnica zelenega grmovja nad polovico stene. Smer je, kot večina smeri v tem delu, poraščena s kar nekaj grmovja in trave.

Opis: Vstopimo na najnižji točki raza in sledimo lepi rampi do grmičevja. Nato rahlo proti levi po razu do razvejanega hrasta, kjer uredimo sidrišče. Naprej po travnati gredini proti Gornjemu razu in po desni strani po lahkih prehodih do vrha.

Sestop: Nekaj metrov naprej, desno v grapo in po njej do vstopa ter po melišču v dolino. Lahko gremo tudi na vrh in po robu desno do velike drče ter po njej v dolino.

SLOVENIJA - DRUGA OBMOČJA

Pomembnejše ponovitve

Begunjska Vrtača

KOŽELJEVA SMER

1. 3. 2014, Matevž Mrak in Domen Petrovčič

M7, 90°

Prva zimska prosta ponovitev smeri.

Vrh Stene (Kladivo, Karavanke)

OH TA TRIDESETA

29. 3. 2014, Miha Zupan in Miha Zupin

IV, 3+, WI4+, 85°/50°-60°, 550 m, 3 ure in 30 minut

Prva ponovitev v zimskih razmerah.

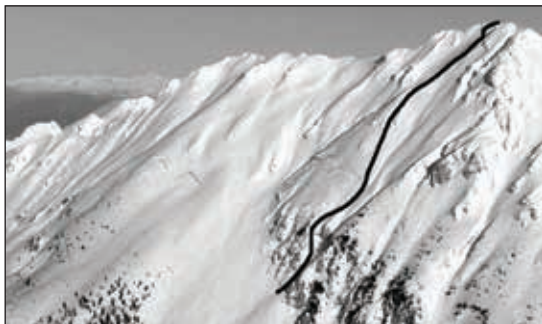
ALPINISTIČNO SMUČANJE

Prvenstveni vzponi

Vrtača, J vesine, **ČEZ BRUNK**, 26. 2. 2014, Marijanca Cuderman,
Marko Kern in Jaka Ortar, T+ (IV-), 40°, prehod 45°, 400 m, izpostavljeno

foto: Bor Šumrada
vris: Marko Kern

Mali Draški vrh, JV vesine, **LEVE VESINE**, 7. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar, Z (IV+), 45°, 220 m, izpostavljeno

Leve vesine (leva)
Normalka (desna)
foto in vris:
Marko Kern

Matajurski vrh, južne vesine, **VARIANTA SONČNE SMERI**, 9. 3. 2014,
Luka Ambrožič, V-, 50°/45°, 350 m; v vzponu 1. ponovitev Sončne
smeri 60°/30° do 50°, 350 m

foto: Jaka Ortar
vris: Luka Ambrožič

Špik nad Tratico (Cime Gambon, 2405 m), JZ vesine, **JUGOZAHODNA DIRETISIMA**, 9. 3. 2014, Marijanca Cuderman, Marko Kern in Jaka Ortar, I- (V+), 50°-45°, 500 m

foto in vris:
Marko Kern

Veliko špičje, JV vesine, **V OKVIRU ZAVAROVANE POTI**, 11. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar, Z- (IV), 40°-45°, 250 m, izpostavljeno

Veliko špičje, JV vesine, **JUGOZAHODNA POŠEVNICA**, 11. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar, Z+ (V-), 50°/45°, 220 m, izpostavljeno

Jugozahodna poševnica (leva) in V okviru zavarovane poti (desna)
foto: Jaka Ortar, vris: Marko Kern

Batognica, J vesine, **JUGOZAHODNA**, 14. 3. 2014, Luka Ambrožič,
 $55^{\circ}/45^{\circ}$ – 50° , 200 m, izpostavljeno

foto in vris:
 Luka Ambrožič

Vrh Krnega dola, **JUGOZAHODNE VESINE**, 15. 3. 2014, Marko Kern in
 Jaka Ortar, Z+ (V), $50^{\circ}/45^{\circ}$, 500 m

Jugozahodne vesine (leva) in normalka (Z-, $45^{\circ}/40^{\circ}$, 500 m, zgoraj
 izpostavljeno; desna); foto in vris: Marko Kern

Špik nad Nosom, J vesine, **LUCOVA DIRETISIMA**, 21. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar, I- (V+), 50°/45°, 450 m, izpostavljeno

foto in vris:
Marko Kern

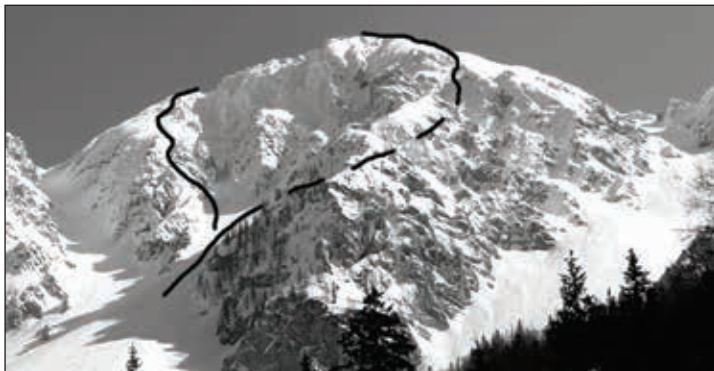
Begunjska Vrtača, S ostenje (greben Mrhovneka), **LENUHOVE VESINE**, 28. 3. 2014, Marko Kern, I+ (VI), prehod 60°, 50°-55°, 400 m (300 m)

foto: Rok Eržen
vris: Marko Kern

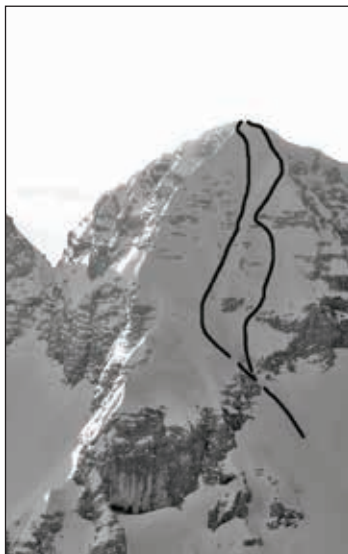
Stol, **SEVERNE VESINE**, 14. 3. 2014, Marko Kern, I- (V+), 50°/40°, 320 m
(spodaj 100 m 50°), izpostavljeno

Stol, **OB SEVEROZAHODNEM GREBENU**, 29. 3. 2014, Marijanca Cuderman, Marko Kern in Jaka Ortar, Z- (IV+), 45°, dve mesti 50°, 250 m (150 m)

Severne vesine (levo) in Ob severozahodnem grebenu (desno)
foto in vris: Marko Kern

Hudi vršič, 2343 m, S stena
SEVEROZAHODNE VESINE
30. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar
I- (V+), 50°, 250 m (150 m)

Leva je večkrat smučana Grapa
v severnem grebenu (Z, 45°, 250 m),
desna pa Severozahodne vesine.
foto in vris: Marko Kern

Kokrska Kočna, S ostenje
ELAN

3. 4. 2014, Davorin Karničar
VI+, 60°/50°–55°, 300 m

foto in vris: Davorin Karničar

Tosc, Z vesine, **Z VRHA NA BOHINJSKA VRATCA**, 10. 4. 2014, Marko
Kern in Jaka Ortar, Z+ (V), 50°/45°, 300 m

Tosc, Z vesine, **S PREDVRHA NA VODNIKOV DOM**, 10. 4. 2014, Marko
Kern in Jaka Ortar, Z- (IV), 40°–45°, 400 m, izpostavljeno

Z vrha na Bohinjska vratca (leva) in S predvrha na Vodnikov dom
(desna); foto: Rok Medja, vris: Jaka Ortar

Tegoška gora, S stena, **REP**, 11. 4. 2014, Iztok Tomazin
V, S6, S5/S4, 430 m

Iztok je najprej preplezal (III, 2, 40°–55°, odsek 60°–80°, 430 m) novo smer, nato pa jo tudi presmučal (V, dvakrat S6, ostalo S5/S4).

Spust v zgornjem delu poteka med Jeklenko in Trmo, spodaj pa po ozkem žlebu levo od stene, kjer smo plezali navzgor. Najtežji mesti sta začetek (prehod čez opast) in vstop v spodnji žleb (60°–80°, širina manj kot 2 metra).

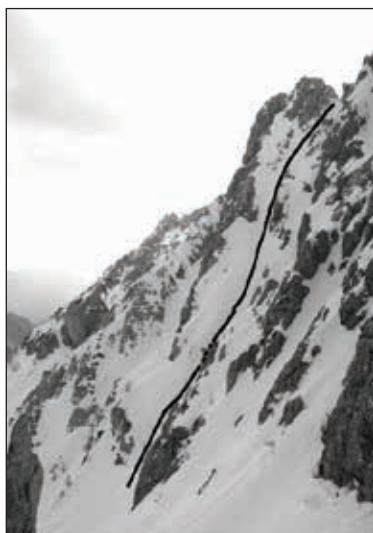
greben med Tolsto Košuto in
Košutnikovim turnom, S stena

DAMOKLEJEV ŽLEB

14. 4. 2013, Iztok Tomazin

IV+, odsek S6, ostalo S5/S4, 250 m

Nad spodnjim delom žleba visi ogromna (vsaj 40 m) odpočena skalna luska, na vrhu žleba pa sta bili dve veliki, grdo nalomljeni opasti – zato ime Damoklejev žleb.

Podrta gora
SEVEROVZHODNI RAZ
 15. 4. 2014, Marko Kern
 in Jaka Ortar
 I- (V), 50°, 150 m,
 izpostavljeno

foto in vris: Marko Kern

Razor, izpod sedla Planja v Mlinarico
ANDREJEVA
 28. 4. 2014, Boris Zupanc
 V+, 600 m

vir: www.primorskestene.com

Razor, SZ ostenje v Mlinarico, **ŽABJI SKOK**, 6. 5. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar, I (VI-), 50°, 400 m (250 m)

Žabji krak (črna) in Žabji skok (bela)
foto: Jaka Ortar, vris: Marko Kern

Vrh Labrje, S stena
SESTOPNA SMER
maj 2014, AK Vertikala

Riofreddo (Mrzla voda), Vetta Bella (Lepa glava)

LEPA RAMPA V LEPI GLAVI

22. 5. 2014, Boris Zupanc in Klemen Malovrh

V-, zgoraj S5; 350 m

Dostop: (S kolesom) po dolini Mrzle vode (Riofreddo) do planine, naprej po cesti, ki pelje proti sedlu Prašnik (Sella Prasnig). S ceste zavijemo na snežišče pod steno in po ozebniku (približno 40°) do vznožja stene.

Opis: Izrazita rampa v severni steni Lepe glave nad dolino Mrzle vode (Riofreddo). Vstop v smer na 1500 m nmv, vrh smeri na 1850 m nmv. Naklonina spodaj doseže do 45°, v zgornjem delu nad 50°.

Razmere ob prvem smučanju: Vzpon po smeri z derezami in cepinom. Sneg je bil pomladansko predelan, zaradi sonca rahlo omehčan, a ne gnil. Snega za spust je bilo še dovolj, le v spodnjem delu je motilo nasuto kamenje. Z dvema krajšima prekinitvama je bilo mogoče prismočati do 1100 m nmv.

ALPINISTIČNO SMUČANJE

Pomembnejše ponovitve

Mali Draški vrh

JUGOZAHODNI RAZ/JUŽNA GRAPA (VARIANTA)

Z+ (V-), 45+°/45°, 320 m,
zgoraj izpostavljeno in ozko
7. 3. 2014, Marko Kern in Jaka Ortar
Prva ponovitev raza,
spodaj prvenstvena varianta.

Zgornji skupni del je Jugozahodni raz
(Marčič in Hladnik 2009), spodnja leva
Južna grapa (prv. Iztok Tomazin),
desna pa nova varianta.

foto in vris: Marko Kern

Mali Kanin (2571 m), v Rezijo (IT)

JUGOZAHODNI OBRONEK (sperone WSW)

Z (V-), zgoraj 400 m 45°-, mesto 50°, nižje 40°, 1000 m
17. 3. 2014, Marijanca Cuderman, Marko Kern in Jaka Ortar
Redka ponovitev, prvi slovenski spust.

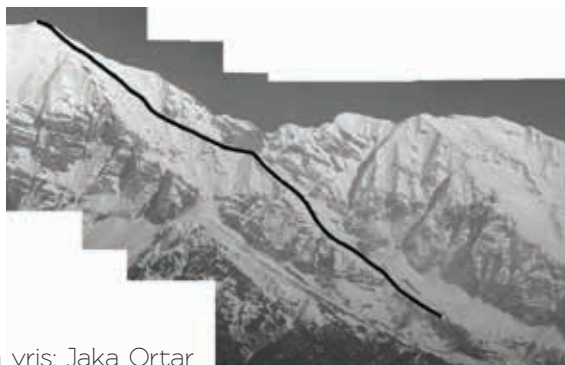

foto in vris: Jaka Ortar

Prestreljenik

SV STENA

I+ (VI-), 50°, 350 m

6. 4. 2014, Grega Brvar, Samo Kociper

Druga ponovitev.

7. 4. 2014, Marko Kern, Jaka Ortar

Tretja ponovitev.

foto in vris: Marko Kern

Dolgi hrbet

Z MLINARSKEGA SEDLA NA ZG. RAVNI

VI-, 450 m

30. 4. 2014, Davorin Karničar

Redka ponovitev.

Velika Martuljška Ponca, S ostenje

SNOWWHITE

I (V+), 55–50°, 200 m (150 m), ozko

23. 5. 2014, Marijanca Cuderman in Marko Kern

Prvi neprekinjen spust z vrha, prva ponovitev z grebena.

foto in vris: Jaka Ortar

FRANCIJA

dolina Freissinieres

SOUS L'OEIL DES CHOUCAS

januar 2014, Dejan Koren in Anej Kodele

WI7, M9, 300 m, 8 ur

Druga prosta ponovitev smeri.

Grandes Jorasses

ROLLING STONES

12. - 15. 3. 2014, Luka Lindič in Luka Krajnc

M8, 6a, 1100 m

Prva prosta ponovitev smeri, NP.

Tabor za perspektivne alpiniste KA PZS – Chamonix

Udeleženci: Matej Balažič (AO TAM), Klemen Gerbec (AO Kranj), Uroš Grilj (AO Ljubljana-Matica), Miha Hauptman (AO Škofja Loka), Domen Košir (AO Železničar), Marjan Kozole (AK Vertikala), Blaž Kramer (Akademski AO), Marko Mavhar (AO Grmada Celje), Matevž Mrak (AO Radovljica), Matej Mučič (AO Kamnik), Domen Petrovčič (Akademski AO), Boštjan Tomplak (AO Železničar) ter Luka Stražar (Akademski AO, vodja) in Peter Bajec (AO Železničar, pomočnik vodje)

Trajanje: od 17. do 24. oktobra 2014

Tabor je bil namenjen plezanju zimskih (lednih in kombiniranih) smeri ter spoznavanju gora nad Chamonixem. V tednu dni so udeleženci dobili dober vpogled v logistiko vzponov in dimenzije montblanških gora.

Opravljeni vzponi:

Aiguille du Midi, Eugster direct (IV, 5, 1000 m), Hauptman in Gerbec;

Rognon du Plan, Le Fil a plomb (III, 4+, 700 m), Bajec, Tomplak, Kozole in Košir;

Aiguille du Midi, Cosmique greben (II, AD, 4a), Bajec, Košir, Hauptman in Gerbec;

Mont Blanc du Tacul, Modica-Noury (III, 5+, 500 m), Hauptman in Gerbec;

Grandes Jorasses, Bonatti-Vaucher (VI, M5+, 85°-90°, AI), Kramer in Petrovčič – poskus;

Grandes Jorasses, Britanska smer (Colton-Macintyre) (VI, 6, 1200 m), Mavhar in Grilj;

Aiguille des Pelerins, Rebufat-Terray (IV, M5+, 500 m), Bajec in Košir – poskus;

Grandes Jorasses, Desmaison-Gousseault (VI, M6, 85°, AI, 1100 m), Mučič in Stražar;

Prečenje Chamoniških igel (TD-, 6a, M), Balažic in Mrak;

Mont Blanc du Tacul, Hidden couloir (III, 4, 4c, 600 m), Bajec in Košir;

Mont Blanc du Tacul, Supercouloir (IV, 5+, M6, 800 m) Gerbec in Grilj;

Aiguille du Midi, S couloir (V, 4, 1000 m), Tomplak in Kozole.

HRVAŠKA

Paklenica, Aniča kuk, Trapez

VRAŽJA SIMFONIJA

18. 5. 2014, Andrej Grmovšek in Marko Mavhar

ocene po raztežajih: VI-, III, VI-, VI+, V+, VII+, VI+, VII+/VIII-, VIII

290 m, 5 ur

Prva prosta ponovitev smeri.

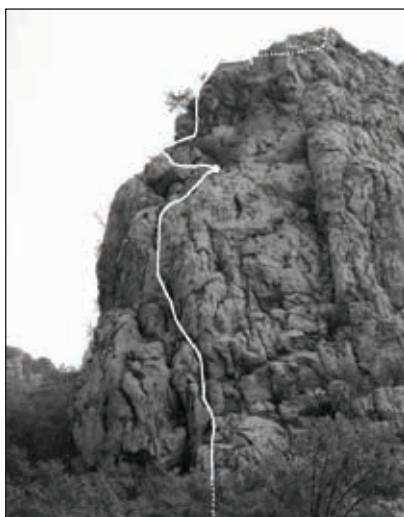
Paklenica, Ovčji kuk

NOVA

8. 9. 2014, Franc Šincek

in Mijo Kovačević

V/IV, 80 m

Neretva 2014

Stene nad Neretvo sta konec oktobra raziskovala Božidar Družijanič in Lidija Režek - Družijanič. Preplezala sta tri prvenstvene smeri.

Mala Rujnica

MANDARINA

27. 10. 2014, Božidar Družijanič in Lidija Režek- Družijanič

IV+/III-IV, 120 m

Dostop: Na izhodišče se pripeljemo po lokalni cesti iz Ploč proti Desnam ali iz Metkovića čez Kulo Norinsko proti Desnam. Avto pustimo na »parkirišču« ob cesti in jo mahnemo po na novo pogozdenem terenu naravnost proti najvišjem delu stene Male Rujnice.

Opis: Smer vstopi približno 10 m levo od izrazitega stebra v najvišjem delu stene. Na višini 3 m je v peščeni uri ostal rdeč prusik. Mimo njega in po lahki rampi desno gor pod manjši previs (profilni klin). Čez previs (IV+) in po izrazitem razu ter ploščah na varovališče (peščena ura). Od tu nekaj lažjega sveta čez plošče v desno na raz (IV-), do varovališča na drevesu. Naravnost gor po ploščah, bogatimi s prijemi, in nato po poč (IV+) na vrh stene. Prvi raztežaj plezamo previdno zaradi nekaj majavih skal in balvana.

Sestop: Z vrha nadaljujemo v smeri zahoda in poiščemo poraščen žleb na levi strani. Po njem navzdol (II), dokler ne pridemo do skoka. Tu se spustimo po vrvi približno 45 m do podnožja stene.

Mala Rujnica

ZELENA ENERGIJA

27. 10. 2014, Božidar Družijanič in Lidija Režek - Družijanič

V+/IV-V, 110 m

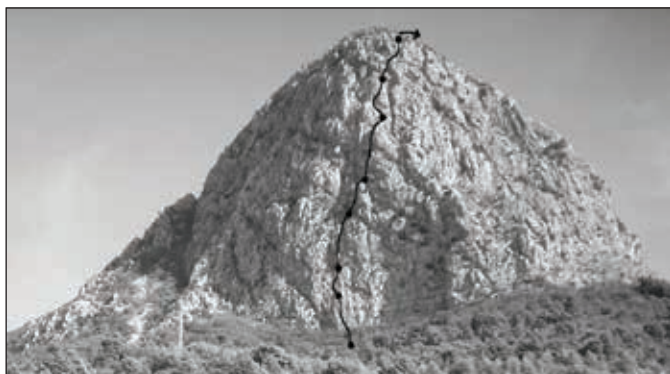
Dostop in sestop: Kot za smer Mandarina.

Opis: Vstop je pri beli skali in pogorelem drevesu, približno 40 m desno od smeri Mandarina. Na višini 4 m je v peščeni uri ostal rumen prusik. Plezamo naravnost gor po ploščah (V-) in nato po gredini v

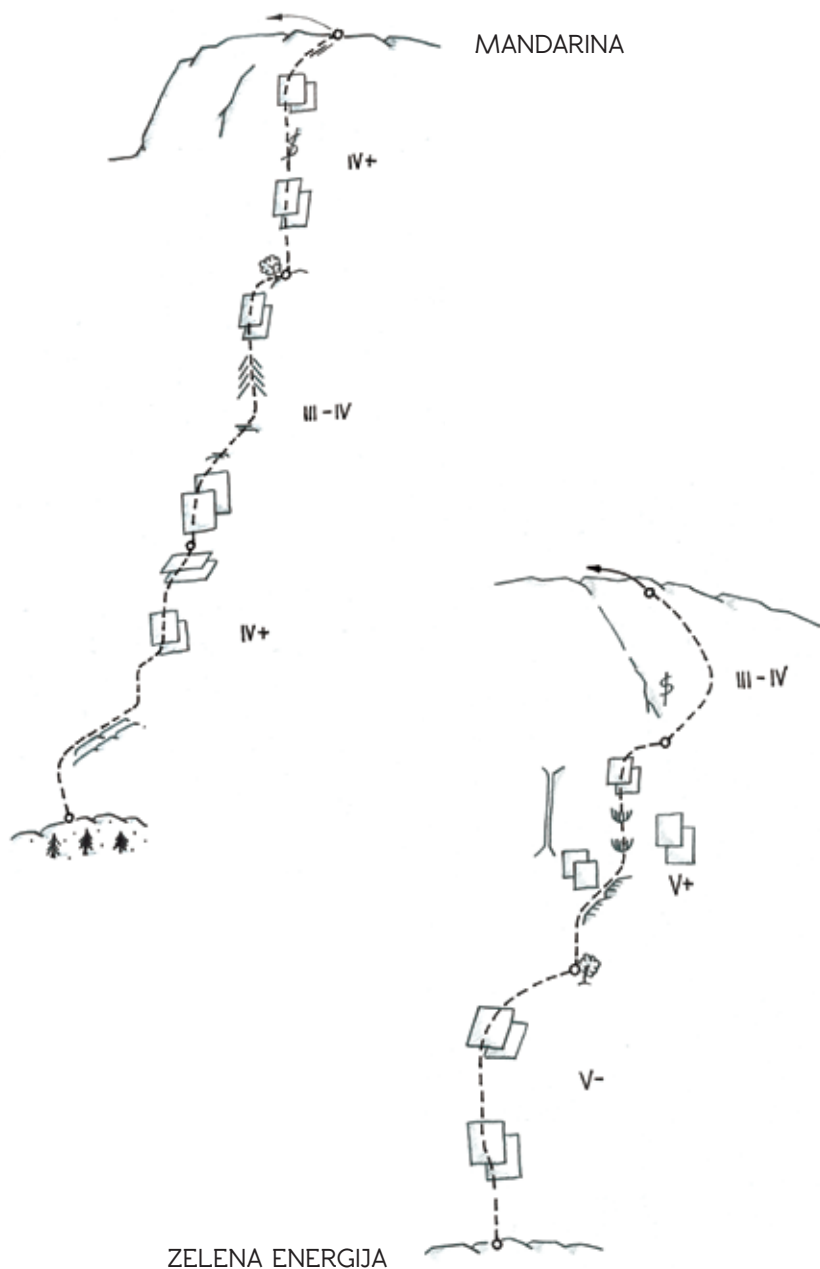
desno na varovališče na drevesu. Vmesno varovanje je mogoče lepo urediti z metulji in peščenimi urami. Od tu nadaljujemo naravnost gor, nato po kosmati polici v desno pod prewise (V+) s čudovito skalo (dva profilna klina – tržičana). Raztežaj zaključimo pod rahlo previsno 10-m steno s počjo po sredini. Varovališče zopet uredimo na drevesu. Od tu previsno steno obidemo po desni, kjer v lepem plezanju (III/IV) izstopimo malo pod vrh stene. Smer krasi izredno kvalitetna skala in čudovito plezanje.

Leva linija - sestop; srednja - Mandarina; desna - Zelena energija

Jerebica

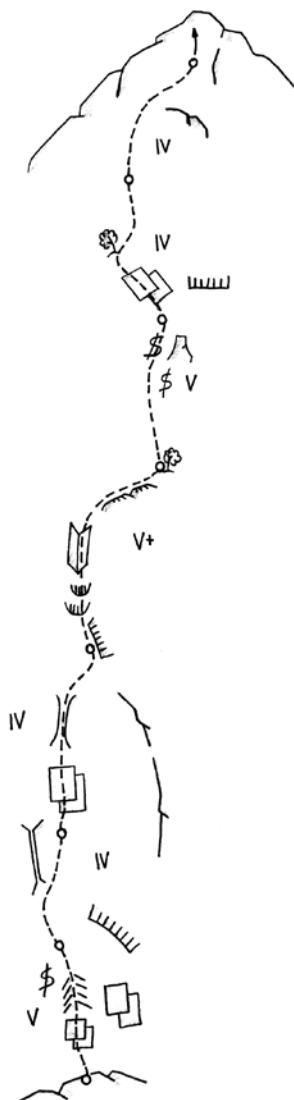
Viter (nad Zaostrogom), Z (levi) del stene

JEREBICA

30. 10. 2014, Božidar Družijanič in Lidija Režek - Družijanič

V+/IV-V, 335 m

Opis: V smer vstopimo na najnižjem delu stene. Po polički levo od izrazitega grma (bršljana) pridemo pod previs (rdeče pobarvan klin - jeseničan). Nadaljujemo mimo naloženega balvana in drevesa naravnost po razu in ploščah (V) na varovališče na drevesu. Od tu naravnost gor in nato desno na varovališče na večje drevo. V prvih dveh raztežajih je kvaliteta skale bolj slaba. Od drevesa levo v ploščo, nato v poraščen in pokončen žleb in desno na varovališče na drevesu. Meter levo od njega je ostal jeseničan. Od tod rahlo levo in po logični liniji čez dva previsa (V+), v zajedo rahlo desno in gor na naloženo gredino ter varovališče na drevesu. Nadaljujemo za celo dolžino vrvi (60 m) naravnost gor po logični liniji, kjer se izmenjujejo zajede, manjši previsa in plošče, do od daleč opaznega manjšega stolpa na razu in mimo njega po počki do varovališča na drevesu. Od tu levo v ploščo, mimo dveh dreves in zopet v desno po razčlenjenem terenu za celotno dolžino vrvi (60 m). Zadnji, sedmi raztežaj poteka naravnost navzgor po logični liniji do lažjega sveta, kjer se lahko razvežemo. Od tu je še 15 min hoje do sedla, kjer na jug poteka sestop po poraščenem žlebu. Za smer je značilna slaba skala v prvih dveh raztežajih in izdelava vseh varovališč na drevesih.

Prizagon, Biokovo

MARIPOSA PERDIDA (IZGUBLJENI METULJ)

30. 10. 2014, Grega Kofler in Alja Bradaškja

IV+/II-III+, 300 m, 2 uri

ITALIJA

Mala Cina

PRIMA BALLERINA

7. 6. 2014, Luka Lindič in Grega Lačen

7b, 340 m

Prosta ponovitev smeri, NP.

Valle dell'Orco – plezalni tabor za mlade alpiniste KA PZS

Udeleženci: Matej Balažič (AO TAM Maribor), Laura Dovč (AO Ljubljana-Matica), Sara Jaklič (AO Kranj), Marija Jeraj (AO Ljubljana-Matica), Tjaša Jelovčan (AO Kranj), Miha Kern (Akademski AO), Nejc Klemenčič (AO Tržič), Matic Košir (AO Jesenice), Marjan Kozole (AK Vertikala), Domen Petrovčič (Akademski AO), Rok Ružič (Akademski AO), Janez Svoljšak (AO Kranj), Uroš Grilj (AO Ljubljana-Matica), Jaka Capuder (AO Kamnik); tabor sta vodila Andrej Grmovšek (AO APD Kozjak Maribor) in Nastja Davidova (AO PD Ljubljana-Matica)

Trajanje: od 9. do 16. avgusta 2014

Namen tabora je bil, da se vsi udeleženci preizkusijo v različnih oblikah plezanja v granitu in se medsebojno spoznajo. V sektorjih Sergeant, Disetore in Caporal so preplezali lepo število smeri. Tabor je odlično uspel.

ŠVICA

SMAR v Švici

Udeleženci: Luka Krajnc, Tadej Krišelj, Luka Lindič, Janez Svoljšak, Marko Prezelj (mentor) in Andrej Grmovšek (gost)

Za poletno akcijo so si SMAR-ovci izbrali centralni del Švice (pokrajino Mairingen). Cilj je bil privlačen zaradi raznolikosti področja in relativne nepopularnosti med slovenskimi plezalci. Dodaten motiv pri odločitvi je bila tudi možnost plezanja v različnih kamninah. Nastanjeni so bili v mestecu Innertkirchen, ki je služilo kot odlično izhodišče za izvedbo njihovega načrta. V radiju 50 km od izhodišča so imeli na voljo izzive, kot so stene nad prelazom Furka, Eigerja, Wetterhorna, Wendna, Signala in podobne, ki so doprinesle k razvoju alpinizma v Evropi in po svetu. K dodatni vrednosti izbrane lokacije so pripomogla tudi mnoga plezališča v neposredni bližini, ki nudijo možnost plezanja v slabem vremenu. Za eno popoldne in en večer se je ekipi pridružil tudi Stephan Siegrist, ki je kot odličen lokalni poznavalec podal veliko napotkov za plezanje v Švici. Kljub muhastemu vremenu so alpinisti uspešno zaključili teden – tri dni so plezali v visokih stenah (Chli Bielenhorn, Wendenstock, Schollenen), ostale dni pa so preživeli v plezališčih.

ŠKOTSKA

Mednarodno srečanje plezalcev BMC 2014

Udeleženca: Nejc Marčič in Martin Žumer

Trajanje: od 26. januarja do 2. februarja 2014

Mednarodno zimsko srečanje plezalcev, ki ga organizira BMC (British Mountaineering Council), je tokrat potekalo v osrčju škotskega višavja. Z namenom druženja in spoznavanja škotskega stila plezanja se je zbralo 44 mednarodnih gostov in podobno število domačinov. Nastanjeni so bili v Glenmore Lodgu. Naveze so bile sestavljene v stilu »gost-domačin«, vloga gostiteljev je prišla do izraza predvsem pri težki orientaciji. Domačini imajo tudi svojevrsten pristop do plezanja, saj

zaradi drugačnega tipa plezanja tam potrebujejo veliko več opreme. Večje stene so bile od lodga oddaljene vsaj dve uri vožnje, čemur je sledil še 2-urni dostop v močnem vetru. Snežne razmere v stenah so bile dobre, smeri so bile prekrite z veliko ledu in trdega snega. Škotske skale ponujajo dobre »hooke«, zaradi zasneženosti pa plezalci porabijo veliko časa za čiščenje snega in nameščanje varovanja.

Preplezane smeri:

27. 1. 2014, Cha-no on Cairngorm:

- Flaked out (VI, 7; 50 m) – Susan Jensen, Nejc Marčič
- Anvil corner (VI, 6; 50 m) – Andrew Inslig, Martin Žumer

28. 1. 2014, Stob Coire nan Lochan:

- East Face Direct Direct (VII, 7; 120 m) – Neil Adams, Nejc Marčič
- Central Buttress + The Starting Block Start (VII, 8; 130 m) – Andrew Inslig, Martin Žumer

29. 1. 2014, Beinn Eighe – Far East Wall:

- The Sting (VII, 7; 100 m) – Neil Adams, Nejc Marčič
- Hydroponicum (VIII, 8, 100 m) – Andrew Inslig, Martin Žumer

30. 1. 2014, Beinn Eighe:

- West Buttress + Direct Finish (VII, 8; 200 m) – Adam Booth, Martin Žumer

1. 2. 2014, Beinn Bhann:

- Great Overhanging Gully (VI, 7; 200 m) – Adam Booth, Martin Žumer

ALPINISTIČNI VZPONI - SVET

SEVERNA AMERIKA

Kanada – Helmcken Falls

Klemen Premrl (AO Tržič) je v Kanadi, v votlini Helmcken Falls, z Willom Gaddom in Timom Emmettom preplezal nekaj težkih lednih smeri, ki segajo do zgornje 10. stopnje. Preplezali so tudi novo smer **CLASH OF TITANS** (WI 10+), ki ponuja 50 metrov previsnega plezanja. Smer je kmalu dobila prvo ponovitev, preplezala jo je Italijanka Angelika Rainer. Po tem uspehu je Klemen s Timom opravil še en izjemen vzpon. Opravila sta prvo ponovitev smeri **OVERHEAD HAZARD** (M13+, 200 m), ki ima sedem, sicer kratkih raztežajev, a so vsi razen zadnjega težavnostne stopnje vsaj M10.

Aljaska 2014

Udeleženca: Blaž Navršnik in Matjaž Dušič

Trajanje: od 20. maja do 11. junija 2014

Glavni cilj je bil vzpon v južni steni Denalija, ki je zaradi slabega vremena ostal neizpolnjen. Blaž in Matjaž sta med aklimatizacijskim vzponom na Denali (po normalni smeri) prišla približno do 6000 m nmv. Zaradi neugodnih vremenskih razmer se je odprava predčasno končala.

Denali 2014 – AO Železničar

Udeleženci: Peter Bajec (vodja odprave), Primož Bregar, Domen Košir in Matej Gorenšek

Trajanje: od 20. maja do 25. junija 2014

Glavni cilj odprave je bil preplezati *Cassinov greben* v alpskem, »single push« slogu. Prvi del odprave je uspel skladno z načrtom – dostop do ABC in aklimatizacija z vzponom na vrh Denalija. Žal je v nadaljevanju odprave vreme popolnoma prevzelo vajeti v svoje roke in z velikimi količinami snega, močnim vetrom ter občasnimi plazovi preprečilo vzpon v smeri.

Denali 2014 – AO PD TAM

Udeleženca: Ivan Pešl in Matej Balažic.

Trajanje: od 23. maja do 15. junija 2014

Cilj odprave je bila *Slovaška smer* v južni steni Denalija, če bi dopuščal čas, pa še *Cassinova*, prav tako v južni steni. Glavni cilj odprave je tudi tu zaradi slabega vremena ostal neizpolnjen. Ivan in Matej sta opravila uspešno aklimatizacijo ter vzpon na vrh Denalija (Ivan).

Grenlandija 2014

Udeleženca: Klemen Premrl in Aljaž Anderle

Trajanje: julij 2014 (dva tedna)

Plezanje po plavajočih ledenih gorah Grenlandije je zaznamovalo snemanje promocijskega filma za znanega proizvajalca malih kamer. Avantura je na spletu požela val navdušenja, Klemen in Aljaž pa sta si s podvigom uresničila želje iz otroštva. Splezala sta na sedem plavajočih ledenih gor, pri čemer sta vseskozi iskala kompromise – med tem, kar sta želela splezati, in tistim, kar se jima je še zdelo varno.

JUŽNA AMERIKA

Andi 2014 – AK Črna na Koroškem

Člani: Rok Barbič (vodja), Boštjan Jurič, Blaž Penec, Peter Modrej, Gašper Stopar (vsi AK Črna na Koroškem) in Andrej Jež (AK Ravne)

Trajanje: od 23. maja do 25. junija 2014

Odprava je bila organizirana v okviru obeleževanja štiridesete obletnice obstoja Alpinističnega kluba Črna na Koroškem.

Opravljene vzponi:

- Urus Este (5420 m): 29. 5. 2014, Peter Modrej, Andrej Jež, Blaž Penec in Boštjan Jurič;
- Ishinca (5530 m): Jugozahodni greben, 1. 6. 2014, Blaž Penec in Boštjan Jurič;
- Ishinca (5530 m): Severozahodni greben, 2. 6. 2014, Gašper Stopar in Rok Barbič;
- Alpamayo (5947 m): 8. 6. 2014, Boštjan Jurič, Blaž Penec in Andrej Jež.

Cordillera Blanca 2014

Udeleženeec: Davo Karničar

Trajanje: junij 2014

Davo je v idealnih razmerah smučal z vrha Tocllaraja (6035 m). Spust je opravil po SZ steni/grebenu (začetnih 200 m in še trikrat vmes po 20 m 60° do 70°).

AZIJA

SMAR na Japonskem

Udeleženci: Luka Lindič, Luka Stražar, Luka Krajnc, Nejc Marčič, Tadej Krišelj, Martin Žumer in Marko Prezelj (mentor)

Japonski gostitelji: Naoe Sakashita (vodja), Katsutaka Yokoyama - Jumbo, Ryo Masumoto, Yusuke Sato, Yasushi Okada, Kenshi Imai, Kimihiro Miyagi, Suguru Takayanagi, Genki Manome

Trajanje: od 20. februarja do 3. marca

SMAR-ovci tokrat skoraj niso imeli nikakršne možnosti izbire plezalnih ciljev, ker so se povsem podredili predlogom in izbiri gostiteljev. Plezalniki obisk Japonske je zadostil osnovnemu namenu, čeprav japonskih gora udeleženci sploh niso videli. Gostitelji so se zelo trudili, da bi jim predstavili najbolj zanimiva področja za plezanje, vendar so jih tvegane snežne razmere usmerile "le" v plezališča. Tam so se srečali tudi z lokalnimi plezalci in družno ugotovili, da imamo Slovenci res idealne razmere za plezanje. Fantje so bili soglasni, da so jih gostitelji razvajali z gostoljubnostjo, kakršno bi sami težko vrnili v enaki meri.

Shaksgam 2014

Udeleženci: Bruce Normand (vodja; Škotska), Jesse Mease, Rob Duncan (oba ZDA), Dmitry Shapovalov (Ukrajina), Christof Nettekoven, Herald Kirschenhofer, Lukas Brexler (vsi trije Nemčija), Peter Mežnar in Aleš Holc (oba Slovenija, AO Kamnik)

Trajanje: od 14. junija do (predvidoma) 28. julija 2014

Peter in Aleš sta se pridružila mednarodni zasedbi, ki je sredi junija odšla raziskovat gore kitajskega Karakoruma. Njun cilj je bil vzpon na goro Durbin Kangri II (6898 m), čez skoraj 2000 metrov visoko steno. Zadnjič sta se javila 5. julija, ko sta sporočila, da čakata na ugodne razmere. Ker potem od njiju ni bilo več glasu in se ob dogovorjenem času nista pojavila na dogovorjenem mestu v dolini, je stekla iskalno-reševalna akcija. Iskali so ju med 15. in 25. julijem, a žal brez uspeha. Sprejeta je bila odločitev, da reševalna ekipa zaključi z iskalno akcijo pogrešanih alpinistov. Glede na vse zbrane podatke se predvideva, da sta se ponesrečila ob poskusu vzpona na Durbin Kangri II.

Nepalska Himalaja, Zahodni Čulu

V okviru trekinga okoli Anapurne so se Jaka Capuder, Marjan Kregar, Ivan Resnik (vsi AO Kamnik) in Nejc Lavtar 28. aprila 2014 povzpeli na Zahodni Čulu (6419 m) na območju Manang v nepalski Himalaji. V dveh dneh so se povzpeli do baznega tabora in na vrh ter sestopili nazaj v dolino. Vzpon je potekal po smeri normalnega pristopa po zahodnih in severozahodnih pobočjih oz. grebenu.

Khan Tengri 2014

Udeleženci: Janez Toni (vodja), Mojca Balant, Sabina Lamprecht, Grega Zakrajšek (vsi AO Rašica), Blaž Gladek, Matej Mučič (oba AO Kamnik) in Matevž Kastrin (AO Ljubljana-Matica)

Zaradi enostavnejše logistike so se odpravi pridružili tudi hrvaški alpinisti Bojan Novak (Riječki AK), Vedrana Simičević (Riječki AK), Rene Lisac (AO Željezničar) in Krešimir Milas (AO Željezničar).

Trajanje: od 19. julija 2014 do 16. avgusta 2014

Glavni cilj odprave je bil Khan Tengri (7010 m), drugi najvišji vrh pogorja Tien Shan.

Odpravo je zaznamovala nesreča hrvaških alpinistov, ko se je 27. 8. pri sestopu iz tabora dve v tabor ena podrl serak in pod seboj pokopal Krešimirja Milasa. Rene Lisac je po spletu srečnih okoliščin podor preživel s padcem v ledeniško razpoko. Večina članov odprave se je po nesreči predčasno vrnila domov (2. 8.), Blaž, Matej in Matevž pa so ostali pod goro. Matej in Matevž sta 11. 8. dosegla vrh Khan Tengrija, Blaž pa se je obrnil na višini cca 6600 m–6700 m. Vsi trije so se srečno vrnili domov.

Kirgizija 2014

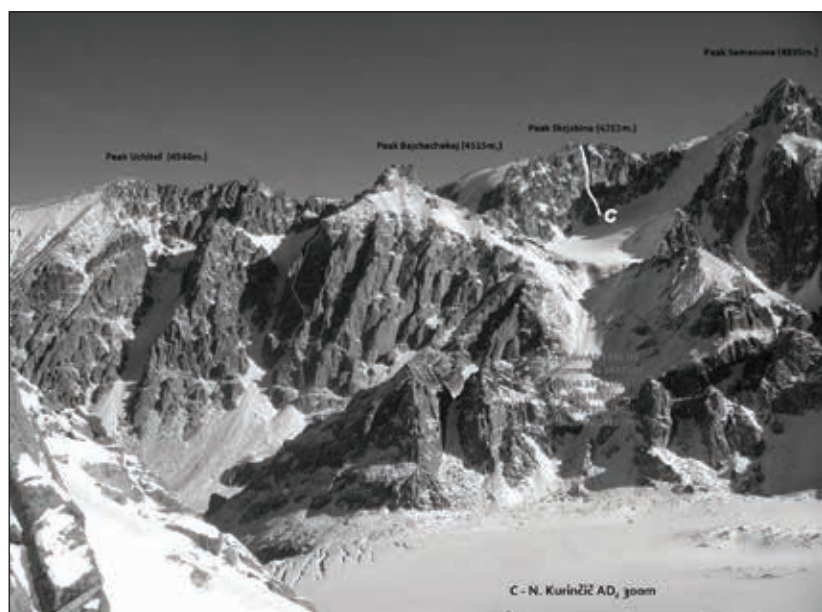
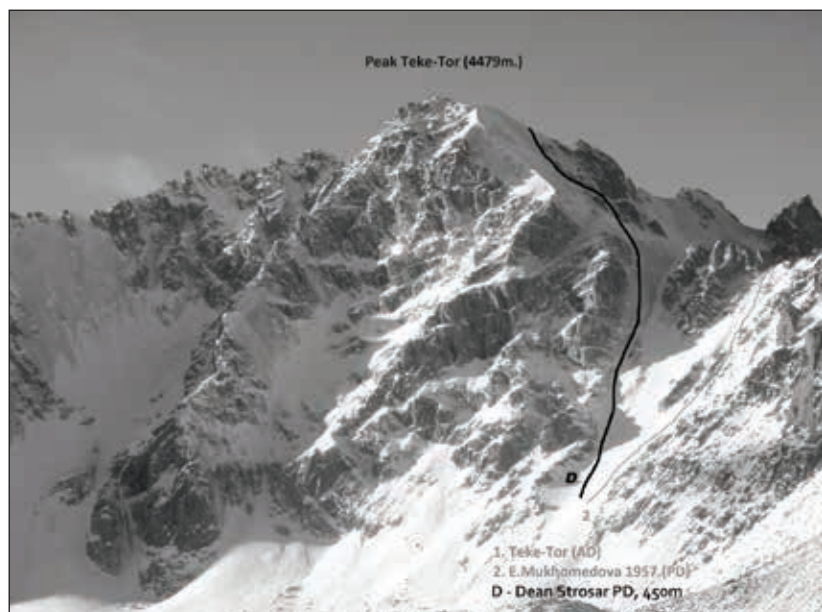
Udeleženci: Rok Kurinčič, Nejc Kurinčič (oba Soški AO), Boštjan Mikuž, Dean Strosar (oba AS Ajdovščina) in Dejan Koren (AO Vipava)

Trajanje: od 1. do 19. avgusta 2014

Primorski alpinisti so v Kirgiziji odkrivali stene narodnega parka Ala Acha. Po prihodu v Biškek so sledili številni birokratski opravki ter nakup hrane, ki se je z nekaj prerekanja s kuharjem dobro izteklo. Iz baznega tabora (3300 m) so najprej opravili aklimatizacijske vzpone. Dean Strosar je preplezal prvenstveno smer v steni Peak Teke – Tora (4479 m) in jo poimenoval Dean Strosar (PD, 450 m). Vzpon na vrh mu je preprečilo slabo vreme. Sestopati je začel cca. 50 m pod njim. Rok, Dejan in Boštjan so se medtem že pripravljali za prvi resnejši vzpon v jugozahodni steni 4860 m visoke Korone. Po 13 urah plezanja so preplezali prvenstveno smer Beli prah – spominska smer Petru Mežnarju (6c, AI, 600 m). Nejc Kurinčič se je medtem povzpел na 4895 m visoki Peak Semanov ter po grebenu sestopil do 4753 m visokega Peak Skryabina. Do baznega tabora je sestopil po prvenstveni smeri N. Kurinčič (AD, 300 m). Dean Strosar se je povzpел še na 4700 m visoki vrh Peak Sryabina. Zatem so fantje imeli nekaj dela s poškodbami. Nejc (sicer zdravnik) je naključni ukrajinski alpinistki Maši oskrbel in zašil rano na nogi, Dejan Koren je imel težave s poškodovanim gležnjem. Po dnevu počitka so se Dean, Rok in Boštjan odpravili na turo, medtem ko je Dejan ob Nejčevem spremstvu zaradi poškodovanega gležnja sestopil v dolino. Dva dni kasneje je sledil dolgo pričakovan vzpon po 6. stebri v jugozahodni steni Korone. Dean se je sicer odločil za solo pristop na vrh, Rok, Nejc in Boštjan pa so preplezali prvenstveno Primorsko smer – spominsko smer Jožetu Vidmarju (VII/V/IV, 800 m). Pred sestopom v Biškek so se še tri dni zadržali v baznem taboru.

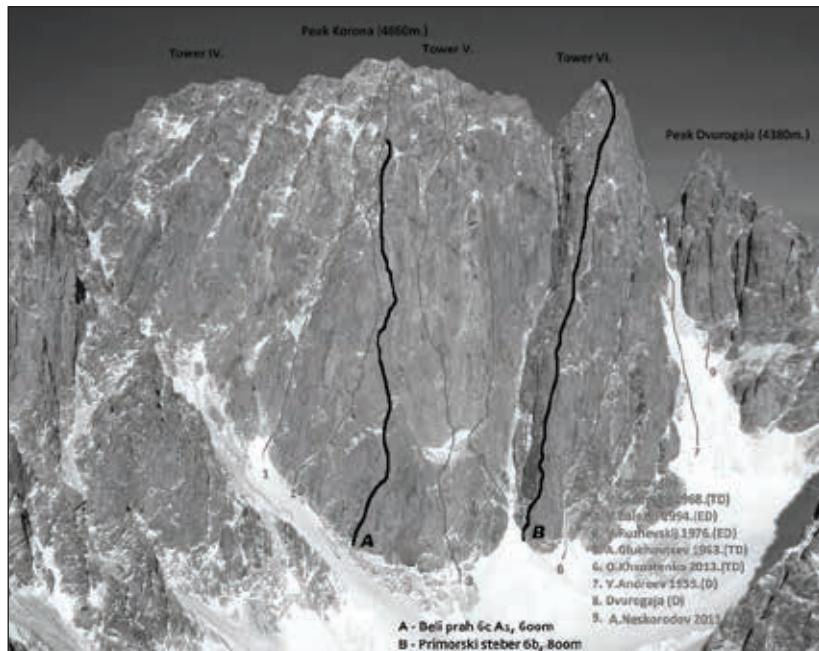
Preplezane prvenstvene smeri:

- Peak Teke – Tor (4479 m): Dean Strosar (PD, 450 m), 5. 8. 2014, Dean Strosar;
- Peak Skryabina (4753 m): N. Kurinčič (AD, 300 m), 6. 8. 2014, Nejc Kurinčič;

Korona (4860 m), JZ stena: Beli prah – spominska smer Petra Mežnarja (6c, A1, 600 m), 6. 8. 2014, Rok Kurinčič, Dejan Koren in Boštjan Mikuž, 13 ur;

Korona (4860 m), JZ stena: Primorski steber – spominska smer Jožeta Vidmarja (6b, 800 m), 11. 8. 2014, Rok Kurinčič, Nejc Kurinčič in Boštjan Mikuž.

Paju 2014

Udeleženci: Marko Mavhar (AO Grmada Celje), Klemen Žumer, Martin Žumer in Nejc Marčič (vsi AO Radovljica)

Trajanje: od 14. julija do 21. avgusta 2014

Glavna cilja odprave sta bila nova smer po vzhodnem stebru Paju (6610 m) in nova smer na Uli Biaho.

Kronološki potek odprave:

14. 7.: Brnik–Istanbul–Islamabad (letalo).

15. 7.: Obisk Alpin kluba in počitek.

16. 7.: Islamabad–Skardu (letalo).

17. 7.: Nakup hrane in ostalih malenkosti.

18. 7.: Vožnja iz Skarduja proti vasici Askoli.

19. 7.: Peturni treking do baznega tabora Julia (3200 m).

20. 7.: Šesturni treking do baznega tabora Paju (3400 m).

21. 7.: Urejanje baze.

22.–24. 7.: Balvaniranje, plezanje malo daljših smeri nad bazo, raziskovanje okolice baznega tabora.

25.–26. 7.: Aklimatizacijska tura pod vznožje gore Paju. Člani skušajo prespati na višini 4800 m, a jim komarji to preprečijo. Naslednji dan se vrnejo v bazo.

27. 7.: Priprava opreme.

28. 7.: Marko in Klemen se odpravita v dolino Trango, Martin in Nejc pa na drugo stran doline Baltoro. Na polovici ozke doline ne moreta več prečkati reke, ki ima vsako minuto močnejši tok. Zato se vrneta v bazo.

29. 7.: Martin in Nejc se vzpneta pod Paju v želji, da bi našla prehod do začrtane smeri. Spita na višini 4800 m. Komarji jima ponovno kradejo spanec. Marko in Klemen prispeta v bazni tabor Trango.

30. 7.: Martin in Nejc se vrneta v bazo, ki je polna drugih odprav. Marko in Klemen počivata in se družita s člani ostalih odprav.

31. 7.: V bazi je množičen naval različnih odprav, ki so zaključile s

plezanjem na K2 in Broad Peak. Martin in Nejc sta stalno na preži, da jim ne »zmanjka« kakšen kos opreme. Marku in Klemenu se poslabša vreme, začneta spreminjati načrt in načrtovati drug vzpon.

1. 8.: Martin in Nejc sta zaradi prihoda novih odprav v bazo spet na straži. Marko in Klemen počivata zaradi slabega vremena in čakata na izboljšanje, balvanirata in plezata lažje smeri.

2. 8.: Vreme se poslabša, temperatura postane znosnejša, zato Martin in Nejc pripravita vso opremo za vzpon. Marko in Klemen popoldne balvanirata in plezata v okolici njune baze.

3. 8.: Martin in Nejc zjutraj odideta iz baze in po sedmih urah hoje najdeta prostor za šotor blizu ledenika. Prehoda do stebra nista našla. Ponoči dežuje, občasno tudi sneži. Marko in Klemen dostopata pod Nameless Trango.

4. 8.: Martin in Nejc s težkimi nahrbtniki nadaljujeta, kmalu najdeta močice, ki so si jih postavili Španci pred njima. Sledita jim in najdeta njihov ABC (5200 m). Tam pustita opremo in sestopita v bazo. Marko in Klemen priplezata do Sončne terase.

5. 8.: Martin in Nejc počivata v bazi. Vreme se kvari. Marko in Klemen počivata na Sončni terasi.

6. 8.: Vremenska napoved napoveduje izboljšanje šele 10. 8., Marko in Klemen plezata v Nameless Trangu in še isti dan sestopita do baznega tabora Trango. Naslednji dan se vrneta v skupni bazni tabor.

8. 8.: Nejc ima probleme z zdravjem, zato počiva v bazi, ostali plezajo na balvanih.

9. 8.: Vreme je zelo slabo, dežuje. Člani se zaposlijo z igranjem družabnih iger.

10. 8.: Vreme je boljše. Martin in Nejc se ponovno odpravita v španski tabor.

11. 8.: Zbudita se ob štirih zjutraj, Nejca zopet zviža. Počakata en dan, če se bo stanje izboljšalo.

12. 8.: Nejc se zaradi zdravstvenih težav odpravi nazaj v bazo. Martin ostane v ABC, poskusil naj bi po normalni smeri proti vrhu. Marko in Klemen se odpravita v steno nad bazo.

13. 8.: Zjutraj se vrne še Martin, ki je prehlajen in utrujen. Proti večeru se vrneta tudi Marko in Klemen s preplezano novo smerjo.

14.–15. 8.: Pakiranje prtljage, pospravljanje baznega tabora. Vreme je slabo.

16. 8.: Člani zapustijo bazni tabor Paju in se odpravijo v Askoli.

17. 8.: Askoli–Skardu. Po uri vožnje morajo peš prenesti vso opremo čez most, saj je na eni strani voda odnesla vse temelje, most je visel le na jeklenicah, zato prevoz z avtomobilom ni bil mogoč. Na drugi strani jih je čakal drug džip.

18. 8.: Odhod proti Islamabadu.

19. 8.: Po dolgotrajni vožnji v hotelu prespijo dan.

20. 8.: Nakup spominkov. Spanje, počivanje, uživanje v gledanju filmov.

21. 8.: Islamabad–Istanbul–Brnik.

Sun Peak (5200 m)

ŽAREK UPANJA

12.–13. 8. 2014, Klemen Žumer in Marko Mavhar

Spodnji del: IV–VI, 1000 m; zgornji del: VII+/VIII–, VI, 700 m

Swargarohini 2014 – poročilo

Udeleženci: Luka Plut, Bojan Hribernik, Rok Benkovič, Miha Zupin in Matjaž Mohorič

Trajanje: od 10. septembra do 9. oktobra 2014

Fantje so se odpravili raziskovat nepoznane hribe v zahodni Garhwalski Himalaji. Za cilj so izbrali severno steno Swargarohinija I (6252 m), ki še ni bila preplezana, in tudi po tem obisku je stanje ostalo nespremenjeno. Swargarohini I se je izkazal za objektivno preveč nevarnega in zahtevnega.

Opravili so pet prvenstvenih smeri na pet (do takrat verjetno še neosvojenih) pettisočakov.

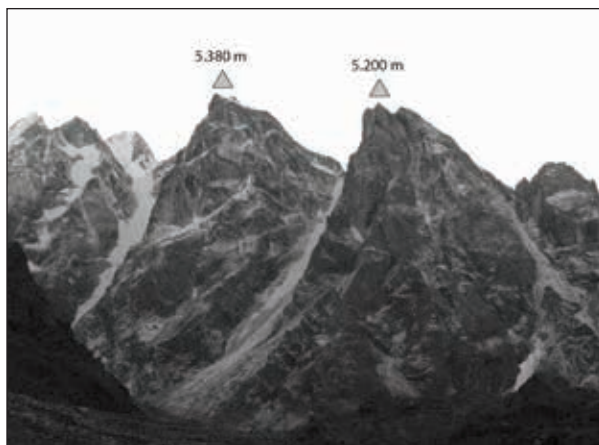
- Vrh 5200, ozebnik 50° (600 m) in V+, 250 m, 19. 9. 2014 (Mohorič, Zupin, Plut, Benkovič);

- Vrh 5380 (Him Tendua), ozebnik 50° (600 m) in V+, 500 m, 20. 9. 2014 (Zupin, Plut, Benkovič);

- Vrh 5150, V-, 500 m, 24. 9. 2014 (Mohorič, Zupin, Plut);

- Vrh 5300, VI, 700 m, 24. 9. 2014 (Hribernik, Benkovič);

- Vrh 5300: III+, 400 m, 4. 10. 2014 (Zupin, Plut, Hribernik).

Hagshu 2014

Udeleženci: Luka Lindič (AO PD Celje - Matica), Marko Prezelj (AO PD Kamnik) in Aleš Česen (Alpski gorniški klub)

Trajanje: od 6. septembra do 14. oktobra 2014

Odprava je bila zaznamovana z birokratskimi težavami, a Luka, Marko in Aleš so z veliko mero motivacije in nepopustljivo vztrajnostjo v indijski Himalaji preplezali prvenstveno smer v severni steni Hagshuja (6657 m).

Luka je takole opisal prvo srečanje z goro: »Po prečkanju reke Doda smo dostopali po prodnatem dnu doline reke Hagshu in drugi dan na začetku ledenika Hagshu prvič v živo zagledali istoimenski vrh. Strma piramida je bila po močnih padavinah, katerih posledica so bile katastrofalne poplave v Srinagarju, pod debelo snežno odejo. Pogled nanjo nas je takoj očaral. Strmi ledni trakovi v severni steni, ki smo jo opazovali ves preostanek dostopa, pa so začeli jasno risati logične smeri. Po nekaj dneh bivanja v bazi je bila za nas najlepša med njimi zarisana ravno po sredini severne stene. Cilj je bil jasen.«

Med aklimatizacijo se je trojica čedalje bolj začela zavedati alpinističnega potenciala v okolici. Po Vzhodnem grebenu so se povzpeli na Lažan (5750 m), po Zahodni steni/rebru pa na severni vrh Hana's men (6300 m).

V lahkem in hitrem alpskem stilu so 30. septembra pričeli z vzponom po severni steni Hagshuja. Z majhnih šotorom, dvema spalnima vrečama in hrano za dva bivaka so se ob treh zjutraj odpravili proti steni. Po dobrih dveh urah dostopanja so zagazili v globok sipek sneg, ki so ga vetrovi in pršni plazovi nanosili iz severne stene. Po slabi uri gaženja so razmere spet začele dopuščati hitro napredovanje. Po snežnem stožcu so se povzpeli do osrednjega dela severne stene. Do tam so plezali nenavezani in hitro dosegli najstrmejši del stene s strmimi lednimi prehodi. Naleteli so na zelo strm, trd, zglajen led, ki je bil zaradi mraza krhek kot steklo. Zgornji del stene je zaradi takih razmer presenetil s težavnostjo in jih upočasn timer. V takšnem terenu niso našli primerne mesta za bivač, zato so plezanje nadaljevali pozno v noč. Po 23 urah gaženja in plezanja so si ob dveh zjutraj oddahnili na dobrem mestu za bivač na ozkem grebenu (6320 m). Naslednji dan so

sredi dneva nadaljevali s prijetnim plezanjem v skali in kmalu dosegli severni vrh. Od tam so po grebenu (številni vzponi in spusti) nadaljevali plezanje in gaženje do glavnega vrha. Pozna ura in lepo vreme sta jih pregovorila v bivač le nekaj metrov pod vrhom. Naslednje jutro so ob čudovitih razgledih s pomočjo plezanja navzdol in spustov po vrvi sestopili po Poljski smeri prvega pristopa na Hagshu, na južno stran gore. Sestop se je nadaljeval proti vzhodu, do ledenika med Hagshujem in Hana's Menom. Med iskanjem najvarnejših prehodov med ledeniškimi razpokami so se držali levega roba ledenika, kar jih je pripeljalo nad strmo steno, visoko dobra dva raztežaja, s široko krajno zevjo na dnu. Z dvema spustoma po vrvi in nekaj plezanja navzdol so veseli dosegli ledenik med Hagshujem in Hana's Menom. Sledilo je gaženje skorjastega snega, ki jih je spet upočasnilo. Zadnji dve uri sestopa so s pomočjo polne lune vijugali med ledeniškimi razpokami in zadovoljni dosegli ABC.

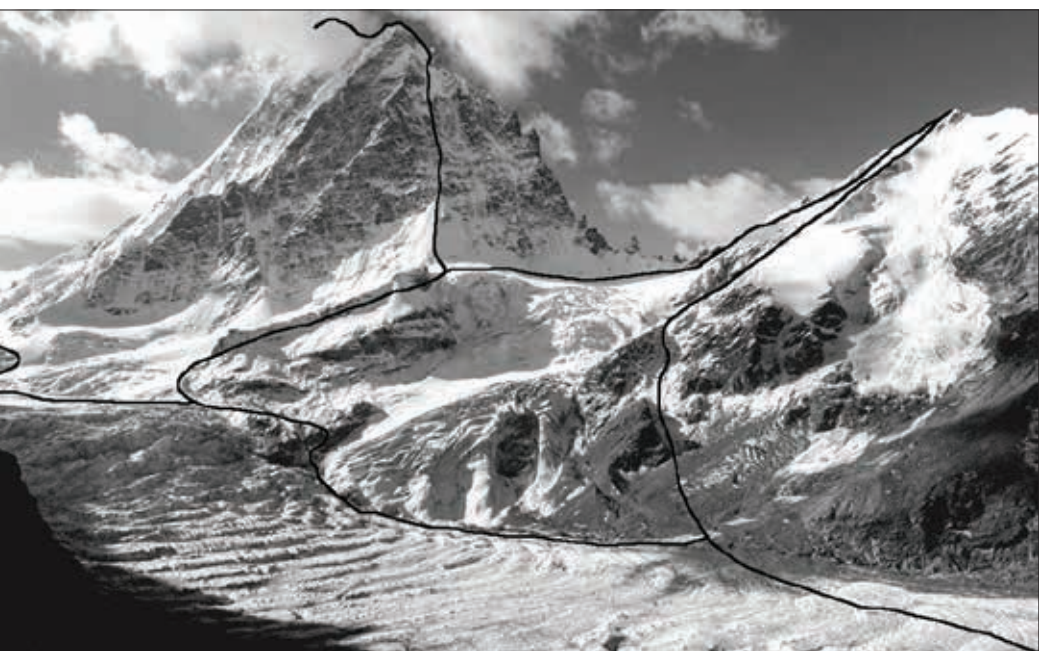
Preplezane smeri:

- Lažan (5750 m), Vzhodni greben, TD-, max M5, 700 m (cca 2000 m dolžine), 8 h; prvenstvena, 17. 9. 2014;

- Hana's men, severni vrh (6300 m), Zahodna stena - zahodno rebro, TD, max IV, 1100 m, 6 h + 4 h; prvenstvena, 24. 9. 2014;

- Hagshu (6657 m), Severna stena, ED, 70°-90°, III, 1350 m, 20 h + 4,5 h; prvenstvena, 30. 9. 2014. (Za ta vzpon so prejeli zlati cepin!)

Makalu 2014

Udeleženci: Irena Mrak (vodja), Mojca Švajger in Tomaž Goslar

Trajanje: od 5. septembra do 23. oktobra 2014

Cilj je bil vzpon po normalni smeri na Makalu (8481 m), poleg tega pa so imeli člani tudi znanstvenoraziskovalne cilje.

Irena, Mojca in Tomaž so dosegli višino 7100 m. Višje zaradi novoza-
padlega snega, nevarnosti plazov in močnega vetra kljub več posku-
som niso prišli. Dan pred načrtovanim spustom v dolino je Irena zbo-
lela s simptomi težkega dihanja in postopno izgubo vida. Zdravstveno
stanje se ji je hitro slabšalo, vse do motnje zavesti. Hitro helikoptersko
reševanje je pripomoglo k srečnemu razpletu.

Ombigaichen 2014

Udeleženca: Slavko Rožič in Blaž Belhar (oba AO Tržič)

Trajanje: oktober 2014

Slavko in Blaž sta si za cilj zastavila vzpon na vrh preko JV stene.
Ombigaichen (6340 m) je na pogled precej lepa gora, ki ne beleži ve-
likega števila vzponov. Prvi vzpon je bil zabeležen leta 1960, drugi pa
še leta 2002, ko so na njen vrh priplezali britanski alpinisti. Tudi po
slovenskem obisku se število uspešnih vzponov žal ni povečalo. 9.
oktobra sta tržiška alpinista pričela z vzponom. V prvi tretjini stene
so zdravstvene težave ustavile Blaža, Slavko pa se je zaradi mehkega
snega obrnil na višini 6200 m.

Ama Dablam 2014

Člana: Igor Radovič in Zdenko Žagar (oba AK Črna na Koroškem); ostali udeleženci trekinga so bili: Samo Žnidaršič in Danilo Ženko (oba AO TAM), Peter Čaja, Lidija in Branko Tašner, Simon Korošec, Darko Žekš in Aljoša Hribar

Trajanje: od 22. oktobra do 12. novembra 2014

Igor in Zdenko sta se 1. novembra za aklimatizacijo povzpela na Imja Tse (6189 m). Vrh so istega dne dosegli tudi Simon, Aljoša in Danilo.

Glavni cilj, 6854 metrov visoki Ama Dablam, je zaradi nevarnosti podora serakov v okolici tabora 3 žal ostal neuresničen.

Rolwaling 2014 (Nepal)

Udeleženca: Domen Kastelic in Sam Hennessey

Trajanje: oktober 2014

Plezalni cilj odprave je bila prvenstvena smer v še nepreplezani zahodni steni Chukyima Go (6259 m) in »prvi« vzpon na vrh gore.

Prihodu v bazo je sledila približno 14-dnevna aklimatizacija. Med drugim sta se Domen in Sam povzpela tudi na vrh Yalung Ri (5630 m), od koder sta si dodobra ogledala glavni cilj. Po nekaj dneh počitka in ob ugodni vremenski napovedi sta 11. oktobra pričela z vzponom. V steni sta imela vse vrste razmer. Udiranje in gaženje v spodnjem delu, prvovrsten alpski led in nekaj kombiniranega terena v srednjem delu, proti vrhu pa ju je upočasnjeval sipek sneg. Po celodnevnem plezanju sta dosegla vršni greben in si pred sončnim zahodom postavila šotor. Naslednji dan sta po ostrem grebenu stopila še na vrh. Po razpoložljivih podatkih sta opravila drugi vzpon na goro. Istega dne sta sestopila po smeri vzpona pod steno in naprej do baze, ki sta jo dosegla v nočnih urah.

Chukyima Go (6259 m), Z stena

KASTELIC-HENNESSEY

11. in 12. oktober 2014, Domen Kastelic in Sam Hennessey
90°, M4/60°–80°, 900 m, 14 h (11 h + 3 h)

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV 2014

Ob koncu leta Komisija za alpinizem (KA) pri PZS pripravi izbor najuspešnejših alpinistk in alpinistov v preteklem letu. Namen izbora je predvsem ocena in ovrednotenje najkakovostnejših alpinističnih vzponov ter predstavitev najboljših alpinističnih dosežkov širši javnosti.

V sodelovanju s KA je tudi tokrat izbor najuspešnejših alpinistk in alpinistov opravila skupina izkušenih alpinistov različnih generacij, ki poznajo razmere v slovenskem in svetovnem alpinizmu: Andrej Štremfelj, Matej Kladnik, Milan Romih, Tadej Debevec, Tina Di Batista, Tomaž Jakofčič, Tone Škarja, Urban Ažman, Urban Novak ter Miha Habjan in Nejc Pozvek (oba KA).

Glavni kriteriji za izbor so bili vrhunskost, prvenstvo, ideja in izbira cilja, drznost in avantura ter seveda način opravljenega vzpona. Strogo so dobili prednost vzponi, ki so odstopali od lanskega povprečja najboljših vzponov, in vzponi resnično pravega alpinističnega značaja.

Izbrani najuspešnejši alpinisti so dobili prepričljivo večino glasov. Tudi letos smo na KA izbrali posameznike ali navezo, ki so z enim ali več vrhunskimi vzponi pomembneje zaznamovali preteklo alpinistično leto. Tem alpinistom je bila podeljena nagrada za posebne dosežke v alpinizmu.

Tudi letos smo podelili nagrado za življenjsko delo na področju alpinizma.

Primerjava alpinističnih vzponov in njihova ocena je vedno težka in nehvaležna naloga, tudi letos je bilo tako. Naš izbor ni absolutna resnica in upam, da se tega vsi zavedamo. Izbor je samo najboljši približek, za katerega smo se potrudili po najboljših močeh.

Za konec želim vsem nagrajencem in nominirancem, da bi v letu 2015 presegli lanske dosežke in se vedno varno vrnili domov.

Miha Habjan, načelnik KA PZS

Najuspešnejši alpinist – Luka Lindič (AO PD Celje - Matica)

Luka Lindič je zadnja leta nedvomno eden glavnih protagonistov slovenskega alpinizma, ki kljub mladim letom kaže izjemno alpinistično zrelost, preudarnost, pripravljenost in osredotočenost. Spisek dosežkov bi bil za številne vrhunske alpiniste lahko seznam ciljev celotne plezalne kariere, Luka pa jih je strnil v fantastični sezoni. Da je vsestranski alpinist, dokazujejo tako vrhunski letni kot tudi zimski vzponi, ki jih je kronal še z uspešno odpravo.

- Alpe, Grandes Jorasses, RollingStones, M8, 6a, 1100 m, 1. PP, NP;
- Osp, Vražji Robert, 8b+, 120 m;
- Dolomiti, Mala Cina, Prima Ballerina, 7b, 350 m, NP;
- Triglav, Raz Mojstranških veveric, VIII, 250 m (900 m), NP/flash;
- Wendenstöcke, Nachtexpress+Rockmantic, 7b+, 550 m;
- Dolomiti, Tofana di Rozes, Da pazzo vecchio pazzo, 7c, 350 m, NP;
- Indija, Hanna's men (6300 m), Vzhodni steber, TD, IV, 1100 m, PRV;
- Indija, Hagshu (6657 m), Slovenska smer, ED, 70°-90°, 1350 m, PRV;
- Alpe, Dru, Severni ozebnik direkt, M7, Al6, 900 m, NP.

Najuspešnejša alpinistka – Anastasija Davidova (AO PD Ljubljana-Matica)

Nastja se že leta zapovrstjo lahko pohvali z dobro bero predvsem skalnih vzponov, ki jim je dodala še nekaj zimskega in kombiniranega pridiha. Vzponi morda niso na ravni prejšnjih sezon, vendar sta njihovo število in konstantnost najvišja od vseh slovenskih alpinistk.

- Švica, Kandersteg, Tränen der Eisprinzessin - Dreh den Swag auf, IV, M8+, WI4, 200 m;
- Francija, Chamonix, Grand Chamois, Merkl-Welzenbach, V/5, M5, 900 m, 2 dni;
- Piccolo Mangart, Ce Vitis, 7a+, 200 m;
- Dolomiti, Moiazza, Croda Spiza, Per Claudio, VIII-, 250 m, NP;
- Dolomiti, Marmolada, Tempi moderni-Gogna, 7a+, 830 m.

Najperspektivnejši alpinist – Janez Svolfšak (AO PD Kranj)

Janez iz leta v leto dviguje svojo raven in pripravljenost, kar se kaže tudi na seznamu njegovih vzponov. V gorah je aktiven vse leto, športni pristop pa nadgrajuje še z odličnimi dosežki na tekmovanjih svetovnega pokala v lednem plezanju. Leto je zaokrožil z imenitnim solo vzponom v Schmidtovi smeri na Matterhorn.

- Triglav, S stena, Skalaška z Ladjo, AI4+, M5+, 1000 m;
- Alpe, Grand Chamoiz, S stena, Merkl-Welzenbach, AI5-, M5+, 900 m;
- Skuta, J stena, Joška je njen svet, 7b+, 350 m;
- Triglav, S stena, Raz Mojstranških veveric (+Skalaška na Zlatorogove police), VIII+/V-VI, 1000 m;
- Valle del Orco, Sergeant, Cannabis, 7b, 150 m;
- Peca, J stena, Divja jaga, IX/VIII, 250 m, 1. PP;
- Alpe, Grandes Jorasses, S stena, Crozov steber, AI4, M5, 1100 m;
- Dolomiti, Tofana di Rozes, J stena, Viki Krema, VIII+/IX-, VIII-, 800 m;
- Alpe, Matterhorn, S stena, Schmidtova smer, AI4, M4, 1200 m, solo vzpon;
- Montana ZDA, Haylite Canyon, Nutcracker, M8, WI 6, 140 m.

Nagrada za posebne dosežke – Luka Krajnc (AO PD Celje - Matica)

Tudi drugi celjski Luka že vrsto let niza izjemne vzpone. Eden izmed vrhuncev pretekle sezone je bila prva prosta ponovitev smeri Rolling Stones v Grandes Jorasses (v navezi z Luko Lindičem). Epska 6-dnevna zgodba z modernim pristopom in najvišjo alpinistično etiko – minimalistična oprema, oba sta vso smer preplezala prosto in na pogled. Poleg tega se je Luka izdatno posvetil prvenstveni smeri v Vežici, ki jo je tudi uspešno prosto preplezal: Štafeta, 8a+, 400 m. Opravil je tudi 1. ponovitev Rajčeve smeri v predostenju Križevnika (8a, 250 m).

Nagrada za posebne dosežke – Marko Prezelj (AO PD Kamnik) in Aleš Česen (Alpski gorniški klub)

Marko in Aleš sta skupaj z Luko Lindičem sestavljala udarno navezo, ki ji je v indijski Himalaji, kljub številnim birokratskim zapletom pred in med odpravo, uspelo preplezati odlične nove linije. Med njimi izstopa vzpon v severni steni Hagshuja (6657 m): Slovenska smer, ED, 70°–90°, 1350 m, ki so jo preplezali v enem zamahu, nato pa še en dan potrebovali za dokončanje smeri s prečenjem na glavni vrh in dodaten dan za sestop. Vsekakor odprava, ki nakazuje smernice sodobnega alpinizma, hkrati pa tudi najbolje povzame nepopustljiv in vizionarski značaj članov.

Nagrada za posebne dosežke – Domen Kastelic (Akademski AO)

Domnovi vzponi so v zadnjih letih postali stalnica med našimi najboljšimi alpinističnimi dosežki. Tudi preteklo sezono je zastavil zelo dobro. Nekaj dobrih kombiniranih smeri v alpskih stenah je ob koncu leta nadgradil z novo smerjo na še neosvojeni šesttisočak Chukyima Go (6259 m) v rolwalinški Himalaji. S soplezalcem Samom Hennesseyjem sta 900 metrov dolgo smer dokončala v dveh dneh in jo ocenila z ED, 90°/60°–80°, M4.

Nagrada za življenjsko delo na področju alpinizma – Peter Mežnar (posmrtno)

Peter Mežnar se je rodil leta 1972 v Tolminu. V številčni družini je bil deležen klene vzgoje in veliko podpore pri ukvarjanju s športom, predvsem smučanjem v rani mladosti. Ob pogostem zahajanju v gore z družino je kmalu začel razmišljati o alpinizmu. Pri petnajstih se je pridružil domačemu Soškemu alpinističnemu odseku. Takoj je bilo mogoče prepoznati njegovo nadarjenost za vsakovrstno gibanje v vertikali in aerobno vzdržljivost. Po nekaj klasičnih smereh je že posegel po težjih, kot so Klic divjine v Prišni glavi in podobne. Hitro se je uvrstil med najperspektivnejše slovenske alpiniste in bil s tem deležen tudi nekaj podpore pri prvih obiskih zahodnih Alp. Tako je pozimi 93/94 opravil za tisti čas zares odličen zimski vzpon v Bri-

tanski smeri v Grandes Jorasses. Kultna smer mu je dala polet in z obiski zahodnih Alp je nadaljeval že poleti, ko sta z Joštom uspela v Bonattijevem stebru Druja. Pozimi sta se preizkušena soplezalca odpravila na velikopotezno zimsko turnejo, a sta ob dotedanjem strmem tempiranju odličnih vzponov dobila lekcijo, ki v nekoliko blažji obliki vsekakor koristi vsakemu alpinistu na nadaljnji poti. Podcenjujoč smer, sta vstopila v Mrtvaški prt v severni steni Grandess Jorasses v nestanovitnem, mrzlem vremenu in celotna zgodba se je sprevrgla v alpinistično dramo, iz katere sta se izvlekla s hudimi ozeblinami, a na koncu brez večjih zdravniških posegov. Kljub temu je Peter že poleti odšel v Tien Šan kot član kadrovske odprave. Tam je pokazal svoje mojstrstvo tudi na višini. Edini se je vrnil domov tako z vrhom Khan Tengrija (6995 m) kot tudi s prvenstveno smerjo v steni Troglava (5510 m). Od tu poti nazaj skoraj ni bilo več. Od takrat je bil Peter odprtih rok sprejet na vsako alpinistično odpravo, na katero se je prijavil. Tudi doma je v teh letih opravil celo vrsto težkih prostih ponovitev in prvenstvenih smeri poleti in pozimi, v skali in ledu. Še danes ostajajo neponovljena Petrova prosta plezanja Katarze v severni steni Planje, Zajede v Široki peči in Vizije v južni steni Planje. Popolnoma se je predal alpinizmu in odprave v tuja gorstva so bile na prvem tiru. Na t. i. odpravi treh vrhov v zahodni Nepal leta 1996 sta z Maticem Joštom opravila odličen prvenstveni vzpon v steni Nampe (6755 m), naslednje leto sta z Grego Lačnom preplezala novo smer, imenovano Tretji svet, v steni drzne in legendarne andske gore Cayesha (5721 m). Izredno težka ledna smer je verjetno eno najbolj spregledanih slovenskih dejanj v tujih gorah. Naslednje leto je prišel na vrsto prvi osematisočak, Daulagiri (8167 m). Peter se je kot član takrat osrednje slovenske odprave brez težav povzpел tudi na tega. Njegova, lahko bi rekli premišljena brezkompromisnost, popolna predanost ciljem, izredna fizična pripravljenost in plezalna nadarjenost so kazale na himalajskega plezalca svetovnega formata. Leta 1999 je odšel s slovensko odpravo v Tibet in s Tomažem Jakofčičem sta bila prva na vrhu Gjačung Kanga (7952 m) prek severne stene, v alpskem slogu. V dneh pred tem je Peter kot prvi stal še na Zero piku (6700 m) in po novi smeri na Siguang Riju (7322 m). A pri nočnem sestopu z vrha Gjačung Kanga je drobna napaka botrovala padcu prek odloma na vznožju stene. Hujši pretres možganov in hude ozeblin so Petra zaustavile na njegovi strmi himalajski poti. Pozneje se je popolnoma predal mladi družini, ženi in trem sinovom. Alpinistične odprave so prišle v senco, a alpinizem nikoli. Kljub precej manjši, a zelo stalni intenzivnosti je s tež-

kimi smermi doma in tudi vzponi v tujini, kot so Gogna v Marmoladi (2003), Heckmaierjeva smer v Eigerju (2007) in Rebuffateva smer v Pe-lerins (2011), še vedno ohranjal stik s kakovostnim alpinizmom. Dolgo časa je vodil Podkomisijo za vrhunski alpinizem pri KA PZS. Bil je znan kot mož z zelo trdnimi, a pravičnimi stališči. Neomajnost pri funkciji, ki je med drugimi razdeljevala takrat dokaj velika finančna sredstva vrhunskim alpinistom, ni bila najbolj priljubljena. A pri pravovernih je Peter takrat samo še pridobil na ugledu.

Bil je tudi dober pisec in kritik. Dolga leta je sourednikoval Alpinistične novice. Pisal je lepa, z drobnimi poznavalskimi podrobnostmi ožarjena besedila. V njih je dodal najpomembnejše, kar lahko strokoven pisec naredi: osvetli kakovost dejanja s svojimi merodajnimi očmi. Tega danes v našem športu manjka. Vsakdo piše samo o sebi in svojih dejanjih in zato so vsi prvi, pa čeprav na vasi. Peter ni hvalil vsevprek. A to ne zaradi nevoščljivosti, temveč zato, ker je zelo dobro vedel, kaj je cvet in kaj plevel. Tako je tudi lani napisal čudovito besedilo v čast Tonetu Škarji ob prejemu nagrade za življensko delo. Tonetu, s katerim so si navzkriž prišli skorajda vsi slovenski alpinisti, vsaj nekje v času njihovega največjega egocentričnega naboja. Redkim je uspelo obdržati pravo razmerje do velikega človeka. Peter je bil med njimi.

Vsa ta leta, od zadnje alpinistične odprave, se je Peter predajal družini, delu, tudi plezanju in drugim športom, a nekje zadaj je vseskozi tlela tista neizprosna, brezkompromisna alpinistična nprav, spala je in čakala na priložnost. Zadnjih nekaj let se je zaman poskušal izviti iz tako ljubega objema varnega družinskega življenja. Dokler ni lansko poletje res šel. A ne na kako lahko, morda celo treking goro. Ne, odšel je na prav tako ali celo bolj avanturistično alpinistično odpravo s težkim ciljem in zahtevno logistiko kot pred petnajstimi leti. Brez polovičarstva, tako kot je znal le on. A nekje sta z Alešem nekaj spregledala in morala oditi.

Zanj ne bi mogli citirati himne gorečega mladostnega žara »Bolje en dan lev kot celo življenje ovca«. Zato ker je bil Peter vedno lev. Po vihravi mladosti se je sicer umiril, včasih celo zadremal, a ga je sila, ki ji ne poznamo izvora, poklicala na ponoven lov, ki je bil žal usoden. Mnogo prekmalu, a Peter bo prijateljem in znancem vedno ostal v spominu kot moder, neustrašen alpinist in dober, pravičen človek!

Tomaž Jakofčič

V SPOMIN

Aleš Kogoj (1962–2014)

Aleš je na vse ljudi in vse stvari gledal svetlo in prijazno, spodbudno in mirno. To je njegov nauk za nas. Smrt tako modrega človeka ni nujno samo žalostna; lahko nas predrami in spet spomni, kako je treba prav in dobro živeti. Vsak od nas najbrž spozna v življenju le malo ljudi, ki bi si jih v odločilnih trenutkih jemal za zgled. In je že tako nanese, da smo se ob dvomih, pred odločitvami, ko nekako nismo vedeli, kaj nam je storiti, čisto nehote vprašali: »Kako bi pa Aleš to naredil, kaj bi rekel, kako bi se odločil?«

Z Alešem smo v hribe hodili okroglih 30 let. Na Akademski alpinistični odsek je prišel leta 1984 kot študent medicine – ker smo pač študentski klub. Bil je alpinist s tistim velikim A: Andi, visoki alpski štiritisočaki, zima, ledene grape, turno smučanje, gorski maraton. Preplezal in presmučal je čez petsto smeri in je bil natreniran kot malokdo od nas, ki smo že nekoliko posrebneni. Njegova smrt je bila nesrečen slučaj v pravem pomenu besede: v lahkem, še napol plezalnem terenu se je najbrž odlomil kamen, pač nezgoda, kakršna se lahko zgodi vsakemu od nas, saj na to ne moreš vplivati.

Ko kdo v hribih umre, marsikdo vpraša, zakaj sploh plezamo. Kaj bi odgovoril Aleš? Ko je Miha nekoč skušal iz njega izvrtati uporabne podatke o neki švicarski gori, na kateri je Aleš že bil, je znal Aleš povedati samo: »Ne spomnim se – veš, meni je bil vzpon na ta hrib

eno samo veselje.« Zakaj veselje? Neki drug Aleš, ki je z njim preplezal in presmučal skoraj sto smeri, je rekel: »A ti povem, katera beseda označuje Aleša? MIR. Aleš je v hribih dosegel popolno spokojnost. Kot bi prišel nazaj v svojo zibelko. S temi hribi se je čisto stopil.«

Najbrž je bila tudi ta umirjenost razlog, da smo se za Aleša kot so-plezalca kar grebli. Po mojem mu ni bilo treba nikoli nikogar poklicati za v hribe, ker smo vsi klicali njega. Nekdo med nami je rekel: »Z njim je bilo res lahko iti v hribe: ni ga zeblo, ni mu bilo vroče, ni bil lačen, ni bil žejen, nikoli ga ni nič bolelo, nikoli mu ni bilo nič pretežko.« Ko smo začenjali, bilo je v osemdesetih letih, je Alešu 300 metrov visoko v steni Šit nad Tamarjem odlomljena skala zlomila dva prsta na roki. Lepa priložnost za panoramski izlet s helikopterjem Slovenske vojske, ampak ne za Aleša. Brez pritoževanja, miren kot zmeraj, je plezal še 200 težkih metrov do vrha stene, naredil dolg in zoprn sestop po strmih travah in snežiščih in šele nato šel v ljubljansko bolnišnico. Z 19 let staro, torej že polnoletno škodo ju je zapeljala zvesta Irena, ki ga je v hribe spremljala vedno, kadar je bilo mogoče.

Ja, Aleš na dolge izlete ni nikoli šel brez družine. Na svojo prvo plezalsko turo na Vršič je prišel z Ireno, ki takrat še ni plezala, in smo rekli: »Lej, ta še v hribe ne more brez svoje punce.« In tako je ostalo: mi čez steno, Irena pa okrog na vrh. In ko so njuni otroci dovolj zrasli, pa še oni z njo, če niso že tudi sami plezali. Na svoje otroke pa ni prenesel samo veselja do hribov, ampak poleg vsega tudi svoj miren, potrpežljiv in svetel značaj. Samo spomniti se mi je treba, kako sta Anja in Jan znala z mojimi, od njiju precej mlajšimi otroki: »A gremo za prvi maj v Paklenico?« je bilo moje tradicionalno spomladansko vprašanje. In otroci so rekli: »Ja, če grejo Kogoji. Saj prideta tudi Anja in Jan?«

In na kaj je Aleš mislil na svoji zadnji turi v Repov kot? »Veš,« je rekel Juretu, »Repov kot je moja najljubša dolina. Če bi rad s svojo punco doživel popoln mir, jo pripelji sem. Semkaj sem jaz pripeljal Ireno na enem najinih prvih izletov in jo bom še velikokrat.« Tako je pač mislil. Bogle če se nekateri ne rodijo za to, da so s svojimi talenti, notranjim mirom, modrostjo in človečnostjo drugim za zgled. In kako dobro je, da se, saj kakšen bi pa bil ta svet, če ne bi bilo Alešev Kogojev! In blagor nam, ki smo imeli v življenju to srečo, da je bil naš prijatelj.

Prijatelji iz Akademskega AO

SLOVENIAN MOUNTAINEERING AND CLIMBING 2013 – 2014

Slovenian Mountaineering and Climbing 2013 – 2014 covers the best Slovenian achievements in mountaineering and climbing in 2013 – 2014. If you need any further information, do not hesitate to contact us at any of the address given below.

President of alpine climbing committee: Miha Habjan, Melikova 7, SI – 1108 Ljubljana, Slovenia; phone: +386 40 698 650, e-mail: miha.habjan@pzs.si

Planinska zveza Slovenije / Alpine association of Slovenia: Dvoržakova 9, SI – 1000 Ljubljana, Slovenia; phone: + 386 1 43 45 680, e-mail: info@pzs.si

Anja Peternej (volume editor), Cesta bratov Stražišarjev 38, SI – 4270 Jesenice, Slovenia; phone: +386 41 375 446; e-mail: anja_peternej@yahoo.com

